

AUTHOR JACOB BEN ASCHER

NO. 212

TITLE דברי דוד

[YOREH DEAH]

RR _____

IMPRINT FERRARA, 1477

CALL NO. GOFF, HEB-55

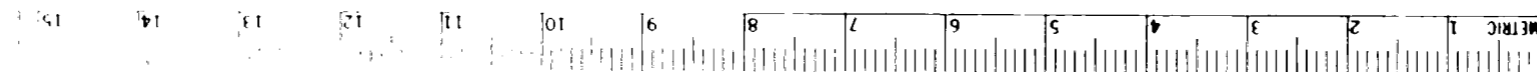
DATE MICROFILMED _____

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

C 2399

FILMED FOR THE JEWISH THEOLOGICAL SEMINARY OF AMERICA

XEROX University Microfilms, Inc.
A subsidiary of GILFILLAN CORPORATION

ילקי ישראל אשר לה הגדולה
 והגבורה לו נאה שיר ושכחה הלל
 וזמרה ועון וממטלה נרא שרילה
 כי על פלא מלוקט נראה אס מ
 אמר אשמיב קול תהלתו ויהללה או בגודל גבורתו
 אמללה לא מוכל כי אין בלשוני מלה וכי הוא מ
 מרומם של כל ברכה ותהלה ולו דומיה תהלה ש
 סליט בכל דרי מיטה ומעלה כולם איטי ממקומו י
 יבואי להשתחוות לו בחילה ראשון לראשונים אין
 לראשיתו ראש ותהלה וגם את אחרתים הוא ויין לו
 קץ ותהלה בראשית בראות השמים וזאת הארץ
 ובטטות ימים מלאכתו כילה וייצר את האדם עפר
 מארמית את הכל טטיה יפה בעתו בעבור ישראל
 ראשית תביאותו ובעבור תורת קנינו וראשית נ
 נסיכתו להנחילה לעם קדושו יעקב חבל נחלתו ו
 וזוג ראשית כס ראשית טוב אחרית רכב מראשיתו
 וזוגם יפה עלה כי אמרת יי ירופה מקושטות ככלה
 דין קל על יד נאמן ביתו חוקי רתו ותורתו
 ויבדילו מיטממות גויי הארצות וקרבנו לעבודתו
 ויביא עלינו חוקים ומשפטים ללמדנו ויעש כדשיר
 זכורו וילמד חוק ומשפט לישראל לא עשה כן לכל
 גוי ומשפטים כל ידעם וחוקו היל ותורה אשר קבל
 מסיני מסרה ליהושע ויהושע ליהונתן ויהונתן לנביאי
 ונביאים מסרה לאחזיה כנסת הגולה וכן דור אחר
 דור עד היום דיען כי ארכו לנו הימים בגלותנו
 כשלו ברכינו רבש כחנן ורבו דינו וטמס לבבנו
 וכהו עינינו וכברו אוננו ונאלס לטוננו ונטולמ
 מרברינו ונסתמו משיני חכמתנו נטיתבנו ה
 הספרות וגדלו המחלוקות ורבו הדעות ולא נטאר
 הלסה פסוקה שאין בה דעות טונות עד כי רבים י
 ישוטטו לבקש את רבר ואל ימאז עכ העירונ
 דשונו ומחשבותי ועס לבבי אשיחה אמרים מ
 מקומה נא ומוכבה בבתי יעבך תרבתים כוכתים
 סופרים אבינה בספרים וברברי המחברים ומלקט
 טטים שלשה גרדיס בראשי אמרים ומחברה
 ספר בעטין איסור ותיתר ושאר כל הרבויס ה
 הכריכים בזמן הזה ויטיבטי עפי הלא י
 ימים ירברו ורוב טטים יודיעו חכמה וכשיר אתה
 ליפיים ואין כך דעת ומזמה ואין אתה יודע על מה
 לכן חרל נא ממחשבותיך פן מה תעשה באחריתך
 וחלי סלימוך רייך ואטיבם רבר לאמר אקומה נא
 ויהי מה כי היא מלאכת שמים אשאלה שור מאתו
 ויהי לי לציניס ולטמוט כלמודים יעיר לי אונס ו
 ולרבר מיטדים יפתח לי טעתיס דוכיא לפועל מ
 מחשבותי ותגלוונה כליותי חין ריכתי להאריך ב
 בראיות לא לכתוב רבריס פסיקס ובמקום טייט ר
 דבות אכתבם ואכתוב אחרין מסזנת ואחול וקראתי
 לספר הזה יורה דעה כי הוא יומד האדם
 דעת להודו בכל אשר יצטרך מ
 רבריס הנהגים בזמן הזה וזה סדרו הלכות

שחיטה וכל דיניה ובכללה די סליל הנמצא בהם
 וחיותו וזאת בנו ויח טריפת ובכללן טרפות הרצאה ו
 ובריקתה ודין מתנות כהונה טיהס הזרע והלחיים
 והקיבה מאבר מן החי ואיסור חלב כמה נוהג וקדושו
 וגידן טייט בהם משום חלב ואיסור חיתוכו בסעין
 של בשר ואיסוד הדחתו ומליחתו עס הבשר ודיניו
 והמקומות וגידן טייט בהן משום דס והכשרן ודי
 גיד הנטיה וכל דין הנקוד איסוד דס ובמה נוהג ו
 ובכללו דס ביני ורס ארס ודיני מליחה לכל האברוי
 לכל אחר כדאי ולטילול ולכל דיניו סימני בהמה
 וחיה טהורה ובכללו כל היצא מהחי כגון חלב ומי
 רגלים ויכירס וכשירה טייטקה מן הטריפה ומיפכמ
 ועד כמה תיניק זטק וסימני העוף וכיכר טאכל
 סימני רגי וקרבני רגיס ויכירן טריצי ובכללן תילעיס
 הנטמאים בבגרות ובכלי המיס ובפירות סימני
 חגבים וסימני ביצים וממי נקחים ובכללן ביצי נ
 טבילה וטריפה וביצי טריפה או טייט בה אפרוח או
 דס טטבת טלה עס אחרות וכל דיניהס איסור בטיל
 בשר בחלב ואיסור אכילה ובכללן דין הכחל ות
 ותמכות בשר בחלב וכל דיניו דין שאר כל האיסור
 טטהטריצי בהיתר וביטולן ופת טל גויס והטל זות
 טלהן ומטקי טלהס ואיו רבר נקח מהס ואיו אינו
 נקח וחלב טחלבו גי והגביטות טלהס ודין גילוי
 ורבריס המאוסים ורבריס האסורים לעטות בהן ס
 סזורה ויכיריכין בחותמות ביר גוי דין החטור
 על רבריס האסורים תחון הכטור כלים הנקחים מן
 הגויס הלכות יין נסך דין טלי היין ואיסורן איסור
 הנאה משן וכתחריבטה וכל דיניה ורבריס האסורי
 לסכור לגויס וזיס ד מטיא ומתן עמהס ביזס איס
 והתרחק מהס בכל זמן שלח להתרשאות מהס
 דיני רבית איסוד לקיזע וחזרתו וכל דיניו ואיסור
 לכתב תחין הגוי וקוסס ומכחש ומכטין וחובה רבר
 וטילוי איב וירעוטי וחודש אל המתים וכתובת קעקע
 והזפת הראש והשחתה נקון מהעברות תטר בטווד ה
 הגוף הליכות טרה ויולדת והתחזק בטליהס משן
 וכל טהרתן וכל דיניו ויהמקיה טראוי לטביל בהן
 וכל דיני טבילה והמקיה הלכות טרריס איסורן ו
 והיתרון ובכללן התרת האב לבתו והפחת הטעל ל
 לאטימו וכל דיניהן הלכות טבוטות איסורן והיתרון
 טבור אב ואס ואיסוד קללתן והכאתן כבוד הרב ו
 וטיראו ואיסוד הבנות מינות תלמוד וערה כייכר
 ילמי המה יולדה לבנו ואיו קודס וכל דיניו מינות
 יברקה מי חיים וכייכר נטנת וכל דיניה מילת עברי
 והגדיס ודין גי הבו להתגייד ואיסוד עריות בגרי
 ועדותן הלכות ספר תורה הלכות מזונה איסוד חרש
 הליכות טרלה הדכבת האילן וכלאי הכרס וכלאי
 זרעיס וכלאי בגריס הלכות בכיר ארס ופריונו
 ובכורי בהמה טמאה וטהורה ופריונו וכל דיניהס
 הלכות חלה ותירומות ומעשרות הלכות טרוי והתירו
 הלכות אכל ובו איסיכ בדיני סוף כל הארס

בן קוף ובדיקתו אכיל דרוסה ונקובה וכוף טיטואר
 מלכרך ברס ורין הושק
 לה טעקה הגרדות או נקובה או נחסרה
 לה טרפות הריוה ומטין מינותיה ואם חסרו או
 נחסרו או הוחלפו
 לו נקיבת וסרובה ואם היא מטומאה או קשה
 או נתמסמה או יבשה או נמקה ומחט ט
 שבה
 לח אבטבות שבת
 לט טיטוי מרמות הפוסלות בה
 מ סרבות הפוסלות בה ואם הושקן סותס נקב
 טבה וריאה הסמוכה לרופן
 מא טרפות הלב והקפה ומחט טבו
 מב טרפות הכבר ומחט טנמיטא בו ואם
 נמיטא טיטוי
 מג טרפות המרה והגרעין הנמיטא בה
 מד טרפות הטיחול ואם נמיטא טיטוי
 מה טרפות הכליות ואם נמיטא טרפה
 מז טיטולה האם והטרפוחית
 מו נקבו הרקין והרדוא רכנתא וחלחלת
 ומיזה חלב סותס
 מח מיני היתר בבהמה ובפוק
 מט קיבה וכרס טיטוי וחייכון והמסס ובית
 הכוסות טיטויקבו ומחט טנמיטא בהן
 נ ניקב הקודקבן
 נו אין מרמין מנקב לנקב ובמת מרמין ואם
 חסד האבר בירי טיטוי
 נב קוף או מחט טיטוי לחלל והלעיטה
 חלחלת
 נג נשלה לאור ונחמדו בני משיח
 נד נחתכו או נטברו ידי הבהמה או נטיטו
 נה נשחתכו רוב טרפוחיה
 נו נחתכו דגליה או נטברו חוץ עור ובשר ח
 חופת את רובו
 נז נטרו יכמות הגידין
 נח דרוסה ובדיקתה ואם חוטשי לספק דרוסה
 נט דיסקו או יבדים טעלי די נפילת ודיניט
 בהמה ושוק טנחטט ובדיקתו
 ס הגלורה טנחטט נורה
 סא חזנות הרס המעושטת והמיטוננת וטואכלה
 סס המות טיל ואם ובהמה ונשוכת נחט ו
 וכלב טיטוי וטיטפסקו דגליה
 סב מתנות כהונה האך פיתגין ולמי ואם נ
 נהגין עתה ומי פטור בהם והמשתתקן עם
 העטיי מהם וכל דיניהם
 סג אבר מן החי ובשר הפורסיס מן החי ונזבר
 ובשר המדורלילין וביני חטילתא וטיילת
 טיטוי מן חיתתה
 סד בשר טנחטט מן העין
 סה איסור חלב במה נהג מזמות טיטוי בהן

משוס חלב וטלא לחתכו בסכין טחנתין הבשר ו
 וטלא להדיתו ולטולתו עם הבשר וטמין צדיך סכין
 מיוחד לטיקור וטבח טנמיטא אחריו חלב
 סו חוטין האסורים משוס דס וביני זכר וקרה
 טיל מוח ומה תקנתן לקדירה ולכלי
 סו גיד הנטיה ואיסור דס במה ואם נמיטא כ
 בבייבה ורס דגים וחגבים וארס והיתרון
 ואיסורן
 סח היתר דס האברים ואיסורו כגון טיטוי כ
 בחוטין וטובר מפרקת הבהמה ומומיטא
 דאסמיק ורס הנכרר מחמת מכה
 סט מליגת הדאש והרגלים ותרגולת בחוף
 והבהוב איוין באור ומליגתן ברותחין
 ע סרד המליחה והדחה וטיטוי טהייתו במלח
 ובאיזה מלח ובאיזה כלי מולחין ואם מ
 מלח בלא הדחה או בטלוי בלא מליחה או מלח בכלי
 שאינו מנקב ובשר טיטוי גימס בלא מליחה ו
 ובמקום שאין מלח
 צו מליחת הרפה חותכות ביחד ודגים עם כ
 בשר וטרפיה עם טחוטת ודג טמא עם דג
 טהור או בשר טיל נמלח עם בשר טכבר
 נמלח ונטיטת בשר טיל נמלח עם בשר ט
 טנמלח
 עב מליחת הדאש וקדוס טיל מוח והטלפס
 עג מליחת הלב ואם צלוא או בשלוי בלא כ
 קריבה
 עד מליחת הכבר והכסרו לקדירה ולכלי
 עה מליחת הטחול
 עו אין מחזיקין דס בבני מעיים ואין מולחין
 מותן עם הבשר
 עז כלי ליכרותו בלא מליחה ובלא הדחה ט
 טאחר מליחה והטיטור טיטוי כו והסכין
 טחנתין אוחו בו ונטיטת כלי תחתיו ואם
 חתך הודידין
 עח כופות ממזלמים בבשר טיל נמלח
 עט טפילת ביכ בנקט טיל נמלח
 פ סימני בהמה להכיר בין טהורה לטמאה ו
 וטמאה טילרה כמין טהורה או אשכז
 פא סימני חיה להכיר בינה לבהמה
 פב דברים מן החי כגון חלב ויכוד ומי דגלים
 בטהורה וטמאה ורובט וחלב ארס ועד
 מתי תנוק זנת ואם פירש
 פג סימני הפוק ופילמה סומכין להתייר
 פד סימני דגים וסימני קרבים וממי טיחחין
 ואיסור יכירן ואם הוא ביד גי
 פה תולעים הגדילים במים טככלים וטככורו
 טיחחין ועשרות וטכפירות תולטין ומ
 ומחוכרין וטככשיר ודגים וגבינה המ

ה השוחט לטעם דבר הנדרש והנדרש
ו שוחטין בכל דבר תלוש ולא במחובר
ז וטעם סכין ושחט בה
ח השוחט בגר גר טל רחיים ושל יזכר
ט טעמו הסכין ואין שוחטין במחט וסכין
י מלובנת
יא סכין טל משמטי עין
יב סכין טל גויס או סכין ששחט כבר כשירה
יג או טריפה
יד שחיטה טבילה ובטבת וביום הכפורים
יז אין שוחטין לתוך ימים וכלים
יח אין שוחטין לתוך גומא ואם שחט לתוכה
יט דגים וחגבים אין טעמין שחיטה ודי ערב
כ הנמיא במעי בהמה ואם פרסותיו קלרות
כא או רומה ליוטה והמשלת בריה טיטלה טיט
כב גבין
כג ציבר טהריכו ראשו או ירו והחזירה או
כד טחנתך מטטו או מאמז וממכא בה
כה מיסור מערוח ושחיטה מטוס מחוסר זמן
כז כגין ודר תוך טמנה
כח מיסור שחיטה מטוס אותו ואת בנו
כט מיסור שחיטה מטוס מסוכנת
ל אריקת הסכין תחלה וכוף והראותו לחכם
לא ודין הפגמות
לב ברכת השחיטה ולאחר ודרבים ושלא
לג להצטיק בה
לד מקום השחיטה בקנה ובוטט ואיזה מקום
לה ביאור
לה שיעור שחיטה לשוף ולבהמה והשוחט
לז בב מקומות והטטוייה כקולמוס וכמסרק
לא ומכא חכי קנה פגוס
לב חתיכת הורדין בעוף ובבהמה ואם לא
לג חתכו וטלר או טלאו
לד טהייה ושיעורה דרסה חלרה הגרמה שיקור
לה בריקת הסימנים אחר השחיטה ובבהמה ב
לז בחייה בחוקת איסור עומדת ואחד שחיטה
לא בחוקת היתר
לב ניקב הוטט בשעת שחיטה או הדיאה אחר
לז שחיטת הקנה והמעיי אחר שחיטת הוטט
לז חתך ממנה בטר כשימפרכסת והיתר מעיים
לג לגוי
לז כסוי וברכתו ובמה מכסין וכל דיטו
לז בריקה ובאיר טרפות ודמו לטרפות
לז גולגילת שחבטיה או נפחתה בבהמה
לז ובפוף היבטיה והמים
לז ניקב קרו טל מוח או נמוח המוח או נחפר
לז נפסק חוט השדרה או נמוח בתוכו או חסר
לז חוליא ועד היכן חוט השדרה
לז טיטל לחי התחתון או העליון
לז ניקב הוטט או היחלפו חזמיו או יטב בו

זכאלו פטין באר חוליס ואם נטן רשות להזמא
ה לרצות ואם בחסא או בשכר ודין הגוסס ופטין ה
ה הצירה ופטין הקריטה ואיזו מתמחין ואיזו אין
ה מתמחין ומי שמת מיטל לפטו בחול או בשבת ויש
ה והמשמר המתורי מת בציר ודין חתן שמתו מוט
ה לפטי ופטין ההספר על מי מספידין וכיטה מספידים
ה ומתי מספידין ודין המאכה שימנו לרשת והרטי בה
ה והזמן שחין מעוררי על המת ופטין הנזקת המת כ
ה כיסר מיטואין אותו והרברים שיהמת קוטה אותה ו
ה והטלת כיסית בטליתו יכרוך הדין שאנו עליו ועל
ה מי מבטלן תלמוד תורה שטי מתיס איזה קדש ויש
ה ואשה מי קדש מת וכלה מי קדש ופטין הקבורה
ה כיסר קיברין המת ודין בית הקברות ופטין הכהנים
ה טל איזה מת מטמאין וטל איזו טומאה צריכה ליוזה
ה הדין שמת מיטה וסדר האכילות על איזו קרובים ט
ה מטמאין וטומאת מת חיל האבלות ומעשרות
ה ומיטבות והברכות שמכרסין בבית האבל ודין
ה ההכאה שמוספין בברכת הטוב והמטיב ודין
ה ההזכר לבית הקברות והטטוארים בבית ורברי
ה טהאבל ואור בהן כגין מלמטה רחיטה סיכה טעיל
ה סטרו ותה רברית דה טאלת טלוס ותכבוסת וחיוב
ה בעט צת הראש ונציית המטה ואיסור הנחת תפילין
ה ונפצרות וגידין ושמחה ואיזו הקרט ואם האבל
ה מן התורה ומי טלח טהא אבל לתוך ז' ואם מותר
ה לו לציאת מצות ביתו ופטין טבת ויש וחולו טל ט
ה מוצר כיסר טהא בהן ופטין טמיטה רחוקה וליקוט
ה טמנות וארין העובר ממקום למקום
ה וראיתי עיר לעשות סימין לכלול כל עטין ועטין ב
ה במלות ולסתבן בתחלת הספר במספר במטין למטין
ה היות נקל לבקש כל טטין ועטין ויז לקים יודע
ה ויטרויל הזו ידע כי לא בטבור מצלה עשיתי הרבר
ה הוזה כי לא עשיתי רבר שיהא בו כדי עליו טיטיט לא
ה כתרמיר הלומר מצי המלמד וכותב רבריו כדי ל
ה לה צלמר וכלוקט המלקט מאחרי הקיכרי וכמאסך
ה מן הממרים אחת הטת ואחת הטת ביטי חטי לקיטי
ה בתר לקיטי והיודע כל תכלים ישורטי להוכיח לאור
ה טטלמות ויקרבו לעבורתו ויודע עיטו במאור ת
ה תירתי ויכילטו משיגאות ויראו בתורתו נטלמות
ה ויכטי בביאת הגיל לראות ויודעו מדרכו וטלכה ב
ה באורחותיו כי מיטין תצא תורה ורבר יי מירושלם
ה בית יטקב לכו וטלכה באור יי

א שחיטת חרש שחיטה וקטן ושכור וסומא ו
ב וערוס ורוב המיטין אכל שחיטה ומי
ב שימכא גריון שחוטין
ב שחיטת מסומר נכרי וכתי ויכרוך וביתו
ב ונטר ונחול שחיטו ביחד
ג חולין או יכתי סינה וסכין טנפלה ושחטה
ד השוחט לטעם כו והרי וגבנות ושר טלהן
ד ייין ישל אוסר בהמת חבייה

קח רגיס סטבטלונטמרא בהן רג טמא ונגו
 שהרסוהו בכף הדוד ותחבוכו בקרדה
 ריחאוי מילתא היו וזל
 קט בטול יבט ביבט ברבריס טאנין חסובין
 רבריס חסובים טאנין בטיליס ברוב
 קד והיכא אמדין כל רפרים מרובא פריס
 קיז חס נאבר אחר מהן וז פירטז החוב
 חס למקס אחר והמערט למקס אחר ובוזיה
 ספק ספיקא תולין להקל וטריפה סנטיס
 במאלין
 קכ ספק זיקור טנפל להיות כמזיה תולין ל
 להקל וז להחמיר
 קכז חיסור פת טל גויס והיזיה וסלי טחול
 כחשמו גר וזס מופיל השלכת קיסס
 להגיד
 קכח חיסוד ביטולי גריס והיזיה
 חיוו מטיחין טלפן אמדין ומיוו מוזרס
 קכט חייך לוקחין מהן ותיס וכבטיס סדוך ל
 לתן בהן יין והכריטיין והקשרלות ו
 והמקוריים
 קל חלב שחלבנו גר ומי יסדיל דומה וקביטת
 פלהס
 קלז גלרי וטקורי סדיכיס והזהר ממחוליס ו
 ומטיחין מוזסין ומלאכול בסוד ותג יחד
 ומדבריס סנוהדין פהן הגולס ומלאכול
 בהמה חיה מסוכסן
 קמ חיוו רבריס סותריס בסחורה חיה וסר
 ומי טנורסן לו נבילת וטריפת
 קמז חיה דבר מותר בחותס אחר ומזיה סדוך
 טניס חס יס חלוק בין גר ליסדחל ח
 חסוד חס לא הכיר חותמו ומתי חייס
 לחלוף ודרך יצא ונכס
 קפ החסוד למכול רבריס האסודיס ח
 לפותסן כמה כנמי טליו והמזכר רבריס
 האסודיס מה פהין בענין המצות חס
 תקטנו לסמוך טרין כוד
 קפא טבילת כליס חרטיס הטיחין טן חגי
 קפב הכסוד כליס טנטמטס בהן טלידי חסין
 חס הן טול חרס ודין הגבלה
 קפג הכסוד כליס סנטמטס בהן טלידי חס
 והסכינין
 קפד חיה יין נסן וסתיס ייט ומגפ גר ביי סלג
 קפה ובאורטות וכתב טיל סיס בי יין
 קפז ובחומץ ובוסר חרטיסין וזגין חגדי
 מוימתי הי יין לחסוד במגפ גר ודוך
 כגת פקודה ובגיגית ומה חסוד במגפ
 ובגת
 קפז חיה גר וחסוד בסתייה חיה בהנה
 ומגפ טבריס וז סוד גריס טנגי יין ובפי ספתות
 ריממאליס

המלוחים
 פו סימני חגבים
 פז סימני ביכיס וממי טחחין וביכיס נבילה
 וטריפה חשוח הידמא מהן חס טבטול
 עס היתר
 פח בסוד בחלב באיוו בסוד ובאיוו חלב טהג
 פט חיסוד העלתן על הטלחין יתר
 פז אכילת בסוד אחר גביטה וגביטה ארד בסוד
 פז ביטול הסחלו וכלייתו ומליחתו
 פב בסוד וגביטה טנוגטין זה בזה ובסוד בחלב
 טנטמטסו יטנוגטין וז חסחין וז מלחין
 ומה היו וזני טאכל מחמת מלוח
 פג כזית בסוד טנפל לתוך יורה דותחת טל ח
 חלב וטמת חלב טנפל על חתיכה ס
 טבקרדה וז טל הקרדה מבחורן חספסד
 לסחטו
 פד קרירה סביטול בסוד וחח חלב וז חסכא
 פה התוחב כף חולבת בקרירה טל בסוד
 והחחין בסוד דוחב בסכין חולבת
 פז רגיס טטלו בקרירה טל בסוד מהו לחסוך
 בחורב חס טטלו כה וקצות חולבת ס
 סהדיחין בזיה טל בסוד
 פז כננין טופין ובכיליס סחחמס בסכין סלב
 בסוד לחסוך בחלב
 פז חין לסיין העיסה בחלב חל טחין חסוד
 באליה ופת סאשטו עס הכסוד
 פט חיסוד סנטמטס בהיתר במיטו ובסחייט מ
 מיטו חס הוא טולס וז נמוח וז טספך חס
 ביטול בקרירה וחסוד וז תחב כף חיסוד ל
 לתוך היתר ובטול סטיס ובטמט קטיל
 ק כיכר מטיעדין חיסוד וההיתר חס
 חטיממות מטיעדין וזס טערה בחיסוד
 וז מהיתר
 קח ביטול בריה וטעמה ומה טקא בריה חוך
 טנטבטול פס גיזי
 קח פה טקא חתיכה הדומיה להסכוד וביטול
 חס טערסן הבריה והחתיכה
 קח פה טקא רבר טייט לו מחדין ובטולו
 קד ניתן טעס לפגס וקרירה סחטה בת
 יומא
 קד פכבר סנטל לתוך סכר יין וחחין חסין
 קד חיסוד סנטמטס בהיתר פל ידי כביטה וז
 במלית או ביכיל וכמה חוסר חסמה גבר
 וסדמן מעשפט חותיסת חיסוד טנגטס ב
 בהיתר ביכיל וחתיכה טטולה בסוד וז
 וגבימט סטמטס ברשוס הגריס
 קז חיסוד הבלות בחתיכה וטנטולה בקרירה
 רס כה סטיס לבטלה וכן חתיכה טיס
 כה חלב וטנטולה בקרירה טיס כה סטי
 לבטלה

ריג וכרך טיהור פניו ולסונו טוין ותנוד
 בחורס והנודר וחודר בו פיר
 המתנה טיהור דבריו בטלים
 הנודר בתורה או במה שכתוב בה
 נרדים אין חלים על דבר שאין בו מ
 ממש ונדר לשנות פרוק וקונס עיני
 בטוטה היום אם אישך למחר
 רברים המותרים ואחרים שהגו בהן ה
 חסוד כגון שנהג להתענות בזמן
 ידוע
 רח סדרים חלוין על דבר מוכה
 חלוק שבין האמר פירות האלו מ לז
 אמר פירות האלו ובין ביתו לבית זה
 ובין קונס בטר עלי או טאני טועס מ
 מימנו
 רח כיצר הולכים בנדרים אחר לשין בני
 ארס ובאיוה דבר שהנודר חסוד כיוס
 בו ואיוה דבר נכלל עס חבירו
 כיצר הולכין אחר כונת הנודר
 מי טנדר ליקח אטיה וקבע לו זמן
 או אסר עליו דבר זה בלא זמן
 חלוק שבין קונס יין היום ליום אחר ו
 ושבוע וטטה וטמטה ונודר כס דבר
 צומט קבוע או אינו קבוע או אחר ה
 הגטיס או ער הגטיס
 מה הן דברים האסורים במודר הנאה
 מחבירו או מודר מאכל או דברים ה
 גטיביאין לידו אכילה ומה הן דברים
 המותרים והמטכיר בית לחבירו ו
 והדירו עליו והנטיבע טלא לדבר ל
 לחבירו
 מי טוחנו מודר הנאה ממנו ורוכס
 ליתן מעות לבתו
 המריר בנו לתלמוד תורה והמריר
 בנו וטיקנה הוא הנכס להקנותן
 לבן בנו לכטיהיה תלמיד חכס
 ראובן שאמר לטימטון נכסי בליך חרס
 אין ארס אוכד פירות חבירו על חבירו
 אלא אם כן יענה אמן
 טיגיס טותפין שבחכר טיהדירו זה מה
 זה או טאחד הדיר לאחד מן השוק מ
 מיכסיו
 מי טאסר טיכמו מכלי שריל או אסרס
 עלי או אכר הכהטיס והלויס
 הטטיס עליו
 דין התרת הנדר היאך פותחין לו ומה
 נקרא פתח או חוטט ומה נקרא על ר
 דעת דביס ונדרים וחרמיס טמטייל
 הידע
 נדי טיהמר מקטע או טולה נדי

קכב וכאין קליפות וטפרות ונאמנת חטת
 לומר כות רחתי ואבחתיו
 סדר קביעות הוסת לימים ולזמנים ו
 וטאי טויס ובמקיים וטקירותו וטינו
 מוסת לטת והיתה במחבא בטטת ו
 וסנה וקביעות וסנת בימי טיה ורכה ו
 ולקטטה וקנס והגיפוסתה בימי פ
 טיבחה ומטיקתה ודינה כטיטבר זמן
 טיבחה ומטיקתה
 קכג דין כסס בלוי וטיה גודר ובמזיה מ
 מקוס מרכא ופול מיוה דבר ובאיוה מ
 מקוס בחלוק וטיבדיו וטליהו וכל
 מטיטטי
 קכד אטיה טימכא רס בהטלת מימיה
 קכה תבנה לטיטא וטתפיסה וחוקן טפירסה
 כליה טיה וחופת טרה
 קכז הכונס בתלה מתי יערוטי וטפירתה ו
 ודיחוקה
 קכז דין היוולדת ומפלת טפיר וטילוי ונפל
 ואס בטיילן של רס טוהר
 קכז ריחוק הארס מוטיטו בימי טוממותה
 ואיו מלמטה מותרת לו לטטות
 קכז ספירת הטבעה ובריקתן כיצר ובמה
 שלטה בהן טכבת זרע ובריקת חרטיה
 טיטה וסומא
 ז ומן טבולת טרה ווכה ונטי דידן ה
 האדנא
 ז ויו דברים החוככין וטיכר הטבול
 ובאיו מקוס מהחוטטה עמדת טליה
 חגישה באיוה מקוס בגוף ובמה ו
 ובאיו טטה ומך תטיה בטבת ומס
 טוב ומס טבולה וולא חפטה
 ברסת הטפילה

דד דין מקיה ומטיין והטסדן ופסולן וסל
 ריטיהס
 דה דין טבולת כליס והחוככין בהן

הלכות גדרים

דז התחוק הארס מן הנדר
 דח כיכר טיקר הנדר וחלוקי לטומת בין
 בחולין או בקרבן
 דח המעטיס וטטו או נוכר ברבר האסור
 דט ידות נרדים ומתן ידות
 דז כיכר נרדים כנדרים
 דח סתס נרדים להחמייה ונדר בחרס וממ
 נרדתי בלא כחרמו טליס ובאיו נר
 כיכר לטהיג בו ומסר בימיס טיטבר ו
 וטהג בו היתר
 דכ מודר מטי וחד

ומכרהו אלא ר' וגוי כתיבין טודה
 ליטרי וחוור ומכרה לחחר
 מיכור רבית על ידי מכירה כגון סמוכ
 ביוקר מפני המתנת המעות או קדנה
 בזול בטיביל הקדמות המעות ובחיוה
 ענין מותר והתר מכירת מדוה בפחות
 והמוכר תבואה או סחורה במקום הו
 כמקום היוקר לחמדים או לארס אהו
 מיסוד ואילת פירות במכירה טולג
 נחלט והתירן
 מיסוד פסיקא על הטעם והתירו וכיכר
 פוסקין ועל מה פוסקין ואם יכול ל
 לפרוש מעות או פירות והעוסק טולג
 טולג ומקח טענטה באיכור
 מיסוד טכירות במעות והתירו בכלים
 ובהמה אף על פי שיש אותם ברמיס
 ומרביס בטכירות קרקע ולא בטכירות
 ארס וכיכר מרביס בטכירות טודה ו
 וחנות ובחיוה ענין מיסוד
 קבלת עסקא היאך טמין אותה והיאך
 חולקין הדיוח וההפכר והיאך כותבין
 הטיטר ואם לא פירט בו טהוה עסקא
 והיאך חולקין הוללות והיאך פורעלו
 טכר טרחו
 מיסוד לכת בחוקי הגויס
 מיסוד קוסס משונן מנרש מסכין
 מיסוד לחיטה על המכה והתירו ל
 לטיכת טח
 כתובת קנקע וטיטה וקדיחה על מנת
 הקפת הראש והטיחות וכן מקומן ו
 וטיפורן ומי חייב בהן וכיכר
 חיוכך
 העברות טייטר מבית הטחי ומבית ר
 הטחה וטאר הגוף ומיסוד כלי גבך
 לאטה וטטה לחיט

חלבות צרה

דין טרה וזכה דאורייתא והחמדות
 טהחמירו אחרי כן
 פריטיה מחמיתו כמין לזכתה והתירה
 אחר הוסת וטולג בטפת וכתה והבא
 מהדרך
 חטיה טאמרה טמחה אטי או טיהוחוקה
 טרה בטכיותיה וחורה ואמרה טהורה
 אטי וטייטיה טרה תרת בעלה
 היתר תטיטי לטי טיון להוסת
 הרואה רס מחמת תטיטי ובריקה
 מראות דמיכ הטהורים והרואה רס
 בטפופרות וכהתיכה ורס יבט ומין

מיסוד הסתכל במדמה
 באוה רבר יפבר ואל יהרג
 הגויס לא טעולין ולא מורדין ומי
 מורדין
 היתר נטיטה ברבית רגוי ולמטומר
 מיסוד רבית כמה זכרון לזיהר בו טלות
 ליהנות המלוה מהלוה מפילו ברבית
 מוקרמית ומאחרת ורבור ורבית פ
 מלאכה ואפילו אס נתנו במתנה ומ
 ומחל עליו ואפילו לבני ביתו ולמי
 מותר כגון ליתומים ולאלפידי חכמים
 וכגון טאיטו במיד הלכה ליד המלוה
 באוה רבר טוהג רבית וחורת רבית
 קמיה וטודה קמיה וטיטר טייט
 בו רבית
 מיסוד לויית טאה בטאה והתיר
 מיסוד העמרת מלוה על הפירות חוש
 הלכה לחבירו חטים במטה וחור חלקח
 מיטו בתטיס
 הלוחו על טדהו לא יחזור רחכרטה לו
 ברבר קטוב והמלוה על הסדה ואמר
 אס לא תתן לי מטון עד טולס טניס ה
 הדי היא טלי ולא אמר מטכטיז ומה
 יהא בשירות
 המלוה מטבע וטטטאל וטטו חחר ו
 והו טיפו עליו
 המלוה מפות לחבירו לא ירור בחכר
 חטט ואיזה הוה רבית קמיה ומינהן
 אבק רבית
 מלוה ארס טעות לחבירו טיעטסק בו
 לזכרו עד טיהו טני מטס ומטס חו
 ואילך יהיו הלואה
 יטראל טלוה מטות מגר ובא יטראל
 אחר לזלס וגוי טלוה מיטריל ובא
 יטראל לזלס מידי ויטראל טאמרה
 רגוי ליה לי מצות מיטראל וגוי טאמי
 ליטראל ליה לי מצות מיטריל ויטריל
 טאמר לחבירו ליה לי מצות רגוי ומ
 ומטכטו טולגוי ביד יטראל וכוה לפ
 למטכטו ליטראל ומטות טולגוי פ
 מושקרות ביד יטראל או חטיפה
 וראובן טאמר לטטטין לקחת ממני ר
 רבית קמיה ומטיב לא זקחתי אלא
 על ידי גוי
 מיסוד טרבות בין יטראל רגוי בהלוח
 יטריל טלוה מגוי וטגיייד או חפכא
 מיטכטמ חיוו ומדדה חיוו ממתרת
 וסילוק המלוה מיטנה ואיזה קוחב
 לקחיתה המלוה או בכל המיכר וכל
 דיטיה ומטיכך לו על טדהו וחחר לו חל

קטא
 קטב
 קטג
 קטד
 קטה
 קטו
 קטז
 קטח
 קטט
 קע
 קעא
 קעב
 קעג
 קעד
 קעה
 קעז
 קעד
 קעה

המצותיות ואם נקבו וזו נרבו וזו נשטקו וזו נמחקו
 או נשל ריד במותות ותיקנו וויין המותיות
 יצרות פרטיה פתוחה וסתומה וסדורה
 ואם טיטה וכוחה השירות ואם טיטה
 בטחור תקוני סודרים
 תליות הדלוג או טיטה פטים וכל דיני
 כתיבתו
 טלוא להפך דיטה על פטיה
 תפירתו כיכר ואם חיכר דיטה טיטה
 תפורה עמו
 איסור טהייתו כטאי מוגה ומיך יגיהנו
 נקדש הידיעה לומר תפירה או טבלתה
 מי הכתל לכותבו ואם נמצא ביד גר
 ושר כמה פודין אמתו ממנו ואם אמר
 הסופר טלוא כתב האזכרות לשמן ולא
 עיבר הכוחות לשמן
 נבחר סת' מיך מתנהג בכמורה וזם מ
 מוליכה בדרך ודין תטימיה במרון ק
 קיימין ולומר טבלו
 מותר לרבוך תורה נביאים וכתובים ו
 וסדרן וכמה יניח ריוח בין זה לזה
 ומותר לפתוב כל חומש וחומש וטיטור גליונו ואם
 כותבין המגילה לתיטוק להתלמד בה
 איסור כתיבה בלא טרטוט ובאיונה כ
 כתיבה ובאיונו כתב וכמה תיבות
 טכר מיכ' מוונה וכמה עונש המכטלה
 אונו מקום חיבין בה והטיכר בית מתי
 חייב בה ואיונה פתח חייב בה
 כתיבה במה נכתבת והיך ואם הוסף
 בה טיטוס דבר בפטים
 מקום הביעותה וכיכר נקבעת
 אם כתבה על גליון טלספר
 מתי נברקת ומי חייב בה והטיכר בית
 מיטדיל לא יטלטה כטייטא
 פרכית טלח הקן
 איסור חרש ומתי טהג ובאיונה מקום
 דין טרלה באיונה מקום טהגת ובטל
 מי וטיזקה וכל דיניה
 תרכבת אילן
 כלאי הפרס וכלאי זרעים
 כלאי בהמה הרבפתן והטהגתן
 כלאי בגדים איונה מין טהג בהן כלאי
 יכמר גמלים ורחלים או קנבוס ופשתים ט
 טיכרבן יחד ובגר מיכמר גמלים טיכרבן
 חוט טל יכמר וחוט טל פשתן איכר או
 ברחיק ממנו
 איונה כלאים דאזייתא או רבטן ומה נקראת
 חבוק ומכסה טל פשתן טימורמהו יכמר
 ועורה תפור בפשתן ליתנה תחת בגר יכמר ורטינות
 שבין רחטיה וחדר יכמר וחדר פשתן וללבוש הלוק

וכל מי לפתול
 ומטה לבריה ולחלה ולא נחזק צים
 ולמי טיט לו טתי ערות ולמלך בין
 הטמטות
 קטן טיהא ארוס או ירוק או טיט בו
 סזק חולי ומי טיהחוקה בניה מתיס
 מחמת מילה ונלר כטיהא מהול
 וקטן טימת תוך טמנה ימיס
 מי ראוי למול ובמה מלין ואיונה
 טיטין מעכבין את המילה וקטן
 טמרוט הבטיר ויני טראה מהול
 סדר ברכת המילה וטלמי מברכין
 ואם יט טיטתוקח ומילה ביוס ה
 התענית ואם יט לברך טיהחיינו
 ואם טריכה טטדה ואם טריך לכסות
 ברות הקטן ומהליון על העשר וכסו
 ליכו
 וזו מילה רוחה ירעט טבת ויט טוב
 אינה רוחה ובאיונה דבר רוחה טבת
 ויט טוב ובאיונה אינה רוחה
 מילת עבריס איונה טימור לטמנה ומ
 לומר ולוקח עבר גדול טאכור לק
 לקמו טרל ואם יכולין להטבילו
 בעל כרחו ועבר קטן וטוטה ועבר
 טמכרו רבו לגוי והלוקח עבר מהגוי
 וקדם וטבל לטס בן חורין וברכת
 מילתן
 כיכר מגיידין הגר וברכתו ואם הוא
 נמולכבר או טמין לוגיד וזם הוא
 קטן ונכרית טטגיירה מעוברת
 ואיט טטגייד לטס וטה וגר טחור
 לסדרו והכוואמר גהגיירותי בבית ד
 דין פלוני או ביני לבין עמי
 איסור עריות בגדים ודין לפטין ערות
 וחליכה

הלבנות ספר תורה

טכר מיכות כתיבת ספר וטלוא למוכרה
 והאזרנו טחור הכפרים
 הפור טכתבת סליו ועבודו וטרטוטו
 ובאיונה יכר כותבין ודיו טטכתב בו
 טיפור אדטה והקיפה וטיטור אורך ה
 הידיעה ודוחב הדפין ודף האחרון
 ובאיונה מקום יסיס בו
 טטור הגליון למטה ולמעלה ובין דף
 לרף ובין טיטה לטטה ובתחלתו ו
 ובסופו ובין ספר לספר וכמה מותיות
 יכול לכתוב חוק לרף
 טתיבתה לטמה ומתוך הכתב וחוקן

כבוד ומורא תלמיד לרב ואיסור ה הוראתו לפניו ואם זה תלמיד ראוי להורות ואם הרב כחל על כבודו והנהגת הרב עם התלמיד	רמה	בטור והותר הראשון או שטרך על דבר סתי פנמיים או שטבטב ונטבב טלא יטאל עליה או טלא ליהנות מחב טיטיל עליה	
פטור תלמיד חכם מרבו ומלעשות מלאכה עם טאוד העם והקדמת מכירת סחורתו ואיסור הבזותו	רמו	כל טרה וטבובה יש להן התרה בפסח וחרטה	דלג
חיוב קימה וחרוד מפני חכם טאוד ר דבו מפילו הואיטק וחכים ומפני ס טיבה וחקן וזיה קודם לכבוד	רמו	הנודר על תנאי טיבטלנו כטידינה או תילה ברבית וחר טיבטלנו	דלד
חיוב אדם בלמוד בנו ולתלמידים ו ומוטיבין מלמדי תיטקות בכל טוד וכיכר מלאכתו	רמח	טודים טיאון טריכין התרה כגון טודי ודיון והבד וטגגות וזרות וטודי לאטס והתולט טודו ברבר טאודו ט מתקיים או טיהדירואס יטול ממנו כך וכך איאוס לא יתן לו כדוכך	דלה
חיוב האדם בלמוד ואם יטא אשה קהם ויטלט ומן למודו והיאן לומדין בטכר אשה לא תלמוד	רמש	טנת טודים לוכר ולטקבה מותי טער האב לבתי והבטל לזכותו ומתי מתדין טניהן יחר ובאזו אשה מער וכיכר ההפרה וההקמה וזדו	דלו
גורל טכר הכרקה ועונט מנישטה מי חייב בה וממי ראוי לקבלה	דן	טודי מטידין וכל דיניהן המדיד טהנאטו וז מתטמיים או טילא תוך לבית אביה או לבית האב	דלז
כמה חייב ליתן בכל טטה וכיכר יתן כמה ראוי לכל אחד ואחד	דנא	והטטה או טלא העטה מלאכה או טלא טטאיל כליה לטיטה וזאטטאל מהם עד כמה יתקיים	דלח
למי נותנין אשה ואיזה קודם לחבדו פדיון טבויים וכיכר פודין ומי פודי ומטטין מתלמוד תורה לפדיון טבויי כמה יהיה לו ולא יטול מהכרקה ומי	דנד	כיכר היא טבובט בטוי וטבובט טוד כיכר טיקד לטון טבובה וידות וכטי ואם טודין לטבט בטס או בכטי	דלז
טיהיו לו טרות ואינו יכול למוכרו ומי טיכרך לטול ואינו חרס לקבל ותלמיד חכם טיכרך לטול ומותר פניים לטניים ומותר טבויים לטבויי	דנב	טיבובה טלא וזכל טתס בכמה ואם פירט טלא וזכל וטיה או אפטא וטלא וזכל דבר אימור וטלא וזכל ו	דמא
טלא לקבלה מגוי בפדוהסו המדך ט טלא יכרקה לטוד	דנז	וזכל טער או דברים טאיטן ראדין וחלק טבין לא וזכל כטי וז טלא וזכילט וטלא וזכל טטיטה טלא וזכל	
להחזיק מלקבלה למי טאפטוד ולק ולקבלה למי טואאפטוד וזולה	דנח	טטירה או אטא ונטבט טל הככר וז וזכל וטטיל עליה	
קדשה וזמחור כיכר טגבית ומותר לקח ולכורק מה יכולין לטיטטה וכמה יהא פטיי ויתחייב בהן ובכמות פניים וקבויים ויחיד או רביס טיהלטו לעי	דנא	טיבובות וזמיון והבדו וטגגות וז וזמיון ונטבט טל דבר טחיובו פניס לכטל מטיה דאורייתו או דרבנן ומתקיים בטבובה חזן טבובה חלה טל טבובה	דמב
מטהג הטבויים טגביות כרקה וב ובחלטה וטלא לאחרה	דנס		
המתקיים ביכרקה וטודו ואינו יחב כ פמה טוד והאומד תנו מאתים וז לבית הכנסת או לטניים וזמירחה	דנד		
לבנה ומקדיט חוב טביר אחר הטיטטה קודם טתבא ליד גבאי וזמיר טן בין בטודו טלכ או דבר ממדיס וכטי טוד מנודה או טר לבית הכנסת	דנז		
		בבד אבואם	דנג
		זמירחה וכיכר הוא הכבוד והמורה וכבוד אחיו הגדול חזית אביו וכטל אזו ואם אמר לו אבד לטכר טל ר דברי תורה	דנח
		טלא לחבית אביו וטלא לקללו ולבזותו וגר וכטי חייבין בכך וכי טנתחייב טבובה לבטן הזקן וטבויטנו	

הלכות מילה

גורל טכר מילה ועונט ביטולה ופ

לו ויתשלל עליו ואם ישב ואיזה חורליס
 מבקרים
 טלו
 ניתן לרפוא רשות לרפואת ואם יכול
 לקבל טכר ואם טעה והזיק ואם יכול
 לרפואת למודר הנאה ממנו ומי טיש
 סמני וחברו יכרי להם ומעלם ברמים
 חולה טמת לו מת
 וידוי החולה וכיכר אומרים לו
 ענין הג'סס והפטירה ומתי מתאבל
 על ג'סס
 טמ
 ענין הקריעה טיעודה ותעספת ומקומה
 ובאיזה זמן קרעין כמה קורעים וכיכר
 קורעים והדברים טיקורעין עליהם ואם
 מתו לרב מתים כאחד ואיכר או אמו
 עס מת אחר ואם בא להחליף תוך ו'
 ואיזה קרע מתאחה וכל דיניה
 דין מי טמתו מוטל לפניו בחול או
 בטבת ויט' ואיזה דברים האונן אסור
 בהן והמטמרי מת אחר
 טמב
 מי טהיין יכרי חופתי ומת אכריו טיל
 חתן או אומה טיל כלה או אפכא
 איסור מלואכה וטאלות טילס כטיש מת
 בניד וטוטט מי טאינו מלוהו
 טמג
 ענין הספר גורל טכרו ועוטט המבטלו
 וכיכר מספידין וטל מי מספידין ומתי
 מספידין לקטטים ופטור קט' למספידין
 ואם מספידין בבית הכנסת ומיכיואך
 מיורטין דמי ההספר ומי טיכזה טולא
 להספידו ואיסור דבור בפני המת
 טמה
 דין המאבר עיכמו לרעת מטורה
 והרוגי בר' ומלכות והפורטי' מן הכבד
 והטוב בטנד
 טמו
 מי טקורבו יכרוב בפיר למ ידור בה
 טמו
 לא יכורר אדם על מתו טולטים יוס ל'
 לפי הדגל
 טמח
 טדיפה על המת והחומר אל תקברוטי
 טימט
 איסור הנאה במת ותכריכין וכלים ט'
 טעל המטה
 טן
 דברים העיטיים למת ואין בו מטוס ד'
 דרכי האמורי
 טמח
 כלאים וכיכית בתכריכי המת
 טמב
 באיזה בגדים קיברים ואין האיש מ'
 מלביש אשה והיוך מויכיון מתגרו'
 או קטן ובאיון מטה חטיטת טמת קדם
 טממול
 טמג
 כיר טיטי ב' מתים איזה קודם
 טמח
 בגדים טמטיטין באשה מבחיט
 טמה
 גבו לימרוך המת והותירו
 טמו
 איסור הלנת המת ומתי יכולין להליג'
 טמט
 טטח קט' ותשלין לטוחי המטה וכולא

להיכחו סמוך לזמן קט'
 טמח
 איזה מקום יכיאית הנטיים והאבלים
 טמט
 מת או כלה או מת ומילה איזה קודם
 טיס
 ביטול תלמוד תורה ושאר מלאכות ל'
 להיכחות המת ולטאר יכריז ולרייתו
 חזמה מפניו
 טמח
 יכריך לקבור בתוך הקרקע ובאיזה טני'
 קוברי ואם קוברין טיט מתים ביחד
 וכריך אכל רטיע
 טמב
 איסור פנוי המת והעכמות ממקומן
 חזרין טפיטטו והמויכא נכדים בבית
 איסור הנאה טל הקבר והאבן והכפין
 ואיזה קבר מותר לפנותו והחורב קבר
 לאכר
 טיס
 פטו קט' לחופר כוך וכמה מרחיקין
 הקבר מן העיר המוכר קברו ואשה
 טירטה קבר ממשפחה ואנה נקברת
 עס אביה או עס בעלה
 קוברים מתו גוים
 טיסח
 אסור הלוך בית הקברו בתשלין וכיכר'
 טימח
 חין טהגין קלות ראש בבית הקברות
 וקבר יטן אינו נמרד ולא מחלק ולא
 נמכר
 טיסח
 על אינו טומאה הסהן מזוהר
 טיסט
 גוסס ומי חטוב כמת אעפ' טיהות
 כדיין חי
 טיס
 דין אהל היוך מביא הטומאה
 טימח
 דין תפיסת ד' אמות טל מת וקבר
 טימב
 התר טומאה דרבטן במקום מיכזה חס
 מותר לילך על קברי גוים
 טימג
 איזה כהן המזוהר על הטומאה איזה
 מתים טמטיטו להם ומיכזה ליטמו
 להם וטד מתו טממול להן ואם יכול
 ליכנס לבית הקברות לקוברם
 טימח
 טומאות הסהן למת מיכית ולטטית ו'
 ולרבו
 טימה
 איזה קרובים טמתאבלין והיוך מ'
 מתאבלין כטיהן אבלים ומאימתי
 מתאבלין על תנוח ודין אבלות על
 רבו וטל טטיא טמת
 טימו
 מאימתי מתחיל אבלות לנשואים ב'
 בבית ולויכאים עס המת כטיקוברים ב'
 בעיר או במקום אחר ולאחר מ'
 מהאבלים טבחו ולא היה עמיהם
 ולמי טמפנין מקבר לקבר
 ולהרוגי מלכות ולגרדתו חיה
 ולמי טמת בתעיסה

ומת אחד מהם ורונה כהן סיוח בהנחתו
 בכור בבית בעל הבית
 דהל טלא ביכרה וילדה ב זכרים וב חללים
 טלא בכרו או אחת בכרה ואחת לא בכרה
 וילדו וקר טטגרי וספק אם בכרה בחמתו
 קודם או אחר כך
 חתוך אבר אבר הכבוד ולהטליכו לכלבים
 ויכא טליט ומכרו לגוי ויכא טליט דרך ד
 דופן ויכא חבו במיטט אבר וחיו ברב
 אבר
 מי חייב בכור בהמה טהורה וכיכר פוט'
 טוחפות הגוי ובוכן הזה מותר להשתקף
 פמו והמקבל ממנו טאן ברול
 בכור בהמה טמאה במה טהר ובמי ובאיו
 מקום וכיכר פדיונו וטריפתו וספיקו וורוא
 ופל דיניו
 דין חלה כמה חלות צריך להפריש בה'
 ובחורטה לארץ אם יש ספק טהור מה דינה
 חלה דרבנן היוך טהנה ונאמלת וחי טובלת
 שיפור חיוב חלה וטלא לטוחטה פחות מ
 ממנה כרי לפוטרה ואינה מיטין מצטרפין
 וסדר טרופקן והעוטה עיטה מחדו ודגן
 והנחתן טאר פטור לעיסה חייבת ומפסח
 ופת פטור טטטרב לפת חיוב ועיסה טאין
 בה טיטר ותפחה לארץ אפייה
 כיכר מפריטין מטיסה על אחרת כטאין
 בטוס אחת כטייטור וכטייט בטיתיה כטייט
 טיטט טלכו כל אחד פחות מכטייטור או
 ג עיסות וואין בטוס אחת כטייטור וטטרבר
 והעוטה טיטה להלקה ביטק ותיטי עיסות
 טאי בטור א כטייטור והופרטי מהן וטטרבר
 מתי חל טל הטיטה חיוב חלה וטס הפריטי
 קורה

טל צמר על כל פשתן או דיקס עליו טטיון
 כיכר לכיבת כלאים לחיי ולכתי וזכר ורשא
 החמר ואיזה בגד טל כלאי וטור ללבוש
 ובגד טאבר בו כלאים
 התר בבגד טאבר בו כלאים
 התר לבגדים הנקחים טן הגויס
 המיכא כלאים דאורייתא או דרבנן טויו או
 טראה אונתן אחר עליו והמלביט את רבייה
 כלאים
 התר עטייה וקיום כלאים
 פדיון בכור מי מחייב בו ומתי נוהג וכיכר
 יתטנו וכמה הוט וספיקו ומתי דאי לפדיון
 וכל דיניו
 בכור בהמה טהורה באיזה זמן נוהג ובאי
 זה מקום וכמה צריך הבגלים ליטפל בו
 ואם צריך להקדיטו וכיכר יתנהג בו הטקן
 בתה ובגל מוס
 אין מדגילין ביט ואם טחטו ונמיכא טריפ'
 מטירתו בפסח חי בוסן הבית והאי דכא
 איסור טברה וגיוה בו וחיו כמח טטט'
 מטימרו והאורג ממנו בגד
 אין הבכור טטר בזמן הזה לא שי כולטה
 ואי דכאי לכונסו לכיפה ואיזה זמן
 טראוי לטוחטו עליו
 בגד טטטחט טלא טפ חכס ואחכ נמיכא
 בו מוס או טמכר ממנו ומי טאיטו מזמחה
 ורואה את הבכור
 החטור רמכור בכור וטס חולין והנחטל
 טכר לרואת הבהמה ואין החכס רואה ל
 לטימרו ואין רואין אותה בוס טיט
 איסור הטלה מוס בבכור וטלא לטוחטו
 על המוס טהטילו בו ואם טטטו גוי או יטור
 לפצל ממנו ואם אצורה דס אס יכול להקדוה
 על ידי מוס

טייטור חלה וברכחה ומי חאוי להפריטה
 איזה פת חייבת בחלה
 עיסת כלבים והפקד וטוחטפין ונכרי ויטדיל
 טטוחטק עס הטכרי
 דין תרומות ומיטטרות סדורן וכיכר טיטט
 וכיכר הספך מקבלן ובאיזה מקום ובאיזה
 זמן דארייהא או דרבנן והלוקח מקוים או
 פוכר להס והמקבל טרה מהגוי
 זין מתנות עניים ודין ראטיית הגו

הסטים השודרי להטיו מוס בבכור ומתי
 נאמטין ומי נאמן להטיר עליו ויטדיל טאי
 אפי על טלו וזי חואי בכור ליטיר בלא כהן
 דין ספק בכור ויכא דופן וטויטטוס ו
 ויטרוגויטוס ומככרת טייכמה טלחה וחור
 ויחטית ורל טילדה מין טו או מפכא ורחל בת רחוי
 בת טו ואפכא ופרה טילדה מין חמוד ואפכא ובהמ'
 ויה טיטטפה וקסה טהטילה טיליה או חרדת רס ו
 ורככו בסיב או בטיליה או באחזתו וטפחתו כותלי ב
 פית החחס או טטקרו או טגמס או טפרן מקצתו או
 הרביק טט דחמים זה לזה

הלכות גרוי

דין המטרה והמוחזקס כיכר טהגין
 טטהס וכיכר הטרוי ועל מה מנדין וכל
 דין הנדוי וכיכר התרתו ותלמיד חכס
 מטרה לכבודו
 עטין בקור חוליס ומתי וכיכר יאטר

הלוקח בהמה מהגוי ומינו יורטאס בכרה
 ואם היו חולבת או מגרלת ילר והלוקח
 מחביהו ולמ הודיעו אס בכרה
 טיטט שהפקדו אכיל אחר זה בכור וזה פ
 פטוט או אחר שהפקדו וכל חברו בכור

הליכות שיחיה כשרה וארזי אבי הר אסד
ולא חילק אלא אם הוא לפיני ברקין אותו ו
והוא חילק אותו אם נתעלה ואם אינו לפיניו
סומכין על החוקה בשיטה וכן הוא כבוד רב
אלש וכיון שרוב מיכיון איכל שיחיה מומחי
הן המוסיא בהמה שיחיה כראוי במקום שרוב
ישאל מיכיון כשרה ואפילו נגנבה הימינו
ומיכיה שיחיה טאף על פי שהוא חסוד על ה
הגניבה אינו חסוד על השיחיה וכתב הדס
בס דוקא טמיכיה בבית אבל מיכיה בטיקא
באשפה טבבית אסודה וכן כתב בפלה בטור
והדר שיחיה בר אברהם התיר אלא אם כן מיכיה
באשפה טבבית וכן ארזי אבי הדר אסד ולתיר
אפילו באשפה טבבית ולא אסד אלא באשפה
טבבית

היש שאינו שומע ואינו מרבר

ושיחיה הדיכיה ידו בלילה או מקדש כסות
לן בבית הקברות או מאבר מה שימתין לו
באחת מילי ואם נוטה אותו ודך טעות נקרא שוטה
וקטן שאינו יודע לשון ידו לשחוט א
אין שחט לכתחלה אפילו אחרים שומדון על
גבי ואין מסדון להס לכתחלה לשחוט כשאין
אחרים שומדון על גבן אפילו אם חיסה להשליכו
לכלים
המברר ארזי שומע לכתחלה לא ישחוט מפני ש
שאינו שומע הברכה ואם שחט אפילו בינו לבינו
שיחיה כשרה והשומע ואינו מרבר אם הוא
מומחה שיחט אפילו לכתחלה ושיכיר
שיחיה לשיחיהו על לוי דינו כשוטה ואם לא
הגיש לשיחיהו כל לוי שחט אפילו לכתחלה
וסמך לא ישחט לכתחלה אלא אם כן אחר בומר
של גביר וערוס לא ישחט לכתחלה מפני שאינו
יכול לברך

ב שיחיה גברי גבולה אפילו

אזרס הואין אותו וכתב הרמבם אפילו הוא
קטן ואפילו אינו עובר סברה וזה כגון גר
תישב ומשומר אוכל נבילות לתאבון וישראל
בידן סכין וניתן לו וזה מותר לאכול משיחיהו
אפילו אם ישחוט לבין עצמו ואפילו אם לא יוכל
ממנו לפתחלה וכתב הדר שיחיה בר אברהם
ולא אפילו אם ירעבן אם ירע הלכות שיחיה ודוקא
טברין הסכין תחלה אבל אין ליתן לו לשחוט בלא
בריקה של סמך שיברקט אחריו דחייבן טמא
יטבא ולא יברקט ובלא בריקה תחלה או בסוף
אסד אפילו אם ישאל
שומד על גביו

כתב הדר שיחיה בר אברהם שיחט בינו לבין
טיכמו ולא ירעבנו באיזה סכין שיחט ויש עמו
יפה ושיחיה יפה חומר שיחיה שיחט נאמן
ואפילו אם נמיכיה בטד שיחיה בידן אם יש
טבחים ומקורין ישאל נאמן לומר מן השחיהו
לקחתי ואפילו אם יש בידו בשר טוף שאינו
נמכר במקורין אם יש חטאים מומחין עמו במ
במדינה נאמן לומר ישאל מומחה וכשר טחט
לי שאינו מניח היתר ואוכל האיסור
ומשומר אוכל נבילות להכשיר
כתב הדר שיחיה בר אברהם טאין מוסדון לו
לכתחלה לשחוט אפילו אם ישאל שומד על גביו
ואם שיחט ברישבר כשר על ידי בריקה סכי
תחלה או סוף וארזי אבי הדר אסד
ולכתב טדינו כגד

משומר לאחר משאר עבירות שוחט

בינו לבין עצמו ואינו יודע אפילו בריקת סכין
והרמבם הכריח גם בריקת סכין והני מילי
לכאור עבירות חוץ מעברה וזה מחלוק שבת
בפרהסיא אבל משומר לאחר מאלו הדי כגוי
גמור
האינוט דינו כגוי וסדוקי ובייתוס כ
כתב הרמבם ולשיחיהו אסיה ואם שיחט
בפניו מותר שאין כגויים ולא טאין נאמן לומר
לאקדילי
שיחיה בר אברהם כתב אם שיחט בינו לבין טיכמו
אפילו אם חותך כזית בשר ונתן לו אסור שכל מ
מכרה שאינה כתובה בתורה אפילו החזיקו בה אין
סומכין עליהם בה

התחיל אחר מן הפסולים לשחוט

וגמר הישראל על ידי או שהתחיל הישראל וגמר
הפסול על ידו פסולה כמה דברים אמר
שהתחיל הפסול ברבר טיהא נוטה אותה נבילה כ
כגון בושט או ברובה טילקה אבל התחיל ב
בקה וגמר ישראל על ידו שיחיהו כשרה
היה הישראל והפסול או חזין בסכין אחר ושחטין
פסולה ואין כריח לומר אם כל אחד סכיני בידו
לא מבעיא אין שיחיהו הישראל כשרה אלא על ידי
כירוק הפסול אלא אפילו שיחט כל אחד רובו של
רובו של סימן
פסולה

ג שיחיה חילין אינה צריכה כונה

לפיכך אלא כיון לשחוט ולא מתעסק בעלמא ל
לחנות או טורח סכין לנשינה

א ר"ן ובלות הספר והברואה בר"ל המוצר
 וחוט חרס וחכמה ופחדים
ב ר"ן סמועה קרובה ודחוקה **אז** טעם
 בטבת או ברגל
ג ר"ן לקוט טכמות ובין חומד וטמר קרובים

א תניא וזבחח באשר צייתיד

פלמר טכמותה מטה ע"כ בהלכות טחיטה והטו
 מסדר הלכותיהן מי החמוץ לטחוט וכונת הטוחני
 ומחטבה העוסלת הטחיטה ובמה טוחטין ומתי
 טוחטין ובאיזה מקום טוחטין ומי הן הטוחטין
 ושליל הטמא בבהמה וותו ואת בנו לא תלמדה
 ובדיקת הסכין ובסת הטחיטה ומקום הטחיטה
 בצומד ובמה טוחטין וההלכות הטחיטה והכמי

זבל טוחטין לכתולה נשים ועבר
 מן החמור וכל אדם
 ומי אין מכירין וותו טוחטין לטחוט וולא יתעלה
 וגם אין יודעין בו טיהא מומחה ויודע הלכות
 טחיטה טרוב הרגלין לטחוט הן בחוקת מומחי
 ומחוזין ברא שאיט לפטיט מן מותד לאכול מט
 גיחטות וסומכין על החוקה אבל אם הוא לפטיט
 צריך לברקא אס הוא מומחה ולטוילא אס נתעלה
 וט בכפר המיכות בטס חת טוחין צריך טיידט כל ה
 כריטי יאומס אמר פל רבר ויה הייתי מטעק וסומח
 קדי ביה יודע טר טוחט כל האסר מותר ומי לכתח
 יכולין ליתן לו לטחוט על סמך טיברקט וולא חיטי
 טמא ואל מסחיטתו בלא טיברקט ויטילט ובלמי
 טיודטי בו טח יודע הלכו טחיטה אפי טחטי לפטי

ד או ה טכמי טחיטה הגוטה ודמיה וטחט אחכ
 ביט לבי טכמו טחי פטולה ומפי טילנה טטית כך
 וכך ומותקן טכמותי טכר טטחט כרומי ורן לסמוך
 עליו ומפי אומ ברי לי טטחיטתי יפה ובל כל מה
 טטחט לפטיט כטיד ומפי לכתחלה יכול ליתן לו
 לטחוט כיון טחא טומד עג וברבר טידא וותו מתחל
 הטחיטה בר סופה ובפל הטטוד טה מי יודעין בית
 דגמי אפי לא מתחוק מותר לטחוט לכתחלה ווד לא
 ידטי ביה מי גמיר מי לא לכתחלה לא יטחוט וחס
 טחט טחיטתו כטרה ומי יכריך לבורקא ומפי הטמ
 לפטיט ודמבס חילק בין מומחה ומחוקק לפטיט
 לטוילא טטת היודע הלכות טחיטה הדי זה לא יטחוט
 ביט לבין טכמו כתחלה בר טיטחוט בפטי חכס פ
 פטיט רבא טר טייהיה רגיל וודו וחס טחט ביט
 לבי טכמו טחיטתי כטרה וולא טב טיכריך לטוילא
 חס הוא מוחוק ובמי טח יודע חס יודע הלכו טחי
 פתב חס טחט ביט לבי טכמו טוילא וותו חס יודע

ט מנהגי התחומין ומת סאי לו מנחמי
 וטור המטמרים מקט וחייטת הדיק
 וקטוחן בעפר חלי טת השטכים
פ אין מנחמין על העברים ואין מנחמי
 ובל המטרה ובל מנורה טמת

פ ר"ן הברואה במה מברין ומי מברין
 ואטיה חס יכול בטלה להברואה חס
 דיט האבל טלח לקבל הברוא וכל דיטי
ק לומת טמוטיפי בבית האבל חס חמ
 וותו בטבת וכלו חס פותחיס בחוק
 מנחס ובלים חס מוטיפין

ק חיסור מלאכה לואבל חיסו ממתת
 וחיסור סחורה והלואה ברבית וסחור
 וחמדו וסטיטו טביר וחריס במדיסות וקבלות ו
 טל וחריס כירו וקבולת טל בנין בית טל ביד ו
 וחריס ורבר התלוט טל טביר וחריס חמריס
 כירו וב טותפין טוירט ובל לחחר ומייטט טסח ל
 לאבל ההורק ממקום למקום

ק חיסור רחיצה וטיטה וטיבילת נרה
 וקטוט נטיס והתידן
ק חיסור נטילת סטרל והתירו
ק חיסור תטמיט המטה והתיד טוח
 טמוט ובל טאידט ברגל ולחוק

ק חיסור תלמוד תורה והתיד חיסור
 טוילת טולס והתיות
ק פטיטת הדמט
ק ר"ן כפיית המטה
ק חיסור הנחת תעלה

ק חיסור כבוס כל ונהוקן לטחוד קרובים
 ולחביו ולחמו בר טיגמרי בו חביריו
ק חיסו נטילת טטר וכפטי לאיס וחסה
 חיסוד טמחה לכתס לבית המטתה ל
 לטחוד קרובים טרטיס יוס חלוצי ו

ק ודממו טניס עטר חרס
ק חיסוד חרסין וטטואין על חביו וחמור
 וטאר קרוביו והתידן

ק חיסור ייחוטו מבית בטבת
 טולח להתקטות על המת יוס מרמי
ק כמה זמן הבכי וההספר והאבל ופוקדי
 על המת וכיכר מתנהג האבל

ק מקטת יוס וול כמול חוס מקטת
 תוילח ככל היום
ק אבל טולח טהג ובלות בטתג חס כמדי
 חו טיהיה קטן והגדיל תוך ו ותוך ל

ק חס יט להתאבל פלפי בר חמד חוס
 יט ובלות חמד ייטא
ק ר"ן החבר מתי לפטי הדגל וברגל וכל
 דיטי הדגל היחק מפסיקין

ק ר"ן טבת פולה חליטה מפסקת חמיה
 רכריס נהגים

ק חיסור חרסין וטטואין על חביו וחמור
ק חיסור ייחוטו מבית בטבת

ק טולח להתקטות על המת יוס מרמי
ק כמה זמן הבכי וההספר והאבל ופוקדי
 על המת וכיכר מתנהג האבל

ק מקטת יוס וול כמול חוס מקטת
 תוילח ככל היום

ק אבל טולח טהג ובלות בטתג חס כמדי
 חו טיהיה קטן והגדיל תוך ו ותוך ל

ק חס יט להתאבל פלפי בר חמד חוס
 יט ובלות חמד ייטא

ק ר"ן החבר מתי לפטי הדגל וברגל וכל
 דיטי הדגל היחק מפסיקין

ק ר"ן טבת פולה חליטה מפסקת חמיה
 רכריס נהגים

אבל הכבוד כחוזין לה
מחלק בגמרא אלא בין בהמה לשמן בכל עוף כד
אשילו הוא גדול קל הוא בטב
הטבת יריך טיהיה לו סכין מיוחד לטחוט בו

ז קבע סבין בגלגל טחוט בו ב

בין גלגל בידו או בגלגל טחוטו כטירה והדרי
טימטין בר אברהם כתב טחוטין בו לכתחלה
והבי מסתבר קבצי בגלגל טחוט גלגל של ידי המיס
וטחוט בו טחוטיתו פסולה ואם פטר המיס פד
טיבאו וטבבו הגלגל וטחוט בסבבו כטירה טחוט
המיס באי מכחן ודמקא בסבבו הראשון אבל
מכחן וחורף פסולה טבבר פסק כח המיס

ח סבין אפילו בל שהוא טחוטין בו

ובלבד שלא יהא ערוך בראשו ובמחט אפילו ה
הוא רחב קצת נאמרה של הרשעין טחוטין בו ה
החוט אין טחוטין בו

ט סבין מלובנת לא יטחוט בה ה

ואם טחוט כתב הרמבם טחוטיתו פסולה והן
דשתרב מלפס והדר אברהם בר דוד הכטידי וכן
הדרי יונה ובלבר טירע טיהא מלובנת טחוט נזהר
טלא לרעבה בידי בית הטחוטית ולזה היה ב
נוטה רעב אדוני אבי הדרי אשר וכו' לברכה

י סבין של משמשי עברה אחרת ו

אז יטן והכטידי טחוט בו מיסו גטולי גויס מותר
לטיחוט בה בהמה בריוה טיהא מקלקל ומסוד ל
לטיחוט בה מסוכנת מפני טיהא מתקן ואם
טיחוט בה כתב הדרי טמטין בר אברהם זולין הטאה
ליס המרח יכמה הטאה כרי טכר סכין לטחוט ב
בה ואדוני אבי הדרי אשר ול כתב טחוט יריך
רבה טאה מועטת כון טרי בריטבר

יא טחוט בסבין של גוים בתבהרשבא

דאפילו דרע טחוטו בן יומו יריך לקוף מקום בית
הטחוטית דקומן הרכב ברופני הסכין מינו נפגס ו
וככלפ ברופני בית הטחוטית אדוני אבי הדרי
אשר ול כתב דאפילו כסתס טחוט ידע אס הוא בן
יומו אס לאו מינו יריך לא קליפה וולא הרחה אס
יורע טיהא בן יומו קולף בית הטחוטית אבל א
מינו יכול לטיחוט על רפת טיקולף בית הטחוטית
דטימא יטכח ולא יקולף כתב
הדרי טמטין בר אברהם אס טיהא מי טעיה פטר

פפמיס בקרקע קטיה אין יריך קליפה טחוט בית
הטחוטית כרחה גמור טיהא מה טבסכין ויס
ויבליעני בבטר

סכין טחוט בה כטירה אף על
פי טיהא מלכך ברס מותר לטיחוט בו פגס אחרת
אבל אסוד לחתוך בו דותח ומותר לחתוך בו יכין
פל ידי הרחה טיריחני תחלה וסכין
טחוט בה טדיפה אסוד לטיחוט בה פגס אחרת ט
פד טיריחני ביטן או יקטחני ברבר קטיה וטגהן
פחה לקטחו יפה בטיאער הבהמה בין כל טחוטית ו
טיחוטית וטיעיד דמי ואס טחוט בו בלא הרחה יריח
בית הטחוטית אס רגיל לטיחוט בו טרחת
תריד יריך נטיית עטיר פפמיס בקרקע קטיה

יב לעולם טחוטין בין ביום בין ב

בלילה במה דברים אמורים בטחוטית כנגד
אבל אס אין אבוקה כנגדו וכו' ביום במקום אפילו לא
יטחוט ואס טחוט טחוטיתו כטירה
הטחוט בטבת וביום הכפורים אף על פי טחול ה
היה מויד מלחייב בטפטז ולוקה ביום הס פורים ט
טיחוטיתו פסולה

יג טחוטין בבל מקום אפילו ב

בראש הגג או בראש הספינה אבל אין
טחוטין לתוך ימים וטירות טלא יאמרו לטרי טול
יס הוא טחוט ולא לתוך האליס טלא יאמרו מקב
הרס לזרקו לטבחה וזה אס יט בכלים מיס
טחוט הרס ראוי לעברה וזה אס הן ילולין לא
יטחוט בו טלא יאמרו הוא טחוט לברכה הנה
במים ואס הן שפודים מותר הנה
בספינה ואין לו בה מזוס פגמי לטיחוט יכול לטיחוט
פל גבי כלים ובלבר טלא יטחוט לתוכה או
מזיכא יריחוף לספינה וטיחוט של רפטיה והרס
טחוט ויורד לתוך המיס וזינו חוטט

יד אין טחוטין לתוך הגימא

אפילו בבית הית רופס לטקת ביתו כי כר יטחוט
עוטה מקום חוץ לגומא וטיחוט טס והרס טותת ו
וידר לגומא טחוט טכר לבל טחוטין לטקת ביתו ו
רפטיא אפי כי האי גומא אסוד טחי חוטט לטקתו
וכתב הרמבם ואס טחוט לתוך הגומא אסוד לחול
מטיחוטתו פד טיברוף אחריו טימא מין הוא
והרשבא כתב אפס שאסוד לטחוטין אין טחוטיתו
פסולה טחוט מוכחאין הארס מחוקת כטירות פד ט
טיברוף וטמיס חטוד

יד ארזי בהמה חיה ועוף
ואזין טחוטית

לפניו כפי שחשבה כהלכה כשהיה והוא כראוי
שלא החליד הסכין בין סימן לסימן או תחת השור
ואם מיטא הנריכה חתוכה דמי לא החליד ואפילו
הפילו הסכין מידו או בדגלו שלא בכונה והלך ו
שיחט כחיטתו כטדה אבל אם נפל מיטמו
שיחטתו פסולה דבניטן שיבא מנח גברא וכן
אם היה הסכין מונח בחיקו או בידו ונפלה מידו או
מחיקו שלא בכונה כנפלה מעצמה דמי ופסולה

ד השוחט לשם עברה זרה הריזה

זבחי מתים ואסורה בהנאה אפילו לא חיטב בשעת
שיחטה לזרוק רמה או להקטיר חלבה לעברה זרה
הרי זה זבחי מתים טחט
סתם אחר כך חיטב לזרוק רמה או להקטיר חלבה
לעברה זרה הרי זה כפק זבחי מתים
ישראל שיטחט בהמתו של גוי אפילו חיטב הגוי ל
לעברה זרה כטידה ואם חיטב הישראלי שיזרוק
הגוי רמה לעברה זרה כתב הרד"מ טמון בר זבחה
הפסולה ישראל
שיחט בהמת חבירו לעברה זרה טמא לא פיון ל
לזרוקו אלא ליכשרו אבל אם היוטל טניהם כתב
הרמב"ם שאוסר גם חלק חבירו אחרוני אפי' הרך
אשר ול כתב שאפילו אם הוא טוחטו אינו אסור
שיאמ' מרין לא ליכשר טוחטו . ואם יטחט
משומר טוחט בהמת אחר או שהתחד בו בישראל
וקבל התראה או דמי כיון לאסור ואסור

ה השוחט לשם הרים וגבעות לשם המה

ורבנה כוכבים ומזלות אין לו דין תקרובת עברה
זרה ולא יסרו בהנאה אבל שיחטו פסולה ופירש
ר' אפרהם אם מכין לעבדם ולהדמבם אם מכין
לזיכרם הרי תקרובת עברה זרה ואם אדמי מכין
לזכרון יג' דעוה וזכורא בנה ברברי הבאי שי
שיחטתו פסולה ומותרת בהנאה טחט
לשם שיהיה טל הר או לשם שיהיה אחר משאר הדברים
בין שיחט לשם מיכאל השד הגדול בין לטל טל
טל טל חטן טב"ס הרי זה זבחי מתים ואסורה ב
בהנאה לרי דוקא בטמון לעבדו ולהדמבם
אפילו לא נתכין לעבדו

ה השוחט לשם דבר שבא בגדר

תרבה כגון עולה ושלמים ואשים תלוי ותורה
וקרבן נזיר שיחטתו פסולה דאיכא למיחש טמא
שנתה הקדושים והיה ליה טוחט דרביס בחוץ
וכן פסח כיון שיכול להפרישו בכל שעה שירצה
דמיה לזרוק וזרב וכתב הרד"מ טמון
בר אברהם דאפילו היו מעלה מוס שיאנה דמיה ל

להקרבה שפעמים שאדם מכסה מוניה ומינו ניכר
אבל הטוחט לשם דבר שאינו בא בגדר ותרבה כגון
חטאת ואשם וראי בכור מעטיר ותמורה שחיטתו
כטרה במה דברים אמורים טלוא נדכ' כעבר פ
עבירה שיחטב עליה חטאת ואשם אבל אם נרשע ט
שיעבר עבירה שיחטב עליה חטאת ואשם ואסור וז
לחטאתי ואשמי פסולה טחט תרנגולי
חזוין וכירא בהם מיטן חזוין והחזוין להקדבה
כטרה אבל אם טחט תורים ובני יונה פסולים
והוא כיהיו תורים גדולים ובני יונה קטנים אבל
אם תורים קטנים ובני יונה גדולים כטרה טהכל
יורשין שאינן חזוין להקרבה

היו טנים שוחטין בין שאחזוין ב
כסין בין טכל אחר סנינו ביד וטחט אחר מהן
לשם אחר מכל הדברים האסורים ואחר טחט לשם
דבר שיחטתו כטרה כחיטתו פסולה ומת
הרמב"ן וכן אם טחטו זה אחר זה וכיון אחר מהן
לשם דבר פסול פסולה

ו שוחטין בבל דבר התלוש בין

כסין בין ביצור בין בזכוכית בין בקנה הגדול ב
ביגס ובין ביספורן ובין בטון יחירי ובלבד שיהא
עין הד ובדוק מפגימות כאשר יתבאר ברין פגימת
הסכין מן שוחטין בקרומית של קנה ולא ב
במגל קציר והוא כלי שיצרו אדר סכין רצו אחר
נגל ואסור לטחוט אף ביצור הסכין גזירה טמא
יטחוט ביצור השני ואם טחט בו שיחטתו כטרה
הולך כסין טיט בו פגימה אפילו אם מתכין לסחל
טל מזכר הפגימה וביוס טוב נוהגין התר לכרוך
מטלית על הפגימה כיון שאינו יכול להטחיו
וסכין טיט לו שתי פיות לא יטחוט בו בר שיבדקט
מיטני ירדיו מן שיחטין

בכל דבר המחובר אפילו שיחט בו בריעבר פסולה
במה דברים אמורים במחובר משיקח כגון יספורן
מחברת וכן מחוברת בלחי בבגלי חייס וקנה ה
הטולה מן הארץ אבל בתלוש ולבסוף רברו לסתחל
ומי שיחוט ואם טחט שיחט תני כטרה ולרב ארפס
אפי' בטלו ובלבד שלא יהא נכרש פארץ אדר ט
שבטלו כגון קנה טניטנו ולדעת אחרים תלוש
ולבסוף חבדו שבטלו פסול אפילו ברעבר והדמב
מיתר בטן קבועה בלחי אפילו לכפחלה ולא טהדו
והארדרי תלוש ולבסוף חבדו בריעבר כגון כסין
בכותר וטהט בה דוקא כשהסכין למעלה והיחזיר
למטה אבל אם הסכין למטה ותיבואר למ
לגבלה פסול אפילו בריעבר טהטווד מכביח
כל הסכין וזרס ואפילו אם יאמר ברי ל' ט
ש' אדרכתי פסולה והט מילי בבהמה טהי
כבירה אבל בשוק כשר ברעבר וכתב
הרד"מ טמון בר אברהם דוקא בשוק הקל כתרנגול

אבל אם לקחום משנים שניהם סוף וכל מי שיטחן
תחלה וירין ונטפר אותו ואת בנו נהג בהמה אבל
לא בחיה וצוף ונהג בשלמים הבאמן השן ורחל
כבי הבן על התייטה וילדה כבי השוחט התייטה
ובה ביום אחר לחקה כבי הבא על התייטה וילדה
בת ואותה בת ילדה בת וטחט בתה אצל בתה פטור
אבל אסור כת הרמבם תיש הבא על הכבייה וילדה
תייט אסור לטחוט הכבייה ובנה ביום אחר אבל
אין לחזן עליהן עכ וטראה שמותר לתחלה וא
אסרה תורה לא בטוחט אבל טחור זה משקר האם
מותר לטחוט הבן לפיכך חרש טוט וקטן טחוט
האם ביטן לבין עממן מותר לאחר לטחוט אחר בן
הבן לפי טרוב מעטייהם מקולקלים ואם אחרי דומי
קטוחטין כרמי אסור לטחוט אחריהן בהמה
טחוטת אמה היום ונתערבה במחורות וכריך ל
לטיחוט מהן היום כיכר תקטנו טכטיטנו בהדי ד
דטיידי ממין קביעות ויקח מהן אחר אחר וישחור
דכל דשריש מדובא פריש וקיס האחרונים אסורים
היום

יח מסובבת

איה טתרת בטחוט וכיכר
מסובבת שאי יכולה לעמר
כטיטמדין אותה אפי חולה בקציות וקורות כיון
טיי יורה לשמר בחוקת מסוככת היא ואינה טתרת
בטחוטת אוא חוזין בה סימן שלא יכא חיותה קור
גמד טחוט ומיהו סמנה אפי רקה ימי טתפטיט
ירה ותחורנה אסלה וכן אפי הייתה פטוטה והחור
אסלה הוי סימן אבל אפי פטיטה ולא כפפה לא מהני
זהו ביד אבל ברגל בין טפטיטה ולא כפפה זה כפפ
ולא טפטיטה כסירה והלטייט חלות בין יד לרגל חוזת
ברקה אבל בגסה אין חלות בין יד לרגל וזיה מהן
קתוקתו תפטיט כסירה וחיה גסה רינה כבהמה
דקה וכטיכטה כונטה כסירה בין ברקה בין בגסה
ועוף אפי לא רפרק לא פטיטו או כטיכט בונטבו כטיח
ואם בגמר טחוטת יכא ממטה דס בקולח כסירה
ואם טחט ברילה ולא יכול לרמו ולמחר מרא כותלי
בית השחיטה מלכוכי בידוע שייכא בגמר טחוטת
דרך קולח וכטיירה ואכתי איכא תדי סימני בגמ טח
התיוה רטי ומתרות כטיירה ואם טותתת פסולה
ובטייטת וקולה חוזת כטיירה ואם קולה חלוט וטמון
פסולה ואאול לא הביחו בשסחין וגם הרמבם לא כ
כתבו ובעל הטור כת טהם הלכה וקל ילי הסימנין
יכריך טתנטיט בסוף השחיטה אבל אם טתתת כ
בתחילת השחיטה זה באמיכט לא מהני והוא רבטי
הנך סימני דוקא כטיהיתת בחוזק מסוככת אבל אם הית
בחוזק כרי אפי אי בה אחת סכל ילי הסימנין כטיירה
ימי מהגמתי טכט שלא חתירי מסוככת כטימני ילי
כבהמת יסדיל מסד הפסד ממנו אבל לא כבהמ גרי
ופטיטו אחר לגאוו אפי מוככט והוא טל גרי מותר
רטייט לטחוטת וליקח ממנה בסד ומותר לטחוט
הייתה מן הגרי לטחוטת וכן כתב בעל העמוד

יט השוחט

בסכין ומימדת פגומה ה
הדי וז נבילה אפי פגע ב
בצניס המשרקת אין תולין שינגס בו אחר השחיט
לא חיטי טימ בעור טפגס ונמיכא טחוט בסכי פג
ואפי בעוף וכת הרמבם אפי הי קטנה ביותר ולא
הוכיד חגרות ספורן וכן כת הרשבא טיטור פגימה
כל טהוא ובלבר טתחגור בה כל טהוא אפי כחוט
הטיירה ואאול פסק כרי טתחגור בה הספורן וכיון
שהפגי פכילת יכרי לברו הסכי תחלה ואי לכמו על
טייטה לברוקו אחר השחיט ואם עבר ולא ברקו תחל
ואחכ ברקו ומיטמו יפה שחיט כסירה וכיכר הית
הפגימה כי הוא דבא ג מרות בסכי אוגרת לא ישחור
ואם טחט טחוטתו פסולה מסוככת לא ישחור ואם
טחוט טחוטתו כסירה פולה ויודר טחוט לתחלה
פי אוגרת טיט לה ב עוקסי ובין הולך ולא הביא
או הביא ולא הולך פסולה מסוככת סוף לה לא ע
טוקן אחר וסר הטייט החולק במסחנות וכגון קיימי
ברטיט וסכיטא והולך ולא הביא בענך שלא חתך
אפי השור טר טעבר כל הפגימה ואם הית עומרת
אכל הקתו כריך שיבאולח חולך אבל
אם הי באמיכט הסכי פסולה בכל ענין ודפ ילפס פסון
אפי הי באמיכט הסכי אפי העוקן כלפי דחט הסכין כ
כסד אפי הולך ולא הביא טחין עוקן הפגימה קורע
לא בפגמו בסמן ולא כטיטור ממנה ואם העוקן
כלפי הוטב או כסד אפי הביא ולא הולך וכן כת הרמ
בס רטיי כת כסברא הווא טוטה ולוח הסכים אאול
פולה ויודר הוא טחין לה טוס עוקן טהוטחורו טתי
עוקיכיה סכין טיט לו פגימו הדבה טדון כמגרה
אפי בריעבר פסולה ופריטי אפי פולה מסוככת
ובגל הטטור כתב אפי הם מסוככות כסירה בריעבר
אפי טחט בענך שלא פגע העוקן הפגימה לא מיר
טיהן אוקרות מאול הסכים לפי רטי סכין טחין בו
פגימה לא טהיטפורן מככטך בו מדוב חידורו פ
כראט טבולת כסר וסכין טפיו חלק ילי טחוט חר
טוחטין בו אפי טיטומו בטחוטת הדבה דק טיול
ויביא ולא יטיחא בטיהיה ובענך בריקת הסכין
אטיקטא והלכתא אכטירא אטופרו ומתלתא דוחתא
פי כריך טיעביר טליו יספרנו לרמות אפי יחגור בו
ובבטיד אכבטו בתלתא דוחתא פי על פיה ובטיי י
סרדיה הלכך בודק בהמלכה ובהובאה על חורה ב
בבטיד לאט ובכונת הלכט לא יפנה לבו לרבריס ח
אחרים ואחכ בהחלפה ובהובאה ביטפורן טחי יכול
להרגיש יפה אם יברוח ביטפורן ובבטיד ביחר וכן
יטטה בב היסדין והן יב וואסמכתא וטחוטת כזה
הטוחט בהמות הדבה וזה אחר זה יכריך לברוק ה
הסכין בין כל אחת ואחת ואם לא ברק ונמיכמת
פגומה כולן אסרות אפילו הדמיונה חקעב סברק
הסכין לפי השחיטה יכריך לברוק גס אחריה
והי מילי לתחלה טהסכין לפטיטו אבל אם נאפר ש
טחוטתו כטיירה אפי טחט בו הדבה זה אחר זה

חייבין עליה מטוס חלב כעל חלב בהמה גמורה

יז אפרוח בלזמן שלא יצא

ל
למיר
העולם אסור משום סרף הטורף על הארץ מלאכה
שייכא למיר העולם מותר מיר וד' מלימוד בר'
מותר בר' שיתפתחו עיניו ועוסק רב אלפס כתנא
קמא דרבי מרובי אבי הראש וז' פסק סא' קב
ולד בהמה תוך טמיה ימים אסור
מטוס ספז נפל ומיהו אין כריך ח' ימים טלמיה
אלא מיר בתחלה ליל טמיה מותר והני מילי ב'
בטאין ידוע שכלו לו חרשיו אבל אם ידוע שכלו
לו חרשיו מותר מיר אפילו ביום טולר ולא
חייבין טמא נתרסקו איבריו מר מת הלילה

יז אסור לשהות אותו ואת בנו

ביום אחד לא טמא האם ואחר כך הבן תוהבת
ואחר כך האם בין בטקבות כגון האם והבן בין
בזכרים כגון האב והבן בין בארס אחד בין בטמס
ואם עבר ושיחטן ביום אחד כתב הרמבם ט'
שימור לאטלן ובהלכות גדולות אסור לאוכלן בו
ביום ויום האסור באותו ונתבטו היום הולך
ואחר הלילה טמא שיחט בלילה אסור ביום שלאחריו
ואם שיחט ביום מותר בלילה של אחריו
והוא דאסור לשהות דקא בידוע שהוא אביו וכן
בידוע שיהא אמו כגון שכרוך אחריה אבל טען ה'
הספק אין חוששין הלכך הל' קח בהמה בכל מקו'
ובכל זמן אינו חושש שיכא נטחטה האם או הבן ה'
היום אבל כל המוכר והזהיר ללוקח טמא שיחט
האם והבן היום או מכרה לאחר לשהות היום
אם הוא באחד מארבעה הומנים טורף כל מי שיחט
בהמה שיחטה מיר והם ערב פכח ופרב עכרת
וערב ראטי הטקה וערב יום טוב האחרון של רג' ט'
שז' אי קונה אותה לשהות מיר כריך להדיעו
שימכר האם היום ומס לא הוריעו שוחט וז' חושש
לא טמא קטה מישראל או מגוי ואם נרדלו
אזר כך ש' שחטה אמה היום הוי מקח טעמת
ודוקא שימכר שניהם ביום אחד אבל אם מכר האם
ביום של פניו אין כריך להדיעו ואם מכר
האחר לחתן ומכר הכיני לכלה אפילו אם מכר ב'
בשני ימים כריך להדיעו טורף שוחטין ביום
אחד טמס
טלוחו מותרות ביום אחד הלוקח תחלה יס'
יטחוט ולא הטני במה דברים אמורים בטלוחו
טניהם מארס אחד טמיד כשימכר לדאשתו לא היה
יכול לשהות את טמא בירו טהולקח כל מטע'
לשהות מיר וכיון טהוא לא היה יכול לשהות
גם הלוקח ממנו אינו יכול לשהותו טאינו יכול
למכר לא זכות טיש לו בו אב' ו

הטורף מן המצח ומטא בה נוכח בין אם הוא בן
טמיה או בן תשבה בין חי בין מת מותר ואין טען
שיחטה וחלב מותר ודמו אסור והני מילי רבן
הטענה חייבין טעין שיחטה בטלוח הערים על גבי ק'
קרקע אבל אם הערים על גבי קרקע טעין שיחטה
ראויה וכל שיזוסל בטמא שיחטה עוסל בו
וחלבו אסור ומס לא טמא כגון שקרטה ומסא
בה בן תשבה חי כריך שיחטה ואפילו קרטה ו'
אטמבלה בירו או טהיתה טריפה וטחטה ואין ט'
שיחטה מותר הטובה וניתר בטחטה טמא אם
הוא בן תשבה חי אבל אם הוא בן תשבה מת או
בן טמיה אפילו חי הדי' זה אסור בן תשבה
טמא במפי בהמה טחטה וגדל ובא על בהמה
בהמה והולד וז' הולד אין לו תקנה בשיחטה
הטחטה הבהמה ומסא בה עובר טפרסותיו קלוטות
כטל חמור מותר ולא טיב עי' אם מימנו בתוכה מ'
אלא אפילו טולר מטמיה מותר רגמל בן פרה מותר

גבי ית' ית' ית'
והני מילי רבן
אבל אם הוא בן
טמיה או בן תשבה
בין חי בין מת מותר
ואין טען שיחטה
וחלב מותר ודמו
אסור והני מילי רבן
הטענה חייבין טעין
שיחטה בטלוח הערים
על גבי קרקע אבל
אם הערים על גבי
קרקע טעין שיחטה
ראויה וכל שיזוסל
בטמא שיחטה עוסל
בו וחלבו אסור ומס
לא טמא כגון שקרטה
ומסא בה בן תשבה
חי כריך שיחטה
ואפילו קרטה ו'
אטמבלה בירו או
טהיתה טריפה
וטחטה ואין ט'
שיחטה מותר
הטובה וניתר
בטחטה טמא אם
הוא בן תשבה חי
אבל אם הוא בן
תשבה מת או בן
טמיה אפילו חי
הדי' זה אסור בן
תשבה טמא במפי
בהמה טחטה
וגדל ובא על בהמה
בהמה והולד וז'
הולד אין לו תקנה
בשיחטה הטחטה
הבהמה ומסא
בה עובר טפרסותיו
קלוטות כטל חמור
מותר ולא טיב עי'
אם מימנו בתוכה מ'
אלא אפילו טולר
מטמיה מותר רגמל
בן פרה מותר

הטחטה הבהמה ומסא בה עובר טפרסותיו קלוטות
כטל חמור מותר ולא טיב עי' אם מימנו בתוכה מ'
אלא אפילו טולר מטמיה מותר רגמל בן פרה מותר

טז המקשה לילד והוציא העובד

ואת ראשו וקף כל פי טהור ודרי הרי הוא כילור חזי
נכה בשיחטה אלא בשיחטה אסור אם הוא בן ק'
ק' טמא ואם הוא בן טמיה או בן תשבה מותר
ה' יצא ידו והחזירה מה שייכא מן האבר לחתן
אחר אבל מה שנטמא ממנו בפנים ומקום החתן
מותר לא החזירה קודם שיחטה גם מקום החתן
אסור אבל מה שנטמא מותר אפילו הוא מיעוט
ומס יצא רוב העובר הרי הוא כילור ומס יצא ח'
חצו ברוב אבר כגון שיכא רוב ידו והכניסו מה
שיכא מהעובר אינו ולא חזיו ומס נטיל פיעוט
היד שנטמא בפנים אחר רוב היד שיכא הרי רוב ט'
טחטן מיעוט היד שנטמא אחר רוב היד שיכא ל'
לה' לים לה' הטובה ומס וכן אם יצא ר'
הז' ב' מיעוט אבר אסור ואין אומר' נטיל מיעוט
אבר שיכא אחר רוב האבר שנטמא אלא מיעוט
מותר אחר רוב הטובה שיכא ומס ה' יצא אבר ה'
אזר והחזירו וחזר והדיכא אבר אחר והחזירו כד'
שיטלים לה' המיעוט טלח יצא מותר ומס
חתך כל אבר אבר בשיחה טהור ג' המיעוט ט'
טמא ב' ב' וס' קיבר טהור
ידו והחזירה ואחר כך טולר וגדל ותולד חלב וס'
נחתך מהעובר טמא טמיה ונמיטא בתוכה
מותר באכילה נרתן מגופה ונמיטא בתוכה ל'
לאחר שיחטה אסור באכילה הכניס ידו ב'
במשי בהמה חרטי חלב מבן תשבה חי שבת קה

גבי ית' ית' ית'
והני מילי רבן
אבל אם הוא בן
טמיה או בן תשבה
בין חי בין מת מותר
ואין טען שיחטה
וחלב מותר ודמו
אסור והני מילי רבן
הטענה חייבין טעין
שיחטה בטלוח הערים
על גבי קרקע אבל
אם הערים על גבי
קרקע טעין שיחטה
ראויה וכל שיזוסל
בטמא שיחטה עוסל
בו וחלבו אסור ומס
לא טמא כגון שקרטה
ומסא בה בן תשבה
חי כריך שיחטה
ואפילו קרטה ו'
אטמבלה בירו או
טהיתה טריפה
וטחטה ואין ט'
שיחטה מותר
הטובה וניתר
בטחטה טמא אם
הוא בן תשבה חי
אבל אם הוא בן
תשבה מת או בן
טמיה אפילו חי
הדי' זה אסור בן
תשבה טמא במפי
בהמה טחטה
וגדל ובא על בהמה
בהמה והולד וז'
הולד אין לו תקנה
בשיחטה הטחטה
הבהמה ומסא
בה עובר טפרסותיו
קלוטות כטל חמור
מותר ולא טיב עי'
אם מימנו בתוכה מ'
אלא אפילו טולר
מטמיה מותר רגמל
בן פרה מותר

בצורך שיהיה בכתובי כרי שיהיה יתקרה בתיכו וזו לא
יוכל ליכאח לא חתכה בשטת שיחיה ומיטת הכונה
לאברי שיהי אבל לא יאמי לכתיה לה לא חתכה בשטת
שיחיה ומיטתו לאברי רחשי שיהי לא יתחנה ה
לאברי כיון שהיה ליכאח כחוד וכן גדיים וטלאים
שיחיה ליכאח כחוד כתב רי שיהי מותר ואחול כתב
שהי אסור ומי מי מיטתו בסולר לא ישרוך הורידין
ויחתוך סביבן כרי טילה שיהי אסור ויכבש וזם
בטולו בקדיה מיטתו ומיטתו הרוטי והטואר וזם יש
בו כרי לבטל היטו בס מותר ובהמה כיון שדורך
לנתיחה אין ישרוך וישרוך הידוי ומותר בין ליכאח
בין לבטלה והי אגדיס כת טאי לבטיל שנה שלם אף
כפ שיחתך הורידין ישרוך שיחתה אבר אבר ויסיר
כל הגדי שיש בהם הם וכן בהמה שרויכה לבטלה
אעפ שימיטתה ישרי לחתוך הורידו וכן כת בהג הנך
מוך ריך רבהמה ישרוך לחתכה שיהי סימני אגדי
דאמי רב חשיא לא אמ רב יהודה לא בשוק הזמיר
ויכילה כולו כאחר וימטי רבהמה טמי יכולה כולה ב
כאחר ויכריכה ולא נהי לאח החיט זלי
אמי רב יהודה מי שמוני כל טבח טאי
יודם הלכה שיחיה אסור לאכול מיחיה
הליהן הלכה שיחיה שיהיו חתכה חלחה הגרמה ו
רבי זיר שיהיה כיוכה הדי שיהיה חל לעיני והגביה
הי קודם השיחיה וקמדי ביי בטוגג בין במזיד בין
באונס ביי בריכוך וחוד הו או אחר וקמדי השיחיה
פסולה אם שיהי כרי שיהיה ומה כרי שיהי שיהי
אחזת ופסק רש"י כרי שיחיה בהמה גסה לשיחיה גסה
ישרי שיהי בהמה דקה לשיחיה דקה וכרי
שנה לשוק והך שיחיה מיטתו ישרי בהמה
והמזיד לשיחיה טאי מיטתו לא בכרי חתיכה הסר
לבר רח מיטתו בכרי שיגביה וירביע וישיחיה
וכן שוקר ומי מי מיטתו בכרי שיחיה כל הסימן לא
בכרי שיחיה רוב שיהיה הכטר שיחיה וכן כת הרמבם
לא שיחיה בשוק שיחיה כרי הגבהה והרביעה ו
ושיחיה דקה ובגסה כרי הגבהה והרביעה ו
כסוף ביי שיחיה כרי הגבהה והרביעה ושיחיה אגדי
דמיטתו בכרי הגבהה והרביעה ושיחיה היטו דוקא ל
לבהמה אבל לשוק לא מיטתו לא כרי שיחיה בהמה
לחודה ולא מיטתו להקל כולי האי לשיחיה בהמה
והרביעה בהמה לשוק שיהי מיטתו ושיחיה מיטתו
אם יש ביי הכר שיחיה שיהיה מיטתו השיחיה
בכרי טאי חר והולך ונביא כל היום כולו רק טול
שהי כטירה והמי כטירה שיהי בסומן אחר אבל
בהמה אם עיכב כטיטור שיהיה בשיחיה מיטתו
האחר טול סימן הראשי אעפ שיהולך והביא דרך
שיחיה פסולה כיון ששיחיה רוב הסימן
ומיטתו הסימן הטואר חשוב כשיחיה ומה שימעת
בשיחיה מי נחשב מן השיחיה והוי כחותך בירה או
ברגלה והיינו בעי דרבא שיהי במיטתו סימני מהו
לחר פירוטי ורש"י זיר בעי דרבא שיהי במיטתו

לפיכך
לפיכך
לפיכך

בתרא וליכך כת האפי במיטתו בתרא שיהי קנה או שיה
ושט פוסל שיהיה שילט רוב אחר בשוק או רוב שיה
בבהמה ושיהיה למות מוטת שיהיה טל ראשיה מינה
שיחיה ושיחיה וכן כת בהג שיהיה במיטתו הסימני
ביי בתולה ביי בסוף אסור והיסי פי במיטתו קמי אבל
אם שיחיה רוב א בנקה ורוב ב בבהמה אפילו שיהיה
הרבה כטירה עכ כת בהנהגה לא שייך שיהיה בקטה
שואם שיחיה רוב ושיחיה בו טבר נגמרה השיחיה ו
ושיחיה ואקשיחיה מיטתו חוזר ושיחיה כל זמן ש
שיחיה לא בשוט לבד שייך שיהיה במיטתו קמא
ובבהמה אף בקטה כגון שיהיה אחר שיחיה רוב
ואחול כת רבא טיטו ויכרפת טרהגי להחמיר כרשי
שיחיה העונה ושיחיה בו ואי יודם אס טקב הוטי וזם
לוי חוזר ושיחיה הזנה לבדו במקום אחר ומיטתו
ער שיחיה ושיחיה הוטי בפטס אם מי מיטתו ספי
הם בירוש טולו טקב וכשיחיה לו רסה כיכר הטיטור
ישרוך שיחיה ויביא ואם לא עשה כן לא התיידי הסימני
בבת אחת כמי שיחתך היכנון פסולה היה שיחיה
בהולכה או בהובאה לבר אם יש בסוף מירא ישרוך
וחוך ליכאח כמלא יכוח כטירה אעפיר לו לשחור
בלח דרסה שיהי הולכה או הובאה לבר ואם הולי והבי
אפי באיזמל כל שיהי כטיר כת ואחול לא שייכרך
לה לירך כל אורך הסכי קודם שישיחיה רוב דאין
אדם יכול ליונה בזה הפעמים הסכי הר וחריף ו
וחתך רוב הסימני קודם שיחיה או יביא כשיעור הזי
לא אחר הכמי לא דקיס להי טאי יכול לשיחיה בלא
גמרה בלא דרסה והשיחיה כטירה בהולכה או ב
בהובאה כשיחיה כמי מלא יכוח וחוך ליכאח כמלא
יכוח או באיזמל כל שיהי נהולך והביא אף אם שי
שוחט הרוב קודם שיהולך כל אורך היכוח וברגל
שלא יתפיש הסכי במזיד במקום אחר ושיחיה ב
ברדסה קודם שישיחיה רוב עכ שיחיה אדם שטי
ראשיים כאחר וברגל שיהי בסכי כרי ג ראשיים לא
היה בו לא כרי טיטו הביא חלח הוליך החיכונה כ
כטירה והפטימית פסולה הוליך ולא הביא הפטימית
כטירה והחיכונה פסולה טיטו אומון בסכי
ושיחיה מיטתו אחר לשיחיה לבר הראשי וזה למטה
לבר החנה ואחיון בו בלכסון ולא חיטיטן שיחיה
יכוח זה טל זה חלדה כיכר כגון שמיכני הככי
בין סימן לסימן לשיחיה החתון כהלכתו מיטתו
למטה וזה וזה וזה ושיחיה הטלוי לשיחיה הטלוי
מיטתו למטה שיהי כהלכתו החלוד את הסכי
תחת הכור או תחת יכמר המכוכך או תחת מטלית
הקטור ביכוארה או שיהי מטלית מדוכ בהבטתו
ושיחיה שיחיה פסולה אגל אם המטלית פרוכ על
יכוארה ושיחיה תחתיו שיחיה כטירה והרמבם
פסל גס בזה ולא נהירא
בספר המיכות יכריך ליונה כשיחיה טוחט וחס טל
הייר טול יטתה בן קדע גרור וישיחו בראש הסכי
ומתכה מהער אמת

לפיכך
לפיכך
לפיכך

זה הוא טעם נגבט במפרכת הראשונה ושחט בה א
אחרית וטאבר הסכין כל שחט בה אחכ אכור טמא
נגבט במפרכת הראשונה ואחכ סכין גס בזה אכל
אם לא ברקו קורס השחיטה וטאבר אחכ שחי פסולה
ומי כת' אאול טבח שיט לו סכין מיוחד ושחיטה נ
ומקום מיוחד שמיצטנו שם המיד בחוקת ברוק הו
ואם שחט בו בלא ברק וטאבר שחי כשרה השוחט
בכחי ברוק ואחר השחיטה טבר בה טעמות ומיכא
פגום כשרה טאנו תול' שבטעמו נגבט וכ' כל כיוצ'
בזה כגון טעלה עג קרקע קשה ורוקא שראינהו
שטפל על חודה אבל מספק אין תולין לו טעלה על
חודה כת' בעל העטור ואם נמיכא טעם המפרק טבר
והסכי פגום עי' היה המעטה ונטילתי והטבתי כיון
שדרך שחי נגבט לא רמי לטבר בה טעמות ופסולה
ורבו נחלקו עלי וטילתי פי הד' יתקב והטיב כדברי
טבח טולא הראה סכי לחכס לא ברקה לטעמו ושח
בה וטמאאת יפה מטרין אותו ואם נמיכא פגומה
מטרי אותו ומטבי אותו ומכריון על כל בטר שייכא
מיתחת ידו שיהו טריפה כת' אאול והאירט טהוג בכל
גלות יטיל טאין מאמיני לקצבים וממניס אנטיס
ירובי על השחיטה והבריקה ולהס מחלו חכמי את
כבודם כי הם זריו וזהירי ומתוך כך נתבטל בריקת
החכס לגמרי גם למי ששוחט לביתו אף כי אינו
נכון כי הרבה יכריך יטוב הדעת ויראות טמים טכ'
השוחט יכריך שיברך קורס בואי ומה זק
בו על השחיטה שחט ולא ביהך שחיטתו
כשרה ואם שוחט ק בהמות מברך ברכה אח לכולן
שנים שוחטין שני בהמות יכול אחד לברך ויכא ב
בו חברו ואם חברו מכויף להוכיאו יכריך טולא י
ידבר בין ברכה לשחיטה וכן אם חיסה לשחו הרבה
יכריך טולא ידבר בין שחיטה לשחיטה ואם דבר בי
שחיטה לשחיטה יכריך לכסות רס שחיטה ראשונה
ולברך שליו ולברך שני אחרת פל השחיטה אבל
כל הכסוי השני לא יברך וכן המברך על דעת לשחו
חיה אחת ואחכ הביאו לו יתיר יכסות רס הראשון ו
ויברך שליו ויברך פל שחיטה השנייה ולא על הכסוי
ובכל העטור כת' רוקא כטימיט ממין הראשונה כגון
שחיט חיה והביאו לו טוף אבל אם הוא ממין
הראשונה אין יכריך לברך ואאול לא חילק ואם
מתחלה כשברך היו לפניו הדב לשחוט ואחכ הבי'
לפניו אחרות כתב בסה' אם כטימביאי לפניו האחרו
יש עוד לפניו מאותן שיהיו לפניו כטיב יכריך יכריך
לברך כל אותן טמביאין לפניו אך גמל לשחוט כל
אשר לפניו יכריך לברך כל האחרות ואין נרא לחלק
לא כל מה שחט לפניו כטיביר יכרי לברך עליו ואכ'
היה דעתו על כל מה שיביאו לו השוחט חיה או ענ'
ודעתו לשחוט ושחט וכסו: ובדין כשחזור ושוחט
אין יכריך בוך כול' שחיטה שואי הכסוי הפסק הא
דכיחה הי' הפסק רוקא דשח ברברים טאני מוכרי
השחיטה אבל אם דבר מוכרי השחיט' כגון הביאו

בא

לשחוט וכיוצא בו לא הי' הפסק
מקום השחיטה ביצאר בקנה ליכר
הראש מטייפרי כובע ולמטה והוא
קורס שיתחיל הכובע לייפוט ולכלה למטה עד מ
מקו שיתגייע אונ' העליון לו היו תול' הבהמ' ברגלי'
שכשייתלו אותה ברגליה יתפטיטו האונ' למטה נטר
מקו שיתגייע אונ' העליו' הו' מקום השחיטה והוא כל'
אורך היצואר כשמתשוך הבהמה יכאר לרעו כדרכה
ובלבר טולא תאנוס הי' וזת טעמה לפטוט יכאור יות'
ממה טרגילה לטטו כשהי' רישה ובוטיט מטיח ליכר
הראש כרי תפיסה וממנו ולמטה מקום שחיטה עד
מקום שייטעיר פי' עד מקום שיט' בו כמין טער פמו
טייט בכרס ובטוף עד הנפק וכרי תפיסה פרטי' ר'
אכבט ובהג' פי' כרי שיאחו בב' אכבטותיו והו' רחב
אכבט וטייט' זה בטור הגרור וטאק בהמ' חיה וטוף
כפי' גרור למדת זה השיעור בתחלה שוחט' כנגד
הגרור שחט מן היכרדי' שחי' כשיירה ובלבר טידע טי'
שחט הסימני' קורס שיתנו המפרק כי הסימ' רכיך
וטלחי מפני הסכין אם לא טידע ברוחי השוחט מן
הטורף שחי' פסולה טהרי חתך המפרכת תחלה ואם
החזיר הסימני' אחר' הטורף כשרה

בב

כמה טיעור שחי' ב'המה לכתחלה יכריך
לשחוט ב'הסימ' ובטוף לדעת רב' לפס
אפי' לכתחלה די' בסמין אחר בי' בקנה בי' בוטיט
והדמבס כת' לכתחלה גם בטוף יכרי' ב' ולוה הסכי'
אאול שחט רובו טולא כל' א' בבהמה ורוב א' בטוף או
קנה או וטיט שחי' כשרה ובלבר טיה' רוב הנר' לטייט'
כטייעור ולא רוב טאי' מטייעור לא במחטבת הל' ד'
דמחכי' טל מחיכה אי' הרוב אבל כשהו' רוב הנ' אפי'
חוט השערה כסדי ואם שחט בבהמה הא' כולו והב'
חיצו או בטוף כל' א' חיצו פסולה לא שחט רובו טול
הסימין במקו אחר כגו' שיהתמי' לשחו ונתהפך הסימ'
וגמ' שס' ובין טניה' רוב כשרה בי' בקנ' בי' בוטיט לא
מיבטי' אם ב' החתכי' טוי' בהיקף אח' לא אפי' אם הא'
ליכר הראש והב' ליכר מטה בין אם ארס א' שחט כך
בב' או ג' מקומו בין שחיטו ב' בב' סכי' אבל אם הכי'
מיכר א' כגו' טולא אחר שיהתמי' לשחו הניח זה המקום
ושחט למטה או למטה ממנו באותו יכר יכרי' טיה'
הרוב במקו א' ומי' כטייט' הרוב אפי' במקו השני כטי'
אעפ' טאי' השחי' מפורשת שחיט' הטטויה ב' לכסוף
קחולמו או כמכדק כשרה היה חכי' הקנ' חתוך ושח'
בו והטלמו לרוב כטר' ואין חלוק בין אם היה חכי'
החתך למעלה ושח' בו והטלמו לרוב בי' אם הי' נקו'
באמי' ושח' למט' כנגד הנק' ופגש בנק' והנק' מטלויס
בג' רוב דמיס' שבבהמה ובטוף נגד ידיו אחר ה'
הודידי' טביכוא' ואי' המלח חלל האור' שחאב
כל הדס' טבהס' הלכך עוף שדרך לימלותו טולס יכרי'
לשחיט' הודידי' כרי' טייכא הדס' ולל' שיהודידין
בתורת שחיטה טהרי' אם טהה ורס בהס' כטיירה
אלא יכריך לגיחבן בשיעת שחיטה בטור טהרס

הלכות בריקת הדייאה

בשער וכל הרברים שהורגו נורקטי בהן מימיה
לפי ככלל שפר הן ואם אין מימיהן אס נראין פ
שפר מכסין בהן ואם לאו אין מכסין בהן לפיכך
מכסין בזבל וחול הרקץ מיד עד שאין היוצא ידו
לשתין כלל ובסיד ובחרסית ולבנה ומגופת טל ח
חרס סבתן ובשחיקת אבנים ובשחיקת חרשים ו
ובזהב שחוק ובנטירות של פשתן דקה ובנסורת של
חרשין ובאוקלים או בגריס שרופים עד שייעשו אפ
ובשחיקת ובכחול ובנקרת הפסילים אבל אם כשה
עליו כלי או כשהו באבנים אין זה כסוי לפיכך אין
מכסין בחול הגס ובזבל הגס שהיוצא ידו לשתין
אלא בקמח וסובין ומורסן ולא בשחיקת מתכות חו
מונהב שחוט וכתב הרשבא ברם שלא נטרפו אבל
נטרפי חורדין לאפר ומכסין באפרן אין מכסין
בשפר הארס כתב הטור אין מכסין בכל דבר שיש

בו לחלות מים כגון מתנתא

הלכות בריקת הדייאה ושאר הטרפות

בט בתוב

ובטרפ בטרפה טריפה לא ה
תאכלו מכאן מזהרה לטרפ
וסתם טריפה הינו שטרפה ארי וכיוצא בו ובטורף ש
טרורס אותו טוף הדרוס כגון הנץ וכיוצא בו ועכ
מדי מדבר בטורפה ומתה דאס הוה ליה נבילה דמי
לי נבילה שהומתה על ידי אחרים או שמתה מעצמו
לא מיידי שטרפה וטריין לא מתה ואי אפשר לומר
רבטריפה בעלמא שהייתה מכה כל שהיה תהיה אסור
דהא כתיב לכלב תשליכן אותו לא מיידי בעטין ש
טריפה יכולה לחיות ואינה דאיה לא לכלב ובמ
להשמיעטן בין שטרפה בעטין טריפה יכולה לחיו
אפי' אם קודם שחיה אסור וכו' שירענו דכשטרפ
עד טריפה יכולה לחיות אסורה אם כן היא הדין אס
אירעלה מעצמה חולי טריפה יכולה לחיות ממנו
שהיא אסורה רבי היכי דגבי נבילה אין חלוק בין מ
מתה מעצמה או על ידי דבר אחר כך אין חלוק בט
בטרפה בין שטרפה על ידי אחרים או שטרפה על
ידי חולי מעצמה שכל טעין היא טריפת וזו היא
שטיטנו כל שאין כמותה חיה טריפה ויש מיני חלואים
שהלכה למטה מסיני שהיא נטרפת בהן לפי טריפה
יכולה להיות מהן וכן שמיטה דרוסה נקובה
חסרה נטולה פסוקה קרועה נפולה שבורה
טיב הרמבם אשפ שיכולן הלכה למטה מסיני אין לך
בשירושין מן התורה לא דרוסה ולכך החמירו בה וכל
כסין שישתתק בדרוסה אסור נטוי טבעה מיני
טרפטיש בהן ספק טמותים והנטי מפרטי אותו
של חרין הלוקח הבהמה ואתחיל מן הראש
גלגול שטרפסה ושיקב קודם של מוח וחוט הטרד
שטעסק כי הוא נמשך מן העור ואחור לרש כגון

ולא שהיה לאאול אין טוחטין כפי ביט' מפני
שהוא ספק ואם טוחטו אין מכסין את רמו וללילה
אם רישומו ניכר יכסנו ואין יכולין לקבל הדם
לכמותו הלילה שאין טוחטין לתוך הכלים
כיוצא מכסין אותו כותן שפר ותיחוח למטה וכתב
בעל הטור שטרפין להזמינו למטה לשים כס' אאול
כתב שאין יכריך שיתכני לשים כסוי לא אם מיצא שפר
תיחוח וטוחט לתוכו טיפיד רמי ומכסה בידו או
בסכין או בכלי אחר אבל לא ברגלו שהוא דרך בנין
ומראה שהמיצה בוריה עליו שיחט ולא היה לו ע
שפר למטה יכריך לגרוד הדם וליתנו בשפר תיחוח
ולשחת שפר אחר עליו שיחט ולא כסה וראה את
חייב לכסות שימצא כסוי הרי הוא כסוי מכות עט'
טכיל ישרל חייבין בהם להחליט קודם לכל ארס
והלכך אם קדמו אחר וכסה חייב ליתן לו זהובים
טכר ברכה טבטל ממנו לא שאין גובין אותה בומ'
הזה שיחט מזה חיה או מאה טוף או שישחט וז'
וטוף במקום אחר כסוי אחר לכורך וכבר כתבתי
למלה שאם טוח בינתים טמכה ומברך על דם ש
שיחטה שכיסה ויברך ברכת השחיטה עלמה ש
שישחט ולא יברך על כסוי רמה הטוחט ונבלע
דס בקרקע ואם רשמו ניכר חייב לכסות ואם לאו פ
פטור כשהו הרוח פטור מלכסות חור וטגלה חייב
לכסות אין בו מדאית דס' פטור מלכסות ואין
חלוק בין אם נגלה לתוך מים או מים לתוך דם ל
לעולם כשיש בו מראית דם חייב לכסות אשפ שטרח
הכסוי כטולא היה בו מראית דם כשחוזר למראה דם
חייב לכסות נטערב בין ארוס או ברס בהמה ר
דואין דין ורס בהמה כלו הוא מים וילי נטערב ב
במיים כשישד יין והיה בו מראה דם חייב לכסות
כתב בהג' מחן רשחטי יפוררו או חיות ושחט בהמ'
עליה פטור מלכסות בהמה ווחכ' חיה חייב לכסות
דס הנתן וטיטל הסכין אם אין טכ' דס אחר חייב
לכסותו שאין יכריך ולכסות כל הדם לפיכך אין
יכריך להמתין עד שייכא כל הדם השוחט לחולה
בשבת לא יכסה אפי' יש לו דרד נשוף וללילה
אם רשמו ניכר יכסנו כל השוחט אפי' אין יכריך
לו לאוכלו חיינו שוחט לא מפני הדם שיכריך לו
חייב לכסותו כיוצא יבשה נוחר או מעקר טולא
חייבה תורה כסוי לא בשוחט שחיה חוויה לאוכל
הלכך השוחט הטרפה או השוחט וטתנבלה בידו
פטור מלכסות לפיכך יכריך לברוק הסכין והסימתין
קודם הכסוי וכתב בעל הטור השוחט חיה לא
יכסה עד שיברוק הדימה ומסתברא אי מטתכס ס
סדכא דתליא בבדיקה כגון סכינא דחליש פומיה ד
ברק' השתא או פמי אפוא לרופן מכסה בלא ברכה
חדש טיטה וקטין ששחטו ביטן לפי עכס
אין אחרים חייבין לכסותו מ' שאי לו שפר לכס'
לאו ישחט עד שיהיה לו שפר לכסות השוחט ח
חיה וטוף ולא יכא מהן רש פותר אין מפסין לא

מדין וכו' וכל הרברים שהורגו נורקטי בהן מימיה
לפי ככלל שפר הן ואם אין מימיהן אס נראין פ
שפר מכסין בהן ואם לאו אין מכסין בהן לפיכך
מכסין בזבל וחול הרקץ מיד עד שאין היוצא ידו
לשתין כלל ובסיד ובחרסית ולבנה ומגופת טל ח
חרס סבתן ובשחיקת אבנים ובשחיקת חרשים ו
ובזהב שחוק ובנטירות של פשתן דקה ובנסורת של
חרשין ובאוקלים או בגריס שרופים עד שייעשו אפ
ובשחיקת ובכחול ובנקרת הפסילים אבל אם כשה
עליו כלי או כשהו באבנים אין זה כסוי לפיכך אין
מכסין בחול הגס ובזבל הגס שהיוצא ידו לשתין
אלא בקמח וסובין ומורסן ולא בשחיקת מתכות חו
מונהב שחוט וכתב הרשבא ברם שלא נטרפו אבל
נטרפי חורדין לאפר ומכסין באפרן אין מכסין
בשפר הארס כתב הטור אין מכסין בכל דבר שיש
בו לחלות מים כגון מתנתא

אמנם אם טיחט באמצע הסכין או לחוט אם ראשו
מתכסה בעור כיון שהסכין במקום שטוחט בו כנגד
הסימני אנו מכוסה והר' לעזר' סימין היה מחמיר
גם בזה ותחלוד במיניו הסימני מבני ולא איפשי'
ולחמורא וגם בזה פרטי' במיניו בתרא רלואר
טיחט רוב הסימן החלוד תחת המיניו וטיחטו מ'
מוטה למעלה ואחכ' גמר הטיחטה כדרכה וכן אם
טיחט רוב אל בבהמה ותחלוד הסכין תחת מיניו ה'
הטואר וטיחט סימן השני אבל במיניו בתרא כטיח
ואאזל כתב כרטי' הגרמה כיכר כגון טיחט טלח
במקום טיחטה וכבר כתיבנו לעיל דמקום טיחטה
בפנה מיניו כיבטולמטה ואם טיחט למעלה ממקו'
טיחטה או שהתחיל לטיחט במקום טיחטה וטיחט
מיניו והטית הסכין חוץ למקום טיחטה וגמדה טס
טיחטתו פסולה אבל אם טיחט הדוב במקומה והטה
כלפי מעלה וגמדה טס כטיירה אפי' למי טיחט ט'
שהיה וחלדה במיניו בתרא ודוקא טיחט רוב ח'
וחלל הקנה אבל ברוב הטבשת לא סגי לפי שאינן מ'
מקדשות כל הקנה ואשפ' טיחט רובה עדיין לא טח'
ד"ב הקנה חוץ מטבשת העליונה שהיא מקפת כל ה'
הקנה ורטי' פוסל גם בזה טכת בין טיחט טליט ו'
והגרים טליט וטיחט טליט בין הגרים טליט וטיח'
טליט ואפי' טיחט ב' טליטי והגרים טליט הכל פסו'
ואאזל לא עסק כמותו במה שפוסל טיחט ב' טליטיס
והגרים טליט ובענין טיחט טליט והגרים טליט
וטיחט טליט או איפכא יש אוסרו הכל ואפי' הגרים
טליט וטיחט ב' טליטי' והדמבס הכטייר הכל חוץ
מהגרים טליט וטיחט טליט והגרים טליט אבל ט'
טיחט טליט והגרים טליט וטיחט טליט או הגרים
טליט וטיחט ב' טליטי' כטיירה ולזה היה נוטה רשת
אאזל וכל זה בקנה אבל ברטי' אפי' אם טיחט ב' כ'
שהו חוץ למקום טיחטה קודם לגמר הכטייר טיחט'
פסולה אעפ' שיגמ' כל הטיחט במקומה לפי טנבנתו
במטיהו טיחט פרטי' שטיחט בסכין שגומה ונעקרו
הסימניס ובה כת' שיקר ממקומו הסימן או נטימט
ממקומו ואפי' בעוף אם נטימט סימן אחר וטיחט ה'
הטי' פסול או טנבקר בתוך הטיחטה קודם טנבמ'
אבל אם נטקא אחר טיחט רובו כטיירה ורוק טנבמ'
כל הסימן או רובו מן הלחי או מי' מעיל בו טיחטה
אבל אם נטיחט רובו מחובר בלחי כטי' והא רפסול
כטינבקר הוקא כטינבקר בבח מכאן ומכאן טימיניו
הנטיחט או במקום אחר הלכך אי' חטוב חבור אבל
אם נטיחט המניו מחובר מכאן ומכאן במקום אחר
טי' טיחט סימן אחר בעוף ואחכ' נטימט הטיני נ'
נטימט אחר ואחכ' טיחט הטיני פסולה טיחט אחר ו'
ואחר כך נטימט הטיני טימוט וזו יודע אם נטימט ק'
קודם טיחטה אם לאו פסולה ואם נטימט טימוט
כתב הדמבס אם לא תפס בסימני' כטיירה טואי אפטי'
לטימוטה שיתעשה טחוטתה ובדואי אחר טיחטה נטי'
נטימטה ואם תפס בסימני' הרי וז' ספק נבילה וז' ה'

הוא הדין
במקום
הוא הדין
במקום

הזכיר טוס בריקה ויא שאפי' תפס בסימני' מותר ט'
בריקה טיברקוס אם נעטה קודם טיחטה אם לאו כ'
כיכר יב' בהמה אחרת ויטיחו הסימן ואחכ' יעקרו
ממקומו אם טיחט הטיחטות טוות כטיירה טכטיס טו'
נטיחטה קודם כך הראשו נטיחטה קודם ואם השני'
מארמת יותר פסולה טוהו סימן שהראשוטה נטימט'
קודם טיחטה ואאזל כתב רלח מהטיח בריקה חלח
בטלח תפס אבל תפס לא מהטיח בריקה ופסולה
הטיחט תרנגולת ידחוק דגליו בקרקע או גביהנו
טלח ינבון דגליו בקרקע כרי טלח יעקר הסימנין

בה השוחט

כדין טיברוק בסימנין
אחר טיחטה אם נטיחטו
רובן טכל זמן טלח ידע טינטיחטה הבהמה כ'
כראוי הדי הוא בחוקת אסור ומטידוע טנטיחטה
כראוי הדי הוא בחוקת היתר אפי' כולר בה ריעותא
כגון טבא זאב ונטיחט בני מעיים והחזירן כטיהן
נקובין כטיירה טואנו תולין לומר הוא נקבס ולא אמ'
במקום נקב טיקם וזו' כדין לברוק אם נעקרו הסימ'
או טיקבו רבהא סמכי' ורובא כמו ביח טריפות
ובבריקות הסימני' נמי אם בטיפת הטיחטה רחא ו'
אותן טחוטין לפניו אין כדין יותר

בו ציקב

הוסיט בטיפת טיחטה כ'
כנגד המקום טיחט ככר ט'
טריפה טיחט הקנה וניקבה הרימת קודם טיחט ה'
הוסיט או טיחט הוסיט וניקבו בני מעיים קודם ט'
טיחט הקנה טריפה אעפ' טיחט הרימה תולין' בקנה
וחיי המעיס תולין ברטי' אפי' הכי טייך בהו טרפו'
עד טיטיחטו טניהס קנה וטי' וי' טכטיירי' בטיקבה
הריא אחר טיחטת הקנה וניקבו מפי' אחר טיחטת
הוסיט אין רשת ואאזל כן

בו חתר

מן הבהמה לאחר טנטיח
כראוי וטורנה מפרכסת
אסור גלחלה בפסולת חיה אבל לאחר טמטה מותר
לזכור ולחלוד לז' ומותר להאכיל בני מעיים ל'
לז' כל ספק טנבטל בטיחטה הדי וז' נבילה וכל
טיחטה כראוי ורבר אחר גודם לה ל' פסול הדי וז'
טריפה נטיברה מפרקת ורוב כטי' עמה נבילה

בה השוחט

חיה וטוף יסדין לכסות ה'
דמו לא טנא יסדין עתה לא
טינא היו מומוטי' בירו וטברך באי אמה וקבו על
כסוי הרס בעפר וכתב בהג' טימכסה ואחכ' מברך ו'
אעג' רבכל המיכות מברך טליהס טובר לעטייתן ה'
המ' בתחלת מיכה אבל וז' טי'ס מיכה היא וטבא מיכס'
מיכה ז' ראו' לברך הלכך מברך על הטיחטה קודם
ה נחלת מיכה ועל רכיס' אחר גמר המיכה וכתב
אאזל ולא נהגו כן וכי' טיחט ספק חיה וכלאיס הבא
מבהמה וחיה יסדין לכסות דמו אבל אין לברך על'
מפי' טיחט ספק ובעל השטור כת' טמברכין עליהס

בתרבוץ הוסיט טמיט מקוס ה
 הסמיטה דינו כוטיט לעטין נקב הלכך בכל מקוס ש
 טיטקב טרפה וב עורות יש לו לרטיט זה גל זה וואס
 נקב זה בלא זה כשר נקבו טיהו חשפי זה שלא כנג
 זה טרפה וואס נקבו וכלה בו קרו ונסתם טרפה דלא
 חשיב סתימה וקרומין ילו החיכוך ארוס והשמי ל
 לבן וואס נחלפו טיהיכוך לבן והשמי ארוס טרפ
 וואס שיהן אחזמין וזי לבטס כתב בעל השטור טיה
 ניהן לקה וחבירו מגין עליה והל כנקב זה בלא זה ו
 ואיכא מר טרפה וכת מאול וכן נר לי דלא דמי לנק
 קטן דחבריה מגין עליו אבל הכא טיכלו לקאי ויני
 מתקיים עי השטור וכוון שטור החיכוך ארוס אין לו ב
 בריקה בחוץ אצל רחוסה טיכריכה בריקה כדמיתא
 לקמן דכוון טיהו ארוס אין ארוס מהארוס טיכר בו
 לא בפטיס וכוונר יעשה אס טוף הוא כורק הקנה ב
 בחוץ ושוחטו וואח מהפך הוטיט ובורקו בפטיס
 ובשל העטור כתב וגם אס בהמה היא שוחטה ו
 ובורקה בפטיס אס יש בה קורט דס פסולה וואס לאו
 כטירה ולא חיטיטן טימא במקוס דס טיחט דמי נכרא
 מילתא טכ ודבר קשה הו להתיי בבמה שמתלכלך
 בדס השמיטה ואין קורט של דס הארוס טיכר בו
 ופרטיי דההנ לעטין אין לו בריקה מבחוץ ואאול כת
 טיקב טכר בו מבחוץ אעפ טיהו ארוס ויש מחלקי
 כטיהטק במקו ידוע יכול לבורקו אבל כטמי במקוס
 ידוע אי יכול לבורקו וכוון טמי יכול לבורקו אס הו
 בהמה אי לו תקנה טמי אשטור לשוחטה ולהיפסו או
 אזכ ולבורקו דטימא טיחט במקוס נקב וואס טוף הו
 ישחט הקנה ויהפך הוטיט ויברקנו טוף הבא לשטיט
 ויכ ארו מילכלך בריס פרטיי טמי חוטיטי לכפק דרתי
 לבורקו כל הימא אבל חוטיטין לספק נקובה לבורקו
 מקוס המולכלך וריבא פי שאין צריך בריקה כלל
 אמ שולא יטב לה קוץ בוטיט אין חוטיטי טמי הכרא
 וויב המפרטיי פסקו דלא כותיה לא חוטיטין טימא
 הזמיו ופי הכרי טקב מלשו וברא אמתס בחרבותס
 ויכריך בריקה למד וטיט יש לו בריקה אצל נקבו וימי
 הכריא מלשון בריא טימא נקב ונתרפא ותלי קרוס
 טעלה מחמת מכה בטיט טמי קרוס וכן כת הרס
 בס הרי זו ספק נבילה טימא נקב הוטיט וכלה קרוס
 במקוס הנקב ואי טראה ודוקא טימא הקוץ תחוב
 בוטיט אבל אס נמיכא לארכומו לחיכוך ואינו תחוב
 כטירה כת הרשבא ברא טייט קורט דס בטיט או ס
 סביב הקוץ אבל לא נמיכא עליו קורט דס בידוע
 טיהו לאחרי שחיטה וכטירה ומחבת המורים אסרו
 בין כך ובין כך ולזה דשהי נטיה ויהי ליטור בר נת
 פסח כשולא דמי חוטיטיי חשפי בחוץ התחוב ובכל עטי
 כטירה ולזה הסכים אאול ואפילו לרבריו אס יש עליו
 קורט דס בחוץ ודמי טרפה חודאי נקב כולו כת רב
 חטילי נפדד הוטיט מן הקנה ונתרלולו זה מזה בור
 טיטור ארכן טרפה

ואס טיקב כטור וגגו דינו כוטיט ליאסר כבנקב כל ש
 טיה וויזיהו גגו כל טנמתח טמיט עי מיקו טימתחי
 לטיפט כלפי הוטיט ונטטיה טכ הזפק ככסוי עפ קרד
 ד אז חשפי טיטל כלו כטיר וכת בעל העטור חל כר
 אבל כת בתשובת הגאמני מרחא וגגו טיל זפק מידון
 כוטיט טימ לא קל כר דאמי חשפי טיטל דהא איכא מקו
 דאפי בנקב רבר טריפה

לה גרגרת

טנפסק רוב חללה במקו
 הראוי לשחיטה טריפה
 אבל אס לא נפסק רוב חללה אעפ טיהו רוב היקפה
 אס תיכרף עמו ערבי הטור כטירה וואס נקבה חשפי יש
 בה חסרון כל זמן שאין בנקב כמיסר כטירה וואס ח
 חסרה כמיסר טריפה וואס נכרקה לארטה ויש בה ח
 חסרון מיכטירקה לכאוסר וואס נקב סביב הקיפה נקבו
 דקי סמוכי זה לזה כנקבי הנפה אס יש בהס חסרון
 מיכטירקה לכאוסר טואס יש כאוסר בנקבים טס הטילס
 טביטיהן טרפה וואס אין בהס חסרון טיעורן ברוב
 ובטוף טייט בהן נקבים כנשה אין טיעורן כפי טיטו
 איסר רבהמה לא חוהק המקו המטוק כנפה ומטימו
 עפ חללה הקנה אס יש באותה חתיכה בין מה שנקוב
 ממטה ובין הטילס יש בו לכסות רובו טיל פי חללה
 הקנה הנקוב ממטה טס הטילס טיבין הנקבים טרפה
 וואס לאו כטירה נפחתה כמין דלת שלא טיל הפרת
 לא תלוי ועומד וזקוק טיס כדלת עפ הארובה אס
 השחת גחול כרי טיכטס ויכא בו טריפה וזהו יותר מ
 ככאוסר וואס לאו טיטור לא כאוסר מיכמיכס כטירה
 כיון טיהרלת סותס הנקב והרמבם כת נפחתה נקב
 משולש מטיט יכרדיה כרי טיכטס ויכא בו טריפה
 וכן כת רב ילס טיכין טיקבה מב יכרדיה נטרקה כ
 כטיטור קטן נכרקה לארטה אעפ
 טילא חסר ממטה כלום טרפה ברא טילי נטור ממטה
 של אכל נטור ממטה כל דהו למטלה ילמטה כטירה
 והוא טיטור המטיטור ממקום טיטור וישחיטה ש

לך דיאה שגיובה טרפה ותהלה

כגון טל הלחי וטרפיה הושיט וזפק בעוף ובקנה
האיברים הפנימיים כגון ריאה לב כבד ומרה
טחול וכליא והאם והדיון והקיבה וכרס הפטמי
והחיצון והמסס ובית הכוסות וקורקבן בעוף וטקב
בקוף לחלל והלשונה חלחלת ונפלה לאור ואחב
איברים החיצונים כגון הידים והיכלמות והרגלים
וואת טרפיות שישנו בכל הגוף כגון טפלה דרוסה
וגלורה ושיאכלה סס המות וטהיטיה טחי או טטיה

כלב טיטה

ל בהמה

הגלגולת פי טנתרוץ ב
באיבר טרפיה בין ברזב הקפו דהיינו מאמצייתו ו
ולמבלה טיהוא למטה מהשיטס בין ברזב גבהו ד
דהיינו ממקום שיהתחיל כבד לטפט והוא למטה מ
מהשיטס אטפי טיהקרוס קיים טרפיה נפחתה וחסד
מוטה כסלט כתב רשי טיהוא טרפיה וכן פת הרמבם
טזס וחסר כסלט טרפיה ואס טקבה טקביס טייט בהס
חסרון זס יט כסולך כסלט טרפיה ולפי זה יצרי לוטר
מתנ דקטט וילו כטירות וקא חטיב נפחתה הגלגולת
מירי בטיוץ בו כסלט ובטל הטטור כתב טהי כטרי
וכן יראה מרברי אאול טיהביו משנת וילו כטירות ג
גלגולה טיחבסה כפטייה ולא חילק ובטוף טל כר
כגון אורזא וכיוצא בהן אפי לא טקב העינס יא כל
טיהו טרפיה וטרפות טלי טטיה אס הכסה חולרה על
דאטיה או נגפה ויש לחוש טימא טיקב הקרוס מיניח
ידו ביכר הטקב וטועץ או מכטס ידו לתוך פיו דוחק
כלפי מעלה זס יוצא המוח דרך הטקב בידוע טיקב
הקרו וטרפ וזס לאו כטי
יש לו ב קדומין זה על זה
ואס טיקב זה בלא זה בהה

לא המוח

איכא פלוגתא רת אוסר בטיקב השליון ומתיר בטיקב
התחתון ורב ילפס אורכ בטקב התחתון ומתיר בעליון
ורבי ילפס כתב טימאטר טר טיקבו טטיה וכן
יראה מרברי הרמבם וכן היא מסקנת אאול ואס
חסד מן המוח מטיט כגון טטיקב או נהמטק והקרוס
קיס כטרה אבל זס נמוח וטטיף כמיס בתוך הקרוס
זס טינתר כן טיכיוצא בזה בחוט השדרה זס מ
מעמידין אטי טומד טרפיה וכתב חד ילפס
בר טק טימטיה בא לידו טימטיא בתוך הקרוס מיס
וטחסד המוח כטיטיח מק המוח והיה המוח מקיף
המיס סביב טילא היו מגולין כלל והתירו וכן כתב
בהג' כיון טימאטר מקיף המיס אבל זס אין המוח
מקיף המיס טרפיה טימס טיהמוח מוח בתום יטי
בו חלל גהול כמין קרדיה ויש על פיה כלפי הטומד
כמו טיטי פולין וכל מה טייט מהמוח בתוך הקרדיה
עד הפולין ופולין בכלל כרון כמזח וטקבתו במטיה
מסאן ואילך כחוט השדרה

לב הויט

השדרה היוצא מן המוח
ונמשך על פני כל השדרה
כד טק הונב ואס טפסק טירן טל החוט טיהמוח

בתוכו מן טרפיה אטפי טיהמוח כיון קיים אבל זס ט
כסדק לארכי זס טפסק לרחבו בפרות מוח כסד זקן
טפ טיפסק כל המוח אבל זס נהקלקל המוח בתוך
החוט עד טימוח וטטיף כמיס וילו היה החוט נקב
היה יוצא או טימס וטתרכך עד טיל היה מעמיד כ
בית היה המטיט טימטיח חוץ לידו טוחה ולא היה
יכול לטמוד טרפיה וכן זס החוט טב וכבד זס מ
זג מעמידין אותו זג יכול לטמוד מחמת כבדו ט
טרפיה אבל זס נחסד קצת מן המוח וטתרוקן כטרי
וטרפות זה טל החוט הוא עד פרטיה שליטית פירי
כטימטיח החוט טיכגד הידיכיים מתפצל פיכולא
ליכד ימין ופיכול אחר ליכד טמיל ואמיכטיה יחד
כגד הונב ולאחר טיורד בג אכבכבות מתפצל עוד
לטיט פיכוליס אחר לימין ואחר לטימיל וכן בהרבה
מקומות עד טיכרה וכל מקום טיפסק עד הפיכול
השליטי טרפיה ומטיס ואילך כטרה זס טפסק
כגד טובי הפיכול טל פרטיה השליטית כתב רטיב
יראה טיהו טרפיה ויש טימטיח זס טפסקו אחר
מטיט חוטי הפיכוליס הראטוטיס וטטיס טרפיה

אבל זס טפסקו חוטי פיכול השליטי כטרה ובטוף
הוא טרפות החוט עד בין האגפס התחת המקוס
טיהן מחוברין בו כגוף והרד טיטיין בר אברהם
כתב עד כלות מקוס חיבורן כגוף ולא טהירא
ואס טיקרה חוליה אחת מהחוט אפילו למטה מ
מהכסלים טיוץ טס יכלעות טרפיה

בהמה

טיהכו אות במקל טל השדרה והלך
המקל על פני כל אורך השדרה כ
כטרה ולא חייטיין טימא טפסק החוט ואס לו
הגיט המקל על פני כל השדרה זס טיט במקל קטרי
חוטיטין טראט המקל במקוס כלה מכה בכח וכן ב
במקוס הקטרים וכן זס הכה לרחב השדרה
חוטיטין טימא טפסק החוט בהמה טגוררת רגליה
אין חוטיטי טימא טפסק חוט השדרה טאונת חולין
אותו בטגורטא פי כוא הידיכיס כתב הדטבז במה
דברים אמורים טילא טרע טיפלה אבל זס נדע
טיפלה חוטיטין טימא טס טפילתה טפסק ח
חוט השדרה וכן גוררת רגליה טפסיקת חוט ה
השדרה מיכוי טס טפילת

לג ציטל

לחי התחתון כטרוכתבו
הגאוטיס והוא טיכולה ל
לחיות טי המראה והלשונה הא לחי הכי טרפיה כטי
הרמבם טיטל לחי השליון טרפיה אבל זס טיטל ה
התחתון כגו טנגמס עד הסימן ולא טיקח הרי זה מ
מותר זס כתבתי למעלה טאפי טיקרו חוב מהלחי
זס המטיט טימא מחובר במקוס אחר כטרי טר ט
טייקרו כולן זס טילא יטאר המיכוט במקוס זג זגס
אטיממה טל מה טאסד לחי השליון כיון טחי מפורסס
וכי יט להוסיף על הטרפות ואין לרקוק מדה כטיט
בתחתון מכלל רבטליון טרפיה ולגיטיה אכטריין
לאטימטי אטג' רסימטי מחוב בו כטרה זכטי בעליון

מחמת בני אדם שיהפידוהו כגון שישחטו אחרת ל
 לפטות וכיוצא בזה טרפה ואם בירי שמים כגון ש
 שפחה מקור הדבס או מקור מפחד שומר בריות כ
 כגון מקור טענת אריה וכיוצא בזה כטירה
 וכיוצא בזה הוא בירי אדם אדם לאו משימין אותה
 במים משת לכתאם חזקה ללחותה בידוש טיהא
 בירי שמים וכטירה וזו לא בירי אדם הוא וטרפה
 ובאיה מים בודקין אותה בימות החמה לוקחין כ
 חרס שאינו לבן מפני שאין המים שבין ממהרין ל
 להתזרר וממלאין אותה מים פוטרין שיהיו חמין
 כמו יבנטין בימות החמה שישמרו מנט בבית בין
 של מצין בין של טהר ומטיחין אותה בו והוא שיהיו
 המים פוטרין כל משת לשת ובקוץ בודקין איתו
 בכלי חרס לבן שממחר להתקדר ונתון בו מים ק
 קרים שיעמדו מנט בבית אחר שישאבו מטיחין א
 אותה בהן משת לשת מנט שנימצאות
 בריאה אם שלימה היא נפחין אותה אם שולה
 בנפיחה כטירה בין אם הוא עב או דק בין אם נכנס
 דרך חודה או דרך קופה ואם היא חתוכה או אפילו
 שלימה יש עליה קורט דם כגון המהט בחוץ טרפה

לח ריאה שיש בה אבעבועות

אפילו הן גדולות הרבה ומלאות מים כטירה ומיהו
 לרב ילפא צריך שיהיו שבורים ולא כדוחין וכן
 כתב הרמבם ריאה שיש בה אבעבועות אם הן
 מלאים רוח או מים וכיס או לחה הנמשכת או ליחה
 יבישה וקשה אפילו כנפח מותרת ואם יש בה ליחה
 סרוחה או טורה וכתב שם וכשמוציא הליחה
 ובדק אותה צריך לבדוק הסמפין שיערניה אם פ
 נמצא נקוב טרפה ואם הראש זל מתיר אפילו ב
 בעצרון וסרוחין וגם לא הוכיר בריקת הסמפין
 ואם יש בה שתי אבעבועות כמוצות אכורה אפילו מ
 מלאות מים וכיס ואם אחת נראית בשתיים כקפץ
 אותה במחת מיכריה אם טופכות לכיכס אחר אית
 היא וכטירה ואם לאו שיתים הן וטרפה אבעבוע
 שנימצא בשפולי הריאה כתב בהג אס הבשר מקופה
 מכל יר אפי' בכל שהיא כטירה ואם לאו הרי הוא כ
 כיתר וכל יתר כנטול רמי וטרפה אבעבוע
 שיש בה נקב ואין יחוט אם נקב מחיים או לאחר ש
 שחיטה אין אימרון נקוב אחר לרמות בו שאין
 מרמין באבעבועות

לט הריאה גפסלה בשגוי מראה

כיוצא היתה שחורה כדיו או ירוקה כמראה החלכין
 של ביצה או כמראה הכטות או כמראה הכרכוס או
 כמראה הבקעת או כמראה הבשר טרפה ואפילו כל
 שהוא ממנה וכל יל המראות אין פוסלן אלא לאחר
 נפיחה שפוחין אותה ואינה משהתית אבל אם על

ירי נפיחה חוזרת למראה הכסף כטירה ואם חזר
 שחורה כדיו לא כמראה הכחול או ירוקה ככרתי או
 טיהא כמראה הכבר או ארומיה אפילו בתכלית ה
 האדם כטירה אפילו היא כולה כך
 היה האדם מחמת מפה שיש לה מכה בדופן כנגדה
 טרפה אפילו בכל שיהו ואם יש בה הרבה גוטרין
 מאלו מראות הכשרים כטירה ולא אמדינן כיון שיש
 שנהפכה להרבה גוטרין נתקלקלה ועתידה לינקב
 יש בה גלדי גלדי פ' קלפות כמין נתק והיא שלימה
 כטירה

מ בל טרפיות שמצי הבמים בבהמה

ובעוף אין צריך לבדוק אחריהן דחוקת בהמה חיה
 וטוף כשרים הן שירוב בשלי חיים כשרים ובדיון
 הן אלא שיהי צרכן לבדוק הריאה כשהיא לפטות לפי
 טהסדכות מיכיות בה ולא התירו כשאינה לפטות
 אלא בגדי וטלה שאין הטרפיות מינו בהן כל כך
 לכן טיהגין בכל תיקימות לבדוק הריאה ואם יש
 בה סוכא פירו חוט של ריר שיוצא ממנה ונסחך אל
 מקום אחר טרפה אפילו אין רואין בה נקב דורא
 נקב אלא שנסתס וקרום שיעלה מחמת מכה
 בריאה לא חשיב סתימה והני מילי כשאין הסוכה
 כסדרן אבל אם היא מאונט לאונט כסדרן כטירה
 ויש אומרי' ראפילו כסדרן צריכה בדיקה רחוקת ויש
 שולה בנפיחה אבל רבינו האי גאון כתב ראפילו
 בדיקה אינה צריכה ולזה הסכים ארנוט אבי הרר'
 אשר זל ופי' רש"י דלא מקרי שלא כסדרן אלא כ
 כשנסדכו שיתים החיוביות מימשל למימציות או מ
 מותיותיה אבל כל שנסדכו לאונט שאינה בין
 מחיתוך לגב או אפילו מגב לגב כטירה אבל שאר
 כל הפוסקים פסקו דלא מקרי כסדרן אלא בשתיים זו
 אצל זו מחיתוך של זו לחתוך של זו אבל מגבה
 של זו לגבה של זו אפילו מחיתוך לגב זו מחורה
 של זו לחורה של זו שאינה אכורה ורבי חננאל
 כתב אפילו מחיתוך לחיתוך אין מהירין אלא אם מ
 מסרחת כולה מראשה לסופה שכל שיש פסול ב
 ביניהן בחושן או באמציותן או בסופן מהטובות
 ומתשרקות זו מזו ולא הירו כן הגאונים אלא כל
 טיהא מחיתוך לחיתוך שאינה כטירה אפילו נסרחת
 באיכסון מראשה של זו לסופה של זו וכן נהגין ב
 בכל המקומות ואומ' שנסחכה
 לאונט שביצרה מחיתוך לחיתוך היה רת אוסר ואדו
 אבי הרר אשר זל כתב ונהגו הטס להתיר וכן
 כתב הרר יהודה אלברכלוני בשם הגאונים
 ושינוטתה דורא לכל מקום שיתסחך טרפה אפילו
 לכיס שולה אפילו כולה נרבת בה וסרחה
 היוצאה משפולי הריאה הו'א כאלו נסרחת מן הגב
 וטרפה בין שיתיה נסרחת משפולי לשפולי
 בין שיתהי נסרחת משפולי לחתוך האונט לכל מקו

ותחלה אפרש יכרתה ואחכ טרפדת שילה אמר רבא
חמישי איש אית ליה ריאה תלתא מימינא ותרהי מי
מימינא לא פי לימין הבהמה והוא לשימיל הטבח כ
כשהיא תלויה בהגליה ובט מיניה כלפי הטבח ואם
יתלה איתה הארס ביהו ופטי הריאה כנגד פטיו יהיו
לשימיל הארס ג ולימיניו ב ויש לה טרה ביצרציון או
אומא אזה קטטה וטקראת ביפטינא דרודא ומינה ט
טומחת בסדר האריות לא מהזקת מהן ולכה פטיס
ואם חסד אחת מדימין או מהשימיל או טיהו ב מימי
וג משימיל טריפה ואם חסדה ה דרא פטיס דכטרה
ואם יש לה טטה טריפה ורבי אפרים אומר כשהיא ח
חסדה ומשייר בטטה והגאוןי מכשירין בין אם או
לה כולל בין אם יש לה טתים טיתספוטאונן
במימין שהיה ר מימין או ג משימיל אם התספת ט
טומד כסדר טאר האריות כטרה ואם לאו טריפה
וכתב בעל הטור דלא מכשירין לא כטטרות מ
מימי כסדר טאר האריות אבל אם היא בימי ובימי
כדרך הדרך טרפה בין בימין בין בשימיל אבל החס
בס כתב כל מיקום טיהו כלפי פטיס הריאה אין הת
התספת אסר אלא אם כן יהיה בגבה ואזול הכסיה
לסברת בעל הטור שיכתב אם נמימא דרודא בימי
שימיל טריפה היה היתרון על גבה בכל מקום אפי
קטן כטרא ואסא טרפה אבל פחות מטרא דאם
אחר טנתפח הריאה לאו יתרון הוא וכתב בעל
הטור טמימי מהא דשייבא דאונא כטרא דאסא
ואם חסד אחת מן האריות ואין בה לא כטרא דאס
כטרה היתה חסרה מימנות הימין כת הרמבם
שייבא דאס משימיל איתה ורטי כתב טאנה משימיל
וטוב להחמיר היתה הריאה כלה טתי ערוגות וחי
לה חתכא דאונא טרפה פטיס דהיכא דלא פחתא
באונא חתך גמיר לא כמין מראה הפרטי נכר בו כ
כטרה לטון אונא כתב הרמבם נמימא טתי
אנות באונא ואינן טראות כטתים חרוקות אם היה
בימין כמין טלה ההרס בין בשיקרון בי באימנותין
בין בסופן כדי טיובה בהם טהן טתים רבוקות מ
מוצרות ואם לאו טרפה ויש טכת או כדכין משיקרון
רבי סופן מיימין סכימא ומשיקרון לה או טיבא וית
בימניה דרא היא וטרפה ואם לאו כטרה ולטימא
דתימורא משימיל כפטיס דאז אכא הכימא כל טיהו
כטרה וכן טיקר כס הריאה יש לה טטי קרומי
נקב והבלת זה כטרה ער טיטובו טיהן ואפי נגלה
קרס השליון כטרה ומי יכריכה בריקה וכתב
הרשבא שאם נקבו טתים זה טילא כנגד זה כטרה
נק זו טלה בו קרס ונתת טרפה ריאה טיכוימא
דול כטטרותין אותה אם יורשים מהיכן הקול ירמא
משיקרון טל אותה המקום כנה או קט ומשיקרון אותה
הם מביבין טרפה ואם להו כטרה ואם אין יורשים
מהיכן מוכימא הקול משימין כלה בכלי טיטי בו מ
מיס וטיפדין היתה אם המיס טיכרציון טרפה ואם
לאו פטייה ולא יהיו המיס לא הימין ירא קרין אלא

פי שרין כהשטות המיס טל ימות הקיץ שפמחו קסת
לאחר טנטאבו ונתחממו קסת מחוס האורד וחס
נמימא הנקב במקום טיטי לתלות טטעטיה אחר ה
השחיטה כגון במקו טיהעביר הטבח ירו או טתלטי
בסח או טלקחה ואב והחזירה נקובה תליין להקל
הטרה וכן אם נמימא טלה תולטים טנקבנה ו
ואין ירוב אם נקבנה לאחר השחיטה או לפטי השחי
כטרה ואם אין מקום לתלות והרבר כפקאם נקב
מחיים אם לאו טטיין נקב אחר וכלו אם הן דימי
כטרה טורא דראשיון לא טעטיה לפטי שחיטה
ומדימין מגסה לגסה ומדקה לדקה אבל מגסה לדקה
ומדקה לגסה לאו ופי רב ילפס טמורמין מדימא דרי
אחרת דק שתהיה הבהמה אם גסה גסה ואם דקה ה
דקה ורטי פירטי טאין מדימין מבהמה לבהמה
אחרת ואפילו באותה בהמה דיקא מאונא לאונא ו
ומאונא לאונא אבל לא מאונא לאונא ולא מאונא
לאונא וכן היא מסקנת אונול ניקב אחר מהספוט
בפטיס לחבירו כגון במקום טמתצילין זה מזה וחי
בשר ביניהם טרפה שיחברו קטיה ומימי מגין פלין
אבל ניקב לבשר מגין טליו וכטרה לטון הרמבם
אחר מספוט הריאה טינקב אפי לחברו טרפה
ויראה מלטימא דכש' אם ניקב לבשר חלא טהירא
חסר מביטרה מביפטיס והקרוס קיס כטרה לפי פמח
מביטרה בפטיס וחסר אפי אם המקום טינתחוקן גרו
עדי טמחוקן רביטית כטרה נמוח כטרה כמיס ב
בפטיס כטרה ובלכר טיהו כל סמפוטותיה קיימין
ופי רב ילפס דוקא טיהא מימי המיס וך אבל אם ט
ככרין או כרוחין טריפה וכן כתב הרמבם מאונול
פיכטיר אף בעכורים וסרוחין וכיכר בורחין אם כל
סמפוטותיה קיימין מימין קטרה מחופה באבר ש
טהיא לבטה וטיקבין אותה וטופכין את הריאה ל
ולתכה אם חואין כמין וירידין לבטיס בידוע טמין ה
הסמפוטות הן וטריפה ואם לאו כטרה
כתב הרמבם חסר מגוק הריאה אפי טילא נקבה ה
הרי הוא כמו שיחסר טאר האריות ובכל הטור
כת טיהא כטרה כיון שהיה קיס אפי טינפגמה והכי
ניכתב ריאה
טאירט בה מקרה טיכפרוה ונטאד בה מיקום אטוס
טאירט טולה בנפיה קדטיין המיקום האטוס אם ט
נמימא בו ומה כטרה טמחמת הלחה טאטס ואם
לא נמימא בו לרה מימי פלין קטי אונטיה ונפיה
אותה אם מביבין כטרה טיהי החוח באטוס ואם לאו
טרפה אבל אין צריך לחוש לזה כל זמן טילא ט
טפחה ריאה
טנתמסמה טרפה כיכר כגון טימכא טלימיה ו
וכטיולין אותה תחתך ותפול חותכות חותכות
ריאה טקטיה כעץ במימנותיה טרפה יכטיה אפי
מקטתה טרפה וכגון טיהא טפרכת ביכרין
אבל אם איתה טפרכת ביכרין כטרה
יכטיה טילה אפי אם איתה יכטיה אם מחמת בט ג

אחד גדול באמ"כ וא' קטן בימינו וא' קטן בטימיל
נקב עד לא מן החללים טריפ' ואם חרב הטרפסא
וטל הלב כותס הנקב לא היו סתימו וטריפ' ואם לא
הגיש הנקב לחלל כטייר' ברא שטיקב מחמת חולי
אבל אם טיק' מחמת קיץ או במחט אפי' מחוץ טריפ'
ראשי מחט שטימא בחלל הבהמה טריפה כגון ט'
טימא לחמן בטה ואם מחט נמכא בו אפש' טוי'
ניכר בחוץ טריפה לטיק' הג' מחטא דאשתחא
בלבו אפש' ולא טיקב טריפה והמ' כי מטיתכחא ב'
בסמפ' רלבא רגומי רלית דכת' למיפק וכי ריטא ל'
לחמ' רכמה דאח' נקבי מנכבא וטריפה אבל ח'
אפא לחמ' הוא לא עייל לא בסמפ' רבה תלינן
דח' בהא כטימלה פלטה לה ואחזוקי באיסורא
לח' מילתא היא דנפקה דהתם ונקבה ברוכתא אח'
ואחזית' עכ' קנה הלב דיןן כלב ליאסר במטהו והו'
החלב כפול בופני הערוגה והרמב"ם פי קנה הלב ה'
הוא המורח הגדול היוכא ממנו ריאה נטיל הלב
בין ביד בין מחמת חולי טריפה

מב ציטל הבבר טריפה ברא טילא

נשאר ט'
ממנו כזית במקום מדה וכזית במקום כהיא חיה
שהוא המקום שהוא תלי' אבל אם נשאר ממנו כזית
במקום מדה וכזית במקום שהיא חיה כטרה ובטוף
הכל לפי גדלו ולפי קטנו לא היו כטי' זתיס ט'
טלמיס כל אח' במקומו לא מתלקטין וז' כריכשה
או מחודרין אפש' טי' כהס ככטיין זה כזית במקו'
מדה ובמקום כהיא חיה טריפה יבש כזית במקום
מדה ובמקום כהיא חיה ער טנפרכת ביכפורן טריפ'
דכנטול רמי' אבל אם התליטה אפי' במקום מדה ו'
ומקום חיותא כטרה ואין יכתיך לחמ' התליטה ב'
בטאר המקומות ככטרה נדלרל הכבר כילן
במקום כהיא מחובר ועדיין הוא מחובר בטרפסא
קל הכבר כטרה כ' דרמב"ם קני הכבר
והס המורקיס טבס היס מתבטל אם טיקב אחר מה'
אפי' במטהו טריפה ולא טהרא דהא מכטיירין אפילו
בניטל כולו חוץ מכזית במקום מדה וכזית במקום
חיותא מחט שטימא בכבר בין אם בארפטינו ט'
טלס וא' חתוך אם יר' העב טיל' ליכר חלל הבהמה
לחוף טריפה אפי' הוא כולו טמון בבשר הכבר כיאנו
חוכטיין טמא נכנס דרך וטיט לחון ויסא מהדחון
לחלל הבהמה ונקבן ומיטס נכנס לכבר טיל' נכנס
דרך סמפון לא היה יכול לנקב ביכר העב טיל' אם
יכר דחן טיל' כטרה טמא תולין לגמד דרך סמפון ב'
בא טס ברא במחט גסה אבל ברקה חין חלוק
וטריפה בכל ענין טהרי' הוא רחוי לנקוב ביכר העב
טיל' וכתב הרמב"ם חיון עבה חיון גסה הלכך בין
בזו ובזו אסמיה ויראה טאס היא גסה כגרעינה ס'
טל תמדה כזינה רחיה לנקוב עכ' ואם בסמפון
רבה רנברא כטרה בכל ענין כתב בהג' אי נקיב

טריפסא רכברא טריפה ומחטא דאשתחא בטרפסא
ספק טריפה הוא וכל ספק טריפה לאיסור נפילה לח' ר'
והוריקה ככר כנגד מדה בטוף טריפה ובטרפות ט'
נפילה רחמי' יתבאר זה לחמן בטה' ואם נמכאוי טיני
כבריס בבהמה או בטוף טריפה דכל יתר כנטול רמי'
והל' ניטל הכבר ויא' רלא ומדינן כיל' נטיל כל' לא
כיל' נטיל עס המקום שהוא רבוק טיס הלכך אם הן ד'
רבוקיס בכזית טיל' מקום מדה או בכזית טיל' מקום ח'
חיותא טריפה ואם לאו כטרה וואול הסכים לסברא
הראשונה

מג מדה שניקבה טריפה ואם נ

טיקבה כ'
כנגד הכבר והכבר סיתמות כטרה נטילה ביד או ח'
חסרה טריפה אבל יט' מיני טופות טימין להן מדה כ'
כמו תוריס ח' טי' וטה חין לחוסרן טיין טכר המין ה'
הוא כך וממ' חין ללכוד מהן להכטייר מיטין אחריס
טימין להס מדה שחלוקין במיטן ואין ללמד מיטו
מטימיו מיני' כתב בהג' ח' נטילה טנמי' לה ברוכת'
אם יט' בה טעס מדה כטרה בידוע טנבלטה במקו'
וכתב הר' ליטור בר' נתן ח' לא טעיס בה טעס מ'
מדידותא כטיהא חיה יטליטה ווי בלט בה בטכמה
יהיב בה טמא ואם נמכאוי טיניס טריפה דכנטול
דמי' ואם ח' אחת וטראית כטיניס נקובין אותה אם
טינפכות זולו אחת היא וכטרה ואם לחו טיניס הן
וטריפה גרעין טנמיכא בה אם הוא גדול כשל תמר'
כטרה טימין יכול לנקוב וברמי' נכנס דרך הסמפון
ואם הוא דק כ' טיל' זית טריפה כיהי' הוא פטוי ל' טקב
מ' נטיל הטחול כטי' ובטקב יט' חלוק בין
דוטי' האחד לחבירו טיהטחול בראשון
האחר עבה ובראשו הטי' דח' נקב בראשו הרק כטי'
ואפי' נחתך טיס כולו כטי' נקב בראשו העבה טריפה
ב' טיל' טיל' טמא מיט' כ' כ' דינר והב' טיל' נקב
אבל אם נשאר בו כטובי דינר והב' טיל' כטי'
כת' הרמב"ם טיבי דינר והב' לא ידענו טיטורו ויראה
לי' שהוא פחות מחי' עוביו נחתך במקום עוביו
יט' מי' טמיה ויראה לי' שהוא אסור מספק וטחול
טיל' טוף עגול כשנבנה ואינו דומה לטיל' בתמה לפי'
יט' מי' טיהדה טימין הנקב פוסל בו ועליו אנו סומכי'
ככבר הורה וקן עכ' נמכאוי ב' טחוליס כטי' טמאי'
ניטל כולו כטי'

מח נטיל הכליות כטרה הלכך אם נמכאוי

ג' כטרה וכן אם נקבו או חסרו אפילו ה'
הגיש החסרון והנקב ער הלובן כטרה ואם הס' מ'
מלומס מיס זכיס כטרה אבל אם הס' ככריס או אפי'
זכ' וסדח' טריפה לקתה אפי' באחת מהן טריפה וחי'
והו' לחי' כל טיטמטמס הבטי' ער טאס יאחזו ארס
במקצתו מתמסמס וטפל והו' טיגי' הלח' ומי' ה'
השכרי' ער הלובן טיבה כול' אשתקטינה טריפה
וכמה תקטיין ותטרף בבהמה דקה ער כפול ופול ב'
בכלל טריפה יתר מכון כטרה ובגסה ער כשנבנה ב'

מזוה שיתקדק הדימה בין לגרמתו לחנה או לט
לשמטת הלכ או לטדשא אצורה בין אם הסדכא
מן האומא או מן האומא וסדכא היוצאה מן האונן
או מן האומא או מן הגב והיא תלויה פי שזר נאחות
בראשה השטי לטום מקום לא כחוט היוצא מתלוי ב
פה כסדה אפי בריקה לא בשיו מר יעקב גאון
הורה לאחיו בקנה ולטכנט הדימה ג' או ד' פעמי יפה
יפה וכל סדכא שתתק שי טענת זה כסדה ועל זה
טיהגי במ יצת מקומות להכטייר כל סדכא שתתק
כטדכט זמכטיס ירז פנתת להדוק טמא מ טמי סדכא
לא הירז בטלמא שטשטיס מלחמה הדימה טיהסדכא
אפי אם יפרק הדיס אמת כל הדיס באיכב שיתו היא
ה לנתומות חזקת והרשבא סת כל סדכא שאמרנו אין
הפרט בין שתיה טבה וחוקה ופי שתיה רקה מן
הדוק ולא כהללו שמישטי ביר ואם נתעכבה תלו
להקל וכל הטיהגי בלו מאכילי טרפתת ליתריל טזה
לא שטכטו לחכמיס בשום מקום דימה שטכבה
במקום חסוך האונן בגב האומא כנגד הרופן כסדה
וכן הרין בכל הילס טכנגר האומת לפעלה ער ה
הער גה כסדה טעטי טיהמקום ער וטרוקת לרופן ו
והיא אומתו וטקרא רופן ער החוט שטיטדין פן ה
חזנה ומטש ואילך נקרא חנה ודוקא כטינתקב כנגד
הרופן אבל אם נקב בפני וסדכא יוצאה מים לדפי
טרפה עכ כה הרשבא טיקבה בספולי האומא וסדכא
יוצאה מל הרופן טרפה חטיטן טמא בפניס היא ב
באה סתב בכל השטור אם טיקב באומא וסדכא מן
האומא לרופן טכנגר האומא כסדה אבל האול כתב
אם הסדכה יוצאה מבין חתך שבין אומא לאומא ו
וטרכת לרופן או מנג האומת וטרכת לרופן חוף
לפיכר החנה טרפה שאין הרופן כהמתה כתב
הרשבא בפניס דגאטיס טמא כל הגב מן האומא מ
פחטיילמת האונן ולמטה רבוק בשורה כסדה טכך
מראס הרברים טוה היא כהייתה ברא בטכל הגב
רבוק אל השדרה אבל אם יש טיס פייסול שאין כל ה
הגב רבוק אל השדרה טרפה והא הרופן טיתס דוקא
טיהוא כנגר הבטיח טבין היסלות יהא מסיבך וטא
וטמחו היטב לבשר אבל אם הוא כנגר היסלות אינו
כותס ואם הוא כנגר הבטיח וגס כנגר היסלות בנה
כתב הרמב"ה אבא מרי מן האוסד' ואני מן המהדיס
אמל הראש זל כתב ואני הוזה רברי האוכדיס טיון ד
דבגרמא לחזיה לא הדי סתיפה הא הרין נמי ב
פגרימא ובבשרא הנהי טיה שר סתס כנגד לא ע
טיהוא אותה סתימה טיון טכנגר הבטיס אינו סותס
ורב שר שליס התייה אפי אינו מסוכך הרבה בפסד
לא סדך במיטט וכן כתב רבי גרשום והוסף לה
להתיר אפילו סדך בסרעות לא שיהכרין בריקה ו
ולא מסוס רכיה רכילות טאק בסדוך כפסד היה
פסדיך בריקה ולא היה מחילן בין בעיטס בין בפס'
כטיהס היה מתיר בסדוך ופי בריקה והפיסך כמז
טיכתהי חלשס אפי בריקה לא מיהטי ולבשר כרי

אפי בלא בריקה לזכר כבין דימה הנקבה במקום
טיאין רופן סיתממת דהיינו כל האומא חוף מבמקום
חתיכא אומי כתב הדמכס דכשחקי לה אם נכרמת
מכה ברופן אפי יט רבותא ברימה כגון כהעלותה כ
כמחיס כסדה אפי בלא בריקה ולרעת רב לפס אם
יש מכה ברופן וייצתא ברימה כריטה בריקה ומ
אין מכה ברופן אפי אין רבותא ברימה גס כן אמר
ואפי בריקה לא מהטיא ויא דמהטיא לה בריקה ומ
ומה רין כטייט מכה ברופן ואין רבותא ברימה אפי
בלא בריקה ולרעת רטי ודי לבולס איה טיתרת ח
אפי בבריקה אומי יש מכה ברופן ואין רבותא ברימ'
אבל אם כטיהן טיון בין יש ריעת בטניהס או טוה
רבותא כטיהס לא מהטיא בריקה וכל טכך
אם יש רבותא ברימה ולא ברופן וכתב אדוני אפי
הראש זל בתשובה דלא כדי לא פי מכה מעט טב
טיברופן אבל אם יש בו בהדות סחורות אינו סימן
מכה כי אפטי טיבאו מחמת הכמות טהכו הפהמה כ
פל גבה טכך דרך מקום הסכה להסחיד אבל
טכבר הכלט אעפ כחור וטסוד קדיטן ביה טיפיד פ
מכה יש אומריס כל היכא דתליטן
ברופן אין חלוק בין אם סמוכה כולה לרופן או פ
סדוכה לו אבל אם הראש זל כתב דוקא ס
סמוכה כולה לרופן אבל סדוכה לא תליטן רבותא ב
ברופן לא ברימה ומס כל הדימה רבוקה לרופן בלא
טוס פירוס ובלא טוס פירוד יש מטידין פל ירי כ
טיטפרידין אותה מן הרופן כמתח ומס כולה כנפית
כסדה ויש אומדין וכן פיקד וכל בריקה דהכא ד
דפטיטן לה במיארפי כרי או מביכבכא טרפה
וכתב האול ובאכטכו וררפה טיהגי להטידין הכל
דימה כטמרטת לחחר מן הטיקמות פ
טיהטב פוסל טק כמו לחנה ולגרת ולטמנוטית
ולטדשא בזה כתב הרמב"ה זל טריטה כסרוחה לו
לרופן טמא יש בהן מכה תליטן להקל כמו טתולין ב
בריפן והרמב"ה כתב טוה תליטן אלא במכה כברופ'
ולא כמקום אחר וכן כתב אפי הראש זל דוקא ב
ברופן כיהא רחב וראותי מרובה נקלסות הדימה ח
אולי אבל לא לקוד האברים וכתב בעל העטוף
טמא האומא והאומא נכרכו יחד בסדכא אחת אלה
הרופן אם רוב הסדכא מן האומא וטיכטה מן האומ'
תליטן וטיזר תיקב היה באומא וסדוכי סדוך בוחמת
וכסדה ואם חרבה מן האומא טרפה וכן דימה הס
הסדוכה לחנה ולרופן טדיטן בתר רופא וכן נמי אם
יש מכה ברופן והסדכא במקום המטה וחויטה לה ב
בטולה מולטן בתר רובא מוד נקא מיטה ברוב פ
טיכנגר הרופן טחסיב כסרעס אפתי ויכא מיטוטא
כלא כנגדו כוטי סותס ואם הדמס ולחכמיס
לסכרת בפל העטור

מא הלב יש לו שלשה חללים ו
אחד גדול

אילו ומדמין זה לזה כדפרישי לפיל ואפי' אם מיטן
דומין אם ממשמטו בידים בנקב הכפף מוטטו גם
בנקב שניטין לידמות בו ואם דומי לאחר המטטו
כטרה ומי פרי טאין מדמין לא בכרס ודקין אבל
לא בלב וכבר וטחול וקרחבן ובטל הכטור כתב
טמדמין בכל ואחול סת כסברת רי' כל אבר
טאז' בו אם נקב במטהו ההט' אפי' טיטל חוץ מטחול
כדפרי' לפיל וכל טימרו בו אם חסר טרפה כט' אם
טחתך וטל אכל כל טאמרו בו אם טל טרפה כתב
הדמבס טאס חסרת אונתו האבר כטרה והרטיבא כת'
טיגס בזה נמי טרפה

גב קצ' זו מחט טינקב לחלל הבהמה או
עוק חייטיטן טמא נקב בא המקומות
טינקב במטהו אבל אם לא נקב אפי' פולו טמון ב
בבטד טגון בירך טיהוא טבה ויכר וגבה טלת מחט
כלפי פטים כטרה ולא אמ' וראי מן הרקין בא וטכטס
דרך חורו טילו בא מן החוץ לא היה יכול טקוב בכר
השב טלו כל עובי הירך טד סמוך לחלל לא אמ' ת
תולין לומר טבא מן החוץ ולפי טדרך הבהמה
להתחכך בכותלים נקב בכר הטבה ודחק וטכטס כל
עובי הירך כתב בהג' דטקובת קוץ ומחט יש לו התר
טי' בריקה טיב רוק כל המקומות ואם אינו מוכא כ
נקב כטרה ורטי' פי טאין התר כבריך לפי טיהמק'
דפי' והנקב דק ואי אפטי' לטמד' בהן טי' בריקה
ודוקא קוץ ומחט טיהן דקין אבל נקב בהנה וכירמא
בו יש לו בריקה כת' הרטיבא נקב הקוץ לפטיטו ופ
וטשיחטה טבהמה ונמימא הקוץ תחוב לפטיטו ברופך
הבהמה לאחר האברים טראי הרברי' טלוא נקב ב
במזוס אחר לפיכך פגט בלב וכירמא בו ולא נקב
לכית חללו כטרה הלטיטה קרטיין טל חלית טרפ'
מטי טטוקבין בטי מטיה אבל אכלה טלי טלו כטרה
כת' הדמבס הלטיטה חלית תוך ג' ימים טפך נקב
טפך לא נקב וכתב דק ולא טדירא מדוקא טמויל ה
טרפה ילמא וזין לה בריקה

גב נפלה לאור ונחמרו בטי מטיה וטכטטו
טגון לב קרחבן וכבר טדרטן להיות א'
אדומין וטכטטו והדוקא או המטיים טדחטן להיות
ירקין טכטטו יהאדומי אפי' לא הגיע לרלל טכיר'
טלוא מחמת מכות ספן לינקב חל' הכבר דומה ללב
וקרחבן טהלב וקרחבן בכל מקוס טיכטטו אפילו
במטהו טרפה וכבר אין הטטר' אוסר אונתו אלא אכ'
נטכטטו כנגד המטי' ואי איסורו מחמת עיטמו טהרי'
אפי' טל טלו כטרה לא טאנו אומ' כיון טלוקה כנגד'
המטיים אפי' כל טיהו דאי' לקח אפי' הן לפטיטו חוץ ר'
חוץ בה ריעחא אסורה וכנגד המטיים הוא ראטה
התחתון טלה וכלפי פטים בכר החיטון טלה הו' כנגד'
הטלכות כת' הדטיבא ההנ' אם הדריק כנגד מרה זון
פנגד מקוס חיותה טהיא אסורה דכל מקוס ירקותה
כילו נטדף וטטר' וקאמ' בגמ' רבריחה זין לחוס' ב
בנפילת הווד' מטי' טהיכטטו מטי' טלית פליה ופי'

הרטיבא דלא קאמ' לא לפטיין טאין יכריך לברוק א'
אחריה אפי' נפלה לאור לפטיטו אכל אם רומי טיהארי'
טרפה טיהרי' לא הגיעו טליה יכטטויה ואחול כתב
אפי' חוץ אחת ברומה כטרה דכיון דכטטויה מ'
מגיטין טליה אנו תילין טיטני' ברבר אחר ולא בנפי'
האור אפי' אם נפלה לאור לפטיטו והא דטיטו פוסל רוק
בעומד בטיטויו אחר טטלוקן אבל אם טלוקן וחורו
למראית לטי' ירוקי' טיהארימ' וטלוקן וחורו והוריקו
לטי' וחומין טיהוריקו וטלוקן וחורו והאדרימו נטרה
והרטיבא כתב דלא מכטריטן לא בירוקין טיהארימו
וטלוקן וחורו והוריקו אבל לא בחומין טיהוריקו ו'
וחורו על ידי טלוק ואחול הכטייר בטיטהס' אדומין
שלא הוריקו וטלוקן והאדרימו טרפה ומכל מקוס
מותר לאכלך יכלויין ולא חייטי' אם היה טולוקן טמי'
היו מטיטין כת' הרטיבא טי' מיני ירקות הן ירוק
ככרתי ויטי' ירוק כביצה ויראה טהירקות הפוסל
בכבר טל כוף הווא הירוק ככרתי טהכבר הוא ירוק
כביצה אם הוא טמון וכך יראה לי טאין ירקות פוסל
בעוף ביתי טיט' בטיטו מדברי טכל המדבריים כ
כברן ירוק ככרתי וכל טיט' בטיטו ירו' מדברי אפטי'
טיימימא לטתיס גס ביתי ירוק כעטין טהיתרו יתרת
טיבריות מטי' טיט' לפזיס מדבריות כן וכתב עור
הוא ול נמימא הכבר ירוק כנגד הבטי' מטיים וזין י'
ירוש אם נפלה לאור אם לאו טרפה דכירוש טטפלה
לאור ואחול כתב דכל מה דטרפטיטן בטיטויו מראה
היינו דוקא בירוש טטפלה לאור אבל אי לא ירטיטן ו
וחיטין טטטטו בטי' מטיה לא תליטן בנפילת האור
דמילתא דלא טיכחא הווא ילא תליטן בטיטויו הטבטיס
דעטימיה מחמ' רוב טומן או כחש מטיטין וכת' שור
אחול יטי' אומ' דטרפ' דנפילה לאור לא טייך בבהמה
לפי טעורח קטה וגס עובי היכטטו מגיטין טליה ו'
וגס בטי' מטיה קטיין להחמיר כי בטרס יחמור מ'
מנפילת האמ' יטרה טורה ובטרה וכן כת' הרמבס
ובטל הכטור כתב דרך פטייה טיהטוק מכיון טטפל
לאור יכריך לברוק לפי טאין לו טור וקוב הדבר ט'
טנחמרו כטיטו אבל בבהמה אין חוטטין אבל ודאי
אם נחמרו זין נטרפת בכך וזין לו ילא דברי נביאז'
לא ודאי לא טייך בבהמה כלל טכ'

גב גטיטו ירוי הבהמה או אפילו

טחתכו לגמרי או טכטטו מעיקרן או טיט' לה ג' ר'
דגלים כטרה והעיסס עיטמו אסור בטיטבר ו'
אם זין טור ובטי' רופין את רובו כאטר יתבאר ב
בעורת הבורא ית' וכן עוף טטחתכו או נ'
טטברו אגפיו כטי' אבל אם נטיטט מעיקרו אפילו
אחד מיהן חוטטין טמא נקבה הדיאה ויכריך לפטי'
לבורקה אם היא טלימה כטרה ואם לאו טרפה
ובטל הכטור כתב טהיא טרפה ולא מהניא לה ב
בריקה וכן כתב בעל התרומות וברומי ככיל פטיה

כעטבא ביינטיג ודוקא שהקטינה מחמת חולי אבל
אם היא קטנה מתולדתה כטרה ומראיתה מזכרת ע
עליה כתב בטל הכבוד מסתברא דלובן בכוליא ל
לקותא הוא וכל טעמי מדואה פוסל בה ואם היא ידוקה
כטרה כת הרשב"א יש מגדולי המורים שהורו שאין
טרענות בכוליא טל טעם אעפ"י שיש לרין ולאסוד כבר
הורה וכן עכ

מד נטלה האם שהולד מוטח בה כטרה
נטלה טלף חית טימימי רגליה טקוין
לת"ה טרפה לרח' והר' ליעזר בר' נתן מכטייד' ולנה
הסכים אהרן

מז נקבו הרקין טרפה ואפי' לחה טבהן ס
סותמתן וינה סתימה ואפי' היא רבוחה
בהן הרבה ער טוי יכילין להזכירה לא עי' הרחק
חם חלב טהור סותמת כטרה טכל חלב טהור סות'
טמא ויני סתם חוץ מקורו טעל' חלב וכל טעלה
הכרעטא אעפ"י טהן טהורין אינן סותמין וחלב חית
טינג'יו טמא בבהמה אינו סותם יטא' הרקין בחו'
והפך בהן והחזיקן טרפה אפי' אם הן טלמים אבל
אם חזיקן ולא הפך בהן כטרה כתב הרשב"א אפי'
למ' יטא' ונמאמו מהופכין טרפה רכל טטהפכו בני
מטיה אינה יכולה לחיות הדרא רכנתא טנירב אח'
לחבירו כטרה טחבירו מגין עליו ואין צריך לומר
אם ניקב לכנתא טטהפכו חלב טהר' חליו' ית' והח'
מעי' האחרו טיה' טוה בלא טקיס והדעי' יטא' מסנ'
אם נקב במטיה טרפה כמו טמא טעמי' ברא' טנקב
לחלל הבטן אבל אם ניקב במקו' טהו רבוק ביריכיס
כטרי' אפי' נטל כל הס' חס הדבוק בין היריכיס כטרי'
רק טיטא' ממנו כמלמד' אכבבות בסוד הגדול
וברקה לפי טעור זה הגדול לפי גדולו והקטן לפי ק
קטנו ואם ניקב באותן ד' אכבבות יא' ראפי' במטיהו
טרפה והר' יונה כת' טכטרי' ער טיטטל הדוב טל' ד' ה'
האכבבות חלה הסכים אהרן

מח הרקין טל' הבהמה טיטטא' מין משי ק
קטן כעטק' היריכיס מן הבר' אם בראש
הקובה במזוס טיהרקין יוטאין כטיס יט' טילס חרב
אכבבות קורס טייתחיל' זה המטי' ליפרד וגם ולמטה ל'
לאחר טטתחבר עס טמא הר' דין יט' ברוחב אכבב'
ט' יט' כטרי' ואם לאו טמא' ברוחב אכבב' טלס למעלה
ו' לטיה טרפה ויא' טמא' כטרי' ואפי' יהיה בחודך ה'
הצביל פחות מרוחב אכבב' וראטין עיקר ובעוף כ'
כירטא בזה כטרי' מטי' היריכיס מבית הכיסות לתמסס
כטריה ויהי' יטא' מבית הכיסות לכזה טרפה חר' אית'
ליה ס' טמא' ריב' טרפה וואי' רמכטרי' וי' טיפכי' אהרין
אית' אהרן בתשובה הדרא רכנתא טיטטא' באטיכעיות'
ית' אית' טתלו' ברקין כמו מטי' קטן באוד' אכבב' כטרה

מט קובה טינקבה טרפה ואם רחלב טעל'
היתר סות' הנקב כטרה אבל טעלה הקט'
וינו סותה כרס הפטימי' כל טיהו טרפה ואין חרס
הפטימי' יש' וד' היכא רפרעי' טבחי' פי' כל מה טיטטא'

מהכרס כטיהטבח פירש ופירות מהיריכיס ושר' החנה
וטימהכר מזה ומזה הנתון תחת היכריות הוא כרס
החיסונה וזינו נאסוד בנקיבת מטיהו ויא' רכל הכרס
הוא הכרס הפטימי' ליאסוד בנקיבת מטיהו וכן עיקר
וכרס החיסונה הוא בטרי' הקופה רוב הכרס פי' חרס
עב' השובר על כל החלל ויפטי' מהחנה כר' היריכיס
והכרס טקודין פטיכא טחבא ביכלמות החנה ורבות
תחת אותו הקורס ולהכי קאמ' החופה את רוב הכרס
טדואין כמה יש' מן הקור' כנגד אותו רוב הכרס וזה
דינו אם נקרב בו קרב' באורך טיכח או טיטל טרפה
ואם נתמססם הכטרי' ער טרופא גורדו חטוב כטיטל'
ואם הבהמה קטנה טככל הכטרי' החופה רוב הכרס
אין בו טי' טיפחיס נאסוד ברובו אעפ"י שאין בו טיכח
נקרד הכטרי' בעגול או באורך אם אין בחסרון לא כ'
כסלע' כטיהו ואם יש' בו יותר מכסלע' וטיטטרו כרי' ט'
טיכנס בו ג' גרטי' תמרה וז' אכר' וז' אכר' וז' ברוחק
טרפה המססות ובית הכיסות רבוקים ויה' בזה וואמ'
נקבו במקו' חיבודן אפי' הנקב משולט זה לזה כטרה
ואם הנקב בטמא' היכרין טיטטן רבוקין יחד אם ה'
הנקב משולט מעבר אל עבר' טרפה ואם לאו כטרה
בין בהמססות ובית הכיסות ורטי' אסוד בהמסס' אפילו
אין הנקב משולט חל' טהירא' נמטא' באורך מהן
מחט' תחוב בו ולא נקב מעבר אל עבר' הופכין אותו
וברקין אותו מבחוץ אם נמטא' עליו קודט' רס' ב'
בירדע טי' ב' כולו וטרפה ואם לאו כטרה אפי' ראש'
העב' טלו' ריכר חוץ חרס המחט מעבר אל עבר' ופוד'
תחוב בו בורקין אותו אם נמטא' קודט' רס' סביב' ה'
המחט בירדע טקורס הטיחטה נקב כולו וטרפה
ואם לאו אחר הטיחטה רחק ועבר' וכטרה רכין ט'
טהמחט בירדע טס' לך עבר' מחייס חיה הדס סביב'
אבל כטאין המחט לפטי' אסוד כטינקב כולו אפי'
אין בו קודט' רס' כתב הר' פרץ אם מלחו או הדיחו
אפילו אין עליו קודט' רס' אסוד רחייטי' טמא' עבר'
על ידי המליחה או הדחה

צ בל אלו הטרפות הטרפות ט

טרפות גס בשוף באברים הנמטאים בו לא טחין ל'
לשוף לא כרס ולא המסס' ובית הכיסות ויט' לו כנגד'
ושח' וקרחבן ולמטלה פירשתי דין הופק והקרחבן
יש' לו ב' עורו ואם ניקב זה בלא זה כטרי' ער טיטטבו
טיטתן אבל ניקבו זה טלח כנגד זה כטרי' ואם ניקב
ואסון טשלי' סותמ' כטרי' חרס נמטא' מחט' תחוב
בו בשניס' ולא ניקב כולו דינו כרין מחט' טנמטא' ב'
בהמססות ובית הכיסות

צא בל אלו הנקובין אם יש במה

לתלו' כמו בטבח או בואב טיטטל' תול' בה' וואי' רפה
לתלות בו וספק אם ניקב מחייס' אם לאו נקבין נקב'

גז גטל צומת הגדין או שגפסק

טרפה ואשפי טהל העיס קיים וצומת הגדין הן
בבהמה בעיסה ומכתי כלפי חוץ שהונג נשל שליח
לאשפי מהדאבר שכתב שהן כלפי פנים לכר חלל
הבהמה והתחלתן מהערקוס למעלה טעיס קטן
יש טמא חבד השוח לארכובה הנמכרת עם הרמט
וטמו שרקוס למעלה ממנו מתגדין וצומת גדי
הלל ועליון ומתשטטין בטוקטר שמתרסין
וחורין כעין בטר נפסקו או טילו כנגד הערקוס
כטרה נפסקו או טילו למעלה מהערקוס והוא ה
הערקוס שהטבחים ת לין בו טרפה ושיעור אדכן מ
ממקום שמתחילין להיות עד שמתשטטין בבטר ה
הוא בגסה ר אכטנות ובבהמה רקה לא נתנו ח
חכמים בהן שיעור לא במחיתן ובמטותן רכל ו
זמן שהן לבטס קטנים ועכין יש והן דין צומת
הגדין אבל משהן מתחילין להתרסן או שהן ק
קטנים ורקין אין להן דין צומת הגדין ובמקום
שאינן לבטס כל כך לא לבטס קצת ומזהירין כעין
דכוכות לרשי הו צומת הגדין ורוב לפס לא הו צ
צומת הגדין וכן היא מסקנת אמור רש גדי ארדיס
שטבלשים בלו כוכרות בטקבות ואמתן מיטן בכול צ
צומת הגדין וגדין לו הן ג בבהמה א טבוב דקין
וכת הרמבם נפסק הגדול כולו וב הקטנים קיימים
או טעסקו הו והגדול קיים כטרה וכן אם נפסק
קצת כל א ו א כטרה טר שיפסק רוב כל א ו א ורשי
אסר אפי בטפסק רובו טל אחד מהן ואמור כת אשיל
לא נטאר חובו של כל א מהן כטרה שאינה אסורה
אזכ טפסק כל הגדול ורובו טל כל א מהקטנים או ש
טפסקו כל הטטס הקטנים ורובו טל גדול אבל
נפסק הגדול ונטאר רוב מכל א מהקטני או טפסקו
ב הקטנים ונטאר רובו טל גדול כטר בטוק הן
בטיס האמצעי טמו בבהמה וסימטן בו כסימט ב
בהמה והן יא וחמור טוק מבהמה שאפי נפסק אחד
מהן טרפה כת הרשבא ואם נפסק קטנו טל ארד
מהן יש מתדין עד שיפסק רוב כל אחד אחד כ הן
כמו בבהמה ויש מי שאוסדים אפי בטפסק רוב אחד
מהן ואם נשבר העיס במקום צומת הגדי ונתחטף
ונתפשט יש אוסדי בלא בריקה כיון טלי היבא לפטי
קורס טנתרפא היה צריך בריקה והד טמוטל מאורא
כת בטס הריטבא טאס לא טניתה מראית הבטר ט
טל הכבר אן וראי נתרפא יפה אבל אם טניתה אן
ורדי יש לחוש רובי סימטין כת שאס יאדפ הרבר ב
בערב טבת בין הטמטות בפטן טוי אפטר להכין
אחד היה מתידו אבל לא בעטן אחד וכת אמור כיון
שהרבר מפרקפק בעיני הגדול טכין להחמיר ברבר
הרמבן היה מכטיד בטולו צומת הגדין וחוק
אחכ הרגל למעלה מהס מפטי טיהא פוסק בפריתכו
דגליה כרב לפס ובפיקד הפסק טמכטיד בטחתכו
דגליה למעלה מצומת הגדין ובמה טכת

לחוקך הרגל למעלה מצומת הגדין להכטידה כת
אמור ורש רחוקה היא ואת

צח דרוסה

טרפה פי הנדרס מחיה ו
ועו הדודסים ולא כל היה
ועוק טוין ברדיסה לא מעלות מעלות יש כיצר ה
המדי יש לו דריסה אפי בטור הגדול ובחיה ואפילו
גדולה שבחיות ואין צריך לומר בעופות והוא
אין לו דריסה בבהמה גסה אפי בקטנה שבגסות כ
כגון בעגלים הדכים אבל יש לו דריסה ברקה ואפי
גדולה שבדקות כגון כבשים הגדולים ואין צריך ל
לכ בעופות חתול וטמיה וטועל אין להס דריסה
בבהמות ככבשי אבל יש להס דריסה בגדי וטלאים
וכט בכל העופות חולדה אין לה דריסה בבהמה
כלל אפי בגדי וטלאי אבל יש לה דריסה בעופות
וכל אן לו דריסה כלל אפי בעופות לא כמעטת
קין בעלמ טאס ררס אן טקב בטיטיו טר לחול חוטי
לו כר טיחוטטי ל וך טקב לחול וכל שאר חיר
חוק מילו כת אמור טוין להס דריסה אעפ שהרוב
טכול והנמר עו איתן דורסין והרשבא כת כל חיה
טמאה טמנה גסה כן הוא אן לה דריסה בגדולה
טברקה ככבשים ועוים אפי היא גסה כואב אבל יש
לה דריסה בגדיים וטלאים וכט בעופות ואם היתה
גסה כואב דטה כואב ויש לה דריסה ברקה אבל לא
בבהמה גסה אפילו היא גדולה כארי היתה גטה
יותר מהארי היא כארי ויש לה דריסה בכל וכן ידא
מדברי הרמבן כל העופו אין להן דריסה בבהמה
אפילו בגדיים וטלאים חוק מהטן טייט לו דריסה ב
בגדיים ולא כטיצר דריסה לחוש בנתמדם הבטר ה
הבטר לא אם טקב לחול חוטיין לרדיסה טאן
מטיל ארס ועופות בטנות כיצר הגס והוא אטיטור
ויט אומרים טיהא פלקין וכל טלמעלה ממנו יש לו
דריסה בכל העופות ואפילו בגס שבגסים וטאר
עופות שהן למטה מהגס טר הנך יש והן דריסה ב
בכל העופות שבמותן אבל לא במיטן הגדול מהן
הטן והוא הטקרא אטיכרוידי יש לו דריסה בכל ה
העופות הדקין כגון יוטיס וכיוצא בהן וכט ביכפירי
ומפילו הן גדולי ממנו ואפי בגסים כאווי ותר גמלי
וכרא בתרגולים הגדול אבל בקטני יש לו דריסה
כתב אמור כל טלמטה מן הטן אין לו דריסה
כיל אפילו במיטן טלמטה ממנו וכל ילו טייט
להן דריסה אין חלוק בין אם באים להכיל הנדרס מ
ממנו ובין אם אין באין להכיל אבל בספר ה
התומות כתב רחוביל אין לו דריסה אפילו בעופות
לא אם כן יש לו מיכילין ופליכן אומדי להתיר
בחתול הנכנס לתוך לול טיל תרגולין ומסקנה
או הראש זל כסברא הראשונה ורב לפס אסר
בכל כטין וטוב להחמיר והרשבא כתב אפטר
דחתולים טלנו בטי תרבות הן עם התרגולים וכל
טלא חמינו טרדה ארדיסה והס אן חוטטין לו
ודא לחוש להס

ואזל כתב כסברא ראשונה ויא טאם נטבר שטס
השליטי המחבר לגוף חטיטין טמא ניקבה הריא
וכריכה בריקה ווא טהירא

זה גשתברו צלעותיה טרפה והוא

טיטברו רובן כיכר הבהמה יש לה כב' צלעות ש
טיט בהן מוח יא מ'אין ויא מ'אין וכל אחת תקועה
בחוריה טיילת ול'טה מהן יש לה עוד צלעות קטנות
טאין בהן מוח ולאחר טיילת כל הצלעות יש חולה
טאין היצ' לכות הקיטות בהן נטיטברו רובן טל כב' ה
הגדולות בין מ'ס' ויה וו מ'כר זה זה א' מ'כר זה
וא מ'כר השני טרפה ברא טנטטב' מחיטין יל'טל
כלצי השדפה אבל לא טטיטברו ר'בן או טטיטברו
רובן מחיטין כלפי מטה טרפה ואס טקרו מן ה
חוליא וחוליא קיטות הוי כ'ט' טטברו טטיטברו יכ
יל'טית הקטנות טאין בהן מוח כטרה טקרו יל'ט
וחי' חוליא עמה טרפה וכתב הרטבא רוקא מ'ס'
מי'טות הגדולות אבל הקטנות טאין בהן מוח א'
אצי טקרו יל'ט וח'י' חוליא כטרה טקרה חוליא א'
אחת כולה אצי מאזק טאין בהן יל'טות אסורה

בו גהתבו רגליה טרפה ווא בכל

מקום ט'
שיחתכו לא מקומות מקומות יש כיכר ג' ערקוס י'
יש בגל התחתון והוא מה שחותכין עס הפרסות
כטמפריטין הבהמה וטקרות ארובה הנט'טרת עס
הראש ולמשלה מ'ט' ערק טי' זה א' הטר'ט'ט' ו'
וי'ט'ט' הגידין פתחתו סמוך לארובה הנט'טרת
עס הראש ולמשלה מ'ט' ערק ג' והוא הקול'ת ומ'
ומח'בר לגוף בשח' התחתון כ'ט' מקום שירתך ב'
הי' כטרה לט'טרה ט'ט'ט' כ'ט' ערק ט'ט'ט'ט' טרפ'
ואפי' בתוך הצ'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'
ה'ט'
חבורה טקרו טרפה בין בבהמה בין בעוף ברא ט'
ט'
אבל לא ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'
כתב והמ' בבהמה אבל בעוף טרפה אפי' לא איטכול
ואזל לא חילק בזה כתב הרטב' ראשו התחת'
טל עיטס זה המחבר עס השיק טטטר מ'מקומו יש
א סרין אעפ' טלא ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'
ע'ט'
מ'ט'
המ'ט'
ובט'
וי'ט'
ג' הגליס טרפה הכל'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'
ה'ט'
ע'ט'
מ'ט'

טס הרגל והיא טרפה כגון מטעס תרתין ולמשלה
לרטי' אפי' נחתך הפרח טביט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'
אס לא נחתך לא נטבר אס אין ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'
רובן חטוב כחיתך וטרפה בין בבהמה בין בעוף
ואס עוד ובט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'
בין אבר ואפי' נפל קיטת מן העיטס אס יש בעור ר'
ובט'
אס אין בו כרי' לחפותו לו לא נפל אעפ' טי'ט'ט'ט'ט'
לחפותו עתה טרפה ובמקום ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'
כמו בעיטס התחתון לרברי הרמבס ובאמ'ט'ט'ט'ט'
כנגד י'ט'
חופי' את רובו הבהמה מותרת והאבר אסור מדרבנ'
ורוב זה יכריך טי'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'
עיטס ט'
ליכר השני ואס בט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'
טוביו יותר מרוב הקיפו חס הוא במקום ט'ט'ט'ט'
והולך מו רוב הקיפו יותר מרוב טוביו הלכך בעיטן
ל'ט'
חוטין אפי' רוב רוקא בט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'
המ'ט'
הח'ט'
בבהמה אבל בעור כיון טעמו רך מיטרה עס ה
הבט'

כתב הדר ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'
מיכיל אפילו בעוף ויש מקום ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'
אפילו בבהמה והוא במקום הנמוך מ'ט'ט'ט'ט'ט'ט'
לפי טאין עס בט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'
העיטס וט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'
העיטס מיכיל הוא כ'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'
לבט'
גידין ט'
הבט'
כיון וט'
לא ט'
ט'
אפי' ז'ט'
נ'ט'
כל'ט'
כפי'ט'
במה רברים אמורים ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'
הקדרה ואז מ'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'
כטבר העיטס במקום ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'
ונקטר ואין ידוע אס יטא רובו אס לא כתב הגאמ'ט'
דכט'
נמיטא טבור ואינו ידוע אס נ'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'
מיתה אס מקום המטה ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'
אס אין יכולין לעמד ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'
ט'
תולין להקל ואס לאו אסורה מ

בריקה טיברקו אחתה/ כנגד כל החלל אם הי' שלימי
מכל יח טרפית כטרה חס לאו טרפה כת הרמבם
וכן אם נתרסק מהאברי' שבפני' ונפסד כורתו טרפה
אפי' אם נתרסק אבר טאם נטיל כולו כשר כגון טחו'
וכליות טרפה טיהרסקו יותר מן הנטילה והנתיבה
והמוח וסימניו אין כריכין בריקה ואם עמדה תוך
משת לשת או אפי' לא עמדה רק פטיטה ידה לעמוד ל'
להתירה תוך משת לשת עד שתעמוד ולא מהט טרפה
לירך להתירה פו שיתלך וכן יראה מדברי הרמבם
ואזול כת בסברא ראשונה ובעל העטור כתב ואנן
האירנא ליכא מאן דבריק ובשי' הלכה ושוק טרפיה
על פני המים חוטטין לו לרסק אברים ואם טי
מלא קמתו ממטה למעלה לעומת המים הרי זה ה
ההלוך ואין כריך בריקה ואם טי מלמעלה למטה
אל זה כהלוך טיהמים הורידוהו דרך ירירתן לפיכך
היה קט' וזתבן עפ' המים בטוה לו וקדם הוא וראי
מכחו טי והוי כהלוך כיון שחדס להן והא דלא ט'
טריכין היכא דלא נשל בגובה' דוקא בטל מעיכמו
וצל אם הפלהו אחרים אפי' בפחית מי' לפי'
זכרים המנגחין זה את זה ונפילין לארץ חוטטין ל'
לרסק אברים אבל אם לא נפילו אין חוטטין ואם
ידנה תחלה טריכין להפילה וי' חוטטין טנועית
יכרטיה בארץ ומחוקת עיכמה לפי' טורח טיפילי'
לשוחטן וי' חוטטין להם אפי' אם נטמע קולן בטפול'
קטיטה מדעתה אפי' ממקום גבוה הדבת אין חוטטין
לה לט' קטיטה מחלון כככותל מארובה טבאמיכע
הגג לפי' אם הטיחה למעלה ומיכ' למטה אי' חוטטין
לה טאנו תולי' לומר מעיכמו אפי' אם הפילה אחרים
אם נפלה על מתני' חוטטין לה לפי' גנבי' טנגבו בה'
מהיר אפי' הטליכה מטבר לגרד טיהו גבוה מאד
וי' חוטטין טמכנה להפילה על מתנה כר טיתוכל ל'
לרוץ לפטיה וכן בטטה טמתורי' איתה אם מחמת
תטיבה מחוי' איתה טמכונן להפילה בטנין טולא
יעסידיה אבל אם מחמת יראה מחוי' איתה וי' מכונן'
לה וחוטטין לה עובר טפולר אעפ' טבית הדרס
כר אין חוטטין לו לרסק אברים אפי' אם רואין בה
דעתה טאי' יכול לעמד ומותר לשוחטו מיד אם י'
ידוע טכלו לו חרטי' עוק טטרבט על דבר הטה כ
כגון טלית מממתח או עג' רטות טיט בהן קטרים
ועג' דקין טטפץ מהפכתן ועל אבק דרכים ועג' ח
חריות טל דקל חוטטין לו ואם טרבט על דבר דך כ
כגו' על טלית ועל חול הגס וכיוצא בזה אי' חוטטין
לכ' טריבא טנפיו ברבן טיכרין איתו ונחבט אם טני
טנפיו טריבא ברה טיכרין איתו בו חוטטין ואם לא
גרבן בו לא א' מהם אין חוטטין טהוא פורח מעט
בכנה הטיט

ס הגלודה אסורה והוא טנפטיט כל עמדה
בין בדי אדם או עי' חולי' אם טייתיר
בו כסל' כטרה ועסק רב לפס רבשי' טיטור כרחב
פלפל כל חורך הטדרה חרמבם פסק דפיטן

כסלע עפ' הטדרה וכרוחב סלע על כל פרח ופרח מ
מפרקיה וכרוחב סלע על מקום טיבורה ואם טיטל
מקום כל הטדרה או מקום כל פרח ופרח ממנה או מ
מקום טבורה והנטיאר כולו קיים מבשי' אי' מהט ולא
איבטיטאו ולחומר או אזול פסק דבכל מקום טיטאר
ממנה כסלע כטרה

טא אחות הדס והמעטות והמיכוננת ו
ושיאכלה הדרופט ויכואת תרגולין ו
ופנא ופלפלין וסס המות טל בהמה או טיטות מים
הרביס כטרה אכלה סס המות טל ארס הכיטיה טח'
או טיטטה כלב טיטה מותרת מטוס טרפה חסורה
מטוס סכנה בהמה או חיה טנפסקו דגליה לא יאכ'
ממנה לא טי' בריקה טיטי לחוט טימא נטיטה טרי'
חו בריקה טולא יאכלנה לא ביצלי ואם יט' בה רבו'
יראה מיר טי' האטי

טב הלכות מתנות בהוגה

אחד טברק ומיכא כשר יפריש ממנה המתנות טיהן
הזרוע והלחיים והקיבה דכתיב וזה יהיה מיטפט ה
הכהנים מאת הטס מאת זובחי הזבח וס טור אס טיה
ונתן לכהן הזרוע והלחיים והקיבה פי' זרוע דוקא ב
בטלימי' והוא מפרק ארכובה הנמכר עם הראש ער
כהיר טיקו' וט' גלדא והס ב' פרקים והלחיים הס מ
מפרק טל לחי ער פי' טל גרגר' טיה' טבעת הגרד'
עס הלשון טביטיהן ויכרי' ליתנו עס הגור ועס היכמ'
טיכאטי הכבטיס והטייער טבראטי הטיטיס טיאנו
דאוי למלוג הראש ולא להפטיט עורו קוד' טייתנה'
לכהן והקיבה כריך ליתנה לו עס כל חלבה ענמי ו
וחיכון אאכ' טהגו הטהטס החלב לבעליס או רטיון
לעכבו ואעפ' טיאנו טובלין פי' טאיטן אוכרי' ו' אכנול
מהבטיר קורס טיפריטיס כורך טיהתרומה אוסרת ל'
לאכול מתבוט' ער היפריטוה אפי' הכי מיכו להפריש
מיד ואפי' אינו טוחט ליכורך אכוי' לא ליכורך כלביס
או ליכורך רפיאה חייב ליתטן אבל טוחט ומיכא טריפ'
עמור ויתטן לכהן חבר אם יט' טס רבר
טיהוא קורס לטס הארץ ואם אין טס חבר יתטן לטס
הארץ וטותטן אותה גס לכהנת אפי' טטוהה ליכרילי
ולא טור לא טיאפי' בעלה יטיריל פטיח בטבילה ולא
יחלקס להרבה כהניס טיכרין ליתן לכל אחר דבר ח
חטוב כרי טיטה לא יתן לאחד זרוע ולאחר קיבה
ולחיים לב' ובטיח הגרודיכול לחלק הדייט
לטיטס לכל אחד פרק אחד ואם אין טס כהן טס
המתנות בדמיס ואוכלן ונותן הדמיס לכהן ואין לו
לכהן לחטוק המתנות ולא אשי' לטייל אותן בפה לא
אם יתטס לו דרך כבוד יטולס ובזמן טיהכהניס
רביס במטבחיס היכנטיין מוטטין את ידיהן
והגרדטיס טטליס ואם היה ענוע זה במיקום טאין
מכירין יטול כרי פי' דעו טיהוא כהן

אין דריסה לא ביר ובכבודו אבל דריסה ברגלו או נ
טביכה בטינו לא היו אלא כחץ בעלמא ואין דריסה
לא מרשת הדודים אבל כלא מדעת כגון טנפל ה
הרדס דרך מקרה על הנדרס ונתחבה בו כפודין לא
היו דריסה ואין דריסה לא מחיים טל דודס ונדרס
פיכר הדי טנעץ כפרטו בגבו טל נדרס ושד טלא
הויכיא כפרטו הנמת הדודס או נטחט הנדרס הרי
זה כטר ברך כשהוא מתחלה וטר סוף אבל אם ב
בא לפניו כפודין תחובה לו בגבו חוטטין שמא
דודס וחוד דודס וכל לו היכודין בעופות הדודסים או
אפי' אם עיחטוהו קודם שהיה כפרטו אסור טכך ד
דרך שמטה בו כמה פעמי' ער טייכודטו חוטטין
לספק דריסה כגון טדואין אפי' טנכנס לבין השודי'
חוטטין שמא דודס ברך כשהוא שותק והן מקרתי'
אבל הוא שותק והן טמתין או הוא והן מקרתי' או
חוטטין ואם חתך ראשו טל אחר מהן אין חוטטין
לאחרים אפי' הוא שותק והן מקרתי' ראמדין כפר
נח רגזיה וכתב הרשבא דוקא בטיהרקה אבל פכט
אחת מהן ולא הרקה חוטטין לכל טכך טחמתו
במרה בו כטימילה עכט ולא הרקה והא דחוטטין
דוקא כטידכטו טנכנס הארי' אבל אם הו ספק ארי' או
כלב או טמ בקנה טיגף אפי' חוטטין
אריה טנכנס בין השודים ונמכמת י
כפודין טל הארי' תלוטה ומיחטבת
לו בגבו בין הכפודין לחה או יביטה טל אחר מהן
חוטטין אפילו הוא שותק והן שותקי' דחוטטין שמא
הארי' דודס והכפודין נטמטה ויטבה לו בגבו וכתב
הרשבא ולא לנה בלבד חוטטין לא לכל השודים ט
טכריר טכבר ביארטו טאין אומ נח רגזו לא כ
כשהרקה אחר מהן אבל דודס ולא הרקה ארובה רגזו
ביותר ומטה ודודס וכתב הוא במה דברי' אומרי'
כטיטכט בכלוב מלא שוף או בריר טל בהמה טהוא
לחט מקום יכר טאין דרך לבחוח מטינו

אבל ארי' טנכנס לאפר טהבהמיות דישנות טפ
אפי' לו טמכטוס טיחות והוא שותק אין חוטטין ט
טינו אומרי' ברחו מטינו ולא הטיגן עכ' בהמה
אפי' טכא לפניו כשהוא מבעט ערס ולא דכטו
ניה היה לו תולין להחל ואומ בקנה הוכה או כלב ה
הכה אותו אין כריך בריקה לא במקום שהדס מ
מבעט וכן אם טיחב אפילו בעיטס כטרה וכתב
הרשבא דוקא טיש לפניו כלב או חתול טייט לתלו'
בו להזל אבל כשכמו לפניו כר ולא דכטו
במה לתלות אין תולין לא במיני' בין להחל בין ל
להזמר הא דחוטטין לדריסה היינו טלא
להתירה בלא בריקה אבל אם בודקה ואינו מוכח ב
בה חטט כטרה ומי' כתב הדיכס דוקא ספק דריסה
נרתת בבריקה אבל אם נראי נדרסת אין לה התר ב
בבריקה וכן כתב בעל העטור דלא טריטן בבריקה
לא היכא דחאמ' חוטטין לו אין לו תקנה בבריקה
אמול כתב דאפילו ודוד דריסה יש לה התר בבריקה

וכיכר היא הבריקה בודקין מכנגד המוח ער סוף ה
היריכס מכל יח טרפות ואם נמיכא טהאריט הבטור
כנגד אחר מהאיברים טטרפת בהן אסורה וכן אם
נטמכטס הבטור כנגדן או כנגד ימות הגידין ער ט
טיהרשט גדרה אסור והסימטין קטין הן אצל דריס'
הלכך אפי' אם הארימו כטר טכנגדן מותר ער ט
טיידימו הן בעימון ואז אסור אפי' האריס הוא בכל
טהוא
טטרסה אין לה תקנה בבריקה כיון דויטט אין לו ב
בריקה מבפטים כרפריטיגן לטיל בטרפות הוטט

כתב הרשבא ברוחל האריס הב
הבטור בחוץ אם טמוך לדריסתו ברוך כטרה ואם לא
ברך טמוך לדריסה יראה לומר דחוטטין לו טהרי'
חוטטין לספק דריסה וחוטטין שמא טיטה מראות
מבחוץ והבריאו ויורד למטה עכ' ולא דעת למה
יש לנו לחוש לרבר טלא מטינו טחטטו לו חכמיס
כתב בהג' בכל מקום טהוזכר טס
בריקה כגון בדרוסה נפולה או טבורה במה דברים
אמורים ברורות החוטטין דכטן קמאי הוו חכימי'
ובקיא בבריקה אבל הטימא ליכא למיקס אבריקה ט
טפיר ואמור דכטן לזכר כל טיטס עטיר חדט' ולכ
ולתקבה כל טאיטה יולדת הלכך מטיהיגן הוזכר טיטס
עטיר חדט' והתקבה ער טיתעבר ותרר ויט גאזניס
ט כתבו טאטו סומכין טל בריקתינו טאין לו לדיין
לא מה טיטינו דואות וכריך בריקה יפה טהעפדים
קטיטס וגס היניס הארמימות נמיכא בהן ובריקתי'
קטיה וכן כתבו טאדס הטך אינו אדוס כל כך ו
ואין טכר לפיכך אין לו בריקה

כתב הרשבא טחס רביס הן הנדרסין טאסור ל
להטיחותן טיטס עטיר חדט' טמיתוך טהן רביס יכא
לדי' מכטול לאכול אחר מהן
למכור ספק דריסה לגוי טמא יחודר וימכרנה ל
לטיחול והוא לא ידט
בספר המיכות דספק דריסה טיטמכרה באחרות יט
בה יכר להתיך דהר' ס' ס' כלא אחר ואחר טמא לאו
היה ומכל מקום גמגס לאסור דכיון דבריה היא א
אפי' נתר בספק ספיקא כיון טקודס טיטמכרה היה ה
הספק אסור מן התורה ונר' טיש תקנה אפי' לורחי ד
דריסה טיטמכרה באחרות דכטטינהו דנידי' וכל
דפריט מרוב פריט וכולן מותרות חוץ מב' אחרונ'

צט גפולה אסורה ביצר

בהמה טנפלה מדבר גבוה או טנפלה לבור אפי' ט
מכריסה ער המקום טנפלה טס עטרה טפחיס ת
חוטטין טמא נתרסקו אפי' בריה אפי' טאין חואין ב
טיס טיני' וכן כל כיוכא בזה כגון טיטרפה לכותל או
דריסה ברגליה או הכה באבן וכן הדין בפוף
טיחבט טל דבר קטיה ואם טיהתה מטת לעת יטמא
מכלל ריטוק אכריס יטיחת על ידי בריקה טיבריק

במקום שאינה נטרפת בו כדפדפן לפיל בהלכות
שדכות בייב וכו' טעמיהו ועדיין מעוררין מותר
לא טעמו בו מנהג איסור ואין לטנות הדעות
הנכונות את ידו טעמי למעלה בהלכות טרפות

סר בשד שנתעלב אסור אפילו

הבהמה שלימה חופי מוטח בביתו לרשת רב א
אלפי וכן כתב הרמב"ם חכמי אחרו כל בשר הנמסר
צין בטוח בין ביד גוי אע"פ שרוב הטבח והמוכר
יש אחר חלף מור אלא אפי' המניח בשר בביתו אסור
אם נשלו מן הבין לא אכ"י ל"ב ס"ט מן או טב"ש
בין ורש"ם כתב וראי א"ס ט"ל עוף והחזירו אחר
דח"י"ט"ן טעם החליפו וכן א"ס אכ"י ומכאן א"כ א
אסור בלא סימן או טב"ש ע"ן אכל א"ס מ"ט במ
במקום שהניח מותר ורש"ם כתב דאפי' הניח י
וע"כ א"ס רח"י"ט"ן שהי' נ"טלו ויל"ן א"ה"י
ויש מחלוקת ב"ס הניחו במקום שהכריזו והט"ש
יבולין ל"טלו מ"טס ולהב"ח אחר במקמו ח"י"ט"ן
אבל א"ס תלום במסמך לה ח"י"ט"ן ומקנת א"ס

סר בל חלב שוד

כדברי רש"י
וכתב וכו' לא
תאכלו רש"י
ואין חייבין משום חלב אלא על אר"ג מי"ן ס"ה"ס
ב"ס ס"א"ן חייבין על חלב טהור לא מטעם טבילה
שמו כל בשר אבל ב"ג חייבין משום חלב ב"י
א"ס הוא שחטה א"י טבילה או טרפה כ"י חלב אסור
ואין חייבין פ"י הסו"ח הבהמה ומ"כ בה עובר
ל"ב בן ח"ד בן ט"ב ב"ן ח"י ב"ן מת חלב מותר והא
דחלב ב"ן ח"י מותר דוקא שלא הערים כ"ג קרקע אבל
א"ס הערים ט"ל ג"ב קרקע חלב אסור והרמב"ם
אסור אפי' לא העריש כל ג"ב קרקע ולא נהירא
החייב ידו למ"ט בה"ז ות"ס חלב מ"ב ט"י
שבתה חייבין עליה משום חלב בהמה גמורה

חזינהו חלב כל שהוא מותר קודם ונחלקו פי' שח"ס
פ"ח על הקודם ב"ט"ן טכ"ט ז"ל הקודם נחלק ט
ב"מ ולא יבא הבשר חופה חז"ו חלב האליה מותר
חלב ט"ג הכסלים קודם טבילה אסור ופי' הרמב"ם
שהוא חלב טב"מ קרי היריב"ס ח"י"פ"י ט"כס קט"ן ה
הוא המ"ט על פ"כ הנקא ומחזק תחת האליה ט
פ"ט ט"ל ופ"י י"ב חלב תחת ראש המזון כד"ר"ן ל
ל"ג"ל חלב סתחת המתניס אסור ופ"י ט"הוא ת
תחת הכליות ונראה בגובה הכסלים וא"כ נ"ל ת
תחת בשר א"ה"ס ד"ק ומתניש תחת אותו בשר כ"ל
הפ"ל וכל שהבשר חופה מותר וכ"כ ל"ט ל"ט א
וע"כ ב"ס י"כא מ"ט קודם ל"ב ו"כ חוץ מהקודם
ה"ק המתניש כ"ל הכסלים כ"אסור משום חלב
ותחת אותו קודם י"ב ל"ב חלב וי"ט נוה"ג בו איסור
חלב לפי ש"מ קודם העב מינו חז"ו לה"ס ח"פ"ר כ
ב"ר א"כ פ"ח ט"ן פ"ח"ן בו התר ו"ג"ס ב"פ"י נראה

כחפ"י ב"ס גמור רב ח"פ"ס פי' ט"ה תחת הבשר ב
בראש הכסל וקודם מעטין ב"ן זה הח"ב ו"ב"ן ה
השומן שתחתיו העליון א"ס והתחתון מותר
והרמב"ם נתן סימן להכיר א"י חלב וכתב כל מקו
שתמצא בו חלב תחת הבשר והבשר מ"ק"ש כל ס
כ"ב"ו ולא יראה עוד עד שי"ק"ט הבשר מותר
חלב ט"ל המ"ס ובית הכסות ח"ב"ן ט"ל קודם ט
ט"ל ר"ד הטחול וה"ה הכ"ר הג"ס חייבין על"י וט"ל
ט"ה הטחול והחוטין ט"ב אסורין ואין חייבין ע
על"הן ל"ב ט"ב ל"א מ"י מתירין וי"ט א"כ"ס ו
ר"י"י ע"כ לח"מ"ו חוטין ט"ב ל"ב אסורין ואין ח
חייבין על"הן חוטין ט"ב ט"ק אסורין ואין חייבין
על"הן וכן חוטין ט"ב כסלים וה"ס ה"ג מ"י"ן וט"ל
מ"ט"ל ה"ג מ"י"ן כל אחד מתפ"ל ל"ב והט"ס
ש"מ"ט"ל כל א' מתפ"ל ל"ב וראשון הא"ר מחז"ר ל
ל"ש"ד"ה וראש"י הפ"ל"ן ט"ב"ק תחת החזה בראש"י
ה"ל"פ"ת וראש"י הפ"ל"ן מ"י"ן ב"ח"י הבהמה ט
ט"ל"ט"ס ר"כ"ר ל"י"ה ר"ח"ט א"ח"י"ה

ב"ק"ב"ה י"ט ט"י ח"ב"ס א"ר ע"ש"י כ"ק"ט וא"ר
פ"י"י כ"ת"ר ר"ב י"פ"ס ה"ת"ר ט"ל ה"ת"ר א"ס ט"ל ה
ה"ק"ט וכן כתב הרמב"ם ור"י א"כ ט"ה"ס ול"ה
ט"ס"ס א"ס חלב ט"ל ה"ק"ן
אסור ודוקא בא"ר א"מ מ"ט מתירין ל"כ"ט"ן ה
ה"ב"ה א"כ מ"א"ן ח"י"ך ט"מ"ן הוא מותר ל"ט"ן
ה"ר"ב"ם חלב המ"י"ס וה"ן ה"ק"ן המ"ל"פ"ן כ"ל"ן מ
מותר חוץ מהמ"י"ס הסמוך לק"ב"ה ט"הוא תחת ב"ט
המ"י"ס ט"י"ך ל"ג"ר חלב ט"ל"ו וי"ט ג"א"ט"ס
כ"מ"ר"ו ר"ש המ"י"ס ט"י"ך ל"ג"ר"ו הוא המ"י"ס ט
ט"י"כ"ב בו ה"ר"י ט"הוא סוף הח"י"ס א"ן
כ"ל"ח"ן ח"ל"ב"ס ע"ס ה"כ"ד ולא מ"י"ח"ן א"ת"ה ע"מ
וכ"ל"י"מ"ר"ח"ן בו ח"ל"ב"ס א"ן מ"י"ח"ן בו ה"כ"ד
ל"פ"י"ך ב"מ"ד"ס ט"ד"ך הט"ב"ח ל"ה"י"ת מ"י"ח"ן ה"כ"ד ב
ב"מ"ג"ט ט"י"ה ל"ו ט"י" כ"ל"ס א"ח"ר ל"כ"י"ח בו ה
ה"כ"ד ו"א"ר ל"ה"י"ח בו ח"ל"ב"ס

ס"י"ן ט"ח"ת"ן בו ח"ל"ב"ס א"ן
ח"ת"ן בו ה"כ"ד ל"פ"י"ך ט"י"ך הט"ב"ח ט"ה"י"ה ל"ו
ס"י"ן לח"ל"ב"ס ו"כ"י"ן ל"כ"ד
ט"ב כ"ל ה"כ"ד מ"ט"ה"ר
מ"ק"ר ה"כ"ד א"י ט"י"כ"ן ט"י"ס"י"ן ט"א"ן מ"ר"ת"ן
ח"ל"ב ט"א"ר מ"ן ה"ת"ר"ה א"ל"א ג"ר"ר א"ת"ו ב"ס"ן ו"א"ן
בו ד"ח"ק"ר ס"כ"ט"א ב"כ"ד א"ך על"פ"י ט"כ"ט"ח"ת"ן ה
ה"ג"ד א"י א"פ"י"ה ט"א"ט"ו ח"ת"ך מ"נ"ק"ר י"ט"א"ל ק"ד"י"ס
וה"ח"מ"ר"ו ו"א" ח"מ"ר"ו ב"ס"ן ו"א"פ"י מ"ש"ת"כ"ר ד"א"י"ת ב
ב"ה ד"ח"ק"ר ס"כ"ט"א ב"ר"ט"ב"ר מ"ו"ת"ר ב"ה"ר"ה ט"ה"י
כ"ל י"ט"א"ל ט"ה"ג ל"ה"י"ח ה"כ"ד ב"ח"ד"ה ו"כ"ן
כ"ט"ב ה"ד"י ט"מ"ט"ן ב"ל א"ב"ר"ה ט"ה"ג מ"ק"ר ה"כ"ד ל
ל"ק"ד ב"ס"ן א"ר לפ"י ט"ל א"מ"ר"ו ט"י
כ"י"ן י"א לח"ת"כ"ת ח"ל"ב"ס א"כ"ל
כ"ג"י"ט ו"י"ט"ט"ו א"ן בו ט"מ"ן ח"ל"ב
כ"ל"ך ט"ד"ב"ת מ"מ"ט ב"כ"ן

כהן והכהן יכול לאכלס באיזה פנין שיה' ערב עלין
 יותר ואם כל המטעמי טיין אכלו יאכ' יכלו ובחרדל
 דרך גדולה ויכול להאכילם לבלב'ם ולמוכרן ולתנ'
 לגר'ם טיין בהם ש'ם קרוטה כהן טיין לו מכירין
 טיין לין ליתן לו מתנותיהן יכלין לזכותן ליתריל
 טיין בלם מיד מכירין אעפ' שטרי' לא בא' ליהו ודוק
 טיין תח' והטעה רחוק' לו ולא יהא הכהן המוכס
 טיין משרת בבית יטריל טיין ליתן לו המתנות
 אבל אם אין הזוכה תח' אי טיין הטעה רחוקה לו או
 כהן המשרת בבית יטריל ומוכס תח' טיין תארח בבי
 רבי' מתנות טיין ליתן לו רבו אס'ד לא נתן
 המתנות לכהן לא אכלן א' הפסידן פטור מריט' או
 לא כדי לטאת ידי טיין יכריך לפדוש דמיהן יטריל
 טיין לחברו בשר והמתנ' כהן מותר לאכלן ואי
 חוטט טיין גזלן המטלח ומתנות לו אי טיין לא
 בבהמה טהורה ולא בחיה וטיין וטהג' בכלאי הבא
 מהגז' והרחל רב טיין מתנות כוי הבא מבהמה וחיה
 פת הרמבס כוי אעפ' שהוא ספח מפרטיין נמנו כל
 המתנות יכבי הבא על העז וילדה ריב בחיני
 המתנות אם טיה אפי' מקוסת טיה אבל תייט הבא על
 הצבייה הולך פטור מכל המתנות עכ' ואי טיין
 דבריו רמה מפרטיין חייב כל המתנות כיון טיין ח'
 חייב ליתן והלא אטן טיין וואוול כת כוי חייב ב'
 בכל המתנות דתנא אם טיה לרבות הכוי וטראה ר'
 טיין לומר דיקא ביכבי הבא על התייטה דמימת
 נפשך יט' כהן מקוסת טיה אבל תייט הבא על הצבי'
 פטור דטיין און חוטטין לזרש האב ואין כהן אפי'
 מוצקת טיה ואין טיין בקדשים ובכבוד ומי בכור
 קודם טבא ליה כהן טיין ערב בבתמות אחרות חייב
 ליתן מהן המתנות טיין הכהן על כל אחת ואחת
 וכן לי מתנותיה ואם אמה וזמר טיה בכור אכ'תן לי
 כולה אבל בכיר טיין לכהן במיכו ומכרו יטריל
 טיין הוא פטור מן המתנות ואם נתערב באחרות
 אם רביס טיין אמתן כולן פטורי' טיין אחד ואמ'
 כלי הוא הכבוד ואם אחד טיין את כולן אי פטורי'
 לו לאו מ'ן וטיין בין באי' בין בחל' ובכל זמן
 כך כת' הרמבס ורטי' כת' טיין טיין בוזן הוה וכן
 כת' הרס מרו' וכן טיין ואי טיין לא ביטריל אבל
 כהני' שטורים טיין הלוי פטור מלינתן אבל אם
 טולן כהן מידו אין יכריך להחזיקן לו טיהו כפח א'
 אם חייב אם לאו ואין יא' לר'יס ברא' ט'
 טיין פטור כטיין לביכמו אבל אם הוא טבא
 וטוחט למכור אם הוב קיבע למכור בבי המטבחים
 חייב ליתן מיד ואם אי קיבע למכור בבית המטבחי'
 פטור שטיס וטייל טבתות מכחן ואילך חייב ומ'
 ומגדן אמת' אם לא יתן
 טיין יטריל'ס טיין בבהמה אמת חייבין אבל
 המטתקה פס הגוי ועס הכהן פטור וכריך לר'סוס
 לשטות סימן טיין טותפין עמו כדי טילא יחטדוהו
 טיין נאמן המתנות פת הרמבס אם הכהן יטיב

בבית המטבחים וטוחט ונותן עמו אין יכריך לר'סוס
 אפי' אין עמו בטעת מכירה רסותס גוי מרבה דבר'ס
 ומודיע לכל טיהו טותקה ואי טרא כן מתוך הגמ' לית
 בטותקה עס הכהן בכל ענין יכריך לר'סוס וטגרי' אם
 יטיב עמו בבית המטבחים און אין יכריך לר'סוס
 ברא' טיין הכהן והגוי פטור בטותקה בכמה אפי'
 בכל טיה אבל אם אין הכהן והגוי טותקה עמו לא ב'
 בראש' אי' פטור לא מן הלח'יס ואם הוא טותקה עמו
 ביד אי' פטור לא מן הקיבה ואם יט' בהמה לכהן ו'
 ומכר ראשה ליתריל וטיין כל הגוף לביכמו חייב
 בלח'יס אעפ' טייל בהמה היא לכהן כיון טמאס ה'
 החיוב היא ליתריל השוחט בהמת יטריל חובה על
 השוחט ליתן מתנותיה לכהן ואם שוחט בהמת כה'
 און גוי פטור כהן טמא פרה ליתריל וזמר לו
 אפי' מוכר לך פרה וי' חוץ ממנותיה הוי טיין יכריך
 לית'ס למכור אבל אם זמר לו על מינת טיהמתנות
 טיין אי' טמא והמקח קיים ויכול ליתן לכל כהן ש'
 יכריס ויטריל טמא פרה לחברו וטיין המתנות
 לטיין חייב הילוח ליתן אעפ' טטואח למכור
 טיין מקום החובה על הטבח טיהו הלוחח יטריל
 טיין לחברו מכור לי בני מעיה טל פרה או והיו ב'
 בהן מתנות כהונה יכריך הלוחח ליתן לכהן ואיג'
 מיכס לו מהרמיס ואין הכהן יכול לתבטן מהמכור
 טיין המיכר ריטה הכהן תובט אמתן מן המוכר או
 מן הלוחח גר טיין ויהיה לו פרה טרטה ק'
 קודם טיין פטור אחר טיין חייב טפאם
 קודם טיין אס אחר כך פטור

סג דין אבר מן החי לא תאכל

הטעם עס הבשר מזהרה לאוכל אבר מן החי וטהג'
 בבהמה חיה וטוף ואי' טוהג' לא בטהורים לפיכך
 אבר העירט מן החי בי' טיין בו בשר גדי' ועצמו'
 בין טיין בי' לא בשר לבד כגון הל'כו והטחול
 והכליות והב'יס אסור לאוכלן בין אם יט' בו כזית
 בין אם אין בו כזית וכן בשר הפורט מן החי אסור
 אף טל פי טיין בו מטוס אבר מן החי אסור מטוס
 ובשר בטרה טרפה לא תאכלו ואפי' בשר הפורט מ'
 מהבהמה ועדיין בתוכה כגון טיין מהטחול או
 הכליות וטראה החתיכה בתוכה אסורה אבל אם פ'
 נחתך מהטבר טיין וטואך בתוכה מותר
 אבר המדולדל בבהמה וכן בשר המדולדל בבהמה
 אם זי' יטריל לחזור לחיות אפי' אם לא פירט מטטה'
 פד לחיה טיין אסור אבל יכול לחזור לחיות אם
 גטיחה בהמה מותר וטיין הטבר אם פרה
 ובשר חופי' את רובו מותר ואם או'
 שוד ובשר חופין את רובו
 אסור ובהמה מ'
 מותרת אם היא ב'
 במקום

גידון מיכה וה סמוך לבטיד ואחכ' חותך את החזות ל
לב יכרדין ומאיתו בשיר ארוס סמוך לחזה מוכיח ח
חוט טל בטרד טאוחו מקסת החזה טר קסתו וכן מן
החזה הטני וטוטל הסכין ומסלק בין הכתף לגוף ו
וטוטל את הזרוע ואת הכתף ומתחיל מראש הכתף ב
באמצעיותו ומחתך ומוכיח גיד עבה ומוליך את ה
הסכין ומחתך הזרוע ועל היר טר שימטיך כל הגיד
טאוחו משפת הכתף סמוך לטדרה ומעקר טרש ג'
זה טהזכנו למטלה טטיס הטורט טילו ומוכיח ממנו
גיד אחכ' טהזא סמוך ליר ואחכ' מתחיל ממקו' טיוס
הגיד טמאכיא מן החזה ומקלף בירו אותו קרוס ט'
טטל הסכ' וכטמקלף טראין ראשי החוטין טייט ב
בכסל והן ג' מימין וב' מימיל ג' טבימין מתחלקין
לב' ב' וב' טטטמיל לג' ג' טוטל ראשי הגיד בירו ו
וממטיך וממטיך מאלהן בהיותו חס אבל בטימ
כרוך לפשט ארריהן וג' דר אותו טיתרת בטר
המתניס ומקלף יפה יפה מיטי יכרי הבהמה ואחכ'
מיטיב בטר המתניס טקודין בלעז לונביל ואין
ראוי לא לרכי וגורדו יפה מוב יכרדין ואיתו טיכס ה
הסתן ביטניס מתתכו ומסיר כל הגבהות טיטיתנה
טט הבטיך כרי טילא יטיתיר בו מיטדשי חוטין ובטיח
המתניס כלום וחזר לבטי מיטיס וממטיך אחת מ
ממקום טיהן קבועין בו ומוכיח טיל בני מיטיס ב
באותו חלחורת המטיטת טקודין אותה מבט אלסר
ומאריך אותה חלחורת עם ומה מבטי מיטיס לפי ט'
טיאטו ראוי לאכילה אותו מקום טהוא קבוע לבטי מ
מיטיס קודין אותה כנתא ובלעז יבולון והוא אסור
לבטיל ומזתר לרכי וטוטל הרדא רכנתא ומקלף מ
טטלה קרוס טיל חלב טטל הקיפה וטל כיסות וטל
הטבילולא הרדא ב' לזכר ומוכיח את
דמו וטוטל הטחול ומקלף מעליו קרוס טט החלב ט'
טטליו וטוטל ראש הגיד טבתוך הטחול ומיטיך א
אותו וממטיך עמו ג' חוטין טבתוכו וטוטל את הטל
וממטיך החלב וממטיך יפה יפה וטוטל את הסכין ו
ומחתך וממטיך קרוס החלב טייט טליהן טל כל אחת
ואחת ומחתך בתוך הטוליא וטוקר אותו טרש טל ג'
מתוך האליה כמו טהא חס תי' הטראין מבחוץ וכף
לכוליא הטני וטיל הביצה וממטיך קרוס טג' ה
וממטיך החלחורת וקולף קרוס טל חלב טטליה ט'
טט אחת חוט טל דס מקסת אל קסת וטוטל הסכין ו
ועוקר כל אותי חלב סמוך לחלחורת מכל יכרדין מ
מטיקד האליה טר מקוס טטקד ממנו בטר המתניס
טהזכנו למטלה טט כל אותו חוט המעורב טט אתו
חלב טר טמתקד יפה ממקום טחלחורת קביעה בו
מחלב וחוטין וכל דבר טוטל וחותר בליה ומוכי'
ממנה חוט טמתחלק לטניס וממטיך החוט מטיקד
החוליא טר קסת מאותן פניס המיכטיין אל ירכי ה
הבהמה ואחכ' טוטל הסכ' וגורד מאותן הפניס גופ'
חומדין טקודי בערבי עקר מן העיטמות וגורד יפה
טר טיטיתנה מקוס גבהות החמדיס ופוסק הירך ה

האחד ומפרק במיקוס טייט הוכרות בעכס
טייט בו גיד הנטיה וחותר הזכרו והנקבות ומטילכי
והבטר שבכרדין מנקרו יפה יפה מכל מיטי חוטין
וחלב טבו ומן אותה מנותא טקודי ארמלא ומן ה
הגיד טטיס בטכס האמיכטי החוטין והחלב כרדנו
בו ואי אפטר לומר לו בראיית הטין ואחכ' טוטל
האמיכטי טפוסק הזכרות מהקטו וטוקר מיטי החלב
ומיטי החלב ממנו וחותר אותי טיכס אמייכטי מחותר
מב יכרדין ואס אותי טיכס טהוא סמוך חותר בסכין
גדול אותו המקוס הסמוך לטיכס זה טיהזכנו
וממטיכטי ויר חוטין קטניס ומתיכס קטנות טיל ח
חלב טיכס ומעביד אותו גיד אחר הנמטיך מקיכטו ה
האמיכטי הטני והוא הנראה לטיכס ואי אפטר לפי
יותר מכאן וכן לירך הטני וכל גידין טבידך
אסורין בין יכרדין בין מבוטליון ומקד אותה יפה
ומוכיח כל החוטין והחלב טיכסל הירך טהכל הוא
חלב ואחכ' אוכר אותה כלי ומבוטל והגידו טית'
הכתף אס יכר' וזאתן כטרה לאכילה טיהן צמקין ט'
באור וכן הלכט וטרה רב עמרכ אין חלוק בין
גיד הנטיה לטומנו ויטיל קדוטי' אס וטטיתנה כגיד
הנטיה וזה החכס החמיר והמהמיר תבוא בליו ברכה

בל רם לא תאבלו לעוה ולבהמה ו

וחיה בכלל בהמה ובין טמאה ובין טהורה חייבין
בליה מטוס דס כני חייגין טל דמו וטליל אק טע'
טיחלבו מותר דמו אסור אבל דס דגיס ורזבים מ
מותר ודס ביכיס אס ידוט טאלימורס האפסור אל
חייבין טליו לא טיכסמי אסורה אבל אס ידוט טיהן
מחוקס טאפסות חייבין טליו ואס נמיכט טל הקטר
פי בראש החד טיל ביצה והוא טר החומנו כ' הביכיס
אסורה וכן אס הזא טל קטר החלבין וטכר טנתפטי'
מימנו חויכה לו ואס נמיכט טל החלימין וחלבין ט'
פיר טל הקטר או אפי' טל קטר החלב' ולא עתפטיט
חויכה לו דרס אסור והביצה מותרת ורי הית מותר
גס דרס אס נמיכט טל החלבין וחלימין טילא טל ה
הקטר ולרזבת הגאזי אין חלוק בין קטר וחויכה לו
לא בין חלבון לחלימין טיכסל מקוס טיימיס בחלמין
הכל אסור ובכסל מקוס טיימיכט בחלבון וזרק דרס
ואוכל השאר וכת וואול וטוב להחמייה לאכור כלה
בטפטיט חוץ לקטר וגס בכסל החלמין ולפי זה אין
התר לביצה אלא בטמיכט טל קטר טל חלבין ג' א'
עתפטיט חויכה לו וזו בטאר מקוס בחלבון
כתב אור הראש זל בתטיבה ביכיס הטרוזיס בקטרה
ונמיכט דס טל חלימין טל אחת מיהן טכורן אסורות
אעפ' טודק החלמין טטליו דרס טיכין טטרופין
בקטרה החלבון טיהוא דס מתערב ביהר והכל אסור
ביכיס המזודות פירו טאין מוכר הא ספנא מארעא
חיימן טקלמות לעולס חפי ישבה התרנגולת טוליה
טר טמוזרת מותרת לאכילה

בסנין וטמי' כחך ארס להיות מלמד בתוך ביתו ש
 שיהיו משפטי' הבשר יפה ליכא ידו סניקת ה
 הללו וכן להיו' מטקו הבשר מנקה תמיד בכמרט'
 וכו' טיהגין רוב המטקיה ובמקום שדרך הטבח
 להדיח הבשר בחנות יכריך שיהיה לו טמי' כליס
 אחר להדיח בו חלבים ואחר להדיח בו בשר
 אין סניקת הסלים של גבי בשר בטור שהחלב ט
 שיהיה חס לפי שהקרום ששל גבי החלב רק ונקר'
 עליו משמש ידו הטבח וכשמטחין אותו על גב
 הבשר טמיות החלב וסבלם בבשר כתב
 הרמב"ם כל הרברים האלו אסור לשנותן ואם נטעו
 לא יאסר הבשר ואין מיין העושה אלא מלמדן
 אותו שלא יעשה וכן אין מולחין את הבשר קודם
 שיהיו ממי' החוטין והקדמין האסורין ואם מ
 מלוחה מסירה אחר ואפי' היה בהן גיד הנטיה מסירו
 אחר שנטמלו ומבטל וטבח שיהיה לטהר הבשר
 ונמצא אחריו חוט או קרום מלמדן אותו ומזהירין
 אותו שלא יזלזל באיסורין אבל אם
 נמצא אחריו חלב אם הוא כשפורה מעבירין אותו
 ואם נמצא אחריו כזית אפילו בהרבה מקומות מ
 מכין אותו מכת מדרות וטעמיהו אותו מפני ש
 טהובים טמטין על החלב

סו יש חוטין שאסורין משום דם

שבהן כגון חוטין שביד ושבתה וטבלחין ובלטין
 ובסימא ומליחא מהטא בהו' אם לא שייחתם
 תחלה ואחר כך ימלחם ואחר כך ימלחם את
 לבשילן בקדירה ויש אומרים דאף ליכילי אסורין ב
 בלא חוטין ואפילו אם מלחין וסולחן אסורין דכל
 זמן שלא תבאין אין האור שיוצא הדם שבהן ומיהו
 אם חבטן מותר ליכ' אתן אפילו בלא מליחה
 והאומרים כתבו שמתירין ליכ' אתן אפילו בלא רתיב'
 ומליחה וכן הוא מש' זנת אדוני אבי הרר אשה ו
 ואפילו למי' שיש חוטין חתיכה של בלא אדם אן ב
 בלא חתיכה הן אסורין והבשר מותר וכן הקדוש
 ש' ליכ' חוטין לחבטן ואם יכ' אפילו חתכו ולא ה
 הטיח על בית הש' זיטה הקרום אחר והמוח מותר
 בוים וזה כל זמן שלא היה לו שלשים יום מותרים
 במליחה בלא קליפה אפילו לקדירה אפילו יש בהן
 כמין חוטין אחרים ואם היה לו שלשים יום מותר'
 אם יש בהן כמין חוטין אחרים אסורין לקדירה בלא
 קליפה אבל ליכ' מיתרים לשון הרמב"ם
 חוטי' חלב וחוטין הן וחוטין שנוקן וחוטין לחי' ה
 העמתן שביסר הלשון מכאן ומכאן וחוטין הרקון
 שבהן בתיק חלב הרקון כמו בית טכבוש טמי' בפי'
 והיות זה הקרום ששל זמון שנקדקו וקרום ששל
 הבצים לאחד שלשים יום סולחן אסורין מטום דם
 וסילבט המשיים שהמאכל מסיבם בחילוקן אין מ
 מרזקין בהן דם ט' כתב גאון יש בבהמה

גידין וכמה חוטין שמואלין דם וכחיד לחתוך כל ה
 המקומות כדי שייכא הדם במליחה עכ' וחומר זה
 שהחמיר ולא מדינא דגמ' דמדינא דגמ' אין יכריך
 לחתוך לא הגידין שהזכרת

סז גיר הגשה צורה בבל ברמה וחה

אפילו אי' כף שלה עגול ונהג בירך טלימין ושל
 שמואל ואי' נהג בטיקו לפי שאין כף טולו עגול אבל
 אם נמצא לו כף עגול נהג בו ואי' יכרי' לברוך אחר'
 אם הוא עגול ונהג בכוי ואי' נהג בטליל כל שאין
 טעין שחיטה וב' גידין הן בירך פנימי סמוך לטעס
 והשני חיצון סמוך לבשר ושניה אסור' וכרי' להטט
 אחריהן לא שהפנימי אסור מן התורה והוא הפנימי
 בכל הירך והחיצון אסור מדבריהם וקנקנות שבפני'
 אסור' מדבריהם לפיכך יכריך להטט אחריהם בכל
 מקום שהן ושומטן אסור שישירלי קדושים הן ונהג
 בהן איסור וגופי טיל גיר אי' לא כעך שאין בו טעס
 ואעפ"כ אסור תורה עכ' אי' אסור תערוכותו בחטטות
 וקנקנות והשומטן שבהן יש בהן טעס לפיכך אסור'
 תערוכותן בפליטתן ויש אסורין אות' בהנאה והדס
 כס התירו וזוהי הסכים אפול לפיכך טולח אדם ירך
 לכרי' טגיר הטטה בתיכה אעפ"כ שמחזיק לו טובה ב
 בטיבול הגיר ואם נותנה לו בפני ישראל לא יתטלה לו
 כשה' חתיכה אאכ' טול גידה שיש לחוש שימאסכו
 ישר שיהיה טעם זה לגוי שנטל גידה קודם שנתנה
 לו יקדשה ממנו ויכיל' טה עם גידה שכל ירך טיוכא'
 מתחת ידי ישראל מחותנת כדרך שמחתין אותה מ
 מטקרו הבשר ה' בחזקת שטול גידה ה' לך מי טבא
 מעלמא וטקרו והלך לו ואי' אנו יודעים אם הוא בפי
 בטקרו ואי' כאן מי טבקי בטקרו להראותו לו אם הוא
 מטקרו יפה מותר שאנו תולין אותו טיהו בקי בטקרו
 וטקרו יפה דר' המיכיון אכיל טקרו מומחין הן
 הטבח טמין של טקרו גיר הטטה כדרך שהיו טמין
 על החלב וכתב הרמב"ם מי' אי' לוקחי' בשי' מכל טבח
 ואם היה אדם כשר ומחזק בכשרו אותי' הו' טשוט
 לביכמי ומוכר לאררי' וטמין והלוקח בשר וטלחו ב
 ביד אחר ממי' הארץ טמין טליו אעפ"כ שאי' מחזק
 בשחיטה ואי' חוטין שימא יחליק ואפי' כברי' ישראל
 ואמהותי' טמין ברב זה אבל לא גוים שחוטטין
 שימא יחליק אבל כל חתיכה שטיכר חתוך הטיקור כ
 כגון הירך וטילת חוטי' הירך והחוט' טטטולין מן ה
 הרחה מותר לטלוח ט' ג' כדך הטיקור מבטל
 העטור כדך הטיקור שהעתיק הרב מאחד מן
 המחברים הטיקור את הבשר מתחיל בראש ומחתכו
 ומוכיח המוח ומטבוח הקרום ששליו ואי' מטבוח
 הקרום שתחת המוח הדבוק בשנים יטל הלחיים
 וחותר בסנין תחת שורש הלשון ומיכוי ממנו ח
 חוט של דם ויחד מטה לגרמת ומיקוס שחיטה
 ומוכיח מטה טטי גידין מיכר זה סניקו ובשר וט' וט' וט' וט'

ומי בין אם מלח במלח גס או דק וראו נפשו או לא
נשטף במים תחלה אין לאוסרו כי המים שבכלי
מבטלין כח המלח ולא חשיב כמותו לאסור הבטור
ואם נתבטל הבטור בלא הרחה שאחר המליחה
צריך שיהיה בקרירה שטיס לבטל כל המלח ואין
צריך שטיס לבטל החתיכה וכתב בספר ה
המכות ואם גר משמש בבית ישראל ונתן הבטור ב
צוקרירה חזן ידע אם הדיחו אם לאו ואמרו במסכת
לפי תימן ואם ירד שררקי ישראל להדיחו והיה
שם אפילו נער שירד בטיב הדחה אז אפילו נכנס
ויורא מותר דמרתת גרי ויש אסורין בזה

בשר שנתבשל בלא מליחה צריך

טיהיה בקרירה טיב
לבטל כל הבטור ואז מותר ויש אומרים אפילו א
אם יש בה שטיס שהתבטל ממותר והבטור אסור
ויש מתירים ולזה הסכים אה הראשון וכל
הגאונים בטד שיהיה שליטה ימים משה למה בלא
מליחה נתבטל דמו בתוכו ולא יראו עליה מ
מליחה ואין לאסור מבוטל

אין מולחין אלא בכלי
מטוקב או על גבי קטיס או כסמין או במיחוס מדרון
בעטון שאם ישפך טס מים יצאו מיר ואם מלח
בכלי שאינו מטוקב הכלי אסור להשתמש בו בדבר ד
הותח ויש אומרים אפילו ביכונן אסור להשתמש
בו לכתולה בלא הרחה ואם נשתמש בו בלא הרח
ידיח מה שנתממש בו ויא דלכתח מותר להשתמש
בו יכונן בלא הרחה אפילו למד כסין ששחט בה ט
טרפה צריך הרחה אפילו להשתמש בו יכונן שאני
התם ראינו דחוקא רסטיא אבל אקברה דליכא ד
דחוקא מותר להשתמש בה ביכונן והכי מכתב
אבל אם הוא מטוקב אסור לאכול בו היתח ולא טהיר

לאחור והדף כתב שאם הוא של עץ מותר כיון ש
שהוא מטוקב ואם הוא של חרס אסור משע שיהו ימ
מטוקב והבטור שטמא בכלי שאינו מטוקב אסור א
חצי לאוכלו כלי דהוי כילו נתבטל ברמו וכת הרף
שכל החתיכה אסורה אפי שממנה חוץ ליכיר אפי
שחתיכה שמולחה ונפלה בידי טל אסור אינו אסור
לא מה שממנה בתוך הידי וכן כתב הרשבא ואפי
אם יש בה טומן לא אמרינן שכל ידי השומן מ
משפעת בכלו וכתב טנאסרה מיר אפי לא שהיתה
טיעור מליחה והרד יהודה לבריכוני כתב שאינו
אסורה אלא אם כן שהיתה בכלי שיעור מליחה
ואחור כתב שאם שהיתה בו כשעור מטיהג המיס ט
כל האש עד שיתחילו להרתוח חשיב ככבוש וכל
טימנה בידי אסור ואם לאו אין אסור ממנה אלא
כדי קליפה כתב הרמבם אפילו לאחר מליחה א
אין לבטל מלא אם כן יתנהו במים חותכים כדי ש
שיתלבן מיד ולא יאחדם ולא נהגין כן דכיון
נשאה שיפור מליחה אין חושבין להם מעשה

מעשה שטמא בשר ושהה כדי מליחה ונתנהו אח
בכלי בלא הרחה והתירו רש"י במקום שזמן המלח
מכני יכלו הבטור עד חצי כלייתו ומהם יבטלוהו

עא מולחין הרבה חתיכות זו על זו

אם שיהתחונה גומרת פו יטתה קודם רבוינה ר
ולא אמי שחוזר ובורח מרס השליונה לפי שטמא ה
הרבה לפלוט יכיר וכל זמן שיפלוט יכיר אי בולעת
ואפי מתקבץ הרבה מיכיר וטומד בגומא שכיך ה
החתיכות שרי ברא במולח בטור טס בשר ואפי פטי
טור טס גרי וטלואיס ואפי טס טופות טור אפטר
לגרי וטלואי ואפי לטופות לגמור כל פליטת צירן
עד שיפלוט בשר טור אבל טופות טס דגים אסור
למלוח לפי שהדגים פילטין כל יכירן קודם שיפלוט
הטוף את דמו עבר ומלחן יחד פרטי שהטופות מ
מותרים והדגים אסורים תוס אבל לא מלחין
ורשכס פי טגס הטופות אסורי יחד לא טמולח
לפי שהדגים חוזרין ופילטין ה הדג אכל הטוף
הדס טבלמו ומבליטין אותו ב מותר עכ הגה
בטופות וכן הו מסקנת אאולה

דאסדינן להגיס לאסורין לא כדי קליפה מהם לפיכך
אם הו טלס ולא טלון קשיטיו שרי וכל זה כשמלח
שטיס ביחד אבל לא מלחן יחד לא לאחר שמלח ה
הדג נתנו טס הטוף מותר בשר שחוט טמולחו ט
טס בשר טריפה אסור אפי טאי בולט מרס הטריפה
בולט מטיהה דג טמא וטהור טמולחו יחד אפי
וכפי אם הטמא מליח והטהור תפל ונתן הטיהו יחד
טימולחו טל הטמא שרי ואפי קליפה לא בטי נת
הרשכס אסור ללוח בטור טס בשר טכבר נמלח א
טיהה החשון במולחו טס פליטת צירי לפי שחוזר
ונבלט מרס חתיכה וז כיון שאינו טהור לפלוט אפי

ציר וגרולה טון טימתי טאפי פטי שטמולח לטימו
אסור לטיהות במולחו טס פליטת צירי לפי שחוזר
יבולט מלחן חתיכה ששלו וטל המלח עבר
טיהה צירי קליפה ומקובל אי מרבתי טייר יב ט
טינת צירי ציר ואחור כת שיכולין לטיהות סמו ט
טימני לפי טרס ששלו מוטט הוא ובולט במלח ו
ואינו יכול לכת ממיטו טאין המלח מפליטו מימי
אחרכה דרך המלח להפריט הדס ומיטכי אחריו
וטמא בתוכו אין חוזר לבטור כתב טור רשבא
אסור ליתן בשר טלא נמלח כלל טס בשר שטמולח
קודם פליטתו לפי שטמא זה טלא נמלח בולט טמה
שחביה פולט טאין לו דבר שימטענו מלכלות

ובספר התרומה כת שחוזר להיות מותר טס מליחהו
שכמו שיפלוט דס טל טמנו כך פולט דס טבלט
ואפי לפי זה בשר טמולח כבר ופלוט דמו שמוולחו
טס בשר אחר אסור דכיון שפלוט כבר דמו ארינו ה
היו יתלו דס טבלט ויש מהירין גס בוי
לא ידוי מליחה תל טהיר

לאכילה וזריקה הדם דם רגיס אטע שיהא מותר אם
קבצו בכלי אסור משום מראית העין לפיכך אם נכר
שהוא מרגיס כגון טייט בו קטקטין מותר ודם אדם
אם שירם ממנו אסור גם משום מראית העין לפיכך
אם נטף הכפר בטיטין וזיכא דם מטיטין כגון הכפר
צריך לגוררו אבל דם שבין הטיטנים מוכיחו

סח ברם בהמה וחיה גמי אין איסור

כרת לא ברם שהטטיטה יזכאה בו אבל דם האיברים
מותר והם כשלא פירש אבל אם פירש ויזכא לחוץ
אי שטיכיר בחתיכה או שפירש ממקומו ונתעדרר ל
ליכית ונבלע במקום אחר אסור ולחין עליו וכיון
שזאת כל זמן שלא פירש גם מותר לאכול בטר חי
בלא מליחה ובלבד שלא יהא בו מהחוטין שהדם
שבחוטין האכנסים וצומד בכלי ואסור והרמבם
כת המליחה לאכול בטר חי מולחו יפה ומריחו
יפה יפה ולא נהירא הטובר מערקתה שיל בהמ' אסר'
לאכול מבטיר החי אלא מולחו יפה יפה לפי שהדם
מתעדרר ליכאת בשטת טחיטה וכטטיבו מפרקתה
אינה יכולה לנטף להיזכא וחומר באיברים אבל בימי
מליחה מותר אפי' לקדירה ובטל העטור כתב ראפי'
במליחה אסור שאין המלח מפליט ונטואר בו מרם
הטטיט ואפי' יאזיל לא כתבן טיכר דם מחמת
מטה אסיר לבטל ער שיריתך המקום וימלחו יפה
יפה טייטין שטיכר דם או לו שתח ליכא כר טיחתו
בו ויבלי מותר ליכיתו על האש אפי' בלא חתוך ומ'
ומליח שהאש שזאב דם וכן כל הזרידי והקדומים
טייט כהם דם כאשר ביארתי למעלה אסור לבטל ב
בלא רתיכה ומליחה וכת הרשבא יט' מהגאונים ש
כתבו שיכרך טייטח מקום החתך למטה בשטת
מליחה כדי שיוזב דם וכן בכל מקום טיכר לחתוך
כגון בהמה ועוף שלא נשחטו הזרידין שיכרך ל
לחיתתן קדם מליחה בטר שנתעבה בחומץ
להיכזית דמי בתוכו אם נתאדם הבטיר והו סימן ש'
שטקף דם ממקומו והחומץ אסור

וגם הבטיר אסור לאכול חי ואין לו התר לקדירה
לא בחתיכה ומליחה או ליכיל לא נתאדם הבטיר ב
בזוחט שלא טקף בו דם שטתנו בו בטר פגע ארת
להיכזיתו לא יכזיתו בו פגע אחרת לפי טיטטי כ
כח וזוין בו כח להיכזית עור כל שלא חלטו בו כלל
מותר לחלוט בו אפ' טאי חזק

טט השומץ

החמש ברמץ למולגו י'
צריך לכיון שיהא בית הטיחי'
למיטה כדי שיוזב דם דרך טיס ואם הטיחו על צד
המזח הקדום אסורים לפי שהדם מתקבץ בתוך ה'
הגלגל ומתבטל המיח בתו דם הטיחו על טחידין
ונטף ביחנה או רבר אחר מותר לא נטף בו טי' רבר
אסור וכן החוטין שבימי צריך לחתכן קודם מליחה
וכטמו' רגין הרגיס אין צריך למולחן תחלה אלא

טיכריך להסיר ראשי הטלפים כיהן משמידין חרם
ומותר למולגו תרגולת ברמץ שאין בה מקום ט'
טייתקבץ דם כת הרמבם המהבהב חזון חסדג'
באור לחרוך טיורי הנריכה שטליה צריך לחרוך בי'
הטיחיתה כדי שלא יבטל דם בית הטיחיתה ויבלע
בבטיר ואחכ' מעביר באש ולא ישהא וזתו הרבה ב'
באש כדי שלא יבלע רמן בבטירן פי חוס האש טמ'
שטבלט פי חוס האש מסתרך בו הרבה ואינו ירכא ע'
פי מליחה אין מולגין גרייס וטלמיס ושיפת בכלי

ראשון שהוא מבטל חלב דם טבהם עם הבטיר
והרמבם הויר לערות מבלי ראשון עליהם שצירוי
חטיב ככלי טני ורת' אסר דחטיב ליה ככלי טני ומ'
אם שרה עליו די לובקלישת העור טאינו מבטל לא
בכלי טני ואם ראש העוף למעלה טטמעה עליו מ'
אין צריך קלישה טיהנריכה מגינה עליו והרשבא
כת טאיני נחטב צירוי בכלי טני אסור אפ' טאיני
מבטל מבליש ומפליט שיהוא אסור אפי' להניח כסלי'
על הבטיר מיד אחר טחיטה טמא יוזב החלב ויבלע
ולפיכך אסור למולגו לא אחר ניקוד ומליחה

ע ביצור סרר מליחה מדיחה הבטיר

תחלה ואם הדיחו הטבח אי צריך להדיחו ואם מלח
ולא הדיחו בתחלה יא' טאין להתקנה שור וקאס י'
ידיחנו וימלחו פגע אחרת ויש מתידין מלה
הכסים אאול ומולח בין במלח גם בין במלח דק
והרמבם כת טאין מולחין לא בכל גם טיהמלח ט'
טיהוא דק קמח נבלע בבטיר וזי פורט ואאול כתב
דלא מסתבר דיותר טיהוא המלח דק הוא מתעור על
הבטיר ועוטל להזכיא דם כי הוא נרבק בו אבל
הגם הוא נטף מן החתיכה כשהופכה למולחה על
צדה הטי' ובטיקר המליחה כתב הרשבא

טיאין צריך ליתן מלח על הבטיר כדי שיכנסו לא'
מנוח יפה יפה ער שלא יהא ראוי לאכול עם אותו ה'
המלח ואין צריך למלח החתיכה מב צדדיה
אבל הוא הראש וכל כתב צריך לפזר עליו מלח הרבה
ער שלא יהא ראוי לאכול עם אותו מלח ולא יזארו בו
מקום מבלי מלח ואזו ותרגולת צריך למולחן גם
בפנים ושיטור טיהייתי בכלל כתב הרמבם כדי
טייכור הלוך מיל' וחרתי אפי' הרד אטיר ולכתב
כדי טיכור טלייה ואחר טטיה טייכור מ'

מליח ידיחנו טתי פטמים ראטונה להטביר רח'
לחלחית הטיס טינטוארו בו ויטטוף הכלים טר
טיחחזין בו בין רחייכת לחיטה וקודם טייתנגו
בכלי טלמיס טימדיו בו ינפץ מעליו כל המלח ט'
שטליו או יטטפני במי' כדי שלא ישאף עליו מהמל'
לכן כתב הרשבא למלח במלח גם כי דק נרבק ב'
בבטיר הרבה וצריך שפטיוף גדול ורשי' ול'
פירש שהדק אין צריך טפוף כל שהא נבלע בבטיר
אין מטי' על הבטיר כדרכ' מיהו

טבפנימי

עט הטופל בצק בשח שלא גמלח

כשיצד מליחה חס הבצק של ימירה פי מקמח של חטים סלת הגס מותר אעפ שימאריס טבצק של ימירה מתפרד וכבולטו כך פולטו שאין ארמימות זה לא מראה הדס חס הבצק של קמח רייטיס מ מנושה ורק אפי אין מראה האורס ניכ לא וך ככסוף חסוד לפי טברבן בו הדבה ובולט ואינו פולט היה הצצק משאר קמחים חס האריס חסוד חס לוח מות

פ בתיב להבריל בין הבהמה הטמאה

לטהורה פי בין האמורה לאכילה למחירת וכמותו יברילו ביניהם בסימניה ובסימנים הם בטהורים טהורא משלת גרה וערסותיה סדוקות דכתיב וכל ב בהמה מערסת פרסה וספסת טכס מעלת גרה ב בהמ אמתה תאכלו וחיה בכלל בהמ טאינ' ניתרת לא בלו ב' הסימנין וכל בהמה וחיה שאין לה ט סינים בליחי בחינים ביהוב טהיה טהורה והוא ט סיניד בן גמל שאין לו טיבין עד שיגדל רכיין טאי' לה סינים למשלה לפיכך המוכח

בהמה טפרסותיה חתוכות טאינו יוכל לברוח בהן יברוח בציה חס אין לה סינים ולא טיבין למשלה בידוש טיה טהורה והוא טיניד ב' גמל וכל טימפר פרסה מעלת גרה חוץ מהחודר לפיכך מיכא בהמה טפיה חתוך יברוח בר גריה חס פרסותיה סדוקות ב בידוש טהיה טהורה והוא טיניד חויד היו לה קרני בזה מספק חויד וטהורה ואין בהמה טהוד טבטרי סתחת העוקץ טלה הולך טתי וערב לאיזה יד טי טיחתה אמתו לא הערוד לפיכך המוכח בהמה

או חיה טפיה וערסותיה חתוכות יברוח ב טירה סתחת כנפי העוקץ אחר טייטח טנה חס הולך טתי וערב טהורה והוא טיניד טרור טמאה טילדה כמי טהורה אעפ טייטלה כל סימני טהרה חסוד וטהוד טילדה כמין טמאה מותרת טהיורטא מן הטמא טמא ומן הטהוד טהוד אעפ טייס לה כל סימני טומאה טהודו דוחק טילדתו בפנינו אבל חס הניח מצובר וטיכא מין טמא הולך אחריה אעפ טכרוך אחריה רונק חסוד טפי לא ילדתו וטנולר מן הטורפ מותר

פא חלבחה מותר ורמה טעון

כיסוי ולא טגריטו סימני בתורה וחכמי טטנו סימן בקרנות חס הם משיכלות ודאי חיה היו וערטי' מעורלות טהרבה פי טולין יוכאין מהס ורב חס פי טהן וקפיין וכשופי ברא טייהין חס חייטן מפריכלות טריך טייהיו כרוכות הדרות וחוקות פי כרוכות טפרות גרדי גרדי כגלדי בכלים הדרות טיהין

חס ינון חסוד ממנו כרי טטילה כתב הדס בא רי' למולח כלי ומוכר בלא הדחה פטיה וזין לחוס לדס טשל המולח טהו טואבו ומוטב המולח מלבולט הדס ברא טמלחו וימלהו מיר אבל חס טהא במלחו המולח בלע הדס וטאסוד ולפיכך מדיחו יפה קודס י כלייה לא חתך הודיין בעוף ח' לא נחבן בטנת טיחטיה חסוד ליכלותו עד טייטחטו וימולח וכתב הריטבא וידחו לי טחוס נקד הבטד מוכר בלא מליחה ח' או כלי חפי העוף כלי כולו ח' נא ויט טגדולי ימזריס טהחמירו טולא למוכלו כולו טולס אעפי ט טעקוד לא חסוד חתיכ הודידי וטחט ב' הסימנים עכ' כת בסה' חסוד לחתוך בסכין כלי טוכרל חוט טולא טמולח כל זמן טולא טכילה כל ירכבו מעטריס טבו ט בלע בסכי ורטיבא טט טשוד טיטולי

ב' בטד בלא מליחה בלע מהרס וטאסוד והורה ח' מתגדוליס טוטודר לטהות היכלי על הטשוד לא חף טהוסר מעל האט טימא יחזור הבטד חס ויבלט מ ממנו אבל מותר ליכלות בו ולהטיחות בו כל זמן ט טיהבטד זב טיכל זמן טהוא זב ופולט חין בולט מ מהרס טבטשוד וזאול כתב טיטשוד מותר דנורח מטאוב טאיב וחינו מניחו לברע הדס ולפי זה ההנ' הסכין מותר כלי טולא נמולח וחתיכהו על גבי כמר אעפ טייט בכמר מרמה אורס ועבר בכל הככר מותר חס טכילה עד טהוא חאי' לאכילה עי' כלייה ון קומ' בגמ' טחוס נותן בכלי ב' או ג' גרגרי טולח מותר לפי טיהמולח מושך בטעמו כל הדס לטולי הכלי והטומ' יכה למשלה וזאחר כלייה טופת בטחת הטומן ו

ומטילין הדס הנטואר בטולי הכלי ומי הכלי חסוד ל לפי טברוש מהרס ברא בבטד אבל בכבר חסוד בכל ענין ליתן כלי תחתיו לקבל סימניטנו מעט טרס ה הכבר עולת חיינו יורר לטולי הכלי ומתערב בס ה טימנין וכת הגמ' טולא עי' טתינת מלח לא בב' או ג' גרגריס אבל חס המולח הרבה חסוד לפי טפוסקח הדס ועוטיהו כמיס ומתערב עס הטימנין ועכ' כתב רטי' טחין אנו בקזאיס בהבר להרבותו למעט ו וזין ליתן כלי תחת הכלי עד טימלחנו ויטיהא כטי כטיצוד מליחה וכתב הדס בא וחס עבר וטקן חפי מלח הרבה מותר טחין בו חסוד דאודייתא כיון ט טנתבטל הדס ובלבר טנתבטל חסת עד טתשלה ת טימדתו פי עד טהיטכרסת הנתון ממנו כל הגחלי' מעלות עטן טזה סימן טחין בורס טחין דרך הדס להשלות עטן

חזקן בטד טולא נמולח חס לכלי מותר חפי פיהו ל למשלה וזגילד חס נמולח חסוד טענה חיינו טרוד לפולט דכמו טבולט דס המילחאס כך פולט ורקודיה חסוד עד טימילה החינו לברו ופנמי לברו אבל חס לחמד טמולח מלח חסודן ח' מפולט לדס

עח עשות אורגים שממלאים א

חזקן בטד טולא נמולח חס לכלי מותר חפי פיהו ל למשלה וזגילד חס נמולח חסוד טענה חיינו טרוד לפולט דכמו טבולט דס המילחאס כך פולט ורקודיה חסוד עד טימילה החינו לברו ופנמי לברו אבל חס לחמד טמולח מלח חסודן ח' מפולט לדס

עב בתבהרשבה

המולח הראש כ
כיצד יעשה ש
שהטעם משפח בין הבשר ובין המלח יס' ומריר
שמולח של הטיבד וחומר ומולח חמיני חוזה רבריהס
לא חתך הראש לטניס ומולח יפה יפה החוש לכר
פניס וחומר ומולח של הטיבד טאי הטיבד מעכב עי
המלח להפליט דס שבבשר הראש טיהרי מוח ט
שבבשר העימות מפליט טי מליה וואין העכס מ
מצבב קו לטיאר הראש וכן הרין לטלפיס מתתך מ
אותה מטט למטה ומולח והרס יוצא דרך החתך
הקרוס טיטל המוח יש בו חוטיין והמוח טעמי
יש בו דס ואינו יוצא מיד רמיו במליחת הראש לפי
טיעכס הראש מקיפו וטימד לפטו וואין מקוס לרס
לזכ ואצילו יכלה של האש אי אשטר לוחש לטיוב
דמו והרס מתקבץ העטיו כקדירה לפיכך הבא
למולח קודשו ומי יוצא המוח וקודט הקרוס ומולחו
דרכה לאכלו יכלי מיניח בית טחיטתו על האש דרך
בית הטיחיה הטיחו על בית טחירי ונטך בו טיבד
או קנה מותר לפי טגס דרך טס זכ הרס וכן אס טקב
בטיכס כנגד הקרוס ומטיחו על הטקב טיבד רמי
והרמכס כתב טאין מבטלין ולא קלין אחתו בר ט
טיהב הבו אותו באש תחלה וכן כתב בהג טאין ל
לאכלו לא יכלי ואאזל היה מתיר לבטלו עי מליחה
כס המוח רק טינקוב העכס כנגד הקרוס וכן כתב
בטל הטטור

עג הלב

מתקבץ הדס בתוכו בטיט
טיחיה לפיכך צריך
לקודשו קודס מליחה ולהיציא רמו ולמולחו אחכ מ
מולחו ולא קודשו קודשו אחר מליחתו ומותר הגבי
טימלח כס הדס טבתוכו דכבולטו כך פולטו וכתב
הרמכס אפי' אס בטלו ולא קודשו קודשו אחכ ומותר
ודת פי' אגד רטיני תלמודא טאיני לב רטיני פי' חייג
בילע ומותר אפי' אס בטלו בלא קודשו חתך להתיח
לא בקייט טל אחר יכלייתו טאס יכלו ולא קודשו
קודשו אחכ ואפי' לרברי הרמכס אס בטלו כס בטי
בלוח קדיטה אוסר הבטיד וצריך ס כנגד הלב דלח י
ידטיין כמה רמא טפיק מיטיה ורס אמי טאס הלב
רבין בטוק טכולו נטייה נבילה וצריך ס כנגד סל
הטיף ולא טהירא ורס אמי טאס הטיף מנחת והלב
באמת מהן טיט לחוש טימא אותה חתיכה
טימאה לברה ברוטב וטאסרה וטאסרת תאחרות ואל
טהי דלמ' נחוש לזה מאאזל טהיה מקובל טאין טוק
טלח יהא חס' כנגד לבו

עד הכבר

יש בו רבי דס לפי' חתך לו
תקנה לבטלו טי מליחה
ואין לבטלו לא אס קודשו טתי ושרב דטיח חתוכו ל
למטה ויציאו ואחכ יכול לבטלו ודת התיר לבטלו
טי קדיטה ומליחה וואי טהגין כן ומי' בריעבר טדי
ואס חלטי ברימץ או ברותחין מדיכא דגמרא היה
מותר לבטלו אחכ אפי' כס בטי אחר וכתבו טיבד

ובלכר טיטק ויוציא מודק דס טבתוכו טאין ה
החלטה מזכרת לרס המכונס בטין בתוך המורקיס
והגאונים כתבו טאין אטו בקאין בחליטה הלכך מי'
להתירו בחליטה אבל אס נטייה בריעבר או אפילו
נטבטל לבדו בקדירה טדי בריעבר טיפולטו וואיטה
בולטת אבל הקדירה אסודה והרמכס אסדו מפילו ב
בריעבר אס בטלו ולא טהירא וליכלות פרי' טימח
אפי' בלא חתיכה ומליחה טהאחד טואב כל הדס
אבל בהג כתב טאף ליכלי צריך חתיכה מסוס דס
טיכס מפונת וואס לא קודשו קודס יכלייה יקדענו
אחכ ולא חייטיין טימא נבלע דס הסמוכנו בבטוח
דכבולטו כך פולטו וכתב בפל הטטור טהגין
ביכרשת לטוקבו בכסין ומטהגיטו אטו חין לטימא ב
בטקובת הטיבד וכבר הכנה בלא טוס חתוך לא
נגד חליס ויפה הוא לטקבו בכסין ולחומדא ווסוד
ליכלות כס בטיד בטיבד לא אס הכבר למטה ויתלה
הטיבד בטטין טלח יהיה הכבר למעלה אבל ריעבר
טיכלאו והיה הכבר למעלה טדי וכתב רטי' בטטור
טלנו טיכולין וכל האש אסוד לכתחלה ודא טיין
כו לחלק בין תותי בטרא בין פליה בטרא טעמי
טיגביהין הטיבד באותו יכר טאטל האש ופעמיס
מגיביהין הכר הטיט וכן דינו בטטין מליחה טאסוד
למולחו לכתחלה נגד בטיד ובריעבר מותר וואס
פמיכא הכבר בטוק דינו כדון הלב ביכלי מותר

עה הטחול

לקדירה יכריס כנגד הכבר
אפי' טיט בו מומה ארו
וטרחה כרבר דס דינו כ
כטאד בטיד לכל רבר ואין צריך לא מליחה בין ל
ליכלי בין לקדירה

עו אין

מחויקין דס בבטי מעיסי
נגין בכרסו בקובה
וברקין הסוכבי הכנתא ובחלחולת לפיכך אס ביכל
בלח מליחה מותר אבל בשומן טל פטי מעיסי טיכ
דס לפיכך צריך למולחו וכנתא טימיה יט בה דס
וכתב הרטבא יט גדולים טאסדוה לקדירה אפילו
בחתיכה ומליחה לפי טמולח חוטיין קטניס רקיס
מראיס דס ועכטיו טהגין התר וואתך חוטי דס כ
כטאדס בתי בהס מותר חתך ונטטלין היטב פרי ט
טילא ישאר אחר מהן עכ' יא כיון טאין מחויקין
דס בבטי מעיסי אין מולחין וואתך כס טאד הכבר
כיון דלא טדידי לפי' טל בלטי ודי התיר כת' רטבא
כטמולחין החלחולת אין מולחין וואתך ביכר פעמי
ביכר מטבר המאכל לא ביכר החייטון טכס טמון ס
טימחויקין בקין דס

עז העצלי

אין צריך מליחה לפי ט
טהאור טואב הדס וואס
ישאר בי טיזס רבר ממנו היו דס הויבריס טלח פי'
חין צריך מליחה לא לכבוט ומבטל אבל דס אחר
טיטיטק על היכלי טאכל האש לא אמרי' ביה טהאור
טיואבו וואס דס הנטיף טליח חס אוסד הכל וואס

שיש לו קטקטות כי יש טאין לו מיכא חתיכות ד
 דגים ויש באחת מהן קטקטות אס החתיכה מתאמר
 כולן מותרות חוץ מרג אחר באו נאס אי מתאמר
 את טנמיכא בה קטקטות מותרות והטאר מסודות א
 אפי כולן מלוחין ביהר עוד יש סימן אחר ברג
 טהור וין ראשו חר ויש לו טרדה ויש מהגדולי
 טכתבו טייט לסמוך על טייט סימן אלו להתיך כל
 דג ומאול כתב טאין לסמוך עליהן ומיהו כתב
 גוי שהביא חבית מלמה מחתיכות דגים מלוחים כל
 דג טמכירין בו ראשו ושדרתו מותרין ואס לאו א
 אסרין כי דגים טמאים אינו אלא מדרבנ
 לפיכך מותר לקנות מהגרים דגים מלוחים טהורים
 אעפ טמאין עט הטמאים בכלי אחר טמא לא ט
 נמלחי יחד גוי שהביא חבית מיכיר ד
 דגים אס כלכית טוטטות בו מותר טיה סימן טהור
 מרגים טהורים טאין דרך כלכית לגרל ביכיר דגים
 טמאים ותי מילי דגים בכלי אחרת בחבית סתום
 אבל אס היו עתותה ויהי נתיב בפחות משתיים
 אבל באחת חייטין טמא מעלמא אלא והרעבן
 כתב דרך אחרת כל רבית טהור טוטט בו מ
 מותר טמא תולין ל מר טכל הכיר מרגים טהורים
 ואס הוא פתוח צריך טיהו בי טייט דגים טהורים
 היו החביות רבות וכלן פתוחות ודג טהור באחת
 מהן כולן מותרות היו סתומות ופתח ארת יתן
 ומיכא בה דג טהור כולן מותרות כתב הרשבא
 הא דשריטן על ידי דג טהור מטיטט בו הטי מילי
 בטאין בו חתיכות מסודות טאין בהן ושיקטים
 היו בו חתיכות א דגים טייט בה קטקטות וחתיכות
 אחרות טאין בהן קטקטות הכל וטור אפילו יכירן
 גידה אטו גרפן קרבי דגים אינן טיקחין א
 אלא מן המומחה אבל מי טמיט מומחת אין ל
 לקחין אותה ממטי במיה דברים אמורים בטנמחור
 אבל אס הן שלמים וטיטטטין סימן טיהר טיקחין
 מכל אדם ומיהו סימניהן טראטו האחד כד עגול
 וראשו השיט חר ועגול כמו הביטה וכתב רבינו
 תס טחוא סימן מובהק להתיך עליו כל דג ופירוש
 קאמ טמיט סימן מובהק וכן היו מסקנת מאול
 והא דאין טיקחין ממי טמיט מומחה בטנמחור ה
 היינו דקא בסתם אבל אומר משיל דג פלוני הן ו
 ואני מכירן והוא טהור או טאמר אני מלחתיס או
 טאמר אלו הרגים וקרבים אלו באין מהן טיקחין
 מכל אדם אבל אמ טל דג פלוני וטיהור הוא לא
 מהני והרשבא כתב טאפילו שלמים וסימן טיהר
 טכר בהן אין טיקחין ממי טמיט מומחה אלא אס כ
 כן אומר טל דג פלוני וטיהור הוא או אלו דגים אלו
 קרביהן ומאול כתב כסברא הראשונה וכתב
 עוד הרשבא עיברי דגים והס המקובלים הנמיכאים
 ברגים מותר ליקח מכל אדם טחואי מרג טהור הן
 טכל דג טמא מטדין ואינו מטיל ביס ווי
 יחד ולמה כתב כן

אפג דשריך תלמודא של מילתיה דרב דאמ קרבי ד
 דגים וטבריהן אינן טיקחין אלא מן המומחה מן
 הא דתניא דג טמא מטדין דג טהור מטיל ביס א
 אלמא טאין עוברין לרג טמא ומטיטטי עוברין
 לרברי רב כיהן טיקחין מכל אדם הא מיכא טייטו
 אחדינא דמטיט רבי וירא אירי חזירי מטדין והבי
 מטדין מבפטים וזה מטדין מבחוק וכיון דמיכא
 טייטו נקטיטן לחומרא דג טמא טבל דג
 טהור בין טנמיכא במטיט בין טייכא לחוק מותר
 אפילו לא דמיט טבלטו ובכל ענין טנמיכא בי בין
 קמיך דרך בית הרשי בין נמיכא דרך בית הבלטה
 וטהור טבלט דג טמא אסור דלא חשיב כמטכיל כ
 כיון טהור טלס

פה שרצים הגדילים במים שבבליה

וטבבורות טיחין ומצרות חריטין וטעייטין טאינן
 גרבעין מותרים אעפ טאין להן סטפיר והטקטה
 לפיכך טוחה וטוחה מהן ואינו חוטט לשרצים ט
 טבהן והרמבא לא התיך אלא טבבורות ומעור
 טיחין חזיין לכלים אבל טל חריטין וטעייטס
 המושטין אעפי טאינן נכטיטן אסרין ואדוני אבי
 הראש ול כתב כן והא דשריטן דוקא בטלוא פ
 פירשו אבל אס פירשו ממקום רבייתן לאחורי הבור
 או טל טפת הכלי מבחוק אעפי טחורו אסרין אבל
 אס לא פירשו אלא כל דופן הכלי מבפטים לא חשיב
 פירשו ומותרים המטכטן את המטיקה והיו בו
 שרצים חטוב פירשו טיהר פירשו ממקום רבייתן
 לפיכך מטפה טיהרן להרל בשרצים אין לסכנו ב
 בלילה טמא יחונה השרצים לחוק הכלי רבא וטתה
 והרי כפר פירשו אבל מטכטא אין לחוש טמיט פ
 פירשו כל זמן טאין היכחה ברבך הולטת
 הגדילים בפירות בתלוש מותרים טילא אסרה תורה
 אלא השריך השורץ על הארץ במיה דברים אמורים
 בטילא פירטו מן הפרי אבל פירטו אפילו לא הגיט
 לארץ אלא טמת בארץ קיים טיהגיט לארץ ואפילו
 לא פירט כולו מן הפרי או מן מידתו או טלא פירט
 אלא על גב הפרי או על הגרטיט טבתוכו אי טפירט
 מפרו לפרי אסור והרמבס אסר אפילו מת בתוך
 הפרי ופירט אסור ולא טהירא לאא הדאש וז
 כתב הרשבא כל זמן טנמיכא בתוך הפרי אפי חידו
 נקוב לחוק לא חייטטין טמיט פירט ורזר והגדיל ה
 בפרי בעירו מרובה חטוב כשרץ השריך טל הארץ
 ואסור אעפי טלא פירט ורת ודיבא התיך גס זה
 והג אסור וכן טיקר כתב הרשבא אפילו טהתולט
 בתוכו קטן ואינו מחזיק אלא כרי התולט אסור וזה
 הראש וז מתיר וכתב תולטס טנמיכאים בפירין ו
 ובחימכי מותרים דלא קדיטן בהו השריך השריך טל
 הארץ כל זמן טלא פירט אבל הנמיכאים ב
 בשרציטין אסרין טייט להס מקום לרחוטי אפילו ה

שיהיו עגולות ולא רחבית כקרי' הכו חררית שיט
בהן חריטין חריטין כל סביבן והו' שיהיו החריטין
תכופות ומזבלטין זה בזה חסר בה אחד מילי הג' ס'
סימטין אינה חיה עו' הבר מין חיה הוא

עב חלב בהמה

וחיה טרפה או טמ
טמאה וכידיה ומי ר'
הגליה לט' מי רגלים טל חמור לט' מי רגלים טל
טמא בהמה וחיה הטמאין אסורין כבטרה וגבינות
טמאין מחלב בהמה ונמאט טרפה אם טרפות ט'
טמא שר טלוא אידע לה לא עתה כגון נקב קרוס טל
מור וכיכא בזה מותרות ראמדיטן הטהא הוא ט'
טמא טרפה טרוב הבהמות בחוקת כטדות הן והטהא
הוא טמא טרפה אבל אם ידוע קורס טחלבה נטרפה
כגון יתרתו הוגרר פי המכה טבירוע טג' ימים ק'
קורס טחיטה כל הגבינות אסור' וחס' הוא כפוד ט'
הבהמות ונטטרב חלבה באחרות כל הגבינות אסור'
והרטבא טב טחולטין בה אחד טיטור ס' כמו בטל'
מיסרי' וחס טרפה פי סוכא כתב הרשבא כיון כחי'
הז' לופ' טכטין ממט' נטרפ' אכ' יטאה כבר וז' מחיים
מחוקת הרוב וזין ידוע מכמה ופסק יט' לאסור ר'
רש' קא רארי' יתא לחומרא וזמול כת' להתיר
בטרפית טע' סוכא מפטי טאס היו בקיזין לברר ה'
הטרי טייה התר טי' בריקה אכ' הו' לה ספס ספיקא
ספס טרפה ספס וט' טרפה ואתל' טרפה וזמא אחד
כך נטרפה יח' רחמורא מותר' פי סמין ביני'
זכר רחמורא מטי' לכת מרחמה עוד הוא כנגד פני'
טל חמור מותר פי טיליא טהחמור טי' בו דפדטי'
בזלמא הוא חלב בהמה וחיה הטהורי ומי רגליה'
מותר וזין בו מטי'ס אבר מן החי וכתב הר' ל' י' ט'
דקא ח' ל' טהתידו הכתיב אבל מי חלב אכור והר'
טמאה מתידו וכן ניהגין טרפה טי' טה מן כטרה
חלב טמא בקיבת מותר וכטרה טי' טה מהטרפה
חלב טמא בקיבת אסור דוקא הטלוא אבל
הז' ט' מותר ולחמן יתבאר בהלכות כסד בחלב
חלב ארס מותר ברא' בספירט טחלבה לתוך כלי'
אבל גרו' היונק מטי' האטה כז' טרף ומטין ה'
חיות מכת מחדות וזמ' י' ט' סוף כ' ט' לבר'
זה לחולה ברא' בטי' י' א' שידע אבל בטפירט טג' מלת'
ג' ימים מעת לעת לא יחזיר והו' כטי' היה ברא'
וזידע אבל פירט מתוך חולי טאי' יכול לית' לה
חטי' כפודס ויטולין להחזיר ואס' יט' בו סכנה מ'
מחודדין וזתי' אפי' לאחר כמה טי'ס ובתוך כ' חרס'
אפילו זירט מתוך בודיו חרס' או יותר מחודדי' אותו
רבט רבורס מותר ואין בו מטי'ס אבר מן החי
וכת' בטה' אטג' טג' טג' הרבורי מטי'רבי וכטמפדטי'
הרבט מחממין ומדתיחי אותו אפי' הכי מותר טמ'
לפגס הוא רבט הגזין וזכר טין כת' דת' מותר ופן
כתב הרמבם וזמול כתב
לאסור כרס הגזין והי' רש' י'

פג סימט העוף לא נטרפו לא טמא

הכתי' עופו טמאים וטהורי וכמה ט'
טחולקי' הטמאי מהטהורים עטו חכמי' סימט טהר'
והן ד' רבריס הטהור אי' דורס פי' אי' אוכל העוף מ'
מחיים ויט' לו זפק ואכבב יתירה וקארקבט נקלף
ואפי' אי' נקלף וזכ' יתנו אותו בטמט' להתחמ' חטי'ב
שפיר נקלף אבל אם אי' נקלף לא בסכין לא חטי'ב ט'
נקלף לפי' מי' טמאי' כד' עופו הטמאי' המפורטין
בזמ' וזמ' טהרן מותר לו לאכול כל עוף טאי' מהן
ומי' טהרן וכל מי' טאי' מכירן אם רוחה עוף הדורס
וראי' טמא ואס' אי' יודע אס' דורס אס' לאו כטמממדי'
אותו כל חוט אס' חולק את רגליו ב' אכבב טל' לטון ר'
וב' אכבב טל' לטון או טחולט מן החודר בידע טהור
דורס ואס' הוא בחוקת טאי' דורס ויט' לו עוד אחד מ'
מג' סימטין אי' זה מהן טי' היה כת' הרמב'ן טהור טהר'
אבל רח' כת' טחין להתירו בסמין אחד לא בסמין ט'
פי' ארקבט נקלף אבל אם אי' נקלף אפי' יט' לו אכבב
יתירה וזפק טמא וחס טכ' עם הטמאים טמא ורטי'
כתב טחין לסמוך ולאכול טוס עוף לא במסורת ט'
טמא וט' אכבב טהור טהור והדן הלוי כתב ר'
וקבלטו מטרות אכבבטו ומזקני' הקדמוני' טכל ט'
עוף טחוטמו רחב וכף רגלו רחבה כטל' וזין בידע
טאי' דורס וכתב אהול' וכן מסתבר ויט' לאסור
אס' י' טכ' לו ג' סימטין בג' פ' וזין לחוט טמא חמור
דורס טמא הי' י' ד' לומר עוף זה טהור התי' לי פ'
פלוט הי' י' ד' והוא טי' היה אותו טאי' טהור לו ב'
בז' בהן ובטמאית' כתב אהול' מי' טהור במקום
טי' הגזין איסור בטוף אחד מפטי טחין להס' משוחט
בו והלך למקום טי' להס' בו מסוחט יכול לאכול ב'
במקום טהור טס ואפי' דעתו לחזור ולא עוד לא ה'
אפי' בכל המקומות יכולין לסמוך על המאס' טחול'
בו טהור מותר כל זמן שזין יכולין להכיר טהור ט'
טמא בי' עוף טמא אסורין כמותו

פד סימט רגים מפורשים כל

טי' לו כטפיר וקטקט' סנפיד הוא טטט בהן
וז' טית' הן הקליפות הקבוצות בו חופי' אין לו לא
סנפיד אחד וקט' טית' אחד והוא טי' היה הקטקטית
תחת לחיו ו' תחת זנבו וז' תחת סנפיריו ויט' א'
מזמדי' טאי' מותר כד' טי' היה לו ג' ביל' טג' מקמור'
וזמול מתירו אפילו באחד ואפילו אין לו טטה'
ושפד' לרגלן לאחר זמן או טי' היה לו בפוד בפי'ס
והסדן מיר' בעלותו ליבטה מותר
יט' מי' רגיס טקטקטית'הס דקין מ'
מזר ומי' טכרות ואס' כרכוהו כבגד או נטנהו ב'
ככלי' טל' מים ונמ'טו בו קטקטי'ס מותר בידע
טי' לו קטקטין כל טי' לו ק'
קטקטית' וזין זכרין לחור אחד כטפיד בידע טי'ט'
מי' בו כטפיד לא יאכלו כד' טי'ט'

וגדי לאו דרוק דהה שדר ושהו ווי' בחרב
 אמון ול' בחרב אחרת אלא שדבר הכתוב בהוזה ו
 ואינו טהור אלא בבהמה טהורה
 אבל בשר טהורה בחרב בהמה טהורה ו' בשר ב
 בהמה טהורה בחרב טהורה ובשר חיה ועוף אפי' ב
 בחרב טהורה אינו לא מדרבנ' ומותר בהנאה ובשני
 ובמים גמורות הנמצא בו בשינוי מותר לאכול בחרב
 ורוקא טהור גמורות אבל אם או' גמורות הן כבשרה
 העוף טהור ואיזוהי גמורה כח הרטובא כל שיש לו
 לה חלבון וחלמון אפי' טהורה כגדי' אין לה
 לא חלמו' עדיין בשר הו' רטי' פי' כשנגמר החלמו'
 ועדיין היא מעורה וארומה כמו הטלל של בנים ה
 המחובר באשכול טרי ויראה מדרבנ' שמותר אפי'
 אין לה עדיין חלבון דג' וחגבי' מותר לאכול בחרב
 כח הרמבם המבטל בחמי טהור ומטו' דם ט
 טבטלו בחרב שטור ואין לוקחין כל אכילתו מטוס ב
 בשר בחרב המבטל טליל בחרב חייב וכן האוכל
 פטור המבטל במי חלב או בחרב זכר שטור וכתב
 מאור דגסיובי דחלבא אי' בכלל מי חלב ואסור מן ה
 התורה לא מי חלב היינו לאחד שהוכיח מן החלב
 כל האוכל כגון לאחר ששטו' כל הגבינה מבטלי' כל
 החלב והאוכל יסף למעלה ולא נשאר בו לא מים ב
 בשלמא זהו התקרא מי חלב חלב הנמצא בקיפה
 לרשת רב' ל' אי' חלב גמור ומותר לבטל בו בשר
 ואפי' כסולל טבה וכן כת' הרמבם ורש' אסור וכתב
 שיהו חלב גמור אפי' הקרוש טבה ורת' כת' דהקרוש
 טבה אי' חלב אבל הסולל הו' חלב לפיכך אם מלח
 הקיפה בחלבה נאסר מטוס בשר בחרב דמליח כ
 כרותח וכן אם עמר בה יוס' או רכבוש כמבטל ואם
 העמיד בה גבינו' אם יש בהן כנס' אסורות רטי' א
 אפי' בקרוש ולח' דוק כסולל וכן היו מסקנת מאור

פט בלהבשר כמסור לאוכלו בחרב

אפי' בשר חיה ועוף א
 מסור להבלתו של הטלחן טמוכל עליו גבינה טהור
 יבא לאכול ביחד אחר שנתבטלו יחד אבל בטלחן
 טסודר עליו התבטיל מותר ליתן זה ביצר זה והא
 טאסור להבלתו של הטלחן דוקא בשיט' ב' אדם ה
 המכירי זה את זה ואז אסור אפי' אם מקפיד זה אפי'
 זה אבל אכסנאי טאי מכירי זה את זה מותר ואפילו
 המכירין אם עשו טוס הכר כגון סכל' אוכל על מ
 משה טלו' או אפי' אוכלין על משה אחת ומתני' בינה'
 פתחו תקנו להכירא מותר ויא טאס יט' להס הוכיח
 אחת טאין להן התר טי' היכר טעוטי'ן ביניהן

ז אבל בשר ל' בהמה חיה ועוף ל' לא יאכל גבינה אחר'

עד סי' טהא כשיעור טמומן סטודת הבקר עד סטוד'
 הערב טהואו טעמת אפי' אם טיה כשיעור אם יט'
 בשר בין השייט' כריך להסירו ובתוך הזמן אפילו

אין בשר בין השייט' לפי שהבשר מוכיח טימן ו
 ומתוך טעם עד זמן ארוך ולפי זה הטעם אם לא א
 אכלו לא שלש לתנח אין כריך להמתי' רכין טהור
 אכלו אינו מוכיח טעם וירכ' בס' נותן טעם לטהייה
 מטוס בשר טבין השייט' ולפי דבריו טאחר טשה'
 כשיעור מותר אפילו אם נטוד' בשר בין השייט' ו
 והלועס לת' טוק כריך להמתין וטוב לאחוז בשיט' ה
 הטעמים אכל גבינה מותר לאכול אחריו
 בשר מיר' ובלבד שישיין ידיו יפה שלא יהא טוס ב
 בשר מהגבינה טרבח בהן לפיכך אם הוא לילה ט
 שאינו יכול לשיין מותר הטב כריך להרחיק וביום א
 אינו כריך והריף כתב טיי' להרחיק אף ב
 ביום לפי טעמים טהגבינה טמינה וטרבקט ב
 בלחלוחית הידים ולא ארטי' וכריך לקטח
 פי' ולהרחיקו והקטח הוא טי' לטוס פת ויקטח פי' יהו
 וכן בכל דבר שי' ריח חוץ מקמרא ותמרי' וידקי' לפ
 טיהן טרבקים בחנכים ומין מקטרי' יפה ואח' ידית
 פי' בין אובמים רש' טהגין לטהרות פת במים
 או בין ולאכול בטביל קטח והרחה ויותר טוב
 להיות כל אחר בפטי טעמו וכתב הרמבם במה
 דברים אמורים באוכל בשר בהמה וחיה אחר גבינ'
 אבל אם אוכל אחריה בשר טוף אין כריך לא קטח
 ולא הרחה ורא' ט' לה ורת' כתב בטוס הג' טמותר
 לאכול בשר אחר גבינה מיר' לא שיכרי' קטח והרחה
 ואאול כתב וטהגו העולם טלא לאכיל גבינה אחר ב
 בשר אפילו אחר בשר טוף ואין לשיטת המטהג
 ברא' כשאוכל הבשר והגבינה בטעמן אבל אם אדם
 הבטיל טל בשר מותר לאכול אחריו גבינה מיר'
 ומפילו הנטילה ביניהם אינה לא רטות אבל אם בא
 לאכול גבינה בטעמה אחר טבטיל טל בשר או ה
 הבשר בטעמו אחר טבטי' טל גבינ' חוב לשיט' ידיו

ח הבחל בין דוא משיל מביקה שי

טייט בו חלב הרבה בין אינו משיל מביקה אסור ט
 מדרבנ' לבטלו פי' להקדירה לברו ברא' בשר זכר
 טכן טס בשר לא קורטו שתי וטורב וטחו בכותל ל
 להוכיח כל חלב טבו ואז מבטלו בקדירה לברו לא
 קרעו או אפילו קרעו ולא טחו בכותל ובטלו אפילו
 בקדירה לברו אם אין שטיס כנגד כל הכחל אסור
 אם יש שטיס כנגדו מותר והכחל טיכמו משלים ל
 לשטיס ואם בטלו בקדירה טס הבשר אפילו יש ט
 כנגד הכחל אסור והבשר מותר ואם בטלו פטע א
 אחר בקדירה דינו כמו בפטע דאטינה ולכלי קדיש
 טתי וערב טלאו בלא קדישה מותר זהו לדעת רש'
 ולדעת רה' אם קרעו טתי וטרו וטחו בכיתל מותר
 לבטלו לכתי' לה טס הבשר לא קרעו כלל לבטלו טס
 הבשר אסור עד שטיס ואם יש שטיס כחל אסור
 ובשר מותר אבל בטלו בלא בשר או טלאו
 בריטבר אפילו בלא קדישה כלל מותר ודס קרעו

אפילו הגדולין במחובר אם עבר עליהן יב' חרש מ
משנתלשו מותרים ספק אם התקיימה הפרי במחובר
אם לאו אסור לפיכך כל פרי שדרכו להתלש במחובר
אסור לחלוטת כל יב' חרש בלא בדיקה ולאחר יב' חרש
מותר ומי כתב אאול גס לאחר יב' חרש יכריך
לבדוק ולתשלך התולשים הנמצאים בחוף ביניה
או בלגב הפרי הלכך מטהג יפה בליו הערשטים ש
טמיכין בהן הכנימה תוך יב' חרש אין להם תקנה
ולאחר יב' חרש יתן לתוך מים יכניסן ותמתולסין
המתקבין ישלו למעלה ואחכ יתנסם בקדירה דותחת
טאם טיאר ב' התולש ימות מיד שכ' עבר ובטלתו
יב' חרש בלא בדיקה אם יכול לבדוק בודק ואם לאו
מותר ואם נמצאו קצת בקדירה משליכן ואוכל ה
הטאר שאין בהן כל כך טיארסו פליטתן בתכרות
יש מיני פוזות הגדולין בארץ ותלוין בארץ ב
בחרטומיהן וכתב שהן אסורי מטוס הטרף הטורף
על הארץ כל התולשים הנמצאי כבהמה לט' במעיה
חלט בין עור לבשר כולן אסורי והנמצאי ברגים ב
במישהם אסורים בין עור לבשר או בתוך הבשר
מיתרי והגדילי בבשר דג' וגביטה המלוחי מותרי
כל זמן שלא פירשו כת' אאול הלכך תולשי הנמצאי
בקדירה טעלו מן הבשר מותר ואל חייבי טמא פ
פירשו מחיים חוף לחתיכה דמסתמ' אות טפי מחיי
נבלו כשהריחו הבשר ולא טיארו בבשר וכתה יכאו
כך כת' בספר התרומי וראוי לחוש כשנתן הבשר ב
בקדירה במים כיטון אולי פירשו לרופט הקדירה
ולא תינר רבותיהו וטהגו להתיר שכ'

פז סימני חגבים בל שאין לה

ד' דגלים וד' כנפים וכנפיו חושין את רובו גוסורו
הקה גיזו ויש לו ב' כרעים טימנתר פהן חפזי אין לו
ושתייה לגה לן לאחר זמן וכריך שיהא טימו חגב
וכשייש כל ילו הסימני הילז מותר ואי חלוק ב' ראשו
ארוך ויש לו זנב או אז אין ראשו ארוך ואין לו זנב
וכתב אאול האידנא חפזי חגב הבא בב' סימני אין ל
לאוכלו לא במסדרת טימו חגב חגבים וד' טעונן
שחיטה כת' הרמבם אעפ' שיכיר דגיס טמאים אסור
כיר חגב טמא מותר שאין בהן לחלוחית

פז סימני בצים להביר שהוא

מפוק טהור הוא שחאטה הא' כר ועגול וראטה הב'
הר ועגול לחלבין מבחין וחלסון מבפנים חרני ס
סימן מייבהק לסמוך שליו לקנותם מהגנים לא להכי
אחט שיאם יש בה סימן טהרה טוילין את המוכר מ
ממה קן ואם וימח טל שוק פלגי ואנו מכירין אותו
כהוא טהור קיטן מיטנו אבל אם אמ' סתם טל שוק
טהר קיטן מוכרה אין קיטן מיטנו והרמבם כתב
דאפי' שיאמי' משוק פלגי טהור הוא לא מהני לא ל

לקנות מיטדיל אבל מגוי אין קיטן ילו לא אם מכיש
אוקן ויש לו בהן טביעות כין טיהן בימי טוף פלוגי
הטהור וטראה שאין לחלק בין גוי לישריל חסוד
ואם ב' ראטיה כרין או שחלבון מבפני וחלמו בחוף
וראי אסורה חפזי אם יאמ' המוכר שהן מבימי טוף
טהור וזן סומכין גרין ועכטיו טהגו לקנות בימי
חפי' בסתם חפי' מכל אדם לפי שאין בימי טוף טמא
מכויין ביטנו ביצת נבילה או טרפה חפי' נגמדת
טיכויצא בה נמכדת בטוח אסורה ואפילו נעברבה
בילף כולן אסורות וכתב בספר התרומות אבל ספק
אם היא ביצת נבילה או היא ביצת טחווטה מותרת
חפי' בלא תכרות אבל ספק אם הי' טל טרפה או טל
טחווטה אסור הכה תרנגולת על זנבה והפילה קודם
שינגמדה מותרת ואין בה מטוס אבר מן החי וכתב
הרמבם ברא' שאינה מעודה גירי אבל היתה מעודה
בגידין הדי' זה כבשר העורט מן החי אסורה ביצת
עוף טמא טנתבטל עם אחרות אם הי' בקליפתה וד'
אוסרת חס היא קלופה כריך כא' כנגדה לבטלה
ואם נתבטלה עם התבטיל טל היתר אין ידריך לאם
מן התבטיל לבטלה וביצה טיטלה אפרוח או דם
אוסרת תכתבטל עמה חפי' אם אינה קלופה ובכפח
התרומות אינו מחלק בין ביצת עוף טמא לטייש בה
אפרוח או דם וטדברי' אאול ידעה לחלק אפרוח
טיילד מביצת נבילה או טרפה מותר כתב הרמבם
בימי טוף טמא טהתחיל העוף להתרקס בה לוקף
פליו מטוס שרץ העוף ובימי טוף טהור טהתחיל
העוף בה לרזון פליו מטוס שרץ העוף ובימי טוף
טהור טהתחיל האפרוח להתרקס בה ואכלה מכין
איתו סכת מדרות טרפה אינה יולדת לפיכך עוף
טהור ספק טרפה והטיל בימי טמא מטהין אותו כד' ט
שיטיל כל ביכין טענן כבד אם יטעון פכס אחרת ו
וראי כסר ואם לאו טרפה זין מוכרי' בימי נבלה
וטרפה לגר טמא יחזור וימכר לישריל כיסר ימטה
יטרפה בה בקדירה וימכרה לגוי טאו ודאי לא יקנה
יטדיל מיטנו שאין קיטן בימי טרופת מן הגנים פ
במה דברים אמורים שדואי אותה ביד טרפה טייט
לחוש ודאי יטדיל מכרה לו מפני טהיא טרפה אבל
מותר לקנות מיטנו פת טטילוט בבצים במקום ט
שנהגין לאכל פת טל גנים כיון שאין רואין אותה
טרופה זין חוטטין בה מטוס דם טחוב בימי אין
בהן דם טהרי' אנו אוכלין בימי מגולגלים ואין מ
אנו חוטטין מטוס דם

פח איסור בשר בחלב בתיב

לא תבטל גרי' בחלב אמר' חמ' טלשה פפמים
בתורה אחר לאיסור אכילה ואחר לאיסור בטיל
ואחר לאיסור הנאה והויכוח איסור אכילה בלשו'
בטול לומר שאינו אסור מן התורה לא דרך בטול
אבל מדרבנן אסור בכל ענין וקרי'

טעם חלב אסורה וואס לאו מותרת ואיז מבין דבריו
שאם היו החתיכות כולן בתוך הרוטב מה צריך ל
לכשר וואס איזו ברוב מה מועיל טעור ט
שיטתו אחר והיא שטאכרה החתיכה מרמית ה
חלב וטעמית כל החתיכה איז ר ואם ביטתה ע
עם האחרות צריך ל לבטל כולה וואס יש בכל מה
שבקדירה בין מרק בשר ותבלין ל לבטלה מה
שבקדירה מותר והיא טעורה באיסדה ואם מכירה
מטילה והאחרות מותרות וואס איז מכירה הרט
מותר וכל החתיכות אסורות ואם חתיכת האיכור וואו
להתכבד ודבר זה יתבאר עוד לקמן בפירוש כל ה
התערובות ופסק הרר אפרים רלא ומו אשטר ל
לסוחטו אסור לא בבשר בחלב אבל בטאר איסורי
כגון כזית חלב טבלע בחתיכה ואין בה ל לבטל
וטאכרה וואר כך בטלה עם האחרות אין צריך לא
שיים כרי כזית הראשון ואחר כך החתיכה טעמה
או חזרת להיות נותרת ורבינו תם פסק דאף
בטאר וייסורים אשטר לסוחטו אסור ודיקא
כטאכר בטותן טעם טלא היה בהתער טעים לבטל
האיסור טבלע בו אבל טאכר במטהו אפילו טאכר
מחמת מינו טאכר במטהו לר יהודה לא נטעית כ
כולה נבילה וואו תסכים לרעה הרר אפרי
טעם חלב טעלה על הקדירה
טאכר האש מבחוק אפי אש יש בתבטיל שבקדירה
שיים כנגד איז יכול לבטל : ואם הטעם אסורת
ואם הקדירה כל סביבותיה וטאכר התבטיל טבה
וכתב הרם מרד טאם יש בתבטיל טעים פ
בצמים כנגד הטעם שהטעם אינה אסורת אלא ער ס
כנגד וואס יש בתבטיל כנגד ואתן טעים מותר
ובספר המצות כתב טאם טעם אפי' אפי' התבטיל אין
צריך לא טעים כנגד הטעם : טעם אפי' לטעם והנה
לית סוף טעלה בתבטיל ואם טעלה במקום דיקא
והיא מפשטת ברובן הקדירה ער סמוך לרוטב כל
כך טאין טעים כנגד הטעם הרר טאכר אותן מקום
טיל הקדירה וואס יכרה התבטיל דרך מ
מקום הקדירה טאכר הרר יאכר התבטיל וזה
תקטנו טייטחנה ולא יגב בה ער טיתכטק
וכבר נתנו הטעם לאסור כטיטות טל הדופן טלא
כנגד הרטב ורוקא טעבל במותו צר טאין
כנגד האש אבל אם טעל כנגד האש מותר שהאש
טורפו ורוקא ברבר מוטט כגון טעה אבל אם
יש הרבה אין להתיר אפילו טעל כנגד האש אלא
אם כן כנגד הרוטב וכל ידי טעים ורבי חננאל
היה מותר בטעם הרחק כגון בטרב טבת אפילו ט
טלא כנגד האש על ידי טעים כתב וואו
הרר אשיר זל מחבת טל חלב טנתנו בכירה תחת ק
קדירה טל בשר הניעה כולה ונבלע בקדירה וואו
ואוסדתה

צד קדירה שביטל בה בשר לא

יבטל בה חלב וואס בטל בה תוך מיטה לכה אסור
אבל אם טהא מנת לעת קודם שבטל בה היה ליה ט
טל לפגם ומותר כתב בטל הנטור וס בטל חלב
בקדירה טיל בשר והיא כתי ימא ויש בה ס איסור מר
מבטל בה ממין שבטל בה טעמיו כיון שיהתבטיל
מותר טעם הראשון בטל והקדירה נכיו מותר
ואיכא מר דקל כלי חרס אינו יוצא מידי דפיו רבולס
טעם הראשון אינו יוצא לשולס ואינו יכול לבטל ב
בה ממין שבטל בה טעמיו וממין הראשון אינו יכ
לבטל בה שיהארות אינו בטל ואין לו תקנה אין לו
טעמה וכתב הוא טיכול לבטל בה מדינה מין ט
שיריכה וואו תמיה היוך מתיר לבטל בה חלב וכי
פריך מהגשלה דאפי' הגשלה לא מיהטא בכלי חרס
שיפולט מעט והר פריך כתב אפילו אינה בת יומא
ובטל בה חלב אסור אחר כך לבטל בה בתחלה לא
בשר ולא חלב לפי שיהא בל טעם מבשר בחלב לא
אם היא טל מתכית יגשלה לא אחר מעת לעת טל ב
בטולט ט וואס היא טל חרס אין לה תקנה לא ט
טבירה כתב הרטבא טאם בטל ירקות ב
בקדירה טל בשר טמותר לבטל בה גבינה אדר כך
טכבר נתמטט בלש הבשר ונקלט טר טאין דאין ל
לחול טים איסור בחלב במה דברים אמורים כ
בטבלש התר כמו טאמרט אבל ברש דבר אסור
לשולס הוא באיסור בר טייגפיל וילבן דאין לו טין

צד החתוב בה חולבת בקדירה של ב

בשר או אשכא מטיטין בכל מה שיתרב מימנה ב
בקדירה רלא ידעיטן כמה נפיק מימנה והרקה כתי
טאם הכף טל מעכות מטיטין בכלי אף כמה טלא
טעם מימנה בקדירה מיסוד דרס מקטנו חס כולו
ואם תחב הכף בקדירה ב פטמים ולי טירט בינתים
צריך טי פטמים ס וואס אין ס לבטל הכף הקדירה
והתבטיל מותרים אבל הכף אסורה בין עכ טר ב
בין עם חלב לפי שיהא בלועה מבשר ברו ב ואפילו
בריעבר איסורת אס חזרו ותחבוה בין בבשר בין ב
בחלב כל זמן שיהא בת יומא וואס אין ס הכל אסור ב
בהטאה אפילו הקדירה וך מותר לתת בתופה פירות
או ירטן כיון טאינו טהנה מנגף האיסור וואס אין
הכף בת יומא הקדירה והתבטיל מותרים והכף א
אסורת לכתחלה בין עם בשר בין עם חלב
וככל מקום בריעבר וינה אסורה כיון טלא היתה ב
בת יומא כתב
בספר התרומות אף על גב דבטאיד איסוריה קדירה
טל איסור טטהתה מטת לעת בלא איסור אם הירמי
בה חמין בתוך מעת לעת חטיבא כבת יומא טיהרי
טעם האיסור שבקדירה פלט להוך
המים ולא היו בהן טעים
לבטל דבטלה מטעמי
נטעית בת יומא צריכה

המים ולא היו בהן טעים
לבטל דבטלה מטעמי
נטעית בת יומא צריכה

ואם קצת ילא כהילכתי אצור לבטל לכתחלה ש
עם הבטח ואם בשלי עמו בדיעבד מותר אבל מותר
לבטל לכתחלה בלא בטח או לילתו שי קדישה ק
קצת אבל בלא קדישה כלל אפי' לילתו אסור לכתחלה
ורב לזם קדשו שיתו ושרב יטחו בכח מותר לבטל
איתו בקדירה עם בטיח לא קדשו כלל ובטל עם בסר
אוצר עד ס' חזק יט' שם ס' כחל אסור ובטח מותר ואם
בטל בלא בטח מותר ולילתו מותר לכתחלה אף ב
בלא קדישה כתב הרשב"א הא דאמ' דכחל שולה לס'
דוקא לבטל טעם החלב כגו' שבטלו בקדירה לבדו
אבל אם בטלו בידה של חלב צריך ס' והוא שאין
חלב שבו טעם וטעם שייכשר עם טעם החלב לבט'
הבטח וכת' עוד ויראה לי שאם טעל בדאטונ' בפחות
מט' הכחל עימנו חזר נבילה ואם טעל אחכ בקדיר'
צ"ך ס' והוא וכתב עוד יש מחמירי להיכריכו ל'
לכת' חלה קדישה שתי ושרב וטיחה בביתו ואפי' אם
מבטליו בקדירה לבדו מצריך קדישה וטיחה וסתת'
הקדיר' מיוחדת לכך אפי' קדשו שתי ושרב וטיחו ובא
ליסליתו עם הבטח בטיחור לא יתן הכחל למעלה ו'
הבטח למטה ולא הבטח למעלה והכח' למטה עבר
ותן הכחל למעלה מותר בדיעבד וכתב הרשב"א
דהת' כשימולחו עם הבטח לכתחלה צריך שיהא ה'
הכחל למטה ובטח למעלה עבר ומילח כחל על ה'
הבטח מותר וכן כתב ראובן טעם מילחו עם הבטח ב'
בלא קדישה שמותר בדיעבד ואגול כתב שמותר ל'
לכתחלה למלחו עם הבטח בכל ענין טיהמלח אינו
משליט החלב טעמו ומותר לכת' לה' לחותכו בסכין
של פס' אחר קדש וטירה

צב בשר

וגבינה שנגעו זה בזה מ'
מיהרס אלא שצריך
להדיח מקום נגיעתו ומותר לכת' אותו במטפחת או
אחת ילא חישטן טעמו יגנו זה בזה כתב בבב'
הבטח כל מירי רבני הדחה כגון בטר התר יכונן ב'
בצורה של איסור עונן אסור לכתחלה דלמא אכיל'
בלא הדחה והקא בטר מבטל דלאו אורחי' בהדח'
אבל מירי האורחיה בהדחה כגון בשר וכו' אסור בו ט'
שרי לכתחלה וכן צ"ע ב"ק ב"ג הדחה צריך
לזה שאלא יגט בטר חס בלחם טעם יגט בו אסור
לאוכלו עם גבינה וכן נגע בגבינה אסור לאוכלו
עם בטר והכי איתא ב"ה דין האכיל חובץ ובטל ל'
למיכל קישי מבטח פתיתיה פי' מי שאכל גבינה ו'
ורויכה לאוכל בטר צריך לבטח מעל השילוח שיידי'
הפת שאכל עם הגבינה ברא בטטטתו עונטן אבל
בשר וחלב הותחי טטהטתו יחד וז' אפי' בשר עונטן
להדיח חלב הותח או עונטן טל בטר הותח אסור אבל
חלב הותח טטל על בשר עונטן או בטר הותח לתוך
חלב עונטן קולה הבטח והבטח מותר וכן בחלב
כתב ריב"ז וצריך שיהא ס' כרי הקליפה שטוסרה מ'
מימי' אבל הי' כת' צריך וכן יראה מדברי'
הרמב"ם שכתב קולה הבטח טטגט בו החלב ואוכל

השאר ולא פי' מה יששה אכ' רויכה לומ' טכורל מותר
טעם היה בו איסור היה מירש מה יששה ואם
טעלו זה לתוך זה יכונטן מירח הבטח ומותר
ומילח הינו כרותח וראו לגמרי כרותח לאסור כולו ח'
לא כרי קליפה לחוד ואינו תלוי בין אם הוא שליון או
או תחתיו לא בין עליון בין תחתיו המליח מבליטו
בטעל ואינו בולע ממנו הלכך בשר וגבינה מלוחי'
לחין טנגעו זה בזה צריך לקלוק טטה' מקום נגיע'
ואם הבטח מליח והגבינה טפלה הבטח טרי בהדחה
והגבינה צריך קליפה ואם אפכה אפכה חס' פס'
יבטיס אפי' הם מלוחים או לחים ולא מחמת מליחה
סגי בהדחה והא המליח חשיב כרותח דוקא בטאין
טאכל מחמת מלחו ופירשי' דהינו מליח בטר להיניט
טודנו טאכל עד שיטרוהו במים ודיחנהו טפי ויא'
דלא מיקרי אינו טאכל מחמת מלחו לא ככין טבוד
טימולחו אותו הרבה לכת' הדרך וחת פירש דכל
טימולחו לקדירה מיקרי או טאכל מחמת מלחו אבל
אם טאכל מחמת מלחו למהו כרותח ודוקא בבטח
מי יש חליה בין טאכל מחמת מלחו לטחי' טאכל מ'
מחמת מלחו אבל לילתו אין חלוק דאפי' טעל למליח
טטאכל מחמת מלחו בטי קליפה ואם יש בו בקניט'
או מתבבל בתבלין אפי' אין בו בקניט' והתח' אסור

צג בזית בשיר שגפול לתוך זרה ד

הותחת של חלב חס בחלב ס' כנגד הבטח אם קדש
וס' ל' הבטח קדש טינגח היורה מרתיחתה הבטח
אסור והחלב מותר אבל אם בחלב לבטל הבטח או
אפי' יש ס' ולא קדש וסלקו קדש טתנגח היורה מ'
מרתיחתה גם החלב אסור לרש' דמי' במינו במטיו
אבל לרש' דמי' במינו בס' אפי' לא קדש וסלקו כגון
שיש בה ס' מותר טפת חלב טטפלה טל
חתיכה טבקדירה אם יש בה ס' לבטל החלב מותר
ויא' לאו אסורה ואין הטיר טבקדירה מיטרה עמ'
לבטל החלב ופרי' דוקא טכל החתיכה חוץ דרש"ט
ווי' מזנות טליה
מקטתה בהוטב הרתיח' מיטרת הטעם בכל הקדיר'
והכל מיטרה לבטל החלב ורש"י פי' אפי' מקטתה
אין הכל מיטרה לבטל החלב וכן טעב בטל העטו'
ודוקא בשלח טיטר הקדירה מיר כטנפל מל הרתיסה
לא כסה אותה מיר אבל אם מיר כטנפל מל הרתיסה
טימד הקדירה או כסה אות' הכל מיטיר לבטל החלב
טעב הרמב"ם אבל אם טיטר מתחלה ועד סוף או ט'
טיכסה מטישת טפילה ועד סוף דרי' וויכט' ונר' טוד'
צריך דק טיטמיר או טיכסה מיר בטטה ס'
טפילה ואפי' אם פסח אחכ מלפני מיר מתטרה ה'
הטעם בכל מה טבקדירה ומיטרה כולו לבטלה
וכת' עוד הרמב"ם טעל חלב לתוך המדק או לכל ה'
החתיכו ולא נרש' לאו חתיכה טעל טיטר את הקדיר'
כולה טר טיטמיר הכל אם יש בקדירה כלה טעם ח'

שלנו הגדולים שרי וכתב בספר המצוות ופירשו לי
דבותי המחזיק ב' פטרוניס זהו תנוד גדול

צט דיגי התערובות בטולו אר

יחטן כל איסורין שבתורה בס' אמר רבא אמר רבנ'
 בטעמא אמור רבנן בקפילא אמור רבנן בס' מין
 בטעמא מינו רהיתורא בטעמא כגו תרומה טנתערב
 בחולין מין בטעמא מינו יטעמנו כהן אם אין בו ט
 טעם תרימה מותר באיסורא כגון חלב טנתערב
 בבשר יטעמנו קפילא גר אם אמר שאין בו טעם ח
 חלב מותר כתב הרשבא ואי יכריך שיהא זמין בכך
 לא אפי' סתם בני אדם טבל טעם שאי נרגש לסתם ב
 בני אדם אינו טעם וכת' ביה ואם הוא אומן אפילו
 יורע טעמא מין עליו טעמא שאי מפריד חזקתו ויש
 מן שאוסר עד שיהא אומן ומסיח ליה תימז רבו סהב
 אמור טעמא טולא ידע טעמא מין עליו הטען אימור
 והתר מין טנתערב במינו דליכא למיקס חזקתו
 כגון חלב בטעמא מין בטעמא מינו וליכא קפילא
 בה ואפי' הכי לא שרי פ' שייטעמנו קפילא אבל הפ'
 בלא ס' או ס' בלא קפילא לא והמ' ברה"י אפי' א
 אבל מין במינו דלא שרי ביה טעמא קפילא וא
 אפי' מין בטעמא מינו וליכא קפילא אין יכריך לחור
 אחזקו ואי אית ביה ס' שרי והדימבו חלק היסא ט
 טעמא האיסור חלא נתפריד מינו לא יכירו וטעמא
 כיון טען הדין לא היה לנה לשיע' לא בטעמא אלא
 טעמא אפי' יודעין כמה היא המיט' אקפילא אפי' ט
 ס' כנגד גוף האיסור אבל כנגד האיסור נתערב ו
 יכריכין ס' לבטולו ואי לא ס' אפי' אקפילא בפ' ביה
 אבל מהא שרי ואין יכריך לחור אחר קפילא כל
 ורי' פי' דבב' פטין רייכטן אפי' בפ' ביה מי' ופ' א
 יכריך קפילא כלל לא הוא לפטור ולזה הסכים אמור
 בין אם נתערב איסור בהתר מין במינו כיון חלב
 לתוך טעמן בין מין בטעמא מינו כגון חלב לתוך ג
 גריס' שייכרו בס' מין פרות דמין במינו כיון שאינו
 ניתן בו טעם מן התורה בטל ברום לא טעמא
 הכריכו ס' ולא במינו אסור מן התר' פ' ס' לא טעמא
 לחזקן עליו עד שיהא בו כל כח מן האיסור עד שיהא
 בתוכו כל ד' ביצים מן ההתר כזית מן האיסור ואז ח
 חייב על כל כזית וכזית מינו ונפח מינה אם נתערב
 מין במינו ונטעף בטען שאין יכולין לטמא עליו
 ולטעמו אם נתבאר שיהיה רובו היתה מותר' כיון דספ'
 דרבנן תולין להקל ואם לא נתבאר שהרובו התר' א
 אסור ואם נתערב בטעמא מינו ונטעף אסור דספיקא
 דאורייתא לחומרא וכתב הרשבא טעמא ס
 נתערב במינו ובטעמא מינו ונטעף חזק' את שאינו
 שאינו מינו כלל אינו ותולין לומר טעמא היה רוב
 ונתבטל כ' הכי דאמרינן דואין את מינו כלל ואינו
 להקל ושאינו מינו רבה עליו ומבטלו למאן דאית
 ליה מין במינו לא בטיל והט' מילי שאינו לפטור

כגון שנטעף אבל אם הוא לפטור לא שאינו כפי' ל
 לשמור אפי' ברבנן אין תולין להקל הלכך כחל זק
 עפ' שיהא דרבנן יכריך ס' לטעמו כנגד כל ורטי' פי'
 דמין במינו לא בטיל כלל אפי' בליה ומין בטעמא מ
 מינו אינו לא רבנן ולדירה תולין להקל במין ב
 בטעמא מינו ואיזל הסכים לסברת רת ורא' מיכשא
 איסור טנתערב להיתר ונמנה בתוכו שיכריך ס' ל
 לבטולו לא אפי' מכירה והוא שרס וזרקה יכריך ס' ל
 לבטולו כנגד כל האיסור שאין אפי' יודעין כמה יכא
 ממנו לפיכך המבטל בקדירות איסור שיהא בת יומא
 או תוחב כף של איסור להתר וכגו' בבשר וחלב יכ
 יכריך ס' כנגד כל הקדיר וכנגד כל מה שתחב מהקף
 שאין אפי' יודעין כמה בלפי' לש' מן של חרס או עץ
 או מתכת והרב החמיר בקה' של מתכות להכריך ס'
 כנגד כולו אפי' לא הסכים כולו מ' שוס דחס מין אתה
 חס כולו ומי' אם ביטל איסור בקדירות התר' ואפי'
 טעמא הקדירה תכטרק לבטול האיסור דלהחמיר א
 אפי' הכי ולא להקל ואין מיטען לא במה שבתוכה
 ואם ירע כמה הוא האיסור כגון כף חדשה טעמא ב
 בה כזית חלב ואפי' בינו טעמא בה קדירה של בשר
 אין יכריך לאם לבטול כזית טבלתה אבל כף ישנה
 טעמא בה כמה טעמא אין יודעין כמה בלפי' ו
 ומיטען בכולה כחז' וית' של איסור
 טנתערב בהתר יכריך ס' חזאי ותיס לבטולו ביצה
 טי' בה אפרוח או טפת דם טנתבטלה כס' אחרות
 טעמא יכריך ס' לבטולו לפי' טי' ביצית גדולות
 וקטנות לפי' הוכיחו ביצה אחת להטות מידתן לפי'
 אם נתערבה בתבטול בטלה כשאר איסורי' ובלכח
 ביצים כתבתי חלוק שבין ביצה טמאה וטרפה ובין
 ביצה טי' בה אפרוח ודס' ואם נתערבה ביבש' זה
 יתבאר לקמן בעה' כחל מיתבטל בטע' ולמי'
 כתבתי בהלכו' כחל וכל שאר איסורין בו טעמא
 בין של דבריהם יכריכין ס' לבטולו חזק מ' מין כס'
 כאשר בארתי בספר אורח חיים דין כס' כאשר
 יתבאר בעת חזק מ' טבל ושרלה ותרומה שאין לנו
 עשה כס' בהן כל טי' ס' כנגד האיסור מבטלי' אותה
 אשילו וזן הס' כולן התר' כגון קדירה טי' בה נט' ו
 זתיס של היתר ונפל ב' ב' זתיס אחר של דם ואחר ש
 של חלב כל א' מיטען עס הנט' של התר' לבטול ח
 חבד וכן ל' זתיס של התר' טנפל בהן כזית דם זל' ו
 זתיס אחרים טנפל בהן כזית חלב ונתערבו אלו ה
 התערובות בטעמא מותרים וכן ג' מינו איסורין של
 יבש' טנתערבו זה בזה כזית טבל אחד כל טע' מיטען
 רבין על הג' ומבטלין אותה מותרין ופטורין על ט
 שילטין

ק חתיבת צבילה שיש

בה בשר
 וטעמות
 טנפלה לקדירה של היתר יש אומרים טעמות ה
 האסור מיטעדין פס בשר האסור להיכריך ס' כנגד
 וטעמות ההיתר מיטעדי' עס בשר ההתר ג' לבטול

בזורה וטאמרה הזורה ממימיות הבשר שטעמו כהה
והכל אסור הילכך אין להתיר עד שיאמר ברי לי
טלוא היה טעמו טומן דבק בה אין מניחין כלי טייש
בו דותח אצל כלי טייש בו מלח אצל מותר להניחו
אצל כלי טייש בו חומץ וכן מותר להניח כלי טייש
בו חלב אצל כלי טייש בו בשר

צו צנן או שלקות שהתבוב בסכין

של בשר אסור לאכול בחלב עד שיקלוק מקוט
החתך או עד רטבים ליה טלוא יהא טעם בשר
והרשב"א כת' שכלו אסור וכתב בס' התרומו' דאפי' אם
הסכין בו אסור וכן הדין בטומין ובכלי וכד' שיש
שחתה בסכין של בשר שאין לאוכל ברלב טעם הס'
חריפי' כמו צנן ואם עבר ובטלם בחלב צריך ס'
לבטלם ומי' אין צריך ס' כנגד כל היצנן רק ס' כנגד
הבלוע בו והיטו כרי' כלהסכי' אבל אם חתכו בסכין
של גויס צריך ס' כנגד כל היצנן והחמ' מרו' התיר ב'
בין בטומין ובכלים לאכ' היה הסכין בו ולא רצה
להורות הלכה למעשה וכתב אש"פ טעמי מורה פ'
כספ' התרומו' לאסור איני מוחה בירי הטובה היתר
ואם חתך קטומי' בסכין של בשר מותר לאכול בחל'
בלא קליפה רק שיגדר מקו' החתך ואם חתך בו לפת
אפי' גריר' אין צריך רק הרחה בשלמא ולא כוד לא
אפי' צנן שחתך בו אחר הלפת ופרטי' לפי שטעם
מיטוה מבטל טעם הנבלע בסכין וכתב בספ' ה'
התרומות הלכה דוקא לפת אבל חתך בו לחם או ירק
או פרי אחר אסור לחתוך אחר כך צנן או פרי' או
ירק חריף שרזיכה לאוכלו עם החלב

צח אין לשיין את העיסה בחלב ט

טמאיבא לאוכלה עם הבשר ואסור' כלהפיכה
כולה אסורה אפילו לאוכלה לפרה
ואי עברנה: כצנן תודא פירש' רש"י טלוא לש' מלא
דבר מועט טוגה קטנה ורש"י ורב אולפס פירשו
בין טנוי פי' צורה כצנן השוד וכד' כ' בו טמיון
כך יזכור טייש בו חלב אין
טחין את התניד באליה ואם טח כל הפת כולה
אסורה אפילו לאוכלה לפרה מלא אם כן הסיק התנ'
יפה טאו פלטי הכל אפילו הוא של חרס במ'
דברים אמורים בתנור שהסיקו מבפנים " אבל כ'
כיצו' שהסיקו מבחוץ אפוד מלא אסין מלאו ג'
גחלים בפנים עד שנתלבן

כתב הרשב"א בת שאפוא' בהנור עם הבשר יש מ'
מרבתינו שאכרו רזכור אותו הפת שרירן כפי צננו
ויש' מהירין וכן נראה עכ' וכן פסק רש"י
דריחא לאו מילתא היה ומיהו דיקא ד'
בתנור קטן כמו טילהן אבל בתנורים

מ' ג' לשת לאחר חמוס בבשר בחלב אינו כן שאם
בטלו' פה בשר ובתוך משת' לשת חמוס בה מים
ולאחר שטיחה מטת לשת לבשו הבשר בטלו' בה
חלב מותר אש"פ שיהא בתוך מטת לשת לחמוס
המים אש"פ רש"י אסור' שבתורה אסור הבלוט
בתני' כגון ביצים בלושים מאסור ובטלם בקדר'
של הפת צריך ס' כנגד כל הביצים ולא כפי' בס'
כנגד בית הבלושה בבשר בחלב אינו כן שאם
ביצים או ירקיות בלושים בבשר ובטלם בקדרה
ח' לפת אם ירוש' כמה בשר בלוט בביצים ובירקות
אין צריך אלא ס' כנגד הבשר ולא כנגד כל הביצלי'
הירקות כ' הר' פרץ יש דוברים להתיר בשר
דותח שחתכו בסכין חולבת טל' די קליפה כדאמר'
גבי בית השחיטה דותח וסג' בקלפה ולא דמי' התם
אין כל הבהמה דותחת לא מקום בית השחיטה לב'
אבל חתוכה שולה דותחת כשחותכין בסכין
חולבת מתפשט בכלה וכלה אסורה אם אין בה ס'
כנגד כלהסכין ואם אינו ירוש' אם הו'
כן יומי' או לאו מסתמי' אינו כן יומי' דעתא אינו
בני יומן ובטי קלפה

צג הגים דוהזיב מיד לאחר

שלקים מן האש שטעמום בקטרה יבונת של בשר
או שהגים יבונן והקטרה דותחת מותר לאכלם
בחלב אבל אם נתבטל בקדרה של בשר יש איסור
לאוכלן בחלב ורש"י מתיר אפי' נתבטלו בקריר' של
בשר אפי' נתבטלו עם הבשר בטומין ובטל'
התרומי' מתיר בנתבטלו ואם טכילו שיקון טכילו
בלא מים זבלו טעם בשר מן הכלי ואסור לאוכלם
עם החלב ילנה הסכים וא' הראש' זל' וכת' ירקיות או
הגים שנתבטלו בקריר' של בשר מותר לאוכלם ב'
בחלב רק שהיתה הקריר' חמוסה יפה טלוא היה טו'
טומן דבק בה אבל אם טכילו בכלי של בשר אסור ל'
לאוכלם בחלב וכן התיר הרמב"ם בנתבטלו שכתב
קטרה שאכלו בה בשר ובטלו' בה הגים מותר לאכול
בחלב הגים טי' לוי' עם הבשר אסור לאוכלן בחלב
ואינו כיון למה כתב שכלויין עם הבשר דההט' מ'
מבישלים צמו' שהרי לא התיר לא בנתבטלו בקדר'
של בשר אם בא להחמיר ביצלי' למה כת' עם הבשר
אפי' בלא בשר נמי' בכלי של בשר אסור קטרות של
בשר שרתיבו אותם בזורה חולבת והיא של האש ומ'
אפי' אש' של האש והמים חמין שהירי' נכרון בהן
עלב בסג' התרומו' אם הקטרות והזורה טניהן בני
יומן הכל אסור אפי' היו הקטרות יפות טאין טוס
שרין דבק בהן אבל אם אין הזורה בתומו' מותר
ובל' כ' טיהו הקטרות יפות טאין טוס שיקון דבק
בהן ואם הראש' זל' מתיר אפי' אם טניהן בני יומן
וכתב אש"פ יש לחוש לפי שכשמי' חמין הקטרות פ'
טמא' השימן ממה שאכלו בהן דבק בהן ונוגע בי

אעפ' שנתחבבה חתיכה אחת אין תולין רומי האיסור
נתחתך ונתבטל ויהיו כולן מותרות לא איתה ש
שנתחבבה לכה מותרת ממה נפשך אם היא של איסור
אז כולן מותרות ואם איתה של איסור אז הרי היא ל
לכרה מותרת והיא אסורה ואפי' נתחבבה חזק
אין תולין שהאיסור הוא מהחוב שנתתו לא כל ה
הנתחבבה מותרת והשולמות אסורות

קד בל דבר שיש לו מתירין בגין

ביטח שנתחבבה בין זה שאזויה למחר אם נתחבבה
באחרות בין שילמה בין טרופה איתה בטילה ואפי'
בלק ואפי' ספק אם נולדה ביום שיש לה לא ונתחבבה
באחרת אסורה תואפי' טעה ממנה תבטיל כתב
אפי' הן שיהיו אפי' אכל לפי מה שפירשתי והא דבר
שיש לו מתירין אין בטל חזק בנתערב במיני אכל
נתערב בשאין מיני טעמי בטל בס' אכל התבטיל מ
מותר אם יש בו ספק שלא כיון לבטלה כה' הרשב"א
שאין נקרא דבר שיש לו מתירין לא דבר שיהיה
יבא ממנו לא כה' ביטח אכל דבר שאי בידו להתיר
ואינו בודאי שיבא לא הילכך ספק בזה טעם
ש' טעמי התערבוב אינו תורה יב' חרש וזוהו כולן
סיון שישקח לא לתיר דבר שיש לו מתירין

קד בל דבר שנתעמו פגום אינו אסור

נתחבבה בין זה שאזויה למחר אם נתחבבה
באחרות בין שילמה בין טרופה איתה בטילה ואפי'
בלק ואפי' ספק אם נולדה ביום שיש לה לא ונתחבבה
באחרת אסורה תואפי' טעה ממנה תבטיל כתב
אפי' הן שיהיו אפי' אכל לפי מה שפירשתי והא דבר
שיש לו מתירין אין בטל חזק בנתערב במיני אכל
נתערב בשאין מיני טעמי בטל בס' אכל התבטיל מ
מותר אם יש בו ספק שלא כיון לבטלה כה' הרשב"א
שאין נקרא דבר שיש לו מתירין לא דבר שיהיה
יבא ממנו לא כה' ביטח אכל דבר שאי בידו להתיר
ואינו בודאי שיבא לא הילכך ספק בזה טעם
ש' טעמי התערבוב אינו תורה יב' חרש וזוהו כולן
סיון שישקח לא לתיר דבר שיש לו מתירין

קרידה שאינה בת יומא אעפ' שיש שריטין ככולה
נמייא שאין ההתרה רבה שליה אפי' הכי שרי והיינו
טעמא שאין כון מיטו של איסור ולא טעמא כל ש
שטכמו לכה מותר בו אם טרל אפי' קצת מותר
אבל יכירו אסור וכט' כשנתערב בו יכיר של איסור
שאין מותר עד שיהיה ההתרה אז ער שיפגם לגמרי
שאינו ראוי לגר

קד עכבר שגפול לשבר או לחומץ

חשי חכמים שימא משביח השיכח והחומץ לפי אס
פ'ל לתוכו טלח יב' והסירו טלח אם לא שיהא א
בתוכו יוס טלח מש' לשת מותרת אבל אם היו הותחו
אז אפי' יכנסו ושיהא בתוכו מש' לשת חשיב כמבוט'
ואפי' הסירו טלח יכיר ס' כנגדו לבטל טעמי שפילט'
ואם נתחתך בתוכו לחתיכות דקות ויכול לסנו
במס' סנת בעטין שלא ישאר ממנו בתוכו כול' טעמי
בטל בס' זכך אם נמוח בתוכו לגמרי בטל בס' ואם
נתחתך בעטין שאין יכול לבררו ולהוציאו הכל אס' ר'
וכתב הרמב"ם ואם גפולין וטמן שרו טלח יכיר ס'
להיות מבוטל ובוראי פגום כה' הרשב"א דבר
המאוס ש' טעמי שילמה קצת מהן כטמלים וזביב'
ויחשיב טלח אם ברל מהן למיאוטן אפי' נתערבו
בתבטיל הנמחה גופן בזה' א' ההתרה רבה שרין
מותרת ומיטל שאי אפשר לברר ולהטביר במיסקת
בורק וניסן

קד בל דבר שנתעמו פגום אינו אסור

נתחבבה בין זה שאזויה למחר אם נתחבבה
באחרות בין שילמה בין טרופה איתה בטילה ואפי'
בלק ואפי' ספק אם נולדה ביום שיש לה לא ונתחבבה
באחרת אסורה תואפי' טעה ממנה תבטיל כתב
אפי' הן שיהיו אפי' אכל לפי מה שפירשתי והא דבר
שיש לו מתירין אין בטל חזק בנתערב במיני אכל
נתערב בשאין מיני טעמי בטל בס' אכל התבטיל מ
מותר אם יש בו ספק שלא כיון לבטלה כה' הרשב"א
שאין נקרא דבר שיש לו מתירין לא דבר שיהיה
יבא ממנו לא כה' ביטח אכל דבר שאי בידו להתיר
ואינו בודאי שיבא לא הילכך ספק בזה טעם
ש' טעמי התערבוב אינו תורה יב' חרש וזוהו כולן
סיון שישקח לא לתיר דבר שיש לו מתירין

קא בל רבר שהוא בדיה בגון גמלה

אוי כוון טימא וגייר ואבר מן החי וכיוצא בזה טימא יחלקוין טימא עליו אינו בטל לכולם ואם נתבטל עטס ההתר אס אינו מכירן הכל אסור אפי' אלה אכל הדוטב תלוי בנתינת טעם טימא יט בהתר ס' כנגד הבדיה הדוטב מותר טימא שיעקרו אינו בטל ט טעמו בטל ואס מכירו וורקו והאחר' והדוטב תלוי בנתינת טעם טימא יט בכל ס' כנגד הבדיה מותרין ואס לאו אסור' חוץ מגיד הנטה טימאן טעמו אסור דיקל אין בגידו בגט אבל טימא אסור מדרבנן וכירין ס' כנגדו להתיר הדוטב הילכך ירך שנתבטל עטס גי' אס מכירו וורקו וכל השאר מותר אס יט בוס' כנגד טימא ואס אינו מכירו כל החתיכות אסורות ואס יט בקדר ס' כנגד השומן או הדוטב מותר ואי לא אסור ואס נמזג טימאן נכר וכירין ס' גס כנגדו דאעפ' טימא בו טעם והוא כעץ אסורתו יא רבר' בעלמ' בתתקם ולא נהיר' לאו הראש זול

קב חתיכה האויה להתכבד ריגה

כבריה טימא בטלה ואפילו היא אסור בהנא קריט ביה האויה להתכבד כיון טימא תתבטל היתה מותר' וזהו האויה להתכבד אבל טעמו בטל כדון בריה ו דרוק טימא מן החמת טעמו נבילה ובטל בחל' אבל אס נאסר מחמת שקבלה טעם מאיסור וולא היה בה ס' לבטלו אפי' למי טימא שטרטבת כנבילה אין לה ר' חתיכה האויה להתכבד כתב אה הראש זול רבו החסות או טיהרנגורלה בנייתתה וכן רתיכה כיון טימא האויה כתי' לא חטיבי האויה להתכבד ואפילו בהטה טליניה בטלה ער לארר שיתבטל וראויה ל ליתן לפט אורח לכברו וולא נהי' דלא אמרינן ר' האויה להתכבד לא לטימא שיתהא גדולה וראויה לכבר בה אורח לכטתבטל אבל טיהו בנייתת לא בטלה רטיבותתה גס יא רכבט טלס אי' אורו טלס אינו תקרא האויה להתכבד טימאן דרך ליתן לפט' ור' כנ טימאן טלס וגס יא רבר' הבאי וכי בטביל ט טימא ויהי' ליחלק לכמה חתיכות רטובת גרע טפי טפי ט רחטיב טפי את טיררכי להמנו' והא רבריה רחתיכה לא בטלי דוק בעדה טלימה אבל אס נתתקן בטילי חתו לא חטיבי ואפילו אס נאסר כבר התרופת ונתתקן וחיכ' מתבטלין ור' ויקא שנתתקן הבדי' והחתיכה בטינג' אבל במזיד טימאן לבטלס אפי' למי טימאן לבטלי ומי

האי טור ורבי טימאן כתב טימאן טעמות האיסור מ מיס ור' פין עטס התת' לבטל האיסור וכן היא מסקנת א מאל' לשיכך הבא לבטל איסור שנתפל לקדירה יכרף כל מה שנתקדירה בין חוטב ובטיה וקיפה ושיממות ר' ואפי' טימא חת' של האיסור אס יט בין הכל'ס מותר' אבל המזג שפטיממות האיסור מיטתה לראסור וגי' הקדירה אי מיטתה עטס האיסור' ולא עטס ההתר ב'ח' בחתיכ' נבילה שנתלה לקדירה כטימא חיה אבל אס נתבטלה תחלה ואחכ' נפלה לקדירת התר טימאית טימה מיטתה עטס האיסור לפי שבלעו מי מבטיה הנבילה כטימאית נבילה לפי כטימאית ר' ונפלה לקדירה יכירין לטימא גס בטימאן ולא סגי בס' כנגד הבטיה דטימא טמאטו כטיה הנבילה כבטולו ר' וטס' אס בוס' מותר ומשטימאן האיסור וההיתר כמו טימא לפ' אפי' טימאית בהתר יותר מתחלה ונתמטט ב' בפטימאן ונבילט בקדירה אפי' הכי אין משטימאן אותי לא כמו טימא לפטימאטס באיסור היה יותר ונתמט' ונבילט בקדירה הלכך משטימאן טימאית כמי טימא ל' לפטימאן והדטימא כתב יט אומרי' טימאית כמה בולט מן ההתר ומיטתה עטס ההתר וטמאית ל' מין בטימא טימאן חתיכה בטל ברוב וחכמים היכריכו' ס' תולין להקל אבל מין בטימאן מינו כוית בכרי אכילת פרס הכר היתה ואפי' כוית טל גיד במזק' ואין תולין בו להקל ואין משטימאן לא במה שבו לפטימאן ואפילו לא חיל' כתב בספר המינות שיכירין החכס לחקור אס נתיי' בים בקדירה ארר שנתנו בה האיסור טי טימאית המיס טימאית בה יחכ' אין מיטתה עטס לבטל ה' וטימאית חל' טימאן וכירין טימאית אס הוסקה מיס יחכ' אס לא טימאן כדי לבטל האסור מיטתה עטס דקל' כל הימאן טימאית טליהן טינג' מותרים במזיד א וטימאית אין לחיט טימאן כיון רחבית במזיד טימא ב' באס' לחיט ג' לא טימאן לו מה שטימאן טילא רבה א אבל הימאן ר' רחבית אפי' הימאן במימ' וההתר ר' רבה כל האיסור טיהו בטל מן התירה לא שיחכמים היכריכו' ס' אינו בטל כיון טרבה במזיד וכתתס ב' ע' דוקא לבטל טימאן אס הוא טלי' הנטימאן לאסור ט' אהו למי טימאן לבטלי' בשבילי' אבל לא חריט ט טימאן וכתב הדטימאן אבל רבר' שיעקרו איסורו אינו א' לא מדרבנן כגון גבינה טל גויס יטימאן טל גיד א' אין משטימאן איתו בתיתר כדי לבטלו בטינג' מותר במזיד ואיסור' נפל מיטתה בהתר אעפ' כיון בהתר כדי לבטלו מותר' להוסי' בהתר כדי להכטייהו כדחויס' ב' טימאית טימאית לתוך התר ב' טימאית ל' לרחבית טליהן טימאית מוכסין להתירן ואפילו כתב דאפי' אסור מדרבנן נטתערב אסור ר' הוכסין טליהן ל לבטלו חל' התירה' לא ב' טימאית טימאית לתוך התר' מיסוס דמקלא קלי' לאיסורא איסור' טימאית כגון טיהו טימאית כנגדו ונתוסף אחר כך מן האסור' חוזר וזוכר' לא טימאן מין בטימאן או מין בטימאן מינו

בשם כבוד ה' אלהינו ייבש יבש כבוד ה' אלהינו
התעוררתי חמץ בפסח יבש יבש כבוד ה' אלהינו
בהטאה לא שמיכרוך להטיליך אחר מים וטהר
לפסח אחר הכל אפי' בהטאה ואזל מותר הכל אפילו
באילה ואם בשלה תעוררתי אחר שנתבטל ברום
כת הרשע בא שכל א' ואחר מותר בפסח טמא יהוה
בטל שיכר' ס' סג' האיסור ואזל חלק בזה וכתב
שום לא ידע תעוררתי קודם שנתבטל גם מותר ה'
הרוטב כולו כמו החתיכות שנתבטלו ואסור אר' ש'
שנתבטל ברום טמא ס' של האיסור חנוני וס' אסר

ק"א חזיבה ראיה להתבבר וס' אר'

דברים הרשעים כגון בטל חיים רבנים שרשקן ל'
לימנות שנתבטלו בטל התר אגון בטלים לטוב א'
אפי' בל' אפי' יבש' יבש' ופרי דוקא דברי שלטנים
אין מוכרין אהן לא בטמן שהלכה כר' נחמן דאמרי
את שרשקן לימנות שיטתו פי' שלטנים אין מוכרין א'
אוהן לא בטמן אבל דברי שיטתו מוכרין בטמן כמין
כל מלא ביכוס שיטתו מוכרין אהן ב' חד' ובטל
הטור כת שיכוסה איהו בטלה לשילם והרמבם פ' ס'
כחמיו דאפי' דבר שרשקן לימנות לשילם בטל דין'
דברים הם שאינן בטלים כגון רמיט' ברוך ואגו' ב'
פרך רכו' ומי' כתב דכל דבר שהיא חטים אפילו בפי'
המקום מן המקומות לפי הזמן ולפי המקום שהוא
שם אינו בטל ואסור בכל שהוא

ה' יתירה הורה על קרקעין
של טרפה שנתבטלה באהמים טמא בטל דלא הוי
ראוי להתבבר בדאמ' פ' מ' מ' אפילו לא יבש' אפי'
ולפי זה הוא הדין כמי' בטל פ' המעשים
בשלי חיי' שנתבטלו באר' וטמא בטל חיי' שנתב'
ובטלים והוא ששטחטו יתן ויתעורר שנתבטלה לוי'
שנתבטלה בטלה כדפ' ש' ל' ו' והוא דבר בוט'
בטל ביבש' דבר שאי' חטים דוקא כשהוא טמא אינו
ניכר במקומו או בטל דבר שאינו רשע ידע' ורשע'
אינו בטל ואפילו אם פירש' אחר מהן נ' ה' שנתב'
אסור ולא אמרין מרובא פירש' אבל אם האיסור מ'
מוכר במקומו כגון ט' חטיות מוכרות בטל טמא
ואחת מוכרת בטלה ורקח באחד מהן ואי' ידע' מדי'
זו מהן רקח אסור אפי' כחטיות שאינן ידע'
להתבבר דכל קביו' כמ' ד' על מ' ד' ד' אפי'
בשר הטמא לפי הרמב"ם מותר אפילו בחטיות ה'
הראיה להתבבר דכיון של' פירש' בפ' ט' ואמר'
הספק במקום הקביות ולכך אפי' עולין איהו ברום
אבל אם פירש' לפטטו הוי' כילו הוי' ערוך במקום ה'
הקביות ואסור וכתב הרמב"ם

לפיכך מיטא בשר ביד גוי אפי'
שהדבר ידוע שאין לרקוח
בשר אלא מאותן מקדלין
הוא אינו מותר לא ידע'

ק"ב ריהו של איסור שיצת ערב ב

בהתח' כגון בשר נבלה שיכילאו בהנזף טע' בשר ש'
שחוטת פליג' בה רב ור' רב אסר ור' שרי' ופסק'
רשי' פלוג' דר' וכן כתב בהג' וד' ד' אסר דאסר
ואפילו בשר נבלה כחוטת טע' בשר שחוטת טמן ד'
דחוקא כיהאי מילתא היא וכת' הרשב"א הסכמת רוב
המוריס להתיר מ' אסור לכתחלה ליכילוק בתער'
יכ' ואם בא ל' שילוק בקדירה כל אחר בשיטתו אפילו
בתער' יכ' ופי' הקרי' מ' מותר אפי' לכתחלה טמא ריח'
המתבטל כ' ומסקנתו אאזל כרת וכת' ודוקא בתער'
שלהן טהן מכיס' לכך טכס' הריח שלה בזה אבל
בתער' ג' דוליס טלנו ופיהן פתוחין אין לחוש
פת חמה שמונת ע' חבית פתוחה של יין נסך א'
אסור לפי שיקולט מן הריח הרבה אבל הפת כוננת
אפי' החבית פתוחה מן פת חמה וחבית סתומה מותר'
וכן מותר להריח בפתוחה ד' נסך פי' נחב' שטושי'
בחבית להריח משי' היין אם הוא טוב

ק"ג חזיבה שאינה ראיה להתבבר

שנתבטלה באחרות יבש' ביבש' בטלה אפי' חד' בתרי'
ולאמורה נראה שאין חלוק בין שנתבטלה במינה בין
שלא במינה כיון שטפח' לחתיכות דקות שאין ניכר
בין זה לזה אבל בעל התרומות כתב דוק שנתבטלה
במינה אבל מין בטמא מינו אפי' יבש' ביבש' יכר'ך
ס' כיון שנתבטלה החתיכה ברום מותר לגמרי ואפי'
איסורא דרבנן ליכא ומותר לארס' א' לאכול כולו ב'
ביתר אפי' שבוראי אוכל האיסור וכן מותר לאכול כ'
כל אחת ואחת בפ' ט' כמ' ודן יכר'ך להטילין אחת
כנגד האיסור ואפי' אם האיסור איסור הנאה דין חמץ

בכל התחתיך אלא כרי קליפה לבר וכטי אס העליון ט
 שהוא חס ברא בשנת נברכו דרך בטול כגון טנפל ל
 לתוך התבטיל אבל דרך כלי כגון איסור חס אפי קר
 טנפל על הכלי טמא האט אינו אוסר כולו אלא כ
 כרי נטילה שהוא כרוחב איכבב לשיכך ירך טיכראו
 בגירו או חתיכת איסור טיכראה עכ חתיכת היתר ו
 ונגשו זה בזה יכריך להסיד כרי נטילה סביב הגיד
 ומן החתיכה במקום טנגטה בחתיכת איסור וכן אס
 נפל איסור בחתיכה שבקדירה טיה חוץ לרוטב ו
 ולא טיכר הקדירה ולא כסה איתה אינו אוסר לא כרי
 נטילה אבל אס הי פרוטב לרשי אפי מקנתה וררי
 כילה כרפטי לטיל או אפי כולה חוץ לרוטב ו
 וטיכר אפיסה הקדיר הרוטב מפעפע הטסס ומערב
 הטבלט בכורו ברא בדרך בגירו וכיוצא בו דבר כחו
 טיין בו כח לפעפע בכל החתיכה אבל גבי
 טמן טיכראו בחלבי אוסר לאכל אפי מראש אונו ט
 טיין שהוא טמן מפעפע בכורו וכולאו טיכראה
 בחלבה אינו אוסר אלא כרי קליפה טיהקרוס מפסיח
 ולא מבטיח חתיכה טיש בה חלב מפעפע בכולה לא
 אפי חתיכת האיסור כח טיה וחתיכת היתר טטטילי
 טמה טימנה האיסור מפעפע בכורו ומלוח טיהא
 מלוח טר טאינו טאכל מחמת מלחי וכבר פירשתי
 טיכר מליחתי בהלכות בטרי בחלב טידין כרותח
 ומפליט ולא לאסור הכל לא כרי קליפה ברא בט
 בטאיסור וההיתר טייהן מליחין אי אפי האיסור
 מליח וההיתר טפל אבל אס ההיתר מליח והאיסור ט
 טפל ונגשו זה בזה לא טיין כח במלח טיגרוס ל
 לאיסור טילא נמלח טיפלונט טיין בו כח להפליט מ
 מה טיכתיכו וכתב הדטבא דיקא בטיהאיסור המליח
 למטה וההיתר התפל למטה דתתאה גבר אבל אס
 האיסור למטה וההיתר למטה טיההיתר טיהא לטינה
 מיכסן העליון ואינו כולט לא כרי קליפה ככ
 יראה טיהא סוכר דכטיהאיסור למטה אוסר הכל
 אבל למטה אינו אוסר לא כרי קליפה ואחול לא כר
 כן וגם מה שחלק בין האיסור למטה או למטה כ
 כתב די טיין חולק דכיון טיהא חס טי מליחה איך
 חליק בין תתאה לעילאה לא בכל טיין כטיהאיסור מ
 מליח מבליט הטפל וממאינו איסר כולו טיין כח
 טי המלח להבליט לא כרי קליפה כטיהאיסור טפל
 הכל מותר אפי קליפה רא בטו ולא טיין מליחה לא
 באוכלין ולא בכלי הלכך גביטיות טטטטה ברפוס ה
 הגויס אטפ טטמלחו בטיכן לא אמר מליח כרותח
 ויהיו אסורים לא היא כמו איסור טפל והתר מליח ו
 ומותר וכן מליח טיהא בקטרה טול בטרי מותר ליתנו
 בחלב וכי היכי דמפלגיטן בכלי בין כחוש לטימן
 הוא הדין נמי בחוס טיל מליח טיאס החתיכה טימנה
 ונמלחה בחלבה איסור מליח וההיתר טפל והיא
 טמן מפעפע בכורו איסור כולו ומי חתיכה טנגלה
 מקיטתה לתוך היכר טיין אומרי מה טיכיר אוסור
 והטואר מותר אי אפי אס יש בה יכסן וכן היכר מ

קפפעט על ידו לקיט טיין היכר טיין טיני צעמו
 אי מפעפע למעלה והא דחתיכת איסור אוסרת ח
 חברה בטגיטתה דוקא טיהאיסור מחמת עצמה כ
 כגון טבילה או בטרי בחלב אבל אס אין בה איסור א
 לא מה טברטה ממקום אחר אינה אוסרת אחרת ה
 הנגזרת אפי אס נכרו ביחד טיין הדבר הברוט
 בחתיכה יכסא מימנה ליכלט באחרת לא טי רוטב א
 אפי התחתונה טילה התר טימנה וטימן טבה מפעפע
 לטי טיין טימן טבה מוליק עמו האיסור לא למקום
 טיהאיסור יכר לילך בטבעו וכתב הדטבא ברא
 בטברט איסור טיין מפעפע אבל אס ברטה
 מן הדברים המפעפים בטבעו כגון טימן אוסרת ב
 חברה בין ביכלי בין נגזרותו בו חס בחוס ט
 טיהאיסור הברוט בטעמי מפעפי ויניכ מהתיכ לחתיכה

קז בתבטיל התרומות מלח

הפלוט מודס כגו מן מלי תבטיל ונתנו
 בקדירה או טיטנו בקדירה בטרי מליח בלא הדחה
 פעמר טיהמלח טליו אס יט ס כנגר המלח אטפי
 טטעס המלח בקדירה וטעס אי בטל אטפ כן מותר
 לפי טיין בטלח כח לאסור מיטלו יהיה כולו דס
 ואין לנר להרמי בטאסר יותר מבאסר ורבי טמיטן
 מקיצי דיבא כתב טיין טיהמלח טימור עכ הדיס ו
 דמיערב בכל הקדירה ומוליק איסורו עמו יכריך
 לטיכר טילו היה דס כולו מלח כתב הדטבא אה
 עפ טיין האיסור טבה מינה אטפס כטיטילת לקדיר
 טיש טבה ס לבטל האיסור הברוט טבה אין החתיכה
 חוזרת לקדמיה להתירה לפי טיהאיסור טבה אינו
 טעלט מימנה לגידי ואינו נכלל לטי ההיתר טיכרדה
 מה טיין כן ברבר הנכלל וטימיוח דוס נפל דס ו
 וכיוצא בו לתוך רוטב טילהתר טר טיהא בו בין כולו
 ס לבטל דס כולו מותר טיהכל נכלל ונתערב בתוך
 ההתר סכ ואינו מבין דברי דכיון טיהכל מיכטרה
 לבטלו טל כחיד הטעס מתבר כל בכורו וכיון
 סמתכלכל בכל אס כתבטל וכתב טיר הדטבא ה
 חתיכה טבה חלב טנתבטלה ויש ס לבטלה כרי
 לחיד טילא יסיר טוס דבר מן הקדירה בטרי ט
 טיהאיסור בחיכה טימא תטואר חתיכת האיסור
 באחרונה כטיטה טיין ס לבטל החלב ותאסור מה
 טיכרדה וגם לא יוכיאה תחלה טיחלב טבה
 יאסור אותה מה תקנת טימנה טר טיכסן התבטיל
 וזה לפי סברתי טאה לאחד טינתבטלה לא חור ל
 להיתרו אבל מפטי מה טכתבתי טילאיר טנתבטל
 האיסור טיחור להתירו אין לחוש ומי יש לחוש אה
 עפ טיחתיכה טיכלפה איסור מתבטל האיסור טבה כ
 בס ואינו איסור טור חתיכה טיהחלב טבה הוא כטי
 אי מתבטל ואטפ טיש ס כנגרו הוא חוזר ואיסר

קח בתבטיל המיצות דגים

לא שחכמי היסודים וכוון שאי לא מדרבטן מקוילי
היו שתי קדירות ממין אחד והאסור ממין אחד אין
תולין להקל על טירבה ההתרתם של האיסור מפני ש
שידן מתבטל מין בטאינו מיני דבר תורה פחו מס
רש מקולין כל זמן שאין בו כוונת בכרי אכילת צרם
היו כוון ב' קדירות של התר ולפי שהם שתי חתיכות או
של התר והשל איסור ונפלה אחת לתוך זו ואחת ל
לתוך זו שתייהן אסורות ופי' באיסור דרבטן שאי א
משנה לתלות באחת מהן יותר מבחברתה כראו
בטאיין בטוס א' מהן לבטל האיסור אבל יש באחת
מהן לבטל האיסור שתייהן מותרות שאי או האסור
נפל לתוך אותה טיש בה כדי לבטלו ואין חלוק בין
אם שתי הקדירות של אדם אחד או של שנים היו
סאן ב' קדירות של התר ונפל איסור לתוך אחת מהן
וידוע לאיזו נפל חזור ונפל איסור לתו' א' מהן ואין
ידוע לאיזו נפל אפי' אומר למקום שניפל איסור הראשון
נפל גם השני נפל איסור לתו' א' מהן ואי ידוע לאיזו
נפל ואחכ' נפל איסור לתו' א' מהן וידוע לאיזו נפל
שתייהן אסורות ואין אומ' למקום שניפל שני החטיין
נפל טיש גם האחרון היו כוון ב' קדירות של התר
ונפל איסור לתוך א' מהן ואין ידוע לאיזו נפל ואין ב
באחת כדי לבטל האיסור ויש בשתייהן כדי לבטל
שתייהן מיכטרפין ולא שד' לא אפי' היתה אחת בבית
ואחר בעלייה מיכטרפין והיא הדין אפי' רמזה שכל
שאכנס בספק מחמ' האיסור לבטלו ברא' בטהן טו'
אזר שתידי להתערב לפי רומ' אחרו כילו כבר מערב
אבל אם הם של שני בני אדם אין מיכטרפין לבטלו

קרי פת של ג' אפילו אפילו

ישראל והטלחת שמכשלים גוים אסרו רשעים ב
במסיבתו אפי' טאר מטקין טאין בהן מטיס חטיט
ידן כסוף וכל עו' הרבירים משום חתנות פי' שלא יבאו
להתחתן בהן טכל עו' הרבירים מוטטין לב האדם
ואם יתקרב אליהם בא מילי יבאו להתחתן כס וכתב
אזול בתשובה טלא אחרו לא פת חטיין וטעוריים ו
וטבולת טישל וטייפן אבל טל קטנות או טל אחרו ר
ודוחן אפי' בכלל פת טואחרו טתס וגם או חטוב להיט
ב' מטוס געורלי גוים וגזירות הפת לא טעשטטה בסל
המקומות וכת' ואזול ועל זה סומטין הגדולי טאיין
אוסרין לבט' מדינתן טינהגין בו התר כי הן אימדי
טיהן מהמקומות טלא פטיט בהם האיסור ועו סמכו
פל מה טכתוב בחילוק מנהגין טבין בני אי' בני ב
בבל מי טהתענה ג' ימים מותר בפת
של גוים משום חיי נפש וברוב מקומו ג' לתנו אין
פלטר ישראל מיכ' והוי כילו התענה ג' ימים עכ'
ויש אוסרין אותו אכ' התענה ג' ימים מיטט ויש
מהגאונים טהתיריהו בטבת אם או' לו מה יאכל מ' טו'
עונג טבת ולרעת ואזול אין חלוק בין פת של ב' עה'
לשל פלטר אבל קטת מהמחברים חלוק בין של ב'

בשל הבית לשל פלטר ולא טייך חתנות לא בשל
בשל הבית הלכך אסרוהו בכל שטן חוץ מבמאס ס
סכנה אבל של פלטר אין כוון כל כך קרוב רשת ט
טבאומותו הוא טוסק וכן מ' ל' בירר טימתידי
לקנות מפלטר גוי במקום שאין פלטר ישרל מיכוי
וכת' הרמבם אפי' אם יש טס פלטר אם אין הפת של
פלטר ישרל כפת של פלטר גוי מותר כיון טערב ע
עליו יותר ואי טראה כן מתוך הידו' שלא התיר אלא
במקום שאין פלטר ישרל מיכוי אבל אם הוא מיכוי
לא דשל גוי ערב עליו יותר להתיר אבל של בשל
הבית אסורה לשולם אפי' קטנה פלטר ממנו ואפילו
טלחה ישרל בביתו וכן אפילו טלחה אותו הישרל
אסורה לשולם ושל פלטר מותרת אפילו קטנה בשל
הבית ממנו טלא הלכו באיסור זה אחר מי טהפת ב
בירר טכטיו לא אחר מי טהיתה בידו בטבת אפייה
ואין להתיר אפילו במקום טנהגו לא כפת של גוים
ומיהו אין לו התר לא של ידי חתני טיהתה ישראל ב
בגחלים כי אין איסורו משום בטול לא מטיס הפת
בשכמו אבל הפת של ישראל טאש גוי הוי בכלל
איסור של קטת ובאותו לא טנהגו התר בטוס מקום
וכ' א' קאמי טלשה מילאכית בפת הסק התנור וחתני
הגחלים והאפייה טאס טשה ישרל אחר מאלו אין
בו מטיס בטול גוים וכתב אהרני אפי' ול ר
ותימא טל הנהגין האידמא להקל בהטלחת קיסס ל
לתנור ובהלכות טבין בני ארץ ישראל לבני בכל
כתבי בני מוצר מטייליסיס קיסס לנור ובני מערב
אומרי קיסס אינו לא מעלה ולא מוריד אלא אם כן ה
התענה טלשה ימים מותר משום חיי נפש והנח לה'
לישרל מוטב טיהדי טינגין ואליהו מוירי'
וכן פתב הרמבם טאש לו לא זרח הישרל לא טען א'
לכך התנוד התיר כל הפת של ישראל החבר לא ל
להיות הכר שפת של גוים אסורה עכ' וירמזה טאינו
מחלק בין של גוי לשל ישראל טאש גוי וכאשר
כתבתי כן טראה טיך פת של גוים טייליטי בב
בבטיס אף של פי טייט בבטיס משום בטול גוים
הטלחת אפי' ככל המקומות אפילו הכי מותר כי
טהצת מותר חבטיס טפלים לו כתבו הגאון
טכתת טל גוים מותר ואין חוטטין לפת של גוים
כבו רי מתיר למי טינהר מפת של גוים ל
לאכול בקשרה טס מי טאינו טנהר ממנו ואינו חוטט
להתערבת הפת

קרי שלקות שבשלמה גוי אסורים

לא טמא אם בטלן הגוי בביתו או בבית ישראל
והדר אברהם היה מתירן אם בטלן הגוי בבית ישראל
ד' לא טייך בהו מטוס חתנות ולא מטוס
טימא יאכילנו דברים טמאים
ורבינו טס חלק עליו וכן
טנהגין ולא אכור

לקח מותר דרמיה שפי' נולד בו הספק ברה' בשואר
דמי אותו יוצא מן המקור' באות' נולד הספק ונמצא
שבמקום הקבועות נולד הספק ואמר ויראה רי' שלא
אשר' לא בזמן שהיה בפני עיניו אבל נתעברה ב
באחרות ואינה נכרת בטלה ברוב מינים ספקספ'ן
לפיכך מי שלקח בשר מן המקור' אפי' חתיכה ה
הראויה להתכבד ואחר נמצאת טרפה במקור' ו
ולא נרדו חתיכות הטרפה בין שאר החתיכות והוא
אין ירד מאיזה מהן כל מה שלקחו מן המקור' ק
קיים טעמיאמת הטרפה במקור' מותר שלא נפל ב
בהן הספק בקבוע לא לאחר שפי' אכל אסור ליקח
מכאן ואילך ברה' בחתיכה הראויה להתכבד טיין
לה בטול אבל שאר החתיכות מותרות וראוי לה
להחמיר ולאסור כל החתיכות שטעמו במקור' ו
טיין הכל בקיין ברברים יר' ואם אתה מתיר
בטיין חשיבות קרוב הרבה לטענת וליקח מן ה
החשובות וכך אנו נהגין ככ' ואינו מבין מה ש
שם להתיר בחתיכות טיין ראוי להתכבד ויא
שיחמיר לאסור שנה' שאסורין מן הרין ולא מיטע'
חזקא דכל קב' כמחיצה של מחיצה דמי ואסור ב
בכל דבר וכן כתב אור' בכל מה שלקחו קודם ה
הספק הכל מותר ולאחר שנגדנה הספקא הכל אסור'
והא דשטיין בשפי' אחר מהן מן הר' דוק דמי'
דמי' חתיכה האיסור ירדו ונכח במקור' אבל בטל
מיים ושאר רברים חשיבים שנתעברו בהתר' טיין
בטלים אפי' בליה' אפי' אם פירש אחר מהן מן הר' ב
דכיון שאין האיסור במקור' נכח חייטיין שמי יקח
מן הקבוע וכתב הרשב"א דוקא בשפי' במתכו'
אבל אם פי' ממילא נמי אסור ומי דוקא בשפי' דמי'
לאחר שנגדנה התעוררה אבל אם פי' אחר שנגדנה ה
הנכחי' מותר דבהא לא טיין ליה' לניגור' טיין
יר' דמי' אסור' חלים בחזקת היתר הן ורפי' אם פירש
בשפי' מותר כיון שנגדנה לא נולד הספק במקום ה
הנכחי' ונתל' דמחובא דמי' דכל זמן שהן ברשות
היתר אין חלוקה בין פירש לפי' ובין פירש שלא ב
בשפי' דבר טיין בטל מחמת חשיבותו פ
כגון בשלי' חיים וברי' וחתיכה הראויה להתכבד ש
שנתעברו באחרים ונאכל אחד מהן אי' נפל ר' ב
בטיין שטאבר מן השולם בשפי' היתרו כל האחרים
טיין תולין לומר האסור ה' ל' ופי' דוקא שפי'
משכמי' אבל אם הפילו אפי' בשפי' אסור דקנסין
טיין וטו' מזה וכתב אור' שאם הפילו קוד' שנגדנה
התעוררה שרי' הלא טיין למגז' כיון שפי' לא נגדנה
התעוררה והא דשרי' בשטאבר אחת מהן דוקא
כשפי' הטעמות שתיים שתיים ביחד אי' חד התר'
אבל לאיכין א' או שישאלם כולן אדם אחת אסור'
דוקא שפי' ה' א' מן השולם כפי' שפי' אבל לא נאכל
לא שפי' א' מהן אין להתיר כפי' זה הנשואים ולא
נמצא אפי' מהן יא' אפי' פירשו מהן הרבה
הן להתיר הרוב הנשואות לא המיעוט שפי' מ

מותרים שאנו תולין לומר האיסור ברוב והרוב בס'
ויש כל הרוב נתעברו באחרים כולן אסור' כילו נפל
שם האיסור בירוב אבל אם המיעוט נפל למקום אחר
מותר וכת' הרשב"א ונל' דפי' נפל מן חתיכה למקור' ה
מותר שאנו תולין להקל בספק ספקא טיין לא היה ה
האיסור בתוך יל' שנתעברו בכין ואם תמצאו לומר כהן
היה טיין זה טיין כל עתה לא היה האיסור ודוקא
שהתעוררה הראשון היה מותר מן התורה כגון ש
שנתעברו ברוב לכך תולין להקל בס' הנה
חתיכה איסור שנתעברו בחתיכות היתר ומעו השפי'
נפלא לתוך' של התר אין אומ' בזה ס' להקל לה
טיין דאין כ' א' מהשנים כגופו של איסור כל זמן
טלמ' בטל האיסור ברוב והא דשרי' ס' דוקא פי'
התעוררה כשרי' אבל טרפה שנתעברו באחד כולן
אסורות עד שיהא בהתר' כרי' לבטל האיסור אם הוא
מן הרברים המבטלים טיין ספק הראשון היה ב
כגופו אי' להתירו מיטעס ס' שפי' תעוררה וי' להתיר
ברברים החשיבים דמי' מהנא' להו' חשיבותיהו דר' א'
בטילי' אפי' בליה' מהנא' להו' טלמ' להתיר בהן ס' ס'
ולא נהירא דס' מותר בכל האיסורים ואפילו בעו'

מספר תורת הבית

ק"ב איסור שגפול למקום אחד ו

אין ירדו ראוייה מקום נפלא' בנה להקל ולהחמיר
כיוצא ב' קריעות אחת של התר ואחת של איסור אם
החתיכה היא מאיסור דרבנן כגון טענו של גיד ו
נשרי' יל' לתוך יל' מותרים שאנו תולין לומר האיסור
נפל לתוך האיסור וההתר לתוך של התר ופי' אם אי'
ההתר טיין קריעות רבה של האיסור טלפניהס וכן
הרי' אם לא בית כהן יא' קריעות אחת של פשר טיין
הנפלה אחת מיל' שתי' חתיכות ואי' ירדו איין אנו
והרין דשל חתר נפלה בשל התר אפי' אין תהתר
רבה של האיסור
אם לא היה כהן לא חתיכה אחת מדרבנן דרבנן ו
יש שפי' קריעות אחת של היתר ואחת של איסור ואי'
ירדו לאיין נפלה גס בזה תולין להקל במה דברי'
אמורים שיתולין בכל יל' להקל אפי' אין ההתר רבה
של האיסור בשאין האיסור גס כן רבה של ההתר
אבל אם האיסור רבה כל ההתר אין תולין כל כך ל
להקל היה האיסור של תורה אין ת
להקל לומר לתוך האיסור נפל כד שיהיה ההתר ר'
רבה של האיסור כרי' שיתבטל בתוכו מדברי' תורה
היה ההתר רבה של האיסור כרי' ש
שיתבטל בתוכו מדברי' תורה תולין להקל כיוצא
שתי' קריעות אחת של שפי' ואחת של כשר נפלה
נפלה חתיכה נפילה לתוך אחת מהן אם ההתר
טיין קריעות רבה קצת של חתיכה נפלה תולין להקל
לפי' טרבר תורה מין במיני' בטל ברוב לא

וכלבד שלא יהיו נתיבין בסכין שיהיו להשתכחלם
 התדומות שאזכה ביכל טענתה בסכי טלגוי בטבול
 כהוא חדיק שמדמה ויתו לקרנט טל הלית והרס
 מדוט כתב על דברי בעל התרומות לבי מורה
 להתייר ואף על פי שאני מורה כספר התרומות וכן
 נראה לי למחות ביד הנהגין התר וכן הטנבים ש
 כולקן אפי הן לחין הרבה שר טענותיות וכן כל ה
 הכבשים שאין רחן לתלתוכן יין וחומץ וכן ט
 טרית שאינה טרופה פי דגים מחותכין והוא טיכיר
 דאט וטורה טל כל אחר ואחר וכן יכיר טל דגים ט
 טיט בו כלכית ולמילה בהלכות דגים פי טיכיר ה
 התייר וכן טלה טרופה וחילק עירו מיני דגים
 קטנים מפורבים מפני שהדגים טמאים מתפרבים
 טמאן ואי יוכלין להפרידו וכפסין טהורן טמאן
 בהן יין לפטמים אפי להנות מהן ואסורין פאכיל
 ומותרים בהנאה אבל ביהושע טהור טמאן בהן
 יין אסורין אפי בהנאה אפי שאני יודע טמאן פ
 בהן יין המוריס טלהן אסור וכן איכוח
 מחמת טמאן לא משים שמטבין בו יין לפיכך אינו
 אסור לא במקום שהיו ייתר בו זל ממנו אבל אם
 דמיו יקדים מדמי המוריס מותר ואם הביאו ממקו
 שהיו ביוקר למקום שהיו בו זל מותר ולא חיישינ
 טמא הלך במקום שהיו בו זל כמה דברים אמורים
 בשם האסורה ושיטה שנתנו עליו מים ושדיין הוא
 טמא והפטר לתקן בלא יין כדאבאמן טיכיל
 לתקנו פטע טיטה וטיל טיטה בלא יין אבל מי שאנו
 זמין אפי בשם ראשיטה אינו יודע לתקנו בלא יין ו
 ואסור אפילו אם היו ביוקר יותר ממנו

קין חלב שחלבו גוי ואין ישראל

ויחמו אסור טמא צירב בו חלב טמא לשי
 חלבו ליכני או ליכורק ישרלי לפיכך הית חלב פ
 בביתו ושרלי יטוב מבחוק אם יודע שאין לו דבה ט
 טמא פשרה מותר אפי אין הישרלי יכול לראיתו פ
 פטעה שהוא חולב היה לו דבר טמא פשרה וישרלי
 טמא בחק והגוי חולב ליכורק ישרלי אפי אינו יכול
 לראיתו כשהוא יוטב מותר אם יכול לראותו שהיה
 טמא טמא טמא ועמור ויראהו והוא טמא טמא
 טמא אסור לישרלי

גבינת הגוים אסורה ומפרש

בגמד כמה טעמים מפני שמטמאין וזאת בטור ח
 קובת טבילה ומפני טמאן עניה בטימ' חזיר ו
 וטמאכ' בה חלב טמא אפי טמא החלב טמא נקפה
 חיסין טמא יטמא ממנו מפני בין נקפיה כתב
 הרמבם אפי אין לחוש כגון טמא טהור טהור טהור פ
 בטעמים ואין בה חלב טמא חזיר הגאונים טמא א
 אסורה טמא גזר? מל כל הגביות בין שהטמאין

צרפר האסור בין שהטמאין בדבר המותר והאוסר
 גבינות הגוים או חלב שחלבו גוי ואין ישר לי
 הוא מכין אותו מכת מרדה והרמא מוקפת גאונ
 הדיורה שהיה לא גזרו על הרמא חלב טמא אינו
 טמא ומקפת הגאונים אסורה מפני צרמוחי חלב
 טבה שהיה הקיס של הרמא אינו משורב בה וירא
 לו טמא לקח חמאה מן הגוי ובטלה שר טהור להס
 צרמוחי חלב הרי זי מותרת טמא נתשרבו טמא
 וכתב על הכל בטור במיטין אבל הרמא טפסיל
 איתה הגוים אסורה מיום גטולי גוים טכ והרמא
 אסרה אף לאחר ביטול אחר פרוץ כתב להתר בהרוא
 בלא בטול ואזל היה אומר טמא היה יודע ט
 טמא כדור לאסור לא שטהגו בי אסור לכן לא היה
 מוחה לאטני המקום טהורין בו היתר אבל אם הוב
 אטני המקום טהורין בו אסור אין לו לארס לטיטה

קין ישרדברים שאסרום הבמים מ

מיום ססנה כגון מטחין טתגלי טיש לחוש טמא
 טיה מהן נחט והטיל בהן חרס ואפילו אם טיה
 אחרים מהן ולא הוזקו וכן לשתות מהן טיש נרש
 טיהארס טיל עק למילה ויש טיהארס טיל מפעם
 טר ומכשיות המטחין ויש טיהארס טיל טיקט לטיל
 הכלי לפיכך אפילו טיה אחרים מהן ולא הוזקו וכן
 לשתות מהן דטמא ארס הטרש טיטה מהן הוא ט
 טוחט וילא המטחין טיש בהן מטי גלוי מים יין
 וחלב וחבט וחרס כתיש ומטחין טסנג במסנת יט
 בהן משים גלוי טמא טבר הארס דרך המטמרת
 וכמה יטה מגולין ויהיה בהן משים גלוי כדי טיט
 הטרש מתחת און הכלי ויטה ויחזיר לרורו ונמה
 טיטוד המטחין טיש בהן משים גלוי בכלי אין להס
 טיטור בין רב בין מטט בהרש קאמל בגמ' ארשטיס
 טמא אי יותר או הארס בטל בהן וטיטה ובפרות
 מהן אינו בטל ואסור ויש מפרשים
 חבט רטר ארשטיס טמא מותר לפי טיהן מטטין ואס
 היה בהן ארס היה טמא בהן אם הן ילולין אבל
 בטיט בהן יתר אפטר טיש בהן ארס ואינו טמא פ
 בהן וטוב לחוש לדברי טיטה

אין מוזג כל זמן שיתעבו טעם יין

יש בי משים גלוי יין תיסס אין בו מטי גלי
 וכמה תסיסטי טלטיה ימים כל זמן טתגל
 בין פיוס בין בלילה יש בהן משים גלוי אפילו יטן
 בזמן טאין זמית יטן טלוי מביטל אין בו
 משים גלוי יין טהחמין יט בו משים גלוי
 מטחין טהררין וטיטין טיה טיק און בהן משים ג
 גלוי מטחין טתגלוי לא יטפס לרשות ה
 הרבים טמא יטבור עליהן ארס יתק ולא ירבך בהן
 הבית ולא יגבל בהן הטיט ולא

לא-בה שאינו ט כל כמזן שהוא חי וגם כולה של ט
שילחן מלכיים ללפתבו את הצבתו או לפרפרת אבל
דבר הנסבל כמו שהוא חי אפי' הוא חסוד להטלות
של שילחן מלכיים או דבר שאינו חסוד לטלות של ט
שילחן מלכיים אפי' אינו טאכל כמו שהוא חי וכן כן מ
מינים בטורלי גנים ולא אסרו לא כטמיון הגוי לטע
ביטול אבל אם אינו טמיון לטע בטורלי כגון שהסיוק
הטעור ליבט בו כלי זהו בו בטור ולא ירע בו ויטולה
או שחרך חסוד גרי להסיר ט-הו וטורלי חסודי הדוני
שהן רסון טר שחאויון לאכילה מותר כיון שלא
טמון לטעם ביטול אבל אם כיון לטעם ביטול כגון
ט-הסיוק הטהור לטלות בו והיה בו בטור תחלה וטכיל
אפי' שלא כיון לזה הפטר שהיה לא ירע בו אפילו ה
הכי אסור לזכור אפי' ירע שהיה בטור בתורה אפילו
חמור ליבט בו כלי אסור חיישינו טמא כיון אף ל
לפטור כיון שירע בו ולא אסרו לא בטורל הבטור
טלירי גוי אבל אם היה תחלתו או סמוך עליה
יטורלי מותר כיצד הטיח הגוי התבטיל על ה
הגחלים ובא ישראל וחתה בגחלים מותר אפי'
שהיה מתבטל בלא חתרו וכן אם הטיח יטורלי
ובא גוי וחתה מותר בטורל רכרים אמורים במיטת
גוי של גבי גחלים כשזיתת אבל אם טמני יטורלי
של האש וסליון מיר ובא הגוי והחזירו אסור לא אפי'
הגוי למאכל כן דרוסאי שהיה טורלי בטורלי טכיל
שט בטורלי לדי יטורלי כמאכל כן דרוסאי אפילו
סליון מן האש אם בא גוי והחזירו וקמרו אין בו
מינים בטורלי גנים וכתב הרשבא אם ב
בטורלי גוי כמאכל כן דרוסאי אין ליה התר אחר כך על
הדי גמור בטורלי יטורלי ולא נהירא לאדמי אפי' ה
אשר זל ד הקול החשיבו מאכל כן דרוסאי וזו ל
להזמיר הלכך אפילו ביטול גוי כמאכל כן דרוס'
ובא יטורלי וחתה בו וקמרו מותר

כתב הרשבא הטיח יטורלי
בגחלים כשזיתת שלא היה ראוי לתבטיל עליהם
ובא גוי וחתה בו וטבטיל הדי זה אסור הנת
היטורלי לטמון ולהפך בו ואין ירע אם סליון גוי
על טלח הגוי למאכל כן דרוסאי הדי זה מותר אין
חיישינו טמא וסליון הספק דבריהם להקל ולא אסרו
ולא כפי' לטורלי הדי האש אבל טורלי על ידי אפי'
אף של פי טורלי חתה וכפי' נכבטיל טורלי
הלכך גנים קטנים שטמיון גוי או מלחן טר שחאויון
לאכילה מותרים אפילו בשילחן אחר כך דבר שהוא ט
טכיל כמו שהוא חי הוא מבטול וכן אם טמון
דברים הראויין לאכילה טלירי טמיון מותרים
כתב הרשבא גנים גדולים מלוחים אף עפי' סקנת
אטכיים אוכלין אותן חיון מחמת מלחן אוכלתו או
אכילת הרחוק הוא ואינה אוכלת לפיכך אם בטורלי
גוי אסורים ויש מן החמייס שהתירו וראשון נראה
טיקור ביטול שבטורלי גוי אסור תמדי מתיק'
טיבטין גוי מותרים טמאכיים לכל כשהן חיון

המרים הרבה טמאין טאכלין לא עי' האור ואפילו ה
הביטויים טיט דסת אטכיים אוכלין אותן כשהן ח
חיון אסורין לפי טמון טאכלין לא עי' הרחוק גדול
שירב דבר טמאכל כמו שהוא חי ובטורלי גוי חסוד אם
הטיקור מדברים טיט בהן מיטוס בטורלי גנים אסור
ויאם הטיקור מדברים טמון בהן מיטוס בטורלי גנים מ
מותר טהולכין אחר הטיקור בין להקל בין להחמיר
לפיכך הדכטי טמיון מדגים והוא טנעטתה מותר
של דגים האכל כמו שהי' חי ומקמח אסור טמאחא
טיקור פטורה של דגים משל גוי טמאחא גוי אסור
אפילו למי טמאחא החר בפת טלירי גנים טמאחא נאם
כשהיא פטור מיטוס בטורלי גנים וטכיל בפת וכן
ירקות הטאכלים כמו שהן ובטורלי טע בטור אסורין ט
טמיון של הבטור טכיל בהן וכתב הרשבא וכן
כלים טכילין בהן גנים רכרים טיט בהן מיטוס ב
בטורלי גנים אסורים וכן צריך לזהר בטמיון ט
טכירי טמאכילת לטמון כפי' טורלי טלח יטורלי
של גבי האור ויאם קרמו והטמיון צריך שיהפך כן
קדים טיגית למאכל כן דרוסאי ולא נהירא לאח
הדר אטור זל וכתב טמאי צריך לחוס לזה כלל טלח
החמירו בטורלי גנים לאסור פליטתו

קטד בלשבר אהר של תמרים או

של טעמים וכן משקה הטמור מדבט אסור מיטוס ח
התבית אבל אין בהן מיטוס בטורלי גנים ולא מ
מיטוס בטורלי גנים ולא החמירו בה כמו בפת וטלח
טי' אסורים לא בבית הגרי וכתב מן הדומי זל
טאח בבית הגרי לא אסור לא כפי' אפי' טמון לטור'
כדרך טאח קיבט בטורלי אבל אם נכנס בבית
הגוי וטיתת דרך טרוי באדמי בעלמא מותר וכן
מי טלח בבית הגוי רכוב כפי' רחוק בביתו ומותר ל
לטינת כתב הרשבא מקום טיטורלי טהגין
טיט קלא ביטן של גנים אפילו הטמור אסור וטורה
מיטון כגון טל הפוחים ודמיטוס מותר לטיות בכל
מקום טלח גורו פליהן לפי שאינן מיטיון וכל לך
המיטון וגם החומץ טל טכר אסור לחנות מיהו וגם
אם רמיהן יקדים מדמי חיון טמני חוטטיון טכ' ערב
בהן יין ברא כפי' מוכרין בחנות אבל אם רחוק ט
טמיון אין אחר מן החבית מותרים ולא חיישינו ט
טמא עירב בהן יין טאם היה מוכרם יין בחבית היה
מתקלחל הטמון וכן המיט החמיון טלחן מותרים ו
ואין בהן לא מיטוס בטורלי גנים ולא מיטוס בטורלי
גנים הקצריסין והקפולטיות והרגבים
טלחן הכבוטי מותרים ברא טרווא טמיון אותן
מן האצור אבל נמכרין בחנות אסורים טמא ו
זילחן פליהן יין וכן ותיס טלחן הכבוטיין ט
מותרין אפילו הן רכי הרבה כר טגריטין נכמיטת
ולא חיישינו טמא זילחן פליהן יין ואפילו טחתיון ו
ובלבד

סוף סוף חייבה סימן לסמוך עליו וכת' פור' אפי'
 טולח שי' גר' בלא חותם וס' אחר מנבד' לרביס מותר
 ויהא ידא' טמא' וחד' מהנבד' טיה' מחליף
 רתעט' עליו כגנב' והמחמיר טולח' ולדלוח' לפולס' או
 לא' בחותם' ובא' עב' עכ' המנח' נכרי' בחתמו' ריט'
 בו מדפריס' נאפי' הוחלפו' יט' בהן' ויסוד' תורה' פו'
 מותר' ולא' חייטי' טמא' תחליף' להכשילו' אוח' טהטה
 בחליפיו' ואפי' וס' הוא' טהטה' בחליפיו' וס' הוא' דיכא'
 ונכנס' או' אפי' טיה' ומן' רב' ולא' הודיעו' שדעתו' לט'
 לשהות' מותר' אבל' אס' הודיעו' שדעתו' לשהות' אסוד'
 לפיכך' ישרלו' וגוי' טיפתו' ב' קדידו' וז' וזכר' וז' ב' פט'
 שחוט' וזו' ב'טד' נבלה' מות' חיי' לחן' טמ' כשהחזיר'
 היטדיל' פני' החליף' שחוט' בטבילה' או' אפילו' טל'
 ישרלו' משובח' אפי' פיהו' מגולה' מותר' וזין' לחות'
 טמא' יתיו' ניכרו' מזו' לזו' וכת' וזכר' וזכר' זה' סומכי'
 להניח' הקדושות' ויכל' הטפחות' כשהולכין' לבית' ה'
 הכנסת' ונכון' ליהא' טמיס' להחמיר' כי' כמה' פעמיס'
 וירע' קולקול' ברבר' וסוד' כרי' להטביח' חלקה' טהנת'
 חלב' בקרירה'

קב החשוד לאכול

דברים האסורים
 מין אס' הו' חשוד
 באיסוד' תורה' בין' אס' הוא' חשוד' באיסוד' דרבנן' או'
 אין' לסמוך' עליו' בהן' ואס' נטמא' ויכל' לא' אכל' מ'
 מטלו' מדברים' טיה' חשוד' עליהן' ברא' בחשוד'
 אבל' סתם' כל' אדם' הוא' בחזקת' כשר' ויכול' לאכול'
 עמו' וכן' אפי' אס' חשוד' למכור' דברי' האסוד' מתארח'
 ויכל' ואוכל' עמו' וכן' אס' טולח' לביתו' מותר' כיון'
 טמין' חשוד' לאכול' דברים' האסוד' רחוקה' ממה' ט'
 טיה' אוכל' מטגד' לו' ואפי' החשוד' לאכול' דברים' ה'
 האסוד' אין' האסוד' לא' טולח' לאכול' ממנו' אבל' יכו'
 ליתן' לו' מטלו' שיתקן' לו' ולא' חייטין' טמא' יגזול' ו'
 ויחליט' בטלו' ברא' בסתם' כל' אדם' אבל' אס' חייט'
 למי' שיפץ' בתקנתו' אסוד' טמא' יתקולח' כמה' טטק'
 לו' והוא' יחליף' המתקולח' בטלו' כיכר' דדי' טיטד' ל'
 לחמותו' אסוד' טבטה' מחתטה' ודוכה' בתקנה' בנה'
 וכן' הנותן' לפונקית' פעמיס' טיה' בוטה' מחאכנסאי'
 ומחלפת' לו' טוב' ברע' וכן' כל' כירכא' בזה'
 החשוד' לדבר' אחא' אינו' חשוד' לדברים' אחרים' או'
 אבל' פל' מה' טיכדיך' לאותו' דבר' חשוד' גם' ע'
 עליו' כהיה' נזכר' דאיתא' בבכורות' בטבח' טיה'
 חשוד' למכור' חלב' במקום' טומן' וקנסו' אותו' טולח' ל'
 למכור' אפי' אגזויס' מעטי' טיה' מרגיל' הנעדים' לפא'
 אלו' לחנות' ממנו' באגזויס' טיה' נותן' להן' אבל' כל'
 טוד' דברים' טמיטן' יכריכין' כלל' לדבר' טיה' חשוד'
 עליו' מותר' לחנות' ממנו' ומי' החשוד' לדבר' חשוד' ח'
 חשוד' גם' לדבר' תקל' ממנו' אפי' אין' החמוד' חמוד' מ'
 ממנו' בעונט' לא' חמוד' בעיני' בט' אדם' טוהדיך' י'
 יותר' בו' החשוד' על' טני' דברים' וחוד' בו' ויכא' מיר'
 חוד' וחד' כך' נחטד' פל' וחד' מהן' אנו' חוטטי' טמא'
 חוד' לסוד' בטניהן' וחשוד' טל' טניהס' אפי' לא' נחטד'

במחזונה אלא טל הקל טבטיטהס

המוכר דברים האסורים וטורט אס
 פד טלח' ויכל' נודע' יחוד' לו' מה' טיקטו' ממנו' והוא'
 יחוד' הדמיס' אס' מטא' ויכל' ידעו' מה' טיכר'
 ויכלו' והוא' יחוד' להס' הדמיס' ואס' מכרונה' ה'
 הלוחקין' לגויס' או' הטליכמה' לכלביס' טילמו' לו' רמי'
 טרטה'
 דברים' האסוד' מעבדין' אותו' ומיטמתין' אותו' ואי'
 לו' תקנה' ליקח' ממנו' עד' טילך' למקום' טמין' מכיר'
 אותו' ויחוד' אברה' ברבר' חטוב' או' יטחוט' לטכמו'
 ויכא' טרטה' לטכמו' ברבר' חטוב' טודאי' עטה' ת'
 תטיבה' בלא' הטרטה' כיון' טמיטו' חס' על' ממנו'
 כתב' הרשבא' האומר' למי' טיחטוד' לאכול' גביטה' טל'
 גויס' קנה' לי' גביטה' כטרה' מן' המומחה' והלך' והביא'
 לו' ואמר' מן' הכטדה' קניתי' ומן' המומחה' מיטו' טמין'
 פמיט' פלטי' קניתי' טמין' חוקה' לא' כחש' לו' כי' הוא'
 ירא' טמא' ילך' ויטייל' וימיכא' הדאי' הביאו' לו' מ'
 מנחה' בטס' אחר' מן' המומחין' טמין' טמיטו' חטוד' ל'
 להחליף' ואס' אמה' חוטטי' טמא' מטלו' הוא' נותן' אין'
 ואס' עטדי' ליתן' מנחה' מטלו' בטס' אחר' ברא' טמין'
 חטוד' על' הגזול' אבל' אס' הוא' חטוד' טל' הגזול' כל' ט'
 טין' טיה' חטוד' טל' החליפין'

קבא הבשר בליס הגקחין מן הגויס

הלוחק כליס חרטיס מן הגרס אסוד' להטתמיט' בה'
 פד טיטבילס' טבילה' הגטה' בלא' חייטה' במקוה' ט'
 טל' מ' טיה' וכתב' בסה' אבל' לא' במשין' אעט' מטיה'
 בכלי' טמא' פכל' טיה' בכליס' הלוחקין' מן' הגויס' יכ'
 יכדיך' מדבעיס' טיה' ולא' טיה' טמין' להחמיר' יות'
 בטבילה' זו' טפי' מבטבילת' מיכה' דלא' ידעיטן' להך'
 אלא' ממנה' טיה' הכלי' דטי' בירו' בטעת' טבילה'
 טאס' מהדק' בירו' הוי' חייטה' וטייה' אס' לחלח'
 ירו' במיס' אין' לחוש'
 ומכרך' ברך' אותה' י'
 חליקטי' מלך' הטולח' אטיד' קיטנו' במיכתינו' רכיטנו' על'
 טבילת' כלי' ואס' מטביל' טיטיס' או' טילטה' ביחר'
 יאמר' פל' טבילת' כליס' ואין' יכדיך' טבילה' אלא' ל'
 לכלי' מתכות' והן' יכריטי' סעודה' כגון' כסות' ויכל' חזין'
 יורות' וקומחמיטין' טיהן' מיכריטי' הסעודה' אבל' טוד'
 כליס' כגון' מיטפריס' וכיוצא' בהן' או' כלי' סעודה' ואיני'
 ממתכות' לא' וכלי' זכוכית' ככלי' מתכות' וכמו' כלי'
 חרס' המיכפיין' באבר' והני' מילי' במרכופה' בפניס'
 דהטיטא' דמו' לכלי' סעודה' סהיטפוי' בפניס' במקוה'
 התטימיט' אבל' אס' אינו' מיכופה' אלא' בחיך' אין' יכ'
 יכדיך' ומטעס' זה' נמי' כלי' כץ' טיט' לו' ח'
 חשידין' טל' ברזל' טמפמירין' אותו'
 אין' יכדיך' טבילה' אפילו'
 למי' טיה' אחר' המעמיר'

כתב' כספר' המכות' כוס' טל' כסוף' המיכה' בכלי' כץ'

ולא יטעה מהן בהמתו ולי בהמת חבירו ולא ירחיק
בהן פטו ידיו ורגליו מפילן במקום שאין בהן פקט
כל השורכים יש להן ארס וכריך לחוש לטקורן ושיל
נחש ממית ישיל שאר שורכים אינו ממית אלא טהור
מזיק כל פרי שישי בו לחות כגון קטיף ודלושי
ומלפזונות ואבטיחין אם הן מבוקשין לא יאכל מ
מהן שישי לחוש שימא נקר בהן טרף והטיל בהן א
אדם מפילן הן גדולים הרבה בין אם תלושין או מ
מחזירים ואפילו אם הואין טקור בהן מן שאין לה
אדם כמו צפור או טכור אסורין שישי לחוש שימא פ
נקר בהן טרף תחלה וזה הכבוד נקר במקום שנקר
בהן הטרף וכתב הרשב"א דוקא מנקה או מבוקש
שהליחה שבהן מגולה אבל מבוקשין שאין הליחה
שבהן מגולה מותרים לשיכך פי תאנה אין בה
מישום גזילה ואכל אדם תאנים וענבים בלילה ואינו
חושש וכריך ארס ליוהר באלו הקברים מזה
ולהחמיר בסעיקן שיחתר החמיר בסעיקן מספק א
אסור והאירא טהור להקל אפי' בורא שאי הנחשים
מכניין שמה ואין בוה מישים דבר האסור במכין ד
דלא גזרו אלא מישים הנחש וכן שאין הנחשים
ליתת לגזירה וכריך ליוהר שלא לאכול בטרודג ב
ביתר שישיה לכרעת ויש מחמירין ברבד ליתר כ
כלים לרגיס לבין וואו הראש זל היה מרמיר
לרחוק ידיו בין בטרודג היה שורה פת בין וואוכל
בינתיים כרי לרחוק פיו וכריך ליוהר מוינת אדם
טבל ויעת אדם כסס המות חוף מוינת הפנים רכרי
ליוהר שלא ליתן מכות בפיו וטלא ליתן כסר לחס
תחת בית השיחי וטלא ליתן תבטיל תחת המטה
וטלא לטבוק סכין באתרוג או בכנין ולהניחו בתוכו
ואסור לאכול מאכלים שטעמו טל אדם קצה בהן כ
כגון משיצין ואוכלין שטעמו בהן קיא או צואה ו
וליתת סחורה וכיוצא בהן וכן אסור ליתן ולטית
בכלים הכיאים שטעמו של אדם קצה בהן כגון כלי
בית הסא וכלי וכייתו טמין בהן דם וכיוצא בה
וכן לא יאכל בידים מזהמות ושג כלים מלובלים
שיכלילן בכלל אלה השדס את עצמותיכם וכתב הרש
בש שהאכל מאכלים אלו מסין אחת
בהמה חיה ושיקה שיהן חולין ותשי כח ונטיין למות
אין טהם סימן טרפות בהן אלא שניטיין למות מ
מותר ובלבד שיצרכו כמו שמפורטי בהלכות ש
שיחיה וממ' המרחק במעשיו ומחמיר בשעמו
טלא לאכלן הרי זה מטבח

קח בל הרברים האסורים את על פי

שימיתים בהטאה אסור לשנות בהן סחורה כרתנן
אין עשיין סחורות בטבילות וטרפות שדכו ורמשי'
אבל אם נרמטו לכייר חיה ובהן דגים טמאים או
שיכר טהורים עם טמאים או שיכר טמאים עם טהור
מותר למכרן ובלבד שלא יתכוין לכן וכן מן שטרמ'
סאין

לו טבילה או טרפה יכול למוכרה לגוי או ליתנה ב
במותנה ופחת דוקא בסתם שאין מוכרה לו בחוקת
כשרה אבל אסור למוכרה לו בחוקת כשרה מיטוס ג
גטבות דבת ומיטוס שימא יתנה לו בפני ישראל ו
הישראל יקנה ממנו וימ' דבמותנה אפי' נותנה לו ב
בחוקת כשרה שרי ולא חיישי לא מיטוס גטבות דבת
ולא מיטוס שימא יתנה לו בפני ישראל אבל וואי א
אסור ליתנה לו בפני ישראל בחוקת טחונה ומסקנת
אאול כרת' כת' הדמבס מותר לשנות סחורה בחלב
שיחלב גוי ובגבינות הגוים וכיוצא בהן זה הכלל
כל שאסור מן התורה אסור לשנות בו סחורה בין
בסעיקו בין בוראו

קיש אמרב

חבית אסורה בחותם
אחר פי חתיכת של רג

או שילבטר שאין בו סימן או יין או תכלת אסור ל
להפקדן ביד גוי בחותם אחר עד שייעשה ב' חותמ'
אבל חמבג פי חלב מוריים פת גבינה טרי בחותם
אחר ופרטי' טמא דחבית כריך ב' חותמו מיטוס ד
דמיו יקדים טרח ומזינה וכן בין מיטו חבית נסוק
טרח ומזינה ולפי זה הוה הנך דוקא אבל הרשב"א
הלה הטעם לפי שאסורין מן התורה וכת' המפקדן א
ביד גוי או ביד ישראל החטור או משלח על ידן בטי'
או חתיכת רג שאין בה סנפיר וכיוצא בהן מרבירים
שאם הוחלטו במזיד יש פי אסור תורה כריך לעשו'
חותם בתוך חותם ואם טילח או הפקיד בידם בחותם
אחר אסור המפקדן או טולח להם דבר שאסורו מ
מרבירה כמוריים פת וגבינה שאפי' אם הוחלטו אין
בו לא אסור מרבירה אפי' בחותם אחר מותר ורת'
פתב דוקא בישראל חטור כריך ב' חותמות אבל ביד
גוי טרי ברותה אחר ויש מערשי' שאין חילוק בין
גוי לישראל יא יש חילוק בין מפקדן ללוקח דמפקדן
שטתיד ליתן ד' לחותמו ולראותו די' בחותם אחר כי
הוא ירא אפי' בשלח על ידן שאינו טתיר לראות יכ
כריך ב' חותמות ולשיכך אם הודיע לחברו כיחת ה
החותם וגם אם רגוי שיהודיע לחברו כיחת החותם
די' בחותם אחר וכן הי' מסצט אאול ולקמן בהלכות
יין נסך יתפאר טור דין שליחות יין פי גוי ואם
הפקדן או שלח ולא הכיר חותמו חיישי' שימא טרח
ווייף אפי' בטתה ב' חותמו ומי' כיון שהחתמו כראוי
ב' חותמות במקום שיכריך ב' וא' במקום טדי' בא' אי'
כריך לחזור אחריו ולראותו כתב אמת אחת אינו
חשוב כחותם אב' הרי כב' חותמות משפת חותם הן
כב' חותמות כתב רש"אם שלח ידך פי גוי בלא ח
חותם אם היא חתוכה כדרך שיכיר רותכה אחר ח
חטיטת הגיד כטרה וכן ראיתי לרבותי שהתירו ב
בשר שנטלח ביד גוי ונתקלקל החותם וכל תחתיות
שהיה ניכר בהן טקור היכיר' כגון בנטילת חותמת
דירא וחוש שישראלין איסל החונה והתירוהו
כתב הרשב"א טילח פי גוי בהמה או צוף שיחוטין א
ואדריס בלא חותם

דוקא שהחזירה לכבטן טיימיתרפין טעם כלי חרס
חרסים רכזון טימכניסן להסק גדול כזה ודאי לא ח
די עליה דלמא פקשה אבל לתנאים שילכו לא דאיק
למיחש טמו חיים עליה וויכוחא קודם שתתלבן ה
הטב כתב בעל העטור אי לא רמיסתפינא מרבותא
חמינא דאפי כלי חרס סקדדה דלאו בת יומא כיון
דחיסודא דרבטן מגטילה ג' פפמים ודיו והביא דמי
מדידו ושלמי וכן כתב הרשבא וסיוס דברין וואשטר
שלא תדירו לא באיסו של רב ריהס טאי לו עקר מן
התורה כתרומה ורל: בחיובה למרץ וכן בטול ג' חיס
אבל טואר אכו של רב ריהס החמידו בהס כטיל תורה
וראוי לחזי טולא להקל בהס

קבג

כלים טמשתמטין בהס טי המיר כ
כגון טפורי וואסלאו יכריך לולבטן
הטבעד טייהא טייכרמת פתוין ממוני וכת הרשבא
טיכריך לטופו תזלה וטר טאי יכריך כי האש יעביר
הכל ולא דמי להגטלה טיכריך לטופו תחלה טאיין כ
כח המיס מעביר האש הגטיל כלי היכריך לבון אטו
להשתמש בו בחמי טכל טיתמטישו עי האש
וד פולט הכל עי הגטלה וכל זמן טיטית בו עי חמי
זולט מעט מעט ויכול ללבן חיי הכלי ואחכ
חיינו הטש כת הרשבא כל כלי מוכא טיהס מקחתו
חס כלו לפיכך אפי לא נשתמש בו איסור לא מקחתו
נאסר כלו ודוקא לויסור אבל לפטין הכטרו לא עלה
לו הכטרו עד טיכטיר כלו בי לעט הגטלה בי לפטין
לבון עכ וטל דוקא כטנטטמט בכלו אס ידוש טולא
טטימש לא במזכתי נכטר נמי במקסתו דכבולפי
פך פולטו מייבת טימטגני בו כת אפי הנורי פטיס
חביו רבי ייל טיכריכה לבון והו כת טרוז בהגטלה
ולזה הסכי אמור סכינין יטי הנקחי מן הגוי בין
גדולי בי חטטים אס במ להשתמ' בהס ביכונן טיטסת
ג' פעמים בקרקע קטיה דדיו או טפה במשחות טל ט
פפחיס הטב על פני כולה וטי הרמית טיככל פעס
יענינו בקרקע קטיה טולא יענינו במקוס טנענינו כ
פעס דאשטט טיכריך טיחא קרקע קטיה בכל פעיני
ופמקוס טנעץ פעס אחת נעטיה דך ורטי כת טיכרי
טיזה ונטיסה חלא טהי וכתב הרשבא דאפי לחתוך
בה דבר חריק כגון יכנון סגי בהכי ואס בא ל
להשתמש בו דותח מגטילו ברא טהו חלק טאי בת
גומות אבל אס יש בה גומות אסו לתשתמש בה בי
ביכונן בין בחמין עד טילכנו הטב ויא שחדי אס
בה גומות והוא קטן כריך לבון טפעמי מהפך בת
הגוי בטד ומתקן בו טר טל חלב בעוד טיהוא דולק
וכט' אמור ומי אפי לא לבן לא חודר כדרך טטטיתמ'
בו הגוי עי האש טפיר דמי כל טוקן טעס לפגס
מותר וכל קדירה סאטה בת יומא חטיכא טעס ל
לפגס ומי חכמי חסדו לבטיל בהן בתחלה גורה אטו
בת זמא ואין חלוק בין אס היתה בלועה מאיסור כ
בטלה ובין אס אס הי' בלועה מחלב ובו לבטיל בה
בטד או וטכא טחנעפ' טנעגמה הקדירה קודם טבואה

לידי פטר בחלב אמר לפטילם לכתחלה והא דחטי'
פגוס בטהיית יוס דוקא טיהקדדה יפה וכד מיכנה כל
טימטמית אסיד הדבק בה אבל לא דריחה יפה מלה
טהוא כיון טאיסורא אי בטהיית יוס אחר כת הדש
בא איסור מוטט טנבלט בכלי אס דרכו טיר אומנו ה
הכלי טולא להשתמש בו בהתר מוטט בכרי טיתקן זה
טעס בהתר טיטמטטו בו כמז קדירה גדולה ורביה
וכירכא בהן דרי זה מותר להשתמש בו לכתחלה

אעפ טיהא בן יוסו לפי טאי אפטר לבא לידי טתנית
טעס אבל אס הוא כלי טימטמטין בו ברבר מוטט
כמו קופה וכיוכא בה אסור להשתמש בו טאיין טי
מבטלין איסור לכתחלה אפי אסור מוטט ומפי אפי
הברלע עכ ומינו טראה להתיר מקו חמי קדחה טי
טאי בת זמא טיהא מותרת אסורה מטיוס גורה אטו
בת זמא עכ בוחתו כלי טימטו אעפ טאי דרי להשתמ'
בו בהתר מוטט טיט' לנו לגזור אטו טמו יטמטי
בו בהתר מוטט טתס כלי הגריס הן בחוקת טאיין
בני יוסן לפיכך אס עבר וטתמט בו קודם הכטיקן
התבטיל מותר וכת הרשבא אטעפ' אכד לומר לגוי
בטל לי ירקות לו בקדחתך וכן לא יאמר לו עטיה לי
מקחת פת טכל האומר בטל לי כילו בטל כידיו
ומשטי טיטי הפלטר או הקחיס מותר טכל האומני
מיחרין כלים נקיים למלאכתן כרי טולא יפגמו או
אדמטקן ובכל טעט יחוט טי בריס לו מביאי לידי
טהרה ונקיות עכ וטעס דמחוקי כלי הגריס טאיין
בטי יוסן פי אמור מטיוס דהי ספקאס נטימטטו בו כ
גיוס ומפי נטימטטו טימא נטימטטו בו ברבר הפיגס
וכיון דספק ספי זא הוא תולין להקל כתב הרשבא
כלי טימכר בבליעת מיכו וטערכ באחר' וואי סכר
בטל כד אעפ טיאשטר להגטילו ולהחזירו להכטיקן
עי כן אין דכין איתו כרבר טיטי מתדיין לאסור כולן
עד טיגטילס לא דרי הו' כאס' יבט טיטערב ביבט
ובטל כרוב טכל טיחין מתדיין טולו באין מיליהן ו
וכריך לגומר טותד ולהוטיח טיכוחה במתדיין אינו
בכלל רבר טיטי לו מתדיין

קבר הלבות

יין נסק יין טיטתנסק
לכך יוסו בהטאה וחכמי'
גורז על סתס יין מטיוס בנות' אס דאכרו דך בהנאה
אעפ טולא טטד כן בטאר דבריס טגזרו טריהס
והטפס כיון טיין נסק גמור אסור בהטאה עטו סתס
יין כילו טתנסק דמי והחמידו לאסור בהטאה אפילו
מגש גוי בין טולנו אבל רשכס בטס רטי טכתב
בטס הגומי דבזמ הנה מי איסו הטאה במגש גוי ביי
טולנו דגריס בזמן תזה איטן דגילין לנסך לבן והו
לעטי נסוך כילו מי יודעי בטיב טו ומטיטטיין והו
כתייק טעוטיה יין לאסור בטיטיה ורל בהטאה ועל
זה סמכי בכמה מקומו ליקח יין מהגוי בחובותיהס
וגס אס נגש גוי ביי טולנו מוכר' אית' לגריס
ומאזל האריך בו וסיוס דבריו וטעמיס הללו מספיק
למגש גוי ביי טולנו אבל סתס יין טיאסרו בהטאה

בכלי עץ יצריך טבילה כיון שמתמט בכל כסף ו
אבל בחוץ לא אעג רמזמר ויכ מחמירי להטבילו
בלא ברכה ודוקא בלחח כלי מן הגוי אבל סויל או
טיכר ממנו אין יצריך אבל יסדיל כולקח כלי מן
הגוי והטבילו לברכה אסור הטני להשתמש בו בלא
טבילה כיון שכבר נתחייב ביד הדאטון חס מטכך
לו הגוי חס נראה ברשת הגוי טררטה לטכנו בידו
יצריך טבילה חס אין ירעאס בידו לטכנו מיבשו
חס יצריך טבילה ולא אפטיטו ויא לקולח סוין י
יצריך טבילה וטיב להטבילו בלא ברכה או יקנה כ
כלי אחר ויטבילו עמו יסדיל סטתן כסך דאטון ג
גיי לתקן לו כלי אין יצריך טבילה אפילו למד וזמן
קונה בטבח כלי כיון ס לא טקדו סס הגוי עליו
ורייבאו או טאפי טתן לו כלי טכוד לתקנו אס לא ה
היה מחזיק רביעית קודם לכן ותקנו טמחזיק רביע
יצריך טבילה דקל הכל הולך אחר המעמיד יסדיל
טמכר כלי יגוי וחור ולקחו ממנו יצריך להטבילו
אבל אס מטכנו בידו וחור ופראו ממנו אין יצריך ל
להטבילו אעפ יצריך להטבילו כלי קודם טיטתמו
בו אס נשתמש בו לא נאסר מה טנשתמש בו ו
ויטבילו עור

קבב הלוקח

מהס כליס יטניס
כדרך טנשתמש
בהן הגוי הי הכתוב לפיכך הלוקח כלי תטמיס
יטניס טיטתמטין בהן ביטנן כגון כוסות וכלווי
וכיוצא בהן מפתטנן כרי להסיר חלמך האיסור ס
טיג גביהן וחיכ טוטפן במיס ומטבילן והן
מותרין ליחך מהן כלי טנשתמט ברמין כגון ח
קדרות ירות טיטתמטין בהן בחמין טגטילן ו
מטבילן והן מותרים ואין חלוק בין אס הן טל מ
מתכות או טיל פץ או טיל אבן וכתבותה לריבוי ג
גאון דכלי אבטיה דייטן ככלי חרס ולא טדו בהגטלה
אבל רב לפכא נתן יהן דין כלי טטה וכן פיקר כתב
הרשבא דוקא טגטילן וחיכ מטבילן אבל אס ה
הטבילן תחלה הוי כטובל וטרך בידו אבל ריי כתב
דיכול להטבילן תחלה ואס לא ירטה להשתמש בו
לא כונן יכול להטבילו ולהשתמש בו ביטנן
ולכטידיכה להשתמש בו בחמין יגטילו ויספיק לו
טבילה טיטהטבילו כבר כיכר היא ההגטלה
יטטתן הכלי הטב כרי להטביר כל חלודה טלו ו
וחיכ טגטילי אס הוא כלי דאטון כגון יורות וקדרות
טגטילן ככלי דאטו ונקדח כלי דאטון בפידו דותח
חצי איני טל גבי האט ויא טאס נטיתמט פ
ככלי כטורו פג האט יצריך טיטהיה ההגטלה דוקא
ככלי טיהאט מהלך תחתיו והכי מטתבר אס הכלי
גחול טאיני יכול להכניס כלי טאחר יכניס חיכו וחיכ
חיכו הטני דיו אס הוא ארוך טגס זה וי מטעיק לו
ילבני באמית וידיה גחולה טאיני יכול להכניסה ב
באחרת יענה לה טעה מיטיט או ביכ כרי טיכול ל
למלמטה הטב כרי טיכחו המיס על כל טפתה ו

יכניס בת אחד ברעד ומתוך כך יתחייב המיס ויטלו פ
פל כל טפתה כל טייס בו טראי ויניו נותר בהגטלה
לפי טמה טבילוש בטלווי ויניו טפלוט בהגטלה ויכרי
להסיר הטלווי קודם טיגטילו וחס בו לערות עלוי
מכלי דאטון להגטיל כת רת דחסוב ככלי דאטון
דטכס כתב דשידוי לא חטיב ככלי דאטון וזאזול
כתב דהכא ודאי לא מהני עירוי דאפי טחטבנו ככלי
דאטון היינו דוקא להפליט מעט כרי קליפה ומיהו
אין לו כח להפליט ממנו כל אסורו הבלוש בו ומי
כרי טלא נשתמש בו לא עי עירוי די לו גכ בהכטוד
עי שידי וכל כלי טלא נשתמש בו לא בכלי טני מ
מגטילו בכלי כניודי לו וכליס טמטתמטין בהן
דברים חריפס כמו מדרך כדכין בו טומין ופלפליס
טס דברים האסורים אפילו לא נטיתמטו בו טגך לא
ביטנן יכריכי הגטלה ומי עי הגטילה טדו

כתב רב לפס יצריך טיטהיה הכלי במיס ער טיפלוט
כל האיסור טכו ולא נהגו כן כי מי ירע לטכר מתי
יפלוט הכל טאס באנו לומר כדרך טנשתמש בו לא
היה מהני בהו הגטלה טיהרי נשתמש בו איסור ויה
כמה פגו והיא יפלו הכל בכת אח לא דודי קיס להו
ו בגטלה אחת פולט הכל ואין חלוק בין אס יטיהג
בטכו ומי יכיאט מיר וסן טהגין ולאחר ההגטלה
יטטטנו ביטנן כדרך טטוטפין הכוס וכתב רטי
טיצריך טיטטטנו מיר במיס קדיס בעוד החמין פ
פלו כרי טלא יחזור ויבלט ודי כתב טאפילו לו ס
טטנו מיר אינו נאסר כי אינו חורר וכולט ומכל
מאס טהגין לטוטפנו מיד וכן דאוי לטטות ואין
מגטילין הכלי פד טלא יהא בן יומו או טיהיו במיס
טמגטילין בו ס כנגדו אבל אס הוא בן יומו ואין ב
במיס ס כנגדו לא עלתה לו ההגטלה ולא עור לא
חצי כלי טמגטילין בתוכו גכ נאסר אס היה טל ה
המר וכן אס מגטיל כלי טל כטיד לאכול בו חלב וי
אשכא יצריך טלא יהא בן יומו כי המיס נאכריס אס ה
אין בהן טעירס יוד אטיר טיהאס כנגדן טככרו מ
מטעירטן ואין טוס כלי מחזיק טיעור ס כנגדו
חזוהו טאיני בן יומו פי רת כל טטבר עליו לילה ה
אית בלא טבטיל אפי בטלו בו אמתול בערב מיר ל
לבקר אינו בן יומו ורי פי יצריך טיטהא מנת רשת
וכן פיקר חס בתוך מעט לפת רממו בו מיס אפילו
לברן יצריך לטיהות מעט לפת לבטול המיס אבל
גבטיר בחלב אינו כן אס בטיל בי מיס לברן אחר ב
כטול הכטוד ובא להכטיירו ולרב אין יצריך להמתי
מעט לפת אחר ביטול המיס לא ארי ביטול הכטיד
כלי חרס טנשתמטי

בהן בחמין דבר טל איסור אפי טלא אכל האט לא
טידיה לטיכר דותח אין לו הכטיד ואפי מלאו גחליס
מבטניס ולבנו היטב אס הוא דבר טאי דרכו להסיק
בפניס והסיק בפניס טעיר רמי אבל אס לבני בחור
לא מהני ויה חס החזירו לכבטן פד טנתלובן אפילו
לקדירה טעיר דמי ומי כתב אאזול דוקא טיהחזירו

שכסל לבר ומס נגז הגוי בסל נאסר מסוס ומחובת יין שב
שכסל שנתעברה אלן הן רבר רב ההמ וכן הביאן הרב ממ
ול אבל בספר התרומות כתב כיון דקיימי לן סלק את מינו כל
ממי שאינו ושאינו מינו רבה עליה ומבטלו מין הלכה כרב
... הנמ בזה רחמיניס ון שאינו מין היין כבטלון מוחין
לא מגע כל הגוים מסרו בהנמה אל
קבו

רחקא בגדל שיורע בטיב צו ומס
ומשמשיה דהינו כל שווסר וסוכר בפיוצו ומשמשיה אבל
קטן שלח הגיע זה לכלל זה מינו מוסר אל בשתייה ולמ בהנ
בהנמה גר תושב שקבל עליו ו מנתה סתב הרשבא ש
שמגנו מסוס בשתייה ומתוך כך פסק שגר שמל ולמ טבל מ
מוסר בשתייה גם וואו הראש ול מתיר בשתייה מפי בשתייה
פסק רחוקה עבריס סן הגוים מעפ' שפלו וטבלו עושוין
יין נסך ער יב חרש ובאק עבר שאינו מהגוייר מרענו אבל
גר שמגוייר מרענו מיר לאחר ל יוס שמל וטבל מינו עושה
הן נסך ונתכתב רופי עבר מיר שימול וטבל מינו עושה
יין נסך וכן פי מוא הדמש ול שפחת גויות שילרו ב
בבית ישראל בעור הבנים קטנים מגנן מותר מפי בשתייה ומ
מחר שגדלו הדי הן כשאר גוים רעלמו וכת הרשבא
רבעורן קטנים רשרי היינו בשלח מלו וטבלו והרמה כתב ר
רוקא בשלח מלו וטבלו והכי מסתבר כה הרשבא כבר ב
ביארנו שגר ותשב יינו מותר בהנמה לפיכך יש מהגמני ש
שהתירו יינו שלישי מעל בהנמה שהרבר יורע שאינ עוכרי
עו וכן כתב הרשבא וכתב עור שמגנן שלח בכונה מותר מ
מף בשתייה

קחמ לא כל מגע הגוים יזה לאיסור יש שאסור בה
בהנמה ויש שמותר בהנמה ואסור בשתייה ה
ויש שמותר מפי בשתייה כיסר מגעו בסונה טמון ל'גז בי
ביון ומינו עוסק ברבר אחר ל' נגז בירו מו ברבר אחר טבי
טבירו מסו בהנמה מפי בשכשון בעלמ' ששכסך בו ולא יכ
יכז משנו כלום ומפי בפיו כגון ששהה שמו או שפצץ במי
במינקת שבחבית והעלהו לפיו כל היין מסור בהנמה ומס' כ
כלי שיש בו חתמין כמו שיש לבלי טנוטלין ממנו ליריה ו
יש בו יין יכול ישראל לפיכך מחוטט זה וגוי מחוטט אחר כ
כאחד וכלבר שיפסק הישרל קורס שיפסקה הגוי לפיכך גוי
שנכנס לחנות ישראל ושאל יש כאן יין ומסרו לו מין כאן יין
ומה יין בכלי ושכסך בירו נאסר בהנמה ומס נתערב במח
רפי יין המטוסכך מסור בהנמה והסאר מותר בהנמה וכן ח
חבית שניטלה ממנו הברוא והכני בה גוי מצבעו ער שנגז
ביון כלו מסור בהנמה וכן מס הוציא הברוא התחובה בנקב
והיתה נוגעת ער היין שאי איפסד שלח שכסך אבל מס מ
מינה עוברת כל עובי השוליס בעניין שאי איפסד לו לשכ
לשכסך כשמוציאה הוי כמו כחו ומה שנטאר בחבית מותר
מפי בשתייה ומה שיצא מסור בשתייה כתב הרב במול מחו
בכלי פתוח של יין ושכסכו מעפ' שלח הגביהו ולמ נגז ביי
ביון נאסר ולא נדמו רבריו לאו ול רשגנו שלח בכונה ביון ו
שלח היה לו כונת מגע כלל כמו קטן או שיש לו כונת מגע
וירעו שלח כוון ל'גז כגון שהוא טהור ברמ מסור בשתייה
וסותר בהנמה ומפי הוא מנוס בגביעהו ביון כגון שנפל לב
לבוד מסור בשתייה ברמ שהוא באוסו כל וכן שנוגע ביון ו

כגון שמת בבור אבל מס למחר שבער האוסו פייין נוגע בו
כגון שצלה חי וכיוצא בו מסור מפי בהנמה לפיכך קטן שא
שאינו יורע בטיב צו ומשמשיה או גדול שנפל לבור ועלה
מת מותר בהנמה וכן מס מדר היין לירע כנה הוא בין מדר
ביר בין מדר בקנה או שהיה פסולת או גרעניו על פי הרבי
העבירין בין ביר בין ברבר אחר מותר בהנמה שבכל אלו יש
הסחה שלח כוון לנס' אל למלמסת וכן חבי' שכסדק לאורכה
והיין יוצא וכרסה הגוי וחבקה וכנע היין שלא יצא מותר ו
בהנמה וכתב הרמב"ם דוק בשלח היה שכ ישראל שיכול להצי'
או דמי לא כוון אל להציל אבל מס יש ישראל שיכול להציל
וקורס הגוי והציל דמי לנסך כוון ויא' ול' למ חילוקו וכן מס ו
דרך היין ברגליו מותר בהנמה כיון שטרור ברדיכה ברא ב
בששמד ישראל שלח נגז ביון אבל מס לא שמד ישראל סורו
בהנמה שדמי נגז בירו שחיבת ניסוך עליו והרשבא כתב ר
שאפי' נגז ברגליו ביון בכונת מגע מותר בהנמה כיון שאי'
דרך ניסוך בכך וואו ול' מסור בהנמה וכן מס הכניס ודולח
לחבית של יין ומינו יורע שהוא יין מותר בהנמה ופי' רת' ו
רוקא שלח נורע לו שהוא יין ער שהוציא ירו והרמב"ם כתב
מפי' מס נורע לו מס מיר כשנורע לו הוציאה מותר בהנמה
וכן היו מסקנה אמ' ול' ומס נפל לו שוס רבר ביון והכניסו
ירו והוציאו למ נאסר בהנמה בהכנסת ירו מפי' מס יורע שה
שהוא יין שאינו מכיון אל ליטול את שלו אבל בהוצאת ירו
יאסר בהנמה כיסר יעשה יאחוז בירו שלח יוכל לטעוניה בי
ביון ויפתח נקב בחבית למטה ויוציא היין דרך שכ כתב אמ'
ול' שאין לנו לרמות מילתא לטילתא אל מה שמפורט בתל
בתלמוד שרקא טידרא רוקא בזה מותר ואין לרמות לו רבר
רבריס אחרים היה יין יוצא דרך הנקב ונתן גוי ירו על הנק
הנקב ומגעו מליצאת מה שסן הנקב למעלה מסור מפי' בה
בהנמה ומה שמגעו ולפטה לרח מותר מפי' בשתייה מרפי'
ויסר כלו בשתייה ומה מסור כלו בהנמ' ולרב אלפ' של מפל'
מסור בהנמ' ושל מטה מסור בשתייה וכן עיקר ומס למ נגז
אל בקלח הירמא בזה סת' מא' ול' בהשוכה יין שיוצא דרך
הנקב מס הנתי ירו על פי הנקב ועכב היין מלאה כל היין
שבנור מסור אבל מס למ נגז אל בקילוח היוצא היין מותר
מפי' מס נגז במתכוין ויראה מרבריו שמתירו מפי' בשתייה
והרמב"ם מוסר ומס היין יוצא והוא בעניי שיצא כילו אלמלא
הניח הגוי ירו עליו כגון שצושין כניקה כפופה וכוונתו רח
ראשה האחר תוך היין בחבית וכוונתו ויצא כל היין שבח
שכחבית מס נתן הגוי ירו שכ ומגעו מליצאת הכל מסו בהנ'
בהנמה מגע גוי שלח בכונה עירא כגון שיש לו קנה בירו ו
ונגז בו ביון שלח בכונה או בכונה מגע אל שאינו יורע שה
שהוא יין רשי' מסור בשתייה ורח' והג' אלפס מתירין מפי'
בשתייה ולה' מא' ול' גוי שנגז בנור שיש בו יין מפי' הוא מס
חסר והגיע רופנותו וז' עכ' וז' מותר מפי' בשתייה וכן חביתו
שנסרקה לרחובה והיין מטפף לציאת וכו' הגוי ונתן ירו ע
עליה והכביר עליה ער שהריקה ומנע היין מליצאת מותר
וכן היר' רח' בראו שהיא רפנייה בחבית או מגופה שהיא רפ'
רפנייה וכו' גוי והרקה וכן התי' בחבית שאין סמליה מהול'
מהורקים והיין יוצא שיקח ישראל כעזרת בירו והתפסנה כל
כנגד הנקב שיפגע קצת מהיין ליצאת ויבא מוסן גוי ויהיה

בהנהגה מוטב כפי הנהגתו וכן טעם להתירן ומי ישי
לומר שמתחלה לא היו אוסרין סתם ייטן לא בטייתיה
מירי דהיה אמת שימן ושלחות לא משו טיהו הגירוי
לספק וסרה בהנהגה כיון שנתעסק לבד והאירנה
טאין מנסבין דין הוא שטעמיה סתם ייטן כפתי ושלוח
וממזייה בהנהגה אין לנו להתירו והנח להם
ליתריל מוטב שיהיו שוגגין ואל יהו מזידין עכ
וכיון שמיטוס יב נסוך וסרה לא אסרו לא ביין ה
הראוי לנסך לפיכך יין מבוטל שילטו שנגע בו גוי או
אין בו מיטוס יין נסך ומאמתי נקרא מבוטל מ
מטהרתיח עג האש

קבה אלונית

שילטו שנגע בה גוי
וכן בייטמלין אין בו
מיטוס יין נסך ואיזהו לונתית יין יטן ומיס כוללי
ומפסמון יטמלין יין דבש ופליפין ופי בגמרא
ייטמלין שילטו יין שילטו דבש ושילטו פילפין
וימי הנקא ככהג אבל בפחות מכאן יש בו מיטוס יין
נסך והרשע כהו סת דלמי הנקא כהה בפחות מכאן רק
שטעמיה טעמו מחמת הדבש והפילפין אבל לא
נטייתיה טעמו לא וילנטיית שילטו אסרה והש מירי
בזיתיה טמוכרין בחמת אבל אם רואה טמוכרין או
אזנה מן האויב מותר טאין מברבין בה יין כר ט
טמוכרין איתה בהנות שלא תתקלקל תבטיל ט
טיט בו יין ונגס בו הגוי אפי קודם שהרתיח אין בו
מיטוס יין נסך כתב הרמבם אם נטרב ביין מעט
דבש או מעט טאור הואיל טאירו דאוי לנסך דדי ה
הוא כיון מבוטל וכפסמון ומותר לשתתו טס הגוי
וכת אאול ויין לסמוך על זה ששיקר הגזרה מיטוס ב
בטייתיה לא שיהחמירו לאוסרין בהנהגה כיי שנתנס
לבו וכן כתב החשבא חומץ לאו ביי נסוך הוא לפי
מן הראוי שילמיהא בו מיטוס מגע גוי דביט
מיטוס ריכה להתירו ונקרא חומץ מיטבב עליו ג
ימיס קודם שהחמין והרשע כהו סת סתו סמיטו טאוס

מגעבב כשישכסין איתו על חומץ או דאוי חומץ ג
גמור ורת אסרו לפי טאין אנו בקדאין בחומץ ש
שיט יין שטיחה בחומץ והוא יין גמור כמו יין טולא
נתבטל בטעמו כל ירכבו וכן פיהגין וחסרו וחומץ
של גויס טיהו תחלתו יין אסור טאעפ טיהחמין ל
פזב אוסרית מיניה והבוסר גכ מן הראוי הוא ט
טילא יהא בו מיטוס יין נסך דלאו בר נסוך הוא לא ט
טרת מחמיר גס בו לפי טאין אנו בחומץ מתי נקרא
ביסר יין מוג אפי נקן בו מיס הרבה כל זמן שיט
בו טעם יין יש בו מיטוס יין נסך התמד שנותטן מ
מיס עג חרצנים כתב הראבד טאין בו מיטוס יין ט
נסך אאכ נתן ג מרות טיל מיס ומיכא ד והראבד כ
כת טאין להתיר מגע גוי בסוס תמד והד יונה כתב
סמיס טילטו שתמרו ולא מיכא לא כרי מרת פטס
דאין אסור ופעפ שטי מותר אבל סמדיס טיל גוי
לשילס אסיריס אפי לא מיכא לא כרי מרתו אפילו ת
תמין כמה פעמים ומיס שנותטן על החריבין ט

שטרדכי בגל ולא נערכו בגל וקורה טעם ראש
וטי אסור אפי לא מיכא כרי מרתו טיהגין בולעיס
מרמי ויכא היין טבהן הלכך לכולס יט בו מיטוס
מגע גוי עד שיהא גרוע טאוי דרך בטי ארס לטיותו
ואס נערכו בגל או זוי בהן מיטו יין נסך ואס נתן
ג מרות טילמי ומיכא ד וכן הי מסקנת אאול חרסי
שבלעו יין הרבה עד כטיטורי אות במי פולטי ייטן
אס בלטו יין נסך דדי הי כמזהו ואסרין בהנהגה

הזריכו והגוי טיל גויס תוך יב חרש וסורי בהנהגה
זלמחר יב חרש מותר וכן טמרי יין ומי כתרת
טלא התירו וגי טמרי וחרצני אחר יב חרש ילא
כשתמרו תחלה במיס אבל לא תמרו אסרין לכולס
אפי יבטן בתמיד מיד ולוה הסכים אאול והמהמך
אהן תוך זמן אסורי וכל העסק אסורה בהנהגה כתב
תרשבא תמיכי היי הנקרא טיל דופני החב ויהאקניס
טהגו בהס התר טכיון טנתיבט כל כך כבר כלה ל
לחלוות היין טבו ופעפ בטלמא הוא ומעטי בכל
דס טמטותיסיס בכלי הגויס לאחר מלוי ועדוי ווי
מקלפין הנקרא שילי

קבו

מאמתי נקרא יין ליאכד בסגע גוי מ
כשהתחי ליטוך ואס מיטוס ואילך נגס
בי נאס ואפי לא נגס בו לא ורכו ונטטך וירד מכחו
לבוד מה טכבור אסור כדבטי מימד קבן דאכור ב
בכחו במזי הטק לברא ופי התחיל ליטוך כמו ט
טפריטי טטטוך על הגת בעיטמו כי הגת הוא מדרו
ואס פנה החרצני והגוי והבדילן כהיי והיי הוא ט
במשך מיכר העלוי לוכר התחתי ונטמאר היין טומד ל
לכרו נקרא המטיכה וטאסר כל מה טכגת אפי לא נג
לא בחריצני אס יש טופח עמ להטפוח והדמכן סת
אפי יש בו טופח עמ להטפוח או אוסר לא מקוס מ
מגטו וגל טר זמן טולא הכדיל היין מן הגוי ותחר
לא הוי המטיכה הרכך אס הגת סתומה וכל מה בטטך
טוי אפי ליי לברו למטך כהיי בו תורת יין לאס
במגע גוי וו טאור מות לררו בה טס הגוי לא טרת
החמיר לאסור בו כיון דבהמטיכה כל דהו נעטיה יט
זי אפטר ליוהר בו ממגע טיל גוי אח המטיכה אסר
טאוי סתומה ומלאה וכטיחורכי כגגית לא טייך בה
המטיכה אבל אס פנה החרצני לוכר או כרי טימטך ה
זיין ריכר השטי הוי המטיכה וכן אס מלא ממטו כוס
טיל יין וכיון לשלותו מן הגוי והחרצני הוי המטיכה
וכס אס הוכי היין דרך ברזא דהיי המטיכה אבל אס
לקח החרצני טס היין לא הוי המטיכה ואפי אס לקח
גוי ביחד מותר להחזיר המותר וגיית מלאה טנבי
דרכיס עומדת בבית הגוי אסור לקנות ממנה טמא
תמטך ממנה וחור ומלאה ואפי ברעלמי עי טיהעלי
היסדיל שיטו ממנה אסור לקח מיטנה אס לא טיחת
הגגית גת טיה א סתו מ מלא דלא טייך בה המטיכה
וירד ממנה יין וחרצני ביחד לתוך הגרגותני טיהא
טהד סל טלפני הגת טיהיי מסתן בו ומיטו וירד ל
לבוד זי על מה טיה טכגת תורת יין לא על מה

סלא הורח אסוד בשתייה וזמנה בהנמה כתב הדשבא חבות
של יין שיש בה קחתון של מים ועזרה פשטו להוך ולוחות ר
של גוי אם יש במים שבחבי לבטל היין שבכלוחות מזה למ
והא חסוד מיון סכך שנתערב בחביות שאינו מומדון רומין ה
היין הסוך כלו אינו והאיסוד מים רבין עליה ומבטלין אותו
וכן היין לגת שהיין יורד ממנה לבו ונגע גוי בקלוח היורד
רומין כלו קלוח היורד הוא בגת וסילק היין שבגת כלו אינו
והגוי והדעוים והנבויים שבגת מבטלין אותו

קלא האומר לחבירו נתנסך ייך אם הוא בידו כגון
שנהגו בידו לשומרו נאמן או אפי' אינו עתה
בירו כגון שהחזירו אם אמר לבעליו שנתנסם בפעם הראשון
שטמנו נאמן אפי' אם הבעלים מחזיטין אותו אבל אחר ש
שאינו בירו או שלא אמר השומר לבעליו בפעם הראשון שר
שדמוהו ואל כן אחר כן אינו נאמן דרוק שהבעלים מחזיטין
אותו או אפי' יודע אבל אם שותק שהיקה כהוראה דמי'
ושלפדיון אותו לכתחלה שיאמ' איני מאמינך והא דשתיקה כ
כהוראה דרוק כשאוש לו נתנסך לפניך או שאוש לו ידעתו
הגלים לרבר אבל בעא לא הוי שהיקה כהוראה ואפי' היסא
ההויא שהיקה כהוראה אם שתק תחלה יאחז הכמיטון ואומר
מה ששתקתי תחלה לפי שהייתי מחשב ברבך לירע אם הוא

קלב אמה נאמן
כל מי שדרכו לכסוף אין מייחדין יין אצלו אפי'
אפי' לפי שעה ואם ייחדו אצלו מסוה בהנאה ו
שאנו תולין לומר דמי נכסו ואם אינו עובר עו כגרי תושב ר
שקבל עליו מצינו מזה ליתר אצלו לזמן מועט אפי' בעיר
שכולה גדים ואפי' הודיעו שמשפילין ואין מפקדין אצלו לזמ
לזמן פרוכה שאנו חוששים שמא מחליטו בשלנו ושלנו ודמי
אסוד כיון שאינו חושש על סגנו גוי וישמשלם לאו עוברי
עו הם וזמנה לייחד אצלם אבל לא להפקיד ושאר כל הגוי
מנסבין ואין מפקדיה אצלם ולא מייחדין ולא מבטייא שא
שאסוד לייחד אצלם לא אפי' בלא יחוד כל היסא ראיסא לפ
למיחש שמא נגע בו אסוד כגון גוי שנמצא עומד בידו יינן
של ישראל ויש לו מלוה צליל אסוד חיישינן שמא נגעו ורוקא
שיש לו מלוה על אותו היין כגון שעשאו אפוקיו או משכ
משכמו לו הא לאו הכי שרי שהיא ירא לנגע בו ואפי' נמצא
בידו קנה שרגיל לעלות על פי היין מזה שאינו תולין לזמ'
מחזפני החבי לקחו ולא מפיו וכתב הדשבא זל ברא ברברי
השטיין לפעמים ביופני החביות אבל ברברים שאינן נטע
נפסאים לא על פי החביות אסוד שאעפ' שנתנסם עליו כנגבו
מש' מה שנמצא בידו לא בא לו לא מפי החביות וכן ביה שיש
וישראל ולגוי יין בתוכו ונכנס הגוי וכגרי הרלה אחריו בעני
בעניין שאין יבולין לראותו מכחיו היין אסוד היו נקבוי ב
ברלה אם הישראל יכול להסתכל משם ולראות כל חביותיו מ
פיתות ואפי' הן פתוחות ואם לאו מה שיכול לראות דרך ש
שם מותר והשאר אסוד וכתב הדשבא דאפי' רביות כהנכסוהו
אסודות שאעפ' שאין הגוי יכול לפגוע לישראל מליכנס כש
כשיבוא וכול לישמט ולומר וישן הייתי ולכך לא פתחתי לך
ברא בשאין ישראל דר בארצה אבל אם ישראל דר בארצה אינו
יכול לישמט שלא היה לו לסגור דלתים בפניו אחר שהיא
דר שם וראויה לאתר כגרינולי הסודים שהחמיר ברבר אחריו

שיש לגוי שייכות בבית ומדרכים אנו לחוש לרבריו עכ' ואם
אין בבית לא יינו של ישראל לבר ומצא הגוי בתוכו פרטי או
אם נתפש כנגב על הנגיפה מותר אעפ' שאינו נתפש כנגב
על הכניסה ואם אינו נתפש כנגב על הנגיפה אסוד ואפילו
אם נתפש כנגב על הכניסה ואפי' אם הפתח פתוח דורמי נג
נגע ביון כשאכנס שם וכן הדין בנמצא עומד בשוק בין הח
בביון אם נתפש כנגב על הנגיפה מותר אעפ' שאינו נתפש
כנגב על הכניסה בין החביות ואם אינו נתפש כנגב על הכ
שנגיפה אסוד ורי' סת' כל היסא שהרלה פתוח אפי' אינו נתפש
כנגב על הנגיפה מותר וכל היסא שנתפש כנגב אפי' אינו נתפש
כנגב לא על הכניסה לבר מות ואפי' הרלה נעול וכן מס' אמ'
ול' כתב הרמב"ם כל היסא שאנו מוסרים משום מגע רוקא ב
בשתייה אבל אינו אסוד בהנאה לא אם הפקדו אצלך דרשי'
פיר' שאסוד בהנאה כיו' שאנו תולין לזמ' שמא נגע וכל' אמ' זל
כל מקום שהיין בחזקה משהפך ראיסא למית
למית' לא שלא נגע בו הגוי מותר אפי' בלא הוי

חזות כיוצא הנתיב נכרי בהנאות ויכא או שהיה לו יין בכפינה
או בקרון והניחו עס הנכרי והלך לו לבית הכנסת או לביתו
המרחץ או שהיה הגוי מעביר לו חביות ממקו למקום והסדרו
לברו עס היין ויכא אעפ' שבכל מילין יש לנכרי שייכות כיון
שזמנה אפי' שהיה זמן רב שהו ירא בכל פעם עתה יכא ויראני
ובלבר שלא יסגור הגוי החנות ולא ירחיק הקרון והכפינה ו
בעניין שאין יכולין לראות אפי' הכי אין חיישינן שמא סגר
החנן או החמין הקרון והכפינה ברא שיש שם דרך עקלתו
שיכול רבא עליו פהאוס שלא יראנו וכן כשהלך לבית המד
המרחץ הלך דרך עקלתו בעניין כרי' שלא ידע הגוי שהלך
לבית המרחץ ועל כן ירא בכל פעם עתה יכא אבל אם ראה
שהלך ליכנס לבית המרחץ יודע שלא יסגר לבא ואינו ירא
או שאם לגוי שהני' בחנן שמד' לו יודע שנתלק משפירנו
או שאם לגוי המעביר חביות לך (אני אבא אחריו) שיהיו
שהוא משפילין אם החביות פתוחות כיון שנגע בו היינן אם
אסודות ואם הם סדומות סת' הדשבא אם יש בהפלתו שינו
כרי' שאוכל להסיר מגופת הרביות ולהחזירה ואם היו של כו'
סוד ויש שיפור כרי' שיפתחנה כולה ויסתאנה וינגב אסודו
אבל אם אחר לו להכליח פתית מזה השיפור אפי' אם ינו בו
שיפור כרי' שינקים חור בחביות או במגופה ויסתאנו מזה ר'
רלא חיישינן לפתוחת הנקם וגם לא חיישינן לזיוף החותם
אבל לפי מה שפסקת דרכנו בחיטה אחר וסתומת החביו' הוי
כחזות אפי' הנרישן שמשפילין מיה' כיון שהיא כתיס יכן יראה
מדברא א' זל וט' עתה ניהגין להסירן כ חיתמות ואין לה
להקל כתב הדשבא זל הא שרי' כשיש דרך עקלתו דרוקא ו
כשהגוי לברו אבל אם אחר או בעמ' אסוד שאפשר לאתר
פהם לשמור דרך העקלתו והאחר לנגע כתב הרמב"ם רלא ו'
שרי' בחביות פתוחות לגדרו לא בספינה או בחנות שאין לו
דשות לנגע בחביות נכסו אבל במעביר חביות ממקום למקום
לא לפי שאפשר לו לפשוט ידו ולנגע בתוכה אם היא מלאה
הילכך אם היא מליאה אסודה אפי' לא הניחו כלל יאם היא
חסרה אם העלים עיניו אסוד חיישינן שמא הויורה מעל
כתפו ונגע בה וסתומת לית הורדתה חטט ירו כו' דאפי'
פתוחה לגמרי מותר והרשב"ם הסד' דורמי' בפתוחה לגמרי

ויהרקה בסכין בנקב ער שיסתם היטב וכו' וכן היין שותת
הרבה אין סריך ליהרר כי אין נוגע הגוי ביון ואם אינו נוגע
בו ביהו לא בסכין מותר סיון שאינו מכנין רק לכתוב הכלי
ולא לנגע ביון והיו סמו נוגע עי' דא' שלא בכוב רש' מחלקו
בין אם בא להתן הנעדרת סביב השוליים במקום שמתחברים
לרפנות ובין אם בא להתנו באמצע לפי שבאמצע הוא תחב
הנעדרת כנגד חלל החבית ונגע ביון ואסור אבל סביב השו
השוליים אינו תחב כנגד חלל החבית וואו' ול' לא חילק
קט' כחו של גוי כגון שמערה מכלי אל
כלי אם הוא בסוכה שיוצא שהיא י
יין היוצא מהכלי אסור וכת' הרשבא שאסור אפי' בהנאה ו
ואם הראש זל' אינו אסור לא בשתייה ומה שנשאר ממנו בא
בכלי מותר אפי' בשתייה ואינו אסור משו' נסוק שלא התמיד
בכח הגוי לאסור המחובר לו עי' נסוק ואם הוא שלא בכונה
שלא ידע שהוא יין הכל מותר אפי' בשתייה וכת' כחו ככחו
דמי' ורש' היה מסתפק בגת שלנו שיש בו ג' כחות כמו ה
הרפין והקרה והגלגל אי' השיבי כסחו' והרשבא כתב א'
אפי' עשר כחות דידוינון להן ככחו לאוסרו בהנא' לסכתו
שאוסר בהנאה כחו' ואם הראש זל' כתב בתשוב' על הקרה
שגלגלה גוי לברו רחמי רבתי מתיר לפי שיש כמה כחות
וכן אפי' מתירו אפי' בשתייה כח הגוי וישראל מעורב בו
כגון שטניהם עירו ביד מותר אבל אסור לכתחילה שמי' י
יסמך על הגוי לברו כתב הרשבא יש מי' שהורה לאיסור א'
אפי' בריעבר וכל' שמותר בריעבר והרשבא גב' התירו וכתב
עוד הרשבא כח הגוי וכח ישראל מעורב בו מותר ברא' כשי'
כשגלגלו ישראל וגוי את הגלגל ולא היה הגוי יכול לגלגלו
לא מכ' ישראל כסיעו' אבל אם היה הגוי יכול לגלגלו אף א'
אין ישראל כסיעו' יש מי' שהורה בזה להחמיר כסיעו' אין בו
פשוט וראו' לי' שכונה שאף הגוי כסיעו' לישראל ולמה נכטה
הגוי עיקר וישראל כסיעו' סכל שכרבריה הולכי' להקל' ו'
ורק אכן אורחא לתוך היין מותר אפי' בשתייה אבל אם הח'
החפץ שגלגלו והוא רואהו ער שנופל לתוך היין אסור אפי'
בהנאה ואם עושה בו בחמהו מותר אפי' בשתייה אפי' שטג'
שגלגלו והוחהו לפיכ' גוי שהביא עכבי' בכלי' ויחקהו לגת
שיש בו יין ררוך מותר רחמי כזרק אבו' ונת' וכו' לסכתו יל'
אסור שמו יגע ביון כתב הרשבא יש מי' שהורה שמי' שיהיה
ליין עכבי' בה' ברדדו עי' גוי מפני שהענבי' נסרטיין וה'
היין מתאסף לשוליו הרדדו' ומסא' הגוי שופך יין עלול
לגת ואם ישראל כסיעו' בנתינתו לגת מותר אפי' לכתחילה ש'
שהיו יש סיון כח ישראל מעורב בו עבר והביא גוי לברו
ושכחו לגת אעפ' שהיין מולק על הענבים מותר מפני שיש'
שעריין לא נדרכו הענבי' ולא נמטך וינו' ואינו מתכוון לש'
לשפיתו היין לא לשפיתו הענבי' עכ' גוי הזרק מים ל'
להור' היין מותר אפי' בשתייה ראפי' כיון דאית ליה נסוק ח'
הבד' היינו חוק' יין ליון אבל לא מים ליון כיון שאין מסיון
למיון כגון וזרק מים לרביית גדול או לכוס ולא ידע שהוא
יין או שירגע שאינו מסוכן למי' אסור בשתייה ואם אינו
יורע אם מתכוון למי' אסור לאו' כת' א' ול' כתובה רכפת
רובנו לקלא' גוי שמערה מכלי שבידו לכלי שביד ישראל
היוצא מוכר בשתייה וישראל שמערה מכלי שבידו לכלי שב

שביר הגוי מותר אפי' בשתייה ואם הגוי מקרב הכלי לסדר ה'
הקלוח לרש' אסור בשתייה ולהרשבא אפי' בהנאה וכן היין
מסוקת אפי' זל' גוי הנושא יינו של ישראל בנדר והישראל
הולך עמו מותר אבל אם הנודר חסר והוא מסכסך ררך הל'
הלכו שאין ררך נסוך בכך ואפי' אם הוא פתוח הוא נושאנו
אם היין חסרה שרי' ואם היין מלימה אסור שבחל' יסול' לנגע
בו ולא ידמהו הילכך דייטין' שמו יגע בו וכת' הרשבא שמי'
שאינו אסור לא בשתייה ומותר בהנאה ולא חייטין' שמו
יגע הגוי בכונה שהדי' הוא עוסק במלמכתו ולא חייטין' כמי'
שמו יגע בו שלא בכונה ואם הראש זל' כת' אסור בסתם וי'
ורמה לי' שרל' אפי' בהנאה וכת' הרשבא בשם הראב"ד רוקא'
כשישראל הולך אחריו ולא מסי' מינטד ליה אבל היה הולך
בכחו ונטד ליה אפי' מלמה שרי' שמי' מינטד לנגע בו שלא י'
ידאנו ואם זל' לא חלק ומה נשוא הכובא במוט בשני' אפי' ש'
מלמה שרי' שהיא רחוקה ממנו ואינו יכול לנגע בו כתב
הרשבא גוי שנושא החבית במוט או אפי' על כתפו והוא נקו'
נקובה ושוכמה יין ושלא מרענ' הגוי מותר אפי' היה היין נ'
נשפך מכחו וכל' כחו שלא בכונה מותר אפי' בשתייה ו'
מטענות מטעם אפי' יורע שמטענות מותר שאין היין נשפך
מכחו של גוי ולא מדבה בשפיכא בנרדו' שאפי' אם היתה
פוחת על גבי קרקע היתה מטעפת ומזכמה כך כדרך שמי'
שמטעפת ומזכמה על כסיעו' ואין כאן כחו של גוי כל עיקר
ולכך מותר לא שיש להתיר שב ברב' עכ'
קל' הנסוק עסק רש' והיו חיבור וכן רש' רב אלפס
פי' שמערה מכלי' שיש בו יין של היתר חתוך ו'
יין של אסור חתוך כלא' יין של האיסור מעורב בשל' ההיתר ו'
הילכך אם עירה הקטף שקורס טנגע למטה בשל' האיסור
הפסקו קילוח היודר מהיין של ההיתר מותר ונת' פסק רנבו'
לא הדי' חיבור וואו' זל' פסק רש' וכת' ורש' היה נהג על פ'
פי' גדולי' ערפת רבהפסר מדונה היה מתיר נסוק כגון אם ה'
הדמיא מן החבית לכלי' שיש בו יין נכך אבל לא ברב' מדעט'
ונסוק בר' נסוק לכח' שרי' כגון שיניק ישראל מהקנקן לילוחו'
של גוי שנאמר מה שבקנקן משום נסוק ואם חוד ישראל ונסוק
מן החבית למה שבקנקן מותר גוי המערה מן החבית עסק
רש' שמה שנשאר בחבית מותר אע"ג דנסוק חיבור היינו רנ'
חוקא נסוק המחבר ליון שנאמר משום מנגע גוי אבל זה ש'
שלא נאסר לא מכחו של גוי שאינו מחובר לא ליון שנאסרו
מכחו של גוי לא החמידו לאסור בו נסוק והראב"ד כתב שגב'
נסוק זה נמי אסור וכתב עוד שאם הגוי מערה לטיט או ל'
לאשפה או למקום לכלוך אין ררך נסוך בכך והכל מותר ב'
בין מה שינא לחוץ בין מה שבפנים אבל ישראל המערה לטי'
לטיט או לאשפה ובא גוי ונגע בקלוח הכל אסור ורש' אפי'
זל' כרש' או רנבו' אפי' לסתם יינו' איסור הכל בהנאה והרשא'
כתב בשם הגאונים רנבוק לא חשיב חיבור לא בשערה להסוך
יין נסך גמור אבל המערה לתוך כלי' של גוי שלא הודח הנ'
הנשאר בו מותר אפי' בשתייה וכל' כיון דטעם רנבוק שאינו ו'
דאין אוחז כלא' הוא מעורב ביה' לפי מה שהו' הרב' שייחוק'
בו כך הוא היבר' שמערה ממנו' אם יצק לתוך יין' נסך גמור'
אין לעליון הקנה ואם לסתם יינו' חלוק הנאה לים המליח או
ימכרנו כולו לגויס חוץ מדמי' יין' נסך שב' ואם לתוך כלי' ה'

היה ולא מוידן אם יושבא לחבריו שאינו מפרד החותם
וייחידתו ובניו ב חותמתו ופי' לפי זה אם ידעו החבריו
עדות החותם וכן חותמו למה שהזכירו לחבריהו מירדת גוי
וכפי בחותם א' ובהקדמה ה' חסרי-כל ב חותם וכן נוהג
ואין להקל ויש ניהוין לכתוב טולים שני לרביה ולכתוב
המגופה היטב ולכרתה ביה בפספוס אבל ד' ו' ו' ו' ו'
השיב לרשי החביות של יין אכדו לשלוח יין גוי אפי' חותם
בתוך חותם דרוקא בחביות של חרס שטורה לעשות בהן נקב
ולסדמנו דו בסתומים פיהם בחותם בתוך חותם אבל בחביות
של יין וכליון להוציא היין בין הנסרים ולא ידעו כלל ה'
הי' כך מין להם תקנה לא להטות כל החביות בשן שאין בו
שום תפירה מבחי' ויחסיס פי השן וכש' בנורו שבקל וכולים
להוציא היין מבין התפירות וכן כפי' י' ו' ו' ו' ו' ו'
והנהגו בשתי חותמות וכלי' שלם וכל הגוי להוציא ת'
היין שלא ידעו ישראל כגון בחביות של בין הנסרים ובנורו'
של עור בין התפירות היסודות חותם בתוך חותם נחפו ה'
החביות חותמו וקפה כלי' על גביו והרקו בענין שיש טורח
להסידו הוי חותם בתוך חותם קשה פי הנבל של יין ונהנו ב'
בתוך חותם בשן פי הנבל לטעה לא הוי חותם בתוך חותם
ברא בשאין פי הנבל כפוף בדין היה פי הנבל כפוף לתורו
ויצ' שפי' למעלה בשן הוי חותם בתוך חותם ב' הנסרים מ'
משנה הני כפי' חותמו ב' איתיות הני כפי' חותמו ורור של ח'
חותמו ולא הסירו וראי וי' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו'
טוח ומזיין לפי' מין צריך להזר אחריו ופי' הטולת יין ל'
לחבריו פי גוי טוב היא להזיזו מרת החותם כדי שיחזר א'
אחריו ש' או קנה בית בחצירו של גוי ומלאו יין אס'
ישראל דר באותו חצר אס' יש לו מפתח חותם מזה אפי' בעיר
שכולה גויס ואס' לאו אסור כתי' הרשבא ברא' בשנכדו דר'
באותו חצר אבל בשאין דר' ש' מינו עתיד לבא ש' בשאין
לו שייכות באותו חצר ומותר ויא' ראש' נמצא עומד בעיר ה'
היין מותר רכל שאין דר' באותו חצר הרי הוא כנכדו אחר ו'
יש מקדולי הצור' שאמרו שכל שהסידו או כפר יש לוק'
קצת שייכות ואס' נמצא עומד בעיר היין אסור וחמוי לחוש
להברין

קלה המטהר ייבן של נכדו פי' שישראל
עושה ייבן של נכדו בהכשר ב'
בין ששכרו גוי לישראל ולא פרע לו המעות וא' בא ליטלו ה'
הישראל לא היה מניחו או שלא מכרו לו לא שמתהו לו כרי'
למכרו לישראל יד על יד אס' נהנו בחסדו של גוי והישראל דר'
בחצר מותר אפי' בלא ספדת חותם אפי' אס' הגוי דר' ש' ו'
ואס' מין הישראל דר' באותו חצר אס' דר' באותו העיר וקבית ש'
שהיין בו פתיח לר' הר' מותר שי מפתח חותם לרת' דכני' ב'
בחיתם ולשאר המפרשי' צרי' מפתח חותם ואס' הבית פ'
פתח לא שיה' חשוב כפתוח לר' וכן אס' יש בחצר כנגד פ'
פתח הבית חלון פתוח לר' חשבו כפתוח וכן אס' יש דקל ל'
לישראל כנגד פתח הבית חשוב כפתוח לר' לא מוכיחא יש ב'
פי' חותם שהוא ירא הגוי שאי' ישראל עליו ללקוח פי'

פירושיו אלא אפילו אין עליו פירות הוא ירא שסמך פתח י'
ועלה עליו לכורך תשמיש ויראהו טסס ו'
ואס' מין הבית פתוח לר' אף נול פי' שישראל דר' בחצו'
או בעיר שכולה גויס אפילו חבית פתח לר' אסור ד'
במפתח חותם פי' שיהיה אס' שומר ומשמר
ומיהו מין השומר צריך להיות יושב טס' תמיד אלא י'
היה יושב ונבא לקייצו ונעספר
התרומוה התירו בחותם בתוך חותם ויא' דר'
הראש ו' אסרו בפסקין וכתב בתשובת שא' ה'
כיון שניהנין הגויס שבארץ הואת שלא לשנות מיוש'
שלאנו שאומרים כגו שאנו נוהרין מין שלהם כן וזהו
מין שלנו היה נראה להתיר בחותם בתוך חותם שהיו
ירא לזייף שאס' וי' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו'
לפסדו לא להוריס לא לגויס אלא שאינו חושב להוציא
לכתחילה וכלי' ישראל דגילין לבא לעיר ויין לשי' חותם ה'
ודלתיס בענין שיכולו לבא ש' כפי' שמה שירשו חש'
חשובה כאילו דר' טס' ישראל ושי' המזרח חותם
במה דבריס אמרוס ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו'
כבית הגוי בעליו אבל אס' נהנו חותם שלאס' ב' ו' ו'
חותם שרו והוא שלא ידע גוי אחר הכנה חתם יד ב'
בעל היין אבל אס' הוא כפי' חותמו ו'
ואילו בא בעל היין לזיזו כפי' רשאי לפסדו פי' היין
כאילו הוא ברשות בעל היין ו'
ואס' הגוי כתב לישראל התקבלתי דמי' היין ואילו בא ה'
הישראל ליטול מינו מעכב עליו הרי הוא כמינו ומותר
במפתח חותם אפילו בעיר שכולה גויס
כתב רתאף על כ' שבניד ש'
שכולה גויס ולא כתב לו התקבלתי אסור פי' שיהא י'
יושב ומשמר גויס
שקנין יין מישראל וחותמין אותו חותם בתוך חותם ו'
ואליכין אותו כמה ימים רפוינה לברס חותם שלא א'
אמרו אלא במטהר ייבן של נכדו שגדל בכרמיו שלא ט'
טוח בו כל כר ולא הוציא עליו הוצאה וי' ו' ו' ו'
חשש כל כך אס' דגויס הישראל שיזיף א'
אבל כשמויך יין למרחוק בטורח גדול והוצאה
מחכה וגם קנה אותו חש לטרחו ולהוצאתו
ולא יזיף ועוד יש דעות רבות
בענין השטהר ייבן של נכדו ו'
וכאשר כתבתי היא ט'
שיטת הדיוספת וכן
כתב ארונ' אבי
הראש
ו'

קלו חף על פי שמונהג
גוי בין שליח אסור
בהנאה מותר ליקח דמיו שאינו הגוי שאינו אינוסיה
הגוי ישכרנו ויקן דמיו לישראל אבל הוא אסור למכרו

אין להחיר כיון שהיא על כהנו ובקל וכול לייגט בה חיטוי
הילמא נגט ויא ייא כלל רמישתמיט למימר להחזיק בחבי
כונתו שלא הפול לא בכתומות מיירי בפקה של עץ וכיוצא
כזה שדרך להעביר חביות ואעפ שיכול לסלקה ולייגט בהו
כילא זיקה כלל ירא וכן היום מסקנת אמ' ול והרשבא כה אפי'
הרביעו שהיא מפליג' אס החביות עקוקה והוא בזמן שיש הר
הרבה עובדי דרכים כגון בית הגתות מותר שהוא ירא מעו
מעובדי דרכים וכן כתב הרשב"ש בשם רש"י הא דאסרינן ב
בהרביעו שהיא מפליג' דוקא במקום שיש לחוש שמא יגנב ו
נשתה ונתפס במקומו או החליף טוב ברע אבל במקו' שאי
לחוש שמ' יגנב ממנו כגו' שרבי עובדי שם אפי' הכ' גויס לא
חיטיש' המוס' מפת' של הנחתו לג' היו שבו מזה אפי' הוריעו
שהוא מפליג' שלא מסר לו לא שמידת מפתח והוא ירא לית'
ליכנס בו . ומכאן התיר ר' לישאל שהלך לעיר אח
אחרת לשבת שם במדבר והניח יין במדתו ומסר הספ'
המפת' לשפתו אעפ' שלא נשאר שום יהודי בעיר והמבין
חולק על זה וכתב שלא התירו לא בשאינו יודע שהוא בעיר
ואז מותר אפי' שנכנס אבל אס' הוריעו שמפליג' אפי' אס' נת
כתפש עליו כגנב אסור . ישראל וגוי שהיו בספינה ושפט
ישראל קול תקיעת שופר שתקיעו לשבות ונכנס לעיר והניח
היין שנספינה עס הגוי היין מותר שהוא ירא לייגט שיאמר
ענה זכור ויבוא אפי' יש ביהו ובין היין יותר מלפי' אמה ש
שאיין אנו בעיני הגויס בחוק שומדי שבת כראוי היה שותה
כל אחר מיינו ושמי' ישראל שקדרי לבית הכנסת והלך שם ל
להתפלל היין מותר שאומר הגוי ענה זכור יינו וכגון שיש
דרך עקלתון שיוכל לבא עליו פתאום ברא בשכל אח' שותה
מיינו אבל אס' היו שמתין ביחד על השולחן וזאת שהוא חוץ
לשולחן את שהוא תוך פשו' ידיו מסוד שהוא מחוץ לפשוט
ידיו מותר ואס' אומר לו הוי כחג' אף שהוא חוץ לפשוט בכל
הבית מסוד אפי' לא הוריעו שמפליג' שהרי הושהו לשתות
מכל אשר יבחר הילכך החביות פתוחות מסודות כתומות מו
מותרו אס' לא שישהא כרי' שיסיר המגיפה וחיורכה והגב
כת' הרשב"א לא התירו מחמת טענה זו עתה יזכור יינו ולא בר
ברביו שאיפשר לישות כיון כמדתפילה וטביות שבתות
אבל במפליג' ליכנס לבית המרחץ וכיוצא בהן ברביו שיש
להם מקום ירוע ואי' איפש' לעשות כיון מסוד טכבר הוריעו
שהפליג' לרביס שאי' איפשר לעשותו כיון וראיה כיון דס'
רטעמא משיס' שאומר ענה זכור יינו ויבא אין הילוך בכל
דבר שייך לומר כן אעפ' שאי' איפש' לו לעשותו כיון מינו ר'
דושה להפסיד יינו בשבילי' . ביה' שיש לישראל וגוי יין ב
בתוכו וגוי רר למטה ישראל רר בגלילה וארובה מעלו לבית
ויצאו לרחץ וקדש הגוי והורו לבית הודס מהישראל וכג' הר'
הרלת אחריו היין מותר אעפ' שאין לישראל מעבר לא דרך ה
הבית ואי' איפשר לעבוד שלא יראנו אפי' הכי מותר שהוא י
ירמ' שפא יקדישהו והוא יושב בגלי' ודומה אותו גוי ששפט
קול ארזה ומפרידו נכנס לבין הרביות היין מותר אעפ' שהן
פתוחות אעפ' שאינו נהפס עליו כגנב שהרי להכיל עצמו נ
נכנס שהוא ירא שמי' גס אררי נחבאו שם אפי' אס' הרלתם
סגר אחריו . גנבים שנכנסו למרחק ופתחו רביות של יין
אס' רוב גנבי העיר גויס מסוד ואס' רובן ישראל מותר ובמקום

שיש ליהודי שכונה לברס המלסי' אחר בני השכונה אעפ' ש
נשחב בני העיר גויס ובמקו' שרגילי' להצניע ממון בחביות
אצל היין מותר אפי' רוב גנבי העיר גויס רשכמ' לא באו לא
בשביל השמון וכשראו שהוא יין לא נגנבו בו . חיל טבאו
לעיר וכנסו בתוך בתי ישראל בשעת שולן חביות פתוחות מ
אסודות סתמו' מותרות ובשעת מלחמה לו ולא מותרו . גוי
שנמצא עומד אצל הגת אס' יש בו טענת עמ' להטפח צריך
הרתה וכגון רחיישינן שמא נגט דלא מיהתה לסייג' ביה ש
שהוא סבור שאינו מפסידו כיון שאין בו יין ואי' לא סגי בה
בהרתה . וזנה גויה במסכת ישראל היין מותר וזנה ישראל ב
במסכת של גויס יינה של הזנה מסוד . ישראל הניח יין ב
בביתו בחלון שלא היה סגור וכא' גוי והכניס שם זונה וכג'
הרלת אחריו אהס' כצמ' ישראל יינו כמו שהנחנו והתירו אה' ה
הראש זל רבעיות בירתיה טרודר ומין לו פנמי' לנכך הד' ש
שמחוקה בראשי יתרות בין ישראל לגוי אעפ' שחביו פתוחות
עומדות כמון לחלוק של גוי תוך פשוט ידו מותרו וכן אס'
היה גגו של ישראל למעלה מגגו של גוי מניח יינו שם אעפ'
שידו של גוי מנגעת שם חביות של יין טעפה בנהר ומסמאת
כנגד עיר שרובה ישראל אס' יש בנהר מכשולות וככר אגמי
מיס' מסודה שאנו תולין ברוב הסביבות שרובס' גויס שבכל
מקום שיש רוב וקדוב הולסי' אחר הרוב נמצאת כנגד עיר ש
שרובה גויס אס' רוב הסביבות ישראל ויכולה לבא שם דרך י
ישר שלא תטבע מותר אפי' קרובה הרבה לעיר של גויס ער
שמוכח קרבתה שהיא של גויס טיחין הקרוב והולסי' אחר
הרוב ואס' לאו שאינה יכולה לבא מהסביבות היין מסוד וה
והחביות מותרות בהנמה למסמא' ואס' בא ישראל ונתן בה סימן
אף היין מותר למסמאו חביות של יין שנמצאת בכרמו' שלי'
ישראל יש כרמים אחרים סמוכי' וכרמי' רביס מהס' של גויס ס'
כביבותיה' אעפ' שרחוקי' משל ישראל החביות מסודה ומין על'
כשאין שם כרס אחר של ישראל אלא זה שאין דרך לגנב מ'
מסרס' זה ולהצניעו בתוכו וכן נמי להקל אס' נמש' בשל גוי'
יש סביבותיו כרמיס' של ישראל ברא בוטבת בין ההריס' שא
שאונה פנפ' לעובדי דרכים אבל אס' אינה יושבת בין הה'
ההריס' מסודי' ש' רוב עובדי דרכים גויס ושטא מהס' נפל ברא'
שתולין בעובדי דרכים בבקבוק שדרך עובדי דרכים להולין
כיוצא אבל חביות מין דרך עובדי דרכים להולין כיוצא כו' ו
מין תולין אותו בעובדי דרכים כדומה יין שנמצאי' מושלכים
ברוך אס' רוב שופכי' יין ישראל מותרו דרוק' בנרות גרוליס'
אבל קטנים שדרך עובדי דרכים להביא כיוצא בהן מסודי' ש'
שאנו תולין ברוב עובדי דרכים שהן גויס היה בהן גרוליס'
וקטנים מותרו שהגרוליס' מושלכים על הקטני' שהן משופכי'
ישראל והרי רובו ישראל והקטני' להכריע במשא באו ולכך מ'
מותרו כולן

קל' מה שאין מיוחדין ולא מפזידין יין
ביד גוי דוקא בשאינו חתום אבל אס'
הוא חתום מפזידין ושולחי' על ידו ופי' ר' מפי' ברוטס אחר
דכיון דחתום בחותם אחר לא טרח ומזיף ובלבד שלא יהא
בחביות שום נקב בנקב שפניתי' כו' שיוצא משם הריח ויש פ'
מחלקי' בין להפקיד בידו ובין לשלוח על ידו דהא לא להפקי'
בידו טרי' בחותם אחר מפני שעתיד לראות חתמיו ומיהת ג'

השכר לו חמדו לרכוב עליו מצפ' טמנית גם לגי' ל'ינו עליו או שהשכר לו ספינתו להוליך סחורתו ב זה מצפ' שנחמו בה מאכליו ושקיו שכרו מותר כיון שצורך השכירות לא היה בשביל יין נסך נשכר לו להעביר לו הביות מחקוק למקום כל אחד מהן ב בפרטות ונמצא בהן אחד של יין נסך שכן מותר ח חבית אסור והשאר מותר שכל חבית וחבית שכרו ב בפני עצמו . שכרו להעביר ק חביות בק פרוט' פרוטות והיתה אחת מהן של יין נסך כל שכר מס אסור שהכל קבלות אחת היא ומותר פרוטה מעור מעורבת עם כל השכר שמילו לא העביר לו גם מ מותר חבית לא היה נחמן לו שיהי רבר משכר וכ וכתב הראב"ד ול' פיה יש לו תקנה על ידי שיוליך ו שכר מותר חבית לים המלח . וכן פירש ר' יצח' יצחק . והרמב"ן ול' כתב כיון שקבלות היא כל כוליה אגרא אבל חרא חרא יהיב ליה ומין לו תק תקנה על ידי הולכת הנמה לים המלח וכן כתב הרמה וכתב הרשב"א ז

ול' רוקח שיש ביניהן שזה פרוטה משכר יין נסך אבל פחות משה פרוטה כגון ששכר להעביר מ ממה חביות בחמישים פרוטות והיתה אחת מהן ו של יין נסך מותר אף על פי שיש בהן שכר חסי פרוטה מין נסך . וכתב

עוד מפילו היה עושה מותר בחינם ממשכין מן מותר מנסח סגור שכר לפיכך לא יהא ישראל שמשט ומוזג לגוי ביון נסך ומפילו מותר לו ה הגוי שמור לי בחכס חבית זו של יין נסך מס אסור אף על פי שפטר אס נשברה מן נ נאברה מכל מקום מיכר הוא מן תש תשבר מן תאבר מתוך שמירתו ו ורובה הוא בקיומו ואסור ש שכר לשכור לו חבית

של יין נסך שכר מותר אף ע על פי שרובה בקיומו ער שיטתו

מסכר לבור או מפילו מחבית כיון שאין קלוח כל כך גדול בטל בששים שאם יש בכור ששי ששים לבטלו מותר מפילו בשתייה ער שיתרבה כל כך שאין בכור ששים לבטלו זה והמורה מעט מעט מין של היתר לתוך של א אסור אף על פי שנתרבה כל כך ער שיש ב בהיתר ששים לבטל האיסור אסור אף על גב ד רבשמו מיסודין כהלכות גדולות היה חזר וניצח וניצח ומותר ביון נסך מחציו והכל אסור זה ורבינו שלמה יצחקי פירש שאין חילוק בין גיגית לכרמך וחבית מלא בכל עניין אסור בכל שהוא ומבי מרבי הראש ול

כתב בספרו ראשונה יין נסך שנתערב במים אסור בנט יש מפרשים רהיינו בששים כמו בשאר מיסודין והראב"ד ול' כתב כיון שנתערב במים ער שיהא בו יותר מכרי סדגה פוגמו ומותר מפילו בשתייה בשתייה

אם יש במים ששה חלקים מן היין מותר מפ בשתייה וכן פירש רבינו יצחק ואם נפל היין לתוך המים מעט מעט אף על פי ש שאין בו כרי ליתן בהם טעם כשמתרבה ער ש שיהיה בו כרי ליתן טעם אסור ואם נפל המי המים לתוך היין מפילו מעט מעט כיון שנה שנתרבו המים ער שאין היין נהה בהם טע טעם מותר

היתר ואיסור שנתערבו ואחר כך נפל לתוכן מ פים אם יש במים כרי לבטל היין של איסור רואין היין של היתר כאילו אינו והמים רבים על האיסור ומבטלים מותר ולא אמרין כפר ח פור היין של היתר באיסור ויצטרך מים לבי לבטל שניהם וכל שכן אם היו המים עם היין של היתר ואחר כך נפל האיסור עמהם ואין צורך לומר אם היו המים עם היין של האיסור והיתר לתוכו שה שיהא מותר ולא רוקח מששו של איסור מס מוסר תערבתו מלא מפילו טעמו נמי אסור כיצד נהה היין ש של היתר לתוך הקנינים של גויים אף על פי שאין בו מלא טעמו של האיסור אסור י ין נסך גמור שנתערב בהיתר אין לו תקנה להתיר ב במה דברים אמרים שנתערב גוף היין ביון . אבל חבית של יין נסך שנתערב בחבית של יין של היתר מוליך רפי חבית אחד לים המלח והשאר מותר בהנחה מן מוסרו ביתר לגויס חוץ מרמי יין נסך שבו . ובסנהדרין יין מפילו נתערב גוף היין ביון יש לו תקנה להתיר בהנחה על ידי הולכת הנמה לים המלח או לפ למכרו לגויס חוץ מרמי האיסור שבו ולפי זה היסא שאין בו מששות של איסור כגון יין שנהה ב בקנינים של גויס המל מותר בהנחה שאין כאן רפי איסור

קלח יין נסך ג גמור שנ שנתערב ביון של היתר מפילו כל שהו אסור ב בהנחה אבל סתם יין שנתערב ביון של היתר ו כתב רבינו תם שבטל בששים כמו שאר איסור מיסודי ומין רעה שאר המפרשי' כן לא אסור בכל שהו כיון נסך גמור והנימילי במערה מוגזית של יין נסך לפי שקלוחו גדול הילכך אסור כל מה שבבדו מ מפילו יש בו ששים לבטל הקלוח אבל המערה

ולא ליהנות ממנו שום הנאה . במה דברים אמורים
 כשהגוי נתן לו המעות קודם שינתן לו הישראל היין או
 אבל אם הגוי לוקח היין מישראל ומחר כן נתן המעות
 מותרין כיון שאחר שקנה הגוי היין במשיכה . נתן הר
 הרטיב לו היו רמי יין נסך ודוקא לאחר מותרין . מ
 אבל לבעל היין שמכרו מסורין לעולם לפי שנהנה מ
 מרמי יין נסך . לפיכך ישראל שמכר י
 יין לגוי כדרך ליהרר שלא ימסר בעצמו ברשותו . כ
 כישר יקח ממנו המעות קודם שימכרו לו היין ויחנה ע
 עמו שיתנהג לו במתנה אף אם לא יתן לו היין רמי ל
 לאו הכי ניקנו שאין מעות קודמת בגוי עד שימסרין ה
 ומכ לא עשה כן ומסרד לכליו של גוי . ומכ
 יש בפיו עכבת היין מסור אף על פי שפסק רמי היין ש
 שציר נאמר כשהגיע לפי הכלי . ומיהו
 בריעבר מותר דקל יין שנתערב בסתם יינן מוכרו לגוי
 חוץ פרמי יין נסך טבו . ומכ פסק רמי היין
 ומדרו לתוך כלי של ישראל ומשכו הגוי או מפילו לים
 לכליו של גוי שאין בפיו עכבת יין והכלי עובר בחסרו
 של גוי או תופס מותו בידו מותר שציר כשהגיע לאחד
 הכלי קצמו ולא נאמר עד שהגיע לשוליו . ו
 ומכ הכלי בחסרו של מוכר לא קנה לו כליו ומסור מלא
 ומכ כן מותר לו קנה כליו . היה הגוי
 מוכר הגביותו ותחילה לקנותו . קצמו ומסר כשמערה מ
 אחר כן למכור שלו הוא לא הגביותו תחילה לקנותו אל
 יאמר . ומיהו למאי דכתבין לעיל דכח בכתנה
 מאי דנפק לברא שרי בהנאה מותר בריעבר . מלא שלם
 ס' כחמילה מסר שקרוב הרבר שיגע ביין
 פרה עד שלא פסק מסור אף על פי שאין כאן מלא
 הערובת של סתם יינן קרוב הרבר שייגע מחר מיס
 שימסכנו ועריין לא נקנה לו כיון שלא פסק וכיון
 שלא נזהר הישראל יש לחוש שמו נגע בו . פוע
 פועלים הישראלים שישו מלאכה מכל גוי ושלח להם
 יין נסך בשכרם מכ קודם שזכו בו אמרו לו הן לנו ר
 דמיו מותר ומכ לאחר שזכו בו אמרו לו הן לנו ר
 דמיו מסור שהרי הוא כאילו מוכרין אותו לו . מי
 ששכר פועלים גרים ופסק להם מוזנות מסור להשקתן
 יין נסך . ומכ אמר להו יאנו ואכלו ושתו מחנוכי פ
 פלוגי ואני פורע מכ הקדים לו הדינר לחנוכי מסור ש
 שציר נקנה לו היין שביר החנוכי ומשלו משקה אותם
 אבל אם לא הקדים לו הדינר מותר אף
 על פי שיתר לו הדינר להיות שיעבורו עליו והוא
 בשין ביד בעל הבית . ויש א
 מוסרין גם בזה רכיון שיחרו לו כאילו נתנו לו נקנה
 סיר . כתב הרשב"א הא ר
 דמסור כשהקדים לו הדינר דוקא כשאומר לו יהא ר
 דינר זה בידך וגם שהשקה לפועלי ואני אחטב עמך
 באחרונה . אבל אם אמר לו ל
 יהי יאנו מכ יצטרך לו מותר עד כאן . מ
 יאנו נראה רכיון שהקדים לו הדינר סיר נקנה לו ה
 היין ובשליחותו נהנו להם . יש מקומות שנתנו כ'

למלך חלק יודע מהפירות ומכ יש לישראל יין וכו' .
 ליתן ממנו חלק יודע למלך . יכול למר לגוי פייס
 למלך בשבילו אף על פי שנתן לו יין נסך והוא
 חזר ונתן לו רמיו ואינו נראה כפורע חובו כיון ש
 שאמר לו פייס סתם משמע פייסו בטה שיתוכל לפ
 לפייסו . ופירש רש"י דוקא שגם הישראל י
 יכול ליפטר בלא יין מותר אבל אם אמר לו היה
 במקמי ליתן למלך מסור רהוי כאילו מומר היה במ
 במקמי ליתן לו יין שיש עליו לתת לו . מ
 מלך שיש לו חק על בני המדינה כשיש לו יין ש
 שהוא מחלק על בני המדינה פלוגי קנה ממנו כ' .
 וכך ומכ כתבו על ישראל חלק יודע ומסר לגוי מלא
 מלוגי ממוכר המלך . לפי שזה המלך קנה לעצמו
 מן המלך כרי שלא ימכרו הישראלים לקנות . ומכ
 מוסר לגוי הכנס במקמי חק ממוכר המלך מסור ר
 רהוי כאילו מוסר קבל מותר בשבילו ואינו מוכרו לך
 ויש מוסרים שאם כתבו ע
 על הישראל חלקו מסור בכל לשון שיאמר לו ואין כ
 בו היתר מלא כל זמן שלא כתבו עליו שמותר לומר
 לגוי פייס בשבילו שלא יכתבו עליו . והא
 דרמי יין נסך מסור דוקא בשל ישראל . אבל גוי ש
 שמכר עבודה זרה או יינן הרטיב מותרין . ו
 והא דאמרין רמי עבודה זרה ביד גוי מסורין דוקא
 כשמכרה לקנות ברמיה דרכי עבודה זרה שאז נש
 נשמרין הרטיב באסורין . כרתניא ישראל שהיה נושא
 פנה ביד גוי והיה מוכר עבודה זרה יין נסך ואב
 ומביא לך מסר מפני שהוא רוצה בקיומו . ופירש
 ר' רס"פ מיירי שאין לו ערב ממנו ולכך מסור ש
 שאינו יכול ליפרע ממנו בעניין אחר ודנה בקיומו
 עד שימכר אבל אם יש עליו ערב שבלאו הכי יכול
 ליפרע ממנו מותר . והרמב"ם

חלק כשהוא בידו לנגשו ומכרנו מסורין
 לו מסור שהרי על ידו מתקיים עבן
 עבודה זרה אבל כשאין ביד
 לנגשו ועל כן מסורין ל
 לו מותר
 עכ'

קלו
 כשם שאמר למכור סתם
 יינן וליהנות בו כך מסר
 מסר להשתכר בו לפיכך ישראל ששכר לגוי לעשותו
 לו מלאכה מפילו בסתם יינן או ששכר לו חמורו או
 ספינתו להוליך בו מפילו סתם יינן שכר מסר בה
 בהנאה . כישר נטל מ
 מצות בשכר שחוק חזרה לחוח או מטיל לים . נתן לו
 פירות חלוט לים המלח או ישרפס ויקבור העפר בב
 בבית הקברות כרי שלא יבא שום אדם ליהנות ממ
 ממנו . ומפילו לקח
 בשכר קרעו או בהשג
 נאמר בהשתחווה הרמית בו לאוסרו בהנאה

כל הכלים בין של עץ או של אבן שמכניסין בהן לקי
לקיטת עירובין עירובין לט' הלוקח אותן יטניס מן הגזים
לש' שלכו ונטהמש בהן גוי מפילו לפי טעה . ומי
בעירובין סגו להו מפילו הן ופתתין וכורות יא' שחשוכין
מכניסין לקיטת עירובין עירובין מפילו מינן ופתתין . וה
וכרמה שאין דרך להכניס בהן יין לקיטת כיון שאינן
ופתתין . וכן ידמה מהטובת מא' הראש ול' שכתבנו
נורות של גזים של עור גדודי שלא ופתתין מפולח מינן
מכניסין לקיטת דק להוליק בהן מן הגת לחבית יל' שם
שמותתין בהרחה שהרי טעשים בכל יום שאנו מתדיין כ
כלי חרס בהרחה ולא מסתבר למי' רעה שאינו מופת
בלעטפי מכלי חרס ואם נשמר בהן מן הצמר לא מצינו
שמה הצמר בלעטפי בקבוצ שמוליקים עוברי דרכים
מעפ' שאין מכניסין בו יין לקיטת כיון שהיין נתון בהן תכ
המיד שמיר כשמעירין אותן חוורים וממליחין

אותן ריבון כמכניסין לקיטת עירובין עירובין
כתב הרמב"ן ז"ל ולא מהמדין בשביל שמכנסו לקי
לקיטת אלא בכלי חרס אבל כלי אבן עץ ופתתין
מפילו מכנסו לקיטת סגו להו בשכסוך וה
והרשב"א ז"ל הוסיף כלי עץ ועור אבל לא כלי זכר
זכוכית ופתתין ומא' ז"ל כתב שאין ל
לחלק במכנסו לקיטת והביא ראיה מכלי עץ ועור ש
שאסור במכנסו לקיטת ואיפשר שאף לרבריו מורה ו
בכלי זכוכית אבל כלי מתכות ריבון ככלי עץ בכל ש
שקוס כל מקום שמזכיר
שכסוך כתב רבינו תם שצריך שלטה פעמים להח
להריחו וכנספר התרומה

חילוק טמא תחלת השמיטין ביד גוי צריך שלטה ש
פעמים ואם תחלת השמיטין ביד ישראל רי בפעם א
אחת וכל מקום שמזכיר עירובין כהמשטטו ו
שימלמנו מיס על כל גיהאיו ויניחם בו ארבע עש
ועשרים טעות מעת לעת ולסוף ארבע ועשרים יטע
טעות ישפסם והמיס כעצמם מותרין ויתן בו מיס ו
טניס ויניחם ארבע ועשרים טעות וכן פסק שליטת
ואם ירצה לעשות עירובין ביין מינו כלום ואם שפך הפ
המיס קודם שצמדו בו ארבע ועשרים טעות לא יגלו א
אחת המיס וצריך שלטה פעמים חוץ מאילו יאף עלי
פי שאיננו רצופין אין בכך כלום מפילו לתחלה יכו
יכול לעשות שלטה הימיס מפוזרין ואם נצמדו בו המי
המיס כמה ימיס ולא שפסם לא יגלו לו אלא ליום אחד
ומכל מקום ליום אחד יגלו אף על פי שלא שפסם מי
שיה אחד נבחר ארבע ועשרים טעות אין בכך כלום

ואם בא לעשות עירובין לרבר המופת שמכנסו לקיטת ה
היאבר ז"ל כתב שצריך להסיר הופת תחלה ומא' ז"ל
כתב שאין צריך . וגרמיה מוז כתב בפסד התרומה ו
מפילו בהסרת הופת לרור כגו . והרמב"ן ז"ל תעש
עליו בזה וממר ולא כגו בהא ומכל מקום אין צריך ל
להסיר הופת קודם העירובין כרפריש . כתב הרשב"א ו
ז"ל יש סגורלי המריס שאמר שאפילו ברבר שמכנסו
לקיטת מינו בלעטפי יתיר מכרי קליפה לפיכך אם העביר

עליו מלקט מן היטבי מן קטלם בקודם הכשר וי
ויש מרבתי שאסרין וראין רברי המעירין . וכתב
עור ברבר שאין מכניסו לקיטת עירובין עירובין כגון שהו
שהוא מופת במקום שרגילין ליתן יין בשפת זביתה א
אם קלף הופת ושכסכו שר . כל רבר שצרי עירובין
אם הכניס בו ציד או מורים מותר ליתן בו יין אחד כר
שהסיר שדף ושבטל טעם היין . וכתב הרשב"א שא
סאין צריך להשהות בו הציד אלא קצת . ומא' ז"ל
כתב שצריך להשהות בו מעת לעת . וכן כתב הרמב"ן

וכתב הרשב"א שבין ריבון ומריס לשאר משקין ש
סאין מותר בטבעים זה רומה לזה אולי תעצבת המלח
שביתוך הציד ומריס פועלת . וכתב הרמב"ן ומיסתבר
מזו רשילחא היא רתקוף מלחיהו רומיא רציר ומריס
שר . מפילו לרבריו אין להתיר אלא ברבר מלח
כי היכי דמפרש גבי שבת היכי דמי מי מליח עין תל
תלתא מילחא אבל לא כמותם שלוקחים שלא קומין ש
מלח ומערכין אותנו במיס ומשפטיין בו והרי כמילו ל
לא עשו כלום ועוברין על רברי חכמים . כתב הר

הרשב"א הניח כלי תחת הצמד שמימינו מקלחין או מע
מצין שמימינו דורפין ונטהתו שכ טניס עטר טעות ו
מותר שהמיס הרורפים העוכרים עליו מעבר לטבר טע
מפליטין היין הבלע ברופטי הכלי . והראב"ד כתב ש
שלא אמרו כן אלא בעקלים שאין המיס מכנסו בהן
וכרמא בהן אבל נורות וקבוצים ושאר כליס לא סגו ל
להו בהכי כי קילחמו ודורפנו מאי הו' ה' מ' כשהן בתוך
הכלים מינו לא מקלחין ולא דורפין . כלי חרס ש
שהחזירן לכבטן ותלכנו מפילו לא השהה בתוכו ער

טנשר הופת אלא שנטרפה שרו אבל אם פולק איש ב
בהן מפילו נתחממו ער טנשר הופת לא מהני . וכתב
בספר התרומה שאם עבר חופן לר' חוץ ער שאין יכו
יכול ליגע ירו בהן שר . לפיכך חבית של עץ ב
בין מופתין בין מינו מופתין אף על פי שמכניס בהן

שלהבת לא מהני וצריכין עירובין או הגעלה וריבון
תם הניד לשפוך בהן חמתין ולג' ג' ער טיחו יונברי
על פני כלו וכתב מא' הראש ז"ל דאף לרבריו אין לה
להתיר כי האי גזא אלא בשאינו מופת אבל במופת ל
לא מהני בהגעלה גרועה כזאת . וראיה מרבריו כי
הגעלה טובה מהנייא בלא קליפת הופת . ורבינו י

יסחק היה מצריך להגעיל כל נסר ונסר לברו שיכניס
כלי בתוך היורה כשהיא רותחת על האש וישפוך על כ
כל נסר ונסר שהמיס שביחמו כלי חטובי ככלי ראשון
כיון שהעבירן מרותחין . כלי עץ וכלי עור אף על
פי שמכנסו לקיטת עירובין עירובין שרו נמי בהגעלה א
אבל כלי חרס כתב הרשב"א ז"ל שר בהגעלה לא באוהן
סאין מכנסו לקיטת אבל אם מכנסו לא שרי בהגעלה . וה
והרשב"א ז"ל כתב יש מהגדולים שאינן יאם אם נכס
במכנסו לקיטת שרי בהגעלה וראוין רברירס . ורו

הרמב"ן ז"ל כתב שרי בהגעלה וראוין רברירס . ורו
הרמב"ן ז"ל כתב שרי בהגעלה וראוין רברירס . ורו
מכלי ראשון עליהם לא מהני כיון שמכנסו לקיטת אבל
אם אין מכנסו לקיטת סגו להו בעירובין שמעיה ככלי ר

כתב הרשב"א יא' כל היכא ראמרין מוכרו לגוי חוץ מרמי
 יין נכך שבין שריף לומר לגוי בשעת מכירה הדיני מל
 מוכרו לו חוץ מרמי נכך יין שבו אבל מ
 אם מוכרו לו כהן ומוכר והוא כתב שאפילו מוכרו לו
 כתב שפיר רמי וכתב עוד ריין נכך
 גמור סתעבר חבית בחבית מה על פי שיש לו תקנה
 על ידי מכירה לגוי חוץ מרמי יין נכך שבו אינו ניל
 נותר על ידי הולכה לים המלח מה על גב דבסמס
 יינה מהני מפילו לייין בייין ומה ה
 הראש זל לא כתב כן מלא תרדיהו מהני גב בייין כ
 נכך גמור חושף של
 גויכ שנפל לתוך יין של היתר מן יין של גויכ שנ
 שנפל לתוך חושף של היתר שניהן חשובין מין בש
 בשמינו מינו ומיין מוכרין מלא בנט יין
 של מיכור בין חרש בין ישן שנפל על הענבים אם
 הן שלישיכ ירחס והס מותרין ומה
 הס מבוקעים או שנפל עוקצין שמו חשובים כמב
 כמבוקעין אם יש בו כרי ליתן טעם מסוריס באכילה
 ויעצרו ומכרס לגויכ חוץ מרמי יין נכך שבהן אבל
 לא ימכרס כמו שהס שמו יחזור ומכרס לישראל מ
 ואם אין בו כרי ל
 ליתן בהן טעם מותרין יין של
 מיכור שנפל על טעוריס וערשיכ וכתיבא בהן
 שאינס מבוקעים יריהס והס מותרים וכ
 וכתב הרשב"א רוקמ שהריחס מירן
 מן לזמן טועט אבל אם עטר
 עליהס זמן ודמי בלע ה
 ומין להס התר בה
 בהרחה נפל
 על חטין
 ונתן
 בהס טעם כיון שהן מבוקעין כולן מסורין ומכרס ל
 למיכרס לגוי שמו יחזור ומכרס לישראל מלא יטחון
 אותס ומכרס ומכרס לגוי מלא בעני ישראל שמו לא יק
 יקה אותס ממנו אם הוא בטקס שנהגו שלא לאכול פ
 בה של גויכ אבל במקיס שנהגו לאוכלו מין להס תקנה
 למכרס לגוי חושף של מיכור שנפל לתוך גרי
 גריסין חתמין פוגמן ומותרין אבל לתוך ה
 העוננין מטיבין ומסורין מפילו הת
 התחתן אחר כן וחזור להיות ט
 טעם לפגס רכל תחילתו
 לשבח מחר כן פי
 פיגס מ
 מסור
 עכ

קלט הלכות כלי היין מיכורן והכשירן
 כל כלי עץ או מתכת או זכוכית או מ
 אבן שאין דרך להניס בהן יין לקיח מלא משתמשין
 בהן לשעה סגי להו בכנסן בין הקונה אותס ישנים

מן הגוי בין שלכו שנגע בהן גוי בעור שטקה טח
 טופח עליהס במה דבריס אמוריס בשמינן ופותרין מ
 אבל אם הס ופותרין מפילו הלוקח אותס חרשיכ מן
 הגוי כריכין עירוי טמא נתן בהן הגוי בשעה שזפתן
 זכן שלכו שנגע בהן גוי כריכין עירוי שהופת מבליע
 היין ומי פרי רוקמ בישיהס שהיו דגילין ליתן בהן יין
 בשעת שזפתה כל זמן שהן חרשיכ שמו אינו נכר מ
 אם יתן בהן יין אחר הויפתה אבל המירמא שאין ד
 דגילין ליתן בהן יין בשעת שזפתה כל זמן שהן ח
 חרשיכ מראיתן כהוב ער שיתנו לתוכו יין לפיכך
 יכולין לקחת מהן כל זמן שהס כהובים אבל אם פי
 הכלי עד שאין יכולין לעיין בו כמו קרויה מין יכ
 יכולין לקנות מהן ומפי לפי זה אם נוגע בשלכו ב
 בעור שהיין טופח עליו כריך עירוי ורת היתר גס
 שלכו שנגע בו גוי עי שכשון ובספר התרוס כתב
 שאין להיתר לא ברעבר אם נתן בהן יין אחר ה
 השכשון בלא עירוי אבל לא לכתחלה וכן היא מס
 ססכנת מאל ברמ בשל עץ ואבן אבל של עור לש
 שלהן שאין נכר בהן אם הן חרשיכ לש שלכו שנגע
 בהן גוי כריכין עירוי מפי לרברי רת לפי שהן רכין
 הזפת מבליע בהן היין וכריכין עירוי וכלי חרש
 לפי שהן בולעין הרבה משתנה רינס שאס נשתמש
 בהן הגוי כל זמן שלא טבעו לבלוע כריכין עירוי
 מפי מינו ופותרין כמאתי טבעו מפעס שנייה ומילך מ
 אבל נשתמש בהן בפעס ראשונה ושנייה כריך עירוי
 וכתבו הגאונים רכל כלי חרש רינן שמה שאס תחילת
 הששישו בהן גוי כריכין עירוי אבל אם הראש זל כ
 כתב שאין זה הדין בכל כלי חרש מלא באותן היד
 היודעין שהן מסיין מרמה שבפעס ראשונה ושנייה ה
 היא בולפת הרבה ומין המרמה גורמת להן או שלא
 נשורפו בכבשן אבל כתב כלי חרס ריי להס בשכשון
 וכתב הרשב"א רוקמ בכוסות שאין היין משתהא בהן
 אבל לא מפילאו לשעה ושונהו אבל כר של חרס שאין
 מכניסו לקיח שנתן בו הישראל יין ונשתהא בו קצת
 מפי בפעס ראשונה ונשתמש בו הגוי מכאן ומילך מ
 מותר שכבר טבע בפעס הראשון ביד היטול וכתב
 עוד ואם זפתו גוי ודרך לתת יין בשעת שזפתה מעפ
 שאין מכנסו לקיח כריכין עירוי אבל במקיס שאין ד
 דרך לתת יין בשעת זפתה ומראיהן כהוב מותר לק
 לקחת מהן עכ ובשלכו הופותרין שנגע בהן בעור שס
 מטקה טופח עליהן מסתבר לרמיתן לכלי עור להסרי
 עירוי ומין נהגין כן כלי נתר והן העשורין מס
 ממחפרות של כריך מין להן טהרה עלמית וכתיב ה
 הרמבר זל מפילו אם ישו יב חרש והרמבן כתב רמ
 רמהני להן ישון יב חרשיכ מזה הסכים מן זל לפיכך
 כלי חרס המסופין במבר או בהיתוכי זכוכית אם הן י
 ירחקיס רינן ככלי נתר מפני שנחננין בהן נתר בשעת
 מפירין אבל אם לבניס או שמוריס והן חלקיס שאין ב
 בהן בקעין רינס ככלי מתכות ושור בשכשון ומה
 יש בהן בקעיס רינס כשאר כלי חרס וכריכין עירוי כ

כגו להב בנגוב או בעי הגעלה ובנגוב כהב הרמה שאם
אכלי יבש מקנחו במים ואחר כן מרחו יפה יפה ומכה
הוא לח מקנחו באפר ואחר כן מרחו במים ואחר כן אפר
ופיט עטב טנית . וזו הראש זל כהב לקולא עברית
וכגו ביבש במים ואפר ומים ובלח אפר או פיט

מלכות עבודה

קמג פבורה
מכורה בה
בהנאה היא הווייה התשמישית והקדושה בין של כ
נכרי בין של ישראל מלא רשל נכרי מסורה מיר וש
ושל ישראל אינה מסורה עד שתיעבר ותשמישית וכ
ונחה בין של נכרי בין של ישראל אינו מסורין עד
שישתמשו בהן והקדושה משהביאו לפניה ועטה מ
משנו והקדושה נאמר
ותשמישית ונויה של **קמג** יש להן ביטול והק
הקדושה אין ביטול לה עולמית ועבודה
קמג של ישראל אין לה ביטול והיכי רמי נח והיכי
ראשי הקדושה נוי כגון שמרליק לפניה נידת או ש
שונח לפניה בגדים וכלים נאים וכי
והקדושה כל שכינא בו קרב על המזבח כגון כל ש
מיני מאכל כמו בשר ימות טמנים וכלות מים וש
זמלח אם עטו משנו והקדושה שהניחו לפניה לטכ ה
הקדושה נאמר מיר אפילו לא עטה משנו כעין עבד
עבודה פנים וגם לא הקטירו משנו כלום מלא נתנו
לפניה לתקדושה נעטה זבחי מתיס אבל
ברבר שאין מקריבין משנו בפנים אינו נאמר מלא ו
אם כן עטה משנו כעין זבחה או זריקה המשתבחה
והוא ררך לעבודה באותה רבר אף על פי שאין רר
דרך לעבודה באותה עניין
עבודה **קמג** שצובדין אותה במקל פירש שמקטקטים
לפניה במקל ושבר מקל לפניה נאמר שטבירתה הפ
המקל רמה לזבחה ששוכר צואר הבהמה אבל אם
אין עובדין אותו במקל כלל ושבר מקל לפניה לא
נאמר **קמג** עברה בקטקטש
מקל שהיא ררך פבורה חייב חלל נאמר וכן
נכל רבר שצוברו כדרך עבודה בין אם הוא ררך כ
נכרי או ררך ביוון ואינו כצין פנים חייב חלל נאמר
אבל אם לא עברה במקל כדרך עבודה מלא וקול
לפניה אינו חייב חלל נאמר **קמג**
שחט לפניה הגב נאמר אפילו אין ררך לעבודה בח
בנגב כלל שטוח רדמי קנת לשחיטה כל רבר
שכונא בו קרב לפניה אם מוכימין אותו מלפני עב
עבודה וזה או שמונא אותו לפנים מהמחיצה הפל
הפדוסה לפניה מסוד שאנו תולין טענה משנו הק
הקדושה מפילו מים ומלח שאינו ררך כבוד וכל ש
שמונא חזק מהמחיצה אם הוא ררך כבוד מסוד שש
משנו נחין ומכ למו מותר **קמג** ופעור וסרחלים
כל מה שמונא עמין אפילו ררך ביוון בחזק הכל מסוד
וארמבט זל כתב רלפנים שהמחיצה מפילו הוא ררך ביוון

ואינו ראוי לשובת מסוד ומהשר ואין שמכנסין אותו לעב
לעבודה **קמג** ועדיין לא נכנס מסוד שמרין לא נע
פצטה בו תקדושה **קמג** כמא ברישה מה
פעות כמות או כליס אם מצאן ררך כבוד ומכריכו
ומכ הוא ררך ביוון כגון כיס תלוי בעמרה ובגר מקח
מקדושה על כתפה וכלי כפוי על ראשה מותרין . והה
והכרות שנחתנין **קמג** אף על פי כשינא בהן לפ
לפניה מותר שאין מקריבין אותו לעו לא חק **קמג**
שמרליקין לפניה נוייהו מסוד ומכ **קמג**
מטכנן **קמג** לישראל או מסוד מותרין רכיון שכיבו ל
לכורך עכמו והו בטולין . והה חנה אמר אפילו היא
כיבו על רעת לחוד ולהרליקן הו בטול אבל אם כנוי
מעצמן לא הו בטול אבל אם מסוד או מטכנן לישראל
הו בטול כיון רלמו מקדושה הו . והתוכות של
טענה שנחתני לפניה קדוהות רלמו נויין הו רלמו הקד
הקדושה . ומלבושין שלושין **קמג** כשנכנסין ל
לכות עך נויין שלהן הו רלמו נויין של עך נאמר **קמג**
בטול **קמג** דרכים **קמג** דרכים **קמג** דרכים **קמג** דרכים
או מטכנן פירש רי דאמרי כדבנן דכבירא ליה עך ש
טמכה גוי או מטכנה לא בטלה והנה נויין אבל הר כ
כתב אף על **קמג** דעבודה **קמג** גופה לא בטלה בעבודה ו
משכנן נויין ותשמישין בטליון במכירה ומטכנן

נביאים
לפיכך

קמג עבודה **קמג** ותשמישית **קמג**
הקדושה מסורין בכל שהיא
כגון כוכות או טכנות או צורה של עך שנתעוררה אפי'
בלא כולן מסודות אבל כעק כפיקא קתיר רמו בטמא או
מיסוריה לפיכך אם אחר מהתעוררות הראשון נתעורב ב
בטנים המאריס מותרים וכן אם אחר מהתעוררות הרא'
הראשון כפל לים או נשוק בעניין שנאמר מן העולם
כל הנשמרים מותרים ליהנות משנים שנים ביחד אבל
לא מאחד מחד לברז ולברר שלא יהנה מ"ס מחד מס
מכלן

קמג כל הכלים הנ
הנמצאין בכפר
בכפרים מסורים כיון רכפן עבודה וזה מסורה ר"ס
רסתמא לטכ עבודה וזה נעטו והנמצאין בכרכים מ
מותרין רדמי לנוי נעטו מלא אם כן עומדין על פ
פנתח סרינה ובידפ מקל או עפור או כרור או סוף
סמותס נעטו לטכ עבודה **קמג** המרמא טררי
זלפים מוטלכים או בתוך סבוי נרשית או אפילו ש
סברי עבודה **קמג** עטמה מותרין אבל מצא הבניות י
יד או רגל והוא עומד על בסיסו מסוד טבנה ניכר
סתחלתו נעטה כן לעובר **קמג** והרס בטול כה
כתב הסומא יד עבודה **קמג** או רגל או אבר מאיבד
מאיבדה מוטלך מסוד בהנאה ולי נראה רהא מ"ס
ליה בגמיה רחוק בעומד על בסיסו ספיריטית הם
הסומא כליס וכליהן ימות חשה או לבנה הקדקן וה

אישון עליהם
חרש שרן שודאי כלה כל ליחלוחיות יין שבהם
ואם אל כתב בתשובות שאם נתן בהם מים תוך שנים פ
עשר חרש מין צריך להמתין שנים עשר חרש לפ
למים אחדות אלא שנים עשר חרש לזמן הראשון
כתב הרשב"א וז' יש מי שהורה שצריך להתיר הקט
הקטרים וכן כתב הראב"ד זל וצדוקי רבינו שלמה יס
יסחקי ודמה שאין צריך להתיר . וכן כתב הרשב"א
ול' וכתב בכל מקום שצריך עירוי מין צריך להתיר ש
שהמים נכנסים בכל מקום אבל במקום שמזכיר נוגע
צריך להתיר . ואם זל כתב להתיר גם ביישון

קס השולח כלי ביר גוי צריך
לחנותו שכל כלי ששהה ב
ביר גוי אפי' שעה אחת צריך הכשר כפי ההכשר ש
שצריך לו היה יטון ביר גוי וכו' לקנותו ממנו . ו
רש"י כתב שצריך חנות בתוך חנות . והרשב"א כ
כתב רש"י בהחלט אחד ובספר התרומה התיר לטלח
חביות גדולות לבית גוי מוסן לתקנם יס או יומים ר
רכלי גדול כזה מין הגילין להשתמד בהן לפי שעה

קמא כל הכלים מכורים שנשתמש
בו ישראל ביון ער שלא הכש
הכשירן כדאי מסר בשתייה ושחר בהנאה מפילו הוא
יבש כל זמן שלא עבר עליו יב' חרש . וכיהו כתב
אם הראש זל' אם הוא כלי שאין מכניס לקוץ לא כ
נאמר אלא אם כן עמד בו יתן של ישראל כר שעות א
אבל בלבר שמכניסו לקוץ יראה מלשון רש"י שכאמר
היין סיד רבי היס' שנאמר הכלי על יד הגוי מפילו ל
לא הכניס בו יינו לפי שעה הנזכ' נאמר בו יינו של יש
ישראל לפי שעה . וכתב הרשב"א שאם נתן בו קיתון
של מים רואין כל שיש במים כפי לבטל קליפת הקט
הקטן מותר מפילו בשתייה שאפילו יס נרשום קליפה
כיון הוא מתבטל בתוך חלקי המים כראמרנו לעיל ר
רואין היין כמילו מנו והשאר מיה הבין עליה ומבטלין
מזה . וכל שכן אם ררך הענבים בוגה של גוים
שלא הכשירן שהיו החרבין והוגין רבין על הקליפין
ומבטלין ויראה לי שאם כן אסור להוציא היין דרך כ
נקבי הכרוב שהנקה אסור והיין יוצא משם שלא
מבלי תערובת החרבנים וימסר שם ער כאן
וכן התיר רת' מטקה שצריך בנה של
גוים שלא הכשר אף על פי ש
שאסור ליהן יין בכלי שנ
שנשתמש הגוי מותר
ליהן בהן מים
ושאר כל
מיני

משקין לפי שהמטקה פוגם אותן ולא חיישינן שסא י
יתן בהן יין

קמב גת של מבן שופתה גרי ונתן
בו יין בשעת זפתה מו שף
שופתה ישראל ונתן בה יין ונגע בה גרי בעוד מטקה
טופח עליהם צריכה נגוב אבל אם ררך בופתה מין ריי
לה נגוב לא יקלוק הזפת ומחד כן ינגב מו עירוי בלא ק
קליפה ושל עץ זפתה גרי ונתן בה יין בשעת זפתה מפילו
לא דרך בה מו שופתה ודרך בה מחד כן רין מחד להן ש
שצריכה קליפה ונגוב מו עירוי בלא קליפה . ואם דרך ב
בשמינה זפתה ונגב . ואם יש נעורת של פשתן בין ג
נסר לנסר מו כלמי בגדים כמו שפושין לרבקה כרי שלם
יטפטף משם מין ריי לה נגוב לא צריכה עירוי ושל חרס
זפתה גרי מפילו לא דרך בה צריכה קליפה ואם דרך בה ג
בשמינה זפתה צריכה עירוי קליפה מו הגעלה בלא קל
קליפה . וכתב א"א הראש זל בתשובה אבל לטוח עליה
סד לא מהני כי מפני כובד הדריכה הוא בולע ודבר כ
כזה לא מצינו בתלמוד ער כאן . ונראה לי שאותה ש
שבגמיה מלבנים מו סיר וקפריה רינה כשל חרס כתב ה
הרשב"א שכלי הגת מהני בהן הגעלה על ידי עירוי שמי
שמערה מכלי ראשון עליהם ויש מוסרים ורעותו היה נוטה
לדברי המקילין והכי מסתבר שאי אפשר להכניס הגת ב
בכלי ראשון . גגית גדולה שדורכין בה רינה
כמו הגת וכן המרחץ והמשפך רינה כרין הגת ביצמה
כל אחד לפי מה שהוא . וכן כלי המרה כיון שמורדיו
בהן תמיד צריכין הכשר גדול כמו הגת רש"י כתב שא
שאין חילוק בין גת לשאר הכלים דאף גת נמי סגי ליה ב
בהרחה דות כתב רבשל ישראל ונגעבו גוי סגי בהרחה . מ
אבל אם תחילת תשמיש על ידי גוי צריכה נגוב והני מילי
שיש חילוק בין ישראל לשל גרי בשמינה זפתה ולענין נג
נגוב אבל אם היא זפתה מין חילוק בין אם תחילת השמי
תשמיש על ידי גוי לשלנו שנגע בו גוי לאו שיגא אם הוא
של מבן או של עץ כולכ' רין מחד להם . וכן כתב הר
הראב"ד דאף של חרס וכליה אם תחילת תשמישה עי' ישראל
סגי לי בניגוב של מבן סגי לי בשכסוף ומסקנ' א"א זל צדוקי
רת' . הקורה שצריכין בה הענבים והרפין שמישימין
על הענבים סגי להו בהרחה . היצקלים שצריכין סגי הע
הענבים הצטווין מצריות של רחל שנגבן ושל שיפא ושל ג
גמי בולעות טפי צריך לישנן יב' חרש משמחת של גוים
אם היא של שיער מינה בולעות ורייה בהרחה ואם היא של
צמר צריכה נגוב ואם היא של פשתן צריכה יישון יב' חרש
ואם יש בה קטרים צריך להתיר קודם היישון רקולית
וחלוא פי סל וכורת ששכנני בה בשעת הגתות שהן של ג
גוים אם עשויין מחבליים משל צורי של רחל ריי להם בה
בהרחה אם סגמי מנגבם אם הן פשתן מיישנן יב' חרש
אחר שיתיר הקטרי טבהן ורש"י פי' שאין צריך להתיר הק
הקטרים ליישון ואם זל' כתב שצריך להתיר מפי' שנפל
עליהם יין נסך כתב רת' שאין צריך לישון אפ' שהן של פ
פשתן שלא לכל הכלים של פשתן הצריכין יישון אלא רקא
למלו הכלים המפורשים כתב בספר התרו
התחמה רסל וקודמ' גוי של גוים לא סגי להו בנגוב לא של
צדיכי יישון כרין עקלי' ובשלנו ונגעבהן גוי ממקום אם

כתב הרזה שאין להגיד באפילה נגד יודי הולכה הנאה לים
לא בהנאה לבר . והר יונה כתב ראפילו באפילה נמי
שרי ולזה הסכים אמ' הראש אל' . אפרוחים שקננו ב
באשרה ואינן צריכין לאכילת אפילתו באפירות הם
הצריכין לאכילתו לא יעלה עליה ליקח האפירות לא יתן בק
בקנה עד שיפלו למרץ ולא חיישינן שמו יעלה על האילן
אסור ליטב בעל האשרה ואפילו בעל עלה פירות שחרית
וערבית הכל של כל רבר מרוך מאר עד כרי קומתו נקרא ע
עלו משכ ומילך נקרא כל ער ואפי' לעבו תחתיו דרך העבר
אסור בעלמא והמ שאנה נותה על הרר אבל אם נותה על
הרר אם יש דרך אחר אסור לעבו תחתיו אם אין דרך אחר
צותר לעבוד תחתיה ואפילו הכי מוכח שיש דרך אחר כן הכל
הכינור וכן הרומה לוכס הוא עובר תחתיה ויש דרך אחר
בכל מה שיוכל וכתב הראב"ד ז"ל דווקא אשירה שישנויה
לעל בין לתחתיה בין לחוצה לה אבל בית עו תוכו ונגר פת
צתחו תוך מרבעא ממת אסור אחריו לכל מותר ואפילו הוכו
אם גחל הרביע שקרס לו הדרך ואחר כן בנה שם בית ער
מותר לעבוד דרך שם . אבל אם קרס הבית לדרך אחר
זורעין תחת האשירה ירקת בימות הגשמי אפילו לתחילה
אבל לא בימות החמה . ופירש ר"י שאפילו בריבועים
צבורים ולא החוצות בימות הגשמיים ולא בימות החמה . ו
אבל הרומה כתיב ירקת גב בימות החמה . וכן כתב הר
הרמב"ם ודרש תחתיה ירקת בין בימות החמה בין בימות ה
הגשמיים . וכן יראה דעת אמ' הראש ז"ל . שיהיה ש
שנורבלה בזבל עבודה ופרה שנתפטמה בברשמי עב
עבודה וזה בריעבר מותרת ולכתחילה אסורה . ונקראת א
אשירה כל שעבודה תחתיה אפילו אינן עובדין האילן
כל שכן אם עובדין האילן בעצמו . וכל אילן ששומרון
צירמתו לעשות מהם שכר לשתותו ביום אירס אסור בדיני
שעובדין ארבע . ואילני סדק שרגילין הריבוע בנה
ליטע בפני עבודה ויש מומרון שהן מותרין ואין
עובדין מותרים לא לנטיעו לה לא שמוחץ הגויס לטובו ה
באותן אילנות והוא כעין תקרובת עבודה ויש נטיעתן ו
היא תקרובתן . וכתקרובת בזה אינו נאסר כיון שאינו
בעין פנים . ויש אומרים דלא גרע מנזיר עבודה

קמו
כשם שאסור ליהנות מעבודה
ותם כך אסור להננות לפי
מי שביטלו סמוך לעבודה וכל
לבנות לה מותר . כיצד יעשה סגס לתיך שלו מרבעא
ממות ובונה . היה בניין הכתול והקדש שהיא בנוי עליו
ששוקק בינו ובין עבודה ארבע חצי מקום הכתול שהיא שלו
פולה לו להרחקת מרבעא ממות וחלקו מהענין והאבנים אם
מכרין מותר . אם לאו הכל אסור . ובמות מרבעא

אשור שהרחיק יעשה בין בית הכסא ס"א הנחה בהו עב
עבודה וזה ואם אינו רשאי ומלאינו קרבים . אסור לב
לבנות הכיפה שכעמירין העבודה . עבר ובנה שסור
מותר וכתב הרמב"ם אבל בונה הוא לכתחילה הטהורין
מו החצר שיש בו מותה כיפה . וכן כתב רש"י שהיא מן
מותר כיון שהיא תשמישי עבודה . ור"י פירש דא
ראפילו תשמיש תשמישי אסור . היה לעבוד . וכתב הרמב"ם
מו מרחץ והטובה היוצאה מהם לפיכך . מותר ליהנות מהם
שלם בטובה ואסור ליהנות מהן בטובה ואפילו יש להחזיק
חלק בטובה עכ' הרמב"ם . ואם אין הטובה לתשמיש
לא לעבודה מותר ליהנות מהן אפילו בטובה אפילו הנחה
והמרחץ לעבודה אסור לבריה . והרמב"ם כתב תשמיש לא
לאחרים חלק בטובה אפילו היא ריבית . וכתב הרמב"ם
בטובה שמעלה להם שכר מן הוא אסור . ושלם במיתה
בחנם או הוא מותר . ולפי זה אסור לטחון ולאפות רבי
ברוחים של עבודה . ור"י פירש בטובה עבדו וזה
להם טובה אסור . אבל בשאינו מרויך להם טובה מותר
מעט שנותן להם שכר . ופירש רש"י שאפילו לכהן
אם אין הרויח והתנור עומד . בחצר עצמה מותר ולא רש
ליריד של קנים שאסור לתן כסם לעבודה . והתם בינו
שהמכס הוא לצורך עבודה וזה לנזירה וקדושתה . ו
אבל המירמא שאינו אלא לרק הסמנים והנזירין ואינו עובדין
מכמו צרכי עבודה . וזה רבם לא ידעו א
בגנה העומדת לפני כרברי רת לא אפילו רחוק לה כיון ש
שהגינה נותנה לעבודה . וכתב הרמב"ם לטובה
המתעסקין בצרכיה הרינו חסומים . אסור ליהנות ממנה ב
בשכר אבל גנות שקנו חסומים כאיליהן לא מעינו אסור
ליהנות בהן עד כאן . ויא' הראש ז"ל כתב כי כר
רת . חלילין של עבודה אסור לכפיד בהן . ח
חנניות של עבודה אסור לשכר מרס ואם יעלה שרר
למדינה מותר לשכר מהם . פירוש שמעלה המכר ל
למדינה ובני המדינה מספיקין צרכי עבודה . כיון שא
שאין השכר מיחד לעבודה ארבע מותר . גביאן ע"ל ש
עבודה אסור ליהן להם ואם מעלין שהר למדינה
מעט שגובין לעבודה וזה מותר לתן להם פי
שבני המדינה לחזון לעצמן מה שגל
שגובין שכפיקין צרכי העבודה
וזה מותר כיון שאם ירבו
יקחו לעצמיה שגבו
ומה שנותני ל
לעו ס"א
נזירים
מכיס

קמו
כשם שעבודה וקדושתה אסור
בהנאה כר רמיהם אסורים ברא רמי
עבודה . ויש שם שמכרה אבל אם מכרה גוי אפילו ש
מכרה כרי לעבודה רמי מותרו ורוקן כשהרבר שאמר כרי
לציונות צרכיו ברמיה כגון לפרוע חובותיו או שאר צרכיו א
אבל אם אינו צרע יש לחוש שיש מכרה לקניית ברמיה את
אחתה והרי עניני מוקצין לעבודה . ואסורין

הכונה או גררה וזמן בה הנמאה לא בשלה
מכרה או משכנה אפי' לכוף ישראל בט' לא וכל שכן א
אם מכרה או משכנה לצורך גוי או לישראל אחר שא
שאינו כורך הנחיה עובדה והלכו
להם בשעת שלום מותרת בטענה מלחמה אסורה . ו
עבודה זרה שנטתברה מאיליה אסורה וסוף לכל כל
קיסה וקיסה ודוקא בשחיטת יכול להחזירה אבל אם א
אין הדומה יכול להחזירה בטלה רומוס
שהוא מכן אחר שנפגם הדו זה מותר ומזב
ומזבח ער שינתץ רובו . המכטל
עבודה זרה המכטל כל משמשיה
ביטל משמשיה לא כתבטלה
היא מצוה נבל כל מן
כונסא ערשיבב
שיעורה
ואברהם ופי' מבערה שוחק וזורה לרחו או שוחק ו
ושטיל לוב רכין לשרש אחריה ולבנות לה ש
שם לגמי

קמ
הנורר מונטבב בש
בטס עבודה זרה
הרי זה לוקה ומסור מפילו להוציא בשמה בתוס' שלא ל
לכוף ומסור לגרוס דגוי שיטבע מן ידו בשמה ומזב
ומותר להוציא שם עבודה זרה המכונה בתורה כ
כמו כרע כל העובדים לגר שולחן ומותר
להתלוטף בעבודה זרה

קנב
שלשה ימים לפני ו
מדיהן מ' ב' יום
הציר מסור לשאת ולתת עמהן ואם הציר נמשך שלשה
מז מרבץ ימים חטוב הכל כיוס אחר ושלשה ימים לפ
לפניהן מסדין ומינו נקרא יוס מיד ליאמר שלשה ימים
לפניו מלוו אם כן הוא יוס קבוע לכל ועושים איהו בכל
שנה נאכה ומינו אם הוא יוס קבוע מסור מפילו מינו
עיקר המיד שהחזיקו על שם מלא הוא הרין נמי ש
שמר המידים שהחזיקו בהן על שם שאר המידים אפי'
יוס כנסים של מליכס אבל אם מינו קבוע לכל כיוס
הגלחת וקנו יוס ששלה בו מהם שצושה מותר יוס מי
מיד מינו מסור מלא באותו היום ועם אותן שצושים מי
איר בו ביום אבל עם אחרים מותר מפילו הם משועב
משועבדים לאותן שצושים מיד באותו יום ומפילו באיר
הקבוע אין מיסור מלא באותה העיר שהאיר בתוכה אם
אבל חרטה לה מפילו הסמוכין לה מאר מנהר לשאת ול
לתת עמהן ומפילו הם משועבדים לה במה דברים א
אסודים בארץ ישראל אבל בחרטה לארץ אין מיסור מל
מלא ביום האיר בלבר והן כשא וכהן פדש רשע
שלמה יצחקי ומסור מטוס רמזיל ומורה לעבודה זרה
ומזכר מטוס ולא ישמע על כך . הילכך כל דבר
הנחזק' מסור למכור להם ששטח בו ומזיל נאורה לע

לעבודת ה' ומסור לקנות מיסר נדתי יציע המעשי
מאנו אורה חרבה שאינו ענין שמתה (ב' ספר) וכל שכן
מאנו לקנות מיסר
שאפילו דבר מתקיים מסור לקנות מיסר שיהי המעשה
מתקיימים
ובנין אם פדש טמאן
במטרה מטוס רמזיל ומורה מלא מטוס שקונה לסוף
עבודה זרה
הילכך כל דבר שא
שאינו לכוף הקדושה מותר למכור להן ומותר לקנות
מהם דבר המתקיים אבל שאינו מתקיים מסור לקנות מ
מהם ששטח הרבה במטרה ומזיל ומורה לעבודה זרה
ואסור לשלוח לו דבר מתקיים
מטנו ואם מי אפי' שר לו שלא יקבלנו מטוס ומזה יקבל
הקבלנו מטנו ולא יהנה בו
שצורין בו שאינו עובר עבודה זרה הכל עובדה
מאסר להשאיל ולשאל מהן להלוות ול' מס' מהן מתקיים
דבית מסור להלוות אבל מותר להלוות מתקיים ומותר
לכונסן ולפרע מהן מלווה בטענה אחרת כ' וכל שכן
נפרעין מהן מפי' שהוא כמטיל מיסר
והמאירה מפילו מלווה בשטח מטוס סמטיל כידע וכל שכן
אפי' ברהב וכל שכן אם הוא בריב
היוו האיסא מטוסן קצט בידו שלטא טמאן כמטיל מיסר
שאינו חטובה עובדה
אל הראש ז' רס' זה שאינו בשאינה בריבית . אבל יוס
היא בריבית מפילו במטוסן חטוב כמטיל מיסר וכל שכן
טמאן ואם נשא ומן ביום האיר מסור ובשליש ימים ש
שלפי' האיר בארץ ישראל להם לפס מאה . וכל שכן
מסור ולזה הכסוי או הראש ז'
מסור ליכנס לבית הגוי ביום איר וליתן לו ש' ימים
מכאן בחוץ מותר אבל יאמר לו בשנה רפס' ומותר
ראש ומסור לכפול לו שלום לעולם
עוב להקדים לו שלום כיו שלא יתחיל הגוי ויעטק לו
לכפול לו
להרפות פירות ולטובה ערמוק בהליכה מסור לשלוח לו
ולתת עמו וכחודה מותר
ואם קבוע
חבורה חבורות ביהר מן בחורה מסור שניכר הדבר ש
שרעמו לו זה שם
וישיל התוין
להרפות בהליכה מותר לשלוח עמה ובחורה אם מי
ואם ישראל הוא בין בהליכה בין בחורה וסמ
והאירכא כתב הרשב"א בשם ר' שלמה יצחקי שהטל בו
מותר רלאו עיברו עבודה זרה הם קלא מולו ומותר מן
על זה שמתקיימן ומתקין המעשה מותר וכל שכן
להלוות שאין קנין מהן לג הקדושה שצושה ו
זרה ולא כוונה מלא ומפילו נשואין יתקן ומהן שם
שיקרא פדש מיסר מהן ואינו משועבד וכל שכן משועבדים
יבנה השנה ויום היינו פדשים מהם ביום איר וכל שכן
לנו איבה וילכך שרי
הגוי כמסר מהם דברים אסורים ביום שאינו משועב
על בני שחזירו מותר מהם ש' א כמתקין לו
מטנו כנסה ליתן וז' איה שחזיק שמתקיימת
מטנו שחזיק המעשה לזה

אין מיסוד עבודה

לא ברבר טיש

העיסה יד בן הילכך המטמחה להר לא נאסר ואפילו

אבני הר שנרדלו וערין הן במקום מינו נאסרין

וכן הנהרות ומעינות של רבים ואילנות שלם ניטעו ל

לכס עבודה מינו נאסרים ומכל מקום אף על פי

שלא נאסר גוף האילן כשטמחין לו כל השרידים

הפירות והעלין היצמין סמנו אכרים בהנמה כל זמן

שהוא נסבר ואף על פי שסחבר מינו נאסר יצרין נא

נצטר ולוט ולבסוף חברו חטוב כהלכה

לפיכך הבונה בית לעבודה מינו נאסר בנדי והטח

והטמחה לו נאסר מיר חס של ישראל אין לו בטול ו

ואם לא נבנו לעוברו מלא להצמיד בו עבודה מינו נא

הרי זה כשטמי עבודה מינו נאסר ער טיטמטט ו

בו סירדו וכידו לעבודה מינו נא

פי שחירט והטמר מותר לט סירדו וכידו גוי או ישר

ישראל כשנטל מה שחירט הטמר מותר כי לא נאסרו

אלא החרוט אבל הסירד והסירד נטל ממנו נאסר באי

במיסורו ואין לו בטול עולמית אם הוא של ישראל וא

ואם הוא של גוי ער טיבטלנו הגוי

הכנים לתוכו עבודה מינו והוציאה מותר פירט ו

ר שלמה יצחקי שלח הקצהו לעבודה מינו מלא לפי ש

טעה הילכך מפעיל הוציאה לפי טעה מפילו רענוו לה

להחזירה או מפילו הוציאה ישראל מותר אבל אם הקצ

הקצהו לשטמטי עבודה מינו לא שהנייא הוציאה לפי ש

טעה ער טיבטל מחטבתו ומוציאה על מנת שלא להכ

להכניסה עור שלטה מבניף הן אכן נחש

שחכבה לריפוס או שוקפה לכך ועוברי הריטוס מגב

הילכ שטמטידין עלין הרי זו מסורה מיר סירדו

וכידו חרש בה מפילו בגופה של אבן נוטל מה של

נחרט והטמר מותר העמיד עליה עבודה מינו

וכלקה הרי זו מותר שלטה משרות הן מ

אילן שננטעו מתחלה לעבודה וזה הרי זו מסורה מיר ו

גרעו ופסלו לעבודה והחליף נוטל

מה שהחליף והטמר ופרט ר יצחק רנ

רוקא טכפירט מיר בהריא סטמין שלח יהא עבודה מינו

ורה מלא מה שמחליף ורפיא רסיר וכידו טמינו מכוי

מכיון לפטוח כל הבית עבודה מינו אבל אם מכיון לפ

לעיקר האילן געשה כולו עבודה מינו בגירוש ופסול אף

על פי שלא השתחזה לו ומא הראש

ז' כתב אפילו כיוון לעיקרו של אילן אם הוא לא נמל

נאסר כולו אלא אם כן השתחזה לו וזה כן טאו נאסר

כולו ובגירוש ופסול נאסר כל מה שגרל מ

אחר כן אף על פי שלא השתחזה לו והצ

העמיד שכל תחתיו וז

ונטלו הרי זה מותר אף על פי שרקב מינו כ

נאסר פטח בו טעשה כגון

טחבר בו ברות טידן וטעשות והשתחזה לו וזה כן

נאסר ביצלי חייב מ

אין נאסרין שאפילו השתחזה לכהמה שלח לא נאסר

פטח בה פעטה שטחטה לעבודה מינו נאסרה מפילו ב

בסימן אחר מפילו מינה שלח ורוקא ג

גוי נאסר רבר טמינה שלח אבל ישראל מינו נאסר רבר

של חבית טחמי מינו מכיון מלא לנצרו ומ לא נאסרו ו

מפילו יש לו חלק בה מינו נאסר ומ

ישראל מטמטר הוא מו התרו בו קבל ההתרה הרי זה מו

נאסר אף על פי שבפלי חייב מינו נאסרין החליף

בפלי חייב בעבודה מינו נאסרו ורוקא חליפין מ

אבל חליפי חליפין כגון שהחליף בעלי רח

חייב בחליפי עבודה מינו נאסרין וה

והרס במול אסר מפילו בחליפי

חליפין

עבודה מינו טנבטלה מותרת וז

ורוקא בשל גוי ובטלה גוי אבל

ישראל מינו יכול לבטל עבודה מינו של גוי וכל שכן של

ישראל שאין לה בטול עולמית ומפילו

אם יש לגוי טוטפות בה עשו אין בטול הגוי מפילו ל

לה מפילו לעבודה מינו של גוי מטבחה ל

ליד ישראל אף על פי שלא זכה בה טוב אין לה בטול

וכתב הר' ליעזר רמטמטי עבודה ו

מותר וכידי אם באו ליד ישראל ומחר כן בטלס גוי מותר

מותרין שאין להחמיד בהן כמן בעבודה מינו עכמה ל

לפיכך הלוחח גרונמחה סן הגוי ו

ומטמ בהן עבודה מינו אם כסף ער שלח נתן המעוטי

יחידס לו שצירין לא נקבו ואם משנתו מעות משך כ

כבר נקבו לו והוי עבודה מינו של ישראל ואין לה בטול

וכיון להחליפה לים המלח וכן

כתב הרמבם בין משך ולא נתן מעות מו נתן מעות ולא

משך יחידר מלא אם כן משך נגס נתן מעות גר

וגוי טירטו מת מביהס יכול הגר לוכר לגוי טול מתה

עבודה מינו ומני מעות אבל מטבחה עבודה

ורה לרשות הגר מסורה גוי פ

מבטל עבודה מינו אף על פי שאינה שלח ומפילו מינו

עובד למוחה עבודה מינו מפילו בעל כרתו ובלבר ש

טירע בטיב עבודה מינו אבל ק

קטן טמינו יודע בטיב עבודה מינו לא וגר הוטב

שאינו עובר עבודה מינו מינו יכולין לבטלה פ

כידר מבטלה נוטל מהמטרה סקל מו מפילו עלה מחר

לכרכו וכתבטלה ובין המטרה עכמה ובין השאפיס טנ

שנטל ממנה מותרין ואם נטלה

השאפיס לכרכה לא כתבטלה והיא מסורה והשאפיס פ

מותרין וישראל משטמחה בין ל

לכרכו ובין לכרכה היא והשאפיס מסרין טמינו יכול

לבטלה היתה

של יורה וקטש רמט מונה מו רמט חוטמה מו רמט מו

מזבעה מו טמינכה בפניה מפילו לא חסרה בטלה

מטבחה שלח בפניה ולא חסרה מו טוקק מו השתיק כ

במיחדים לכתובים לכול דברי אחרים כמו או
 כיוצא בזה שלא יביטו סקוטה לכרך עין אסור ל
 למכור לו והיחזיקו אין הגילין להקטיל איהו וכל
 הילכך כל דבר מותר למכור להם חוץ למכור אסור
 בין וזה בין שאין וזה וכתב הרשב"א אפי' אמר ש
 שימך וזה לרברבי אחרים אסור ואמר זה מדומי
 קמשרים אבל אם ידעו שימריכה לרבר אחר מותר
 כתב בספר התרומה אין הגילין להקטיל כח
 הלכך אסור למכור או ולטואר
 גר מותר וכן ביום או אסור למכור לכל
 גוי אבל בשאר ימים מותר למכור להם וכן
 קממו ישרי אחר טעמו הגוי
 ובטור אסור למכור לגוי דבשביל עגמי קטנה אין
 מניח הגר מלטעות בו טבורתי וכן ספרי דתן אכ"ר
 למכור לכל גוי מקום טעמו למכור בהמה דקה לגוי
 מוכרים ובמקום טעמו שלא למכור אין מוכרים ו
 ובכל מקום אין מוכרים להם בהמה גסה מותר למכור
 להם על יד ספסרי פי' טקוטה הבהמה לטעמו כרי
 להרויח ומכרה מיר אבל על יד ספסור בטלם אסור
 כוון בלא ספסור ופרטי' דלא אסרי' לא בבהמת ט
 טעמה טוראי למלאכה או בטהורה טפירט למלאכה
 אבל בטהורה סתם מותר טאמנו תולין לומר דלכחי
 קוטה מותר ונגלים קטנים טקוטה לגרלם אפי' בסת
 וסור דמסתמי אינו טורח בהם לגרלם לא למלאכה
 ורבי' תאי כת' שאין יד היתר לאכ"ר טקוטה אותם
 לטחיטה והרמב"ן כתב כטמוכהו לטבח וראי לט
 לטחיט ומותר וטמוכהו רבשל ארמ' וראי למלאכה
 ואסור וכטעם שאסור למכור לגוי כן אסור למכור ל
 לטחיט החטור למכור לגוי
 והאידנא נהגו היתר בכל וכתב ר"י הטעם רבי
 טבימיהם היו רדי' הרבה יהודים ביחד והיו יכולין
 למכור זה לזה אבל האידנא טמטטי יהודים גרים ב
 במקום אגא' לא מוכרי' לגוי איכא שס"דא טרי וכתב
 בספר התרומה אפי' לפי זה אין להתיר לא כשטמו'
 לו וכל לגוי לקנות כרי' להרויח לו אין מוכרי' להם
 כל דבר טיט' בו טוק לרביס כגון דוכי' וזריות ולא
 טום כלי ויין ולא סדן וכבלים וקולרין ושלטאות
 של ברזל חפשי' טטית סל ברזל טראו לרדת ולטטית
 ממנו כלי אסור ולא מטחיין להם כלי ויין ולא
 בוטין להם מקום טרטין בו כפי ארס וכטעם שאסור
 למכור כל ילו לגויס כן אסור למכור לישר' החטור
 למכור לגוי ולא לישרי' ליסטיס אפי' אינו הור' בהן
 כיון טפי' הויין עומד על נטשו ומלטטס הביות
 והאידנא נהגו למכור כלי ויין לגויס כיון טפל ידס
 מכלין וזוטו מהאויביס הבאים על העיר אין מו
 מכריס להם בואי' כל דבר המחובר כגון אילן וקמה
 אבל על תנאי טיקוקן יכול למכור לו כן כתב
 הרמב"ם ורב' לטס אסור גס בזה ילא' קיכנו מתחילה
 ומסנתת אה' הראש' ול' כהרמב"ם והרמב"ן כתב דהנה
 גמי' בחוץ לארץ אסור אטו' א'

ווא נראו רב היו לאיזול
קנה אין מוכין להם בתים ישירות באי' אבל
 משטירין להם בתים ולא ישירות ובחל'
 בין בתים בין שדות מותרים בין למכור בו להשכיר
 ובלכר שלא ימכור או ישכיר לג' גויס ביחד בטכטי'
 היהודים אבל לאחר או לטטי' יכול למכור או להשכיר
 כמו שירצה ולא חיישי' טימא ימכור הוא או ישכיר
 לאחרים ולא התירו להשכיר לא לאויר או לטואר
 תטמיש חוץ מלרירה אבל לריר אסור מפטי' שמכני'
 בה עו' והאידנא נהגו להשכיר אה' לרירה כיון שאין
 שאין נהגין להכניס בו בבתיס תמיר אסור ליתן
 להם מתנות חטס ברא' באי' מכירו אבל אם מכירו או
 טכירו מותר וכן מותר לפרנס טפייה' ולהבור מת'
 ולבקר חזליהם ולהספידן ולכנס אכליהם מטום
 דרבי' שלום וכן אין ממחין ביד טפייהם ליטול
 לקט טכחה ופיאה ואכור לטבח ול' מר כמה טאה' ה'
 וכטי' שלא לספר בטכח מטטיה ידיו אבל אם מכין
 בטבחין להודות להרבה טברוא כרייה טאה' בזה מותר

קנו גוי העושה משהו דחופת בגו

אסור לאכילי' אפי' אכל של וטמיס טילי' כומד טליו
 ומטמיש' וטא מתי' אסור מקודס החופה ולאחריה ב
 בכתס' יוס' ולאחר ל' יוס' מותר אבל אם או טמומי'
 בטכיל החופה וסור טר טטיס עטיר חדש
 ולאחר טטיס עטיר חדש אשילו הוא אומר
 בטכיל החופה וטס הוא ארס חטי' טהגוי' טמח בו
 אס' אומר מחמת החופה אסור אפי' לאחר יב' חדש
 אפי' ארס טמיט' ממנו טמורה לטו' דמסתמי' מוד'
 כיון טיהא ארס חטי'ב וטס הגוי' טולח ליכתי' של
 ישראל כרפ' חיי' וני' דגויס כת' אה' הראש' ול' טתטובה
 טימותר

קנו אין מעמידין

במהם כפונדק
 כהן עבדי' ע'
 שיהן זכרי' יתקבצו מפטי' שחטירין טל' אפי' דייס
 מפי' אכל חטית לביהוהילכך אטיר אפי' נקבות אכל
 נקבות ואין יכריך לומר נקבות אכל זכריס אכל ט'
 נקבות ואין מוכרי' בהמה לרועה שיהן ואין מיכר'
 להם טיטוק ללמרו ספר או אומטית ורת' ססח טימותר
 להטמיר אכילס בהמן דתל' טיא' חטירי' טל' החכמה
 ואין מתייחדין סס' מפטי' שחטירין טל' טיטות
 דמיס וטס טורמן לו' בדרך דס' הגוי' חיל' סיקה טיט'
 לימי' כרי' טתהא ימי' קאיבה לסיין לגוי' שיהיו
 חקורה לר' טל' טמי' וטס הגוי' יש טוקל בירי' טיטוק
 לטמאלו היו טולין בטלייה' או ייחדין ביהודה ולא
 יטמאל למטה וגי' למטלה ילא' יהא הישרא' למטלה
 לעולם כגין בידירה יוד' הישרא' אחרין וכטליה'
 ראשין ולא יטחה לפטי' לטולס טאל' לו' להיכן איה'
 הולך ירחיב לו' הדרך ולא תתייחד אטיה' עמהס' אפי'
 הס' רביס' וטטותיה עמהס' דכהג' בישר' טרי' כגוי' יוס'

גמיהם דבהג' בישרי שרי בגוי אסור שרי רוחק באשה
טומאה חטובה אבל אם היא חטובה וקרוכה למלכו
מותר ליחר שאינה חוטטת לא משו' שפיכות דמים
ולא מסיס ערוה וכל אשה מותר להתיחר בין ה
הגוי ורטי' פי' רכל אשה אסור להתיחר עם האנט'
מטוס ערוה

קנה גברות לא תלך לישראל בינה

לפינה מפני שחטודה על שפיכות דמים חפ' היא
מומחת וכן מטעם זה לא תיטק לבנו טל יטל אפילו
אחרים טומרי' על גבה אבל אם אחרים עומדי' על
גבה או ירטי' וטכטין מותר לילך ולהטיק בבית יט
יטרי' אבל אין להטיקה עמו לבדו בלילה ויטרי' לית
לא תטיק לבנו אפי' בט' וכל תילך לטכרי' אפי' ב' ^{ע"ש}
אבל בטכר מותר ברא בחול אבל בטבת אסור אפי'
בטכר וכהב הרטבא הוא דמתי בש"ס רוחק במילדת
ירושע טימתטסקת בכך טאזו יהיה לה ארבה אם לא
תגטיה אבל אשה טאינה רגילה בכך אפי' בטכר
אסור דליכ' ארבה רמיכ'א רמיכ'א איט' בקואה בכך

קנט בל מבה וחול' שיש בהן סבנה

טימח' לים עליה השבת אין מתרפאין מהן דכיון
טימח' ד' על שפיכ' דמים וראי' יהרג' והוא לא
יח' טליו טימח' טליו טיהו הרגו טייט לו טענה
למי מסוכן הוא למות וכן ברבר טאין בו ס
סכנה כמו רברא רכוסילת טהק'ו לו יטרי' וכואב לו
המז'ס לא יתרפא ממנו דכיון טאין ברפואה זו א
אומטות אם ימיתנו לא יתלה הרבר בחסרין דיטתו
לא יאמר בלאו הכי הגי'ט זמטי' למות ורב' ל'פס
התיר בנה וא' הרא' ז' כתב כסבר ראט'ונה ובח'ו
טימח' אומטות ררפואתו ואין בו סכנה לרבר' הכל
מתרפאי מהן וכל זה בטאין מומחה לרבי' אבל אם
הוא מומחה לרבי' מתרפאי ממנו בכל רבר' וכל
מרט' אטפטיה הילכך גוי אומן מקיז דס כיון טיהו
מומח' מקיזין מיטנו ורפוי' ממון כגון לבהמתו
מתרפאי מהכל ובכל מקום טאין מתרפאין אפי' הו'
סע' חי' או מת' און מתרפאי ממנו טודאי ימותנו אבל
אם הוא וראי' מת מתרפאין ממנו דלחיי טינה לא ח
חייטיטן ואם אמ' סס פלוני יפה לו סס פלוני רש' לו
יכול לס'יך טליו טירא טימא יטאל' גס' לאחרים
ואדס טיקר'ב למלכות יכול להתרפאות מהכל אפילו
ממי' טאי' מומחה טירא לעטות לו רעה ואס' הגר'ס
מתקטאי' בו או טיהו טוטאו אפי' הוא קרוב למלכות
אסור טיהג'י' מוסר טפטי'ו לעטות טליו רעה וכל מה
דאמרן היינו כטבא ררפואתו בסס אבל אם בא ל
לרפואת' בלח'ט מותר טאין בו סכנה כרא' בסת'ס
טאין ירע'אס מוכיר טס טו' אבל אם יודע טימוכיר'
סס טו' אסור אפי' אם יודע טודאי ימות והמ' רבסת'

מותר בסס גרי אב' למיין אפי' סתמ' נמי אסור טודאי
מוכיר טס טו' ומי' להתרפאות ממנו על יד סס ריג'
כטאר גוי רעל'מ' לכל רבר' וגוי רעל'מ' טבא לרפוא'
אמ' קח ממ'יס לו או מואילך פלוני טיהו טל' עין אל'
יקבל ממנו כראמדיטן בכל מתרפאי אפי' בודיטור
הנאה במקום סכנה או או אפי' טלא במקום סכנה
אם הוא טלא כדרך הנאתו כגון מניח חלב טל'
טור הטסקל עג' מכתו וכירכא בו חוץ מבטיטי' עין ו
רוחק טאומ' לו טאין רפואה ל' במ'יס לו או מהאי'
הנה טאזו נראה כאל' היטרי' ל' נתן מוטות בעין אב'
אם אמ' לו קח ממ'יס לו מואילך הנה וכל הוכיר' לו
טס טו' ואין מואתן המ'יס או מואתו האילך מיכוי' לו
לו מותר כיון טלא תלה הרפואה בעין

קס אין מסתפרין מהגוי שמיא

יהרג'ו לפיכך ברה' טהכל טוברי' וטבי' מות טהג'ו
יראו כן אם הוא מסתכל במראה מותר טאזו נראה כ
כארס חטיב' וירא לעטו' לו רעה ולא התירו להסת'
במראה ל' אלמי' טימסתר מהג'ו וכירכא בו כגון
טימסתר לטיממו או טחוטטי' בעיניו מטוס רפואה
אבל בלאו הכי אסור מטוס לא ילכט' גבר טמולת א
אשה וגוי המ' סתגר מיטדיל' כיון טהג'י'ט' לברוריתו
ג' אכבטות מכל רוח טימט' ידו וכן ~~אסור לטענות~~

קסא בל העבירות חוץ מעבודה

אפי' וטפי' כות דמים טאומ' לאדס טיעבור טליהס
או יהרג' אם הוא ביטט'א אם ירבה יעבו' ואל' יהרג'
ואס' ירטי' להחמיד על טיממו וליהרג' רטאי' והא
בפרהסיא חייב ליהרג' ואל' יעבור ברא' בטהג'ו מ
מכיון להטבירו טל דת' אבל אם אין מכיון להטביר'
טל דת' לא להטאתו יעבור ואל' יהרג' וטבת' השט'ס
אפי' טל מ'טהג' טכטיל' טיטהג'ו אם בא'ס להטביר'
יהרג' ואל' יעבור ובעברה ~~אפי' וטרי' וטפי' כות~~
דמים אפי' ביטט'ה יהרג' ואל' יעבור אפי' אין הג'ו
מכיון להטבירו טל דת' לא להטאתו אסור לאדס ט
טיאמר טיהו'א ג'מכרי' טלא יהרג' וכיון טאומ' טהו'
ג'מכרי' הוא מורה לר'טס וכפ'ר בטיקר' אבל מי ט
טנתחייב מית' ומיכ'ל עימנו במה טיבורח לען כתב
א' הדוט' ז'ל בתטובה טיכו' לברוח בתוכה ואין זה
מטוס מורה לכ'ו

קסב הגוים שיוקיים לבור או למקום

סכנה אין על הרפואה איתס להטלות אפי' אם יתן לו
טכר לפי' אין לר'טאתן אפי' בטכר ואס' מיתראו מהן
או מטוס איבה מרפא אותס בטכר אבל לא בחנס' ו
ימ' אין מורדיין אותה לבור ביד'ס אבל המסדות